

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

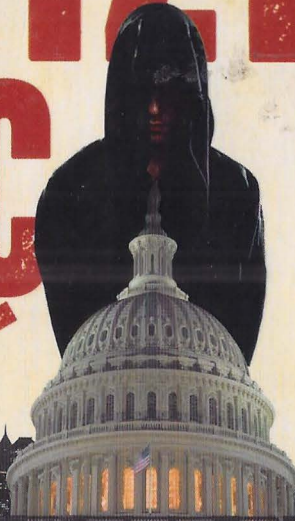
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DÜNYAYI YÖNETEN GİZLİ GÜÇLER

SERKAN KORKMAZ

DÜNYA'YI YÖNETEN GİZLİ GÜÇLER

SERKAN KORKMAZ

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Gözsüz

Kapak Tasarım: Yunus Karaaslan

Sayfa Tasarım: Çelebi Şenel

Baskı-Cilt: Melisa Matbaası

Çifte Havuzlar Yolu Acar Sitesi No:4

Davutpaşa/İstanbul Tel: 0212 674 97 23

Sertifika No: 45099

ISBN: 978-605-9384-57-5

© Olympia, 2016

İstanbul, 2016

© Bütün yayın hakları Olympia Yayınları'na aittir. İzinsiz basılamaz, kopyalanamaz, çoğaltılamaz, kaynak gösterilmeden alıntı yapılamaz.

Olympia Yayınları, Anayurt Yayınları'nın tescilli markasıdır.

OLYMPIA YAYINLARI

Sertifika No: 33569

Çobançesme Mah.

Zembilci Sokak No: 28/4

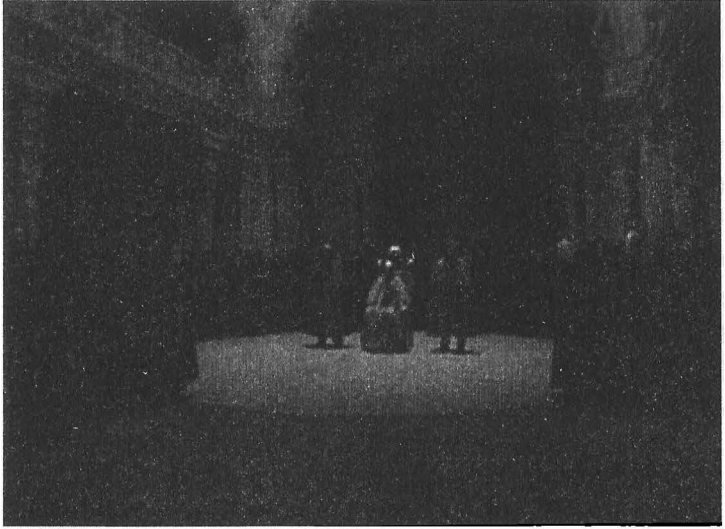
Bahçelievler - İstanbul

0 532 177 83 80

olympiayayinlari@gmail.com

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

DÜNYANIN GİZLİ ÖRGÜTLERİ

Dünyayı yönetenlerin asıl onlar olduğu söyleniyor. Acaba dünyamızı gerçekten kimler ve nasıl yönetiyor? İhtiyar dünyamızın gerçek efendileri kim? Dünyayı yönettiği iddia edilen en gizemli örgütler hangileri? Dudak uçuklatan servetleri ve milyonlarca üyeleri var. Peki, amaçları nedir? Nasıl doğdular? Bu gizemli örgütler kaç kişiden oluşuyor? Bizler yataklarımızda uyurken kim bilir ne dolaplar dönüyor. Yoksa uyutuluyor muyuz? Bu kitabımızda bu sorulara cevap arayacağız.

Her şeyden önce şunu özellikle ve önemle ifade etmek gerekirse, ihtiyar dünyamızı yönetenler; siyaset, sanayi, ekonomi, ticaret, banka/sermaye, silah,

medya vb unsurlar başta olmak üzere birçok alanda güçlü ve gizli bir örgütlenme sağlamışlardır. Ki bundaki gayeleri, bütün dünyayı kendilerine köle yapıp “Küresel Efendiler(!) olmak istemeleridir. Dünyadaki siyasî ve ekonomik krizlerin, savaşların, ihtilallerin, siyasî cinayetlerin, hükümet düşürmelerin, salgın hastalıkların meydana gelmesinde bu küresel efendilerin rolü oldukça büyüktür. Bu küresel gizli örgütlerin/küresel efendilerin başını İlluminati (aydınlanma) denilen örgüt çekiyor. İlluminati, 1 Mayıs 1776 da Adam Weishaupt tarafından Almanya Bavyera’da kurulmuştur. Weishaupt, Ingolstadt Üniversitesinde hukuk profesörü iken masonik eğilimlere merak sarmış ve bir gizli örgüt kurmuştur. Ama hükümete karşı bazı hareketler de içeren yayınları nedeniyle 1786’da polis tarafından basılmış ve ondan sonra da tamamen yeraltına inmiştir. İlluminati’nin daha sonra çok güçlendiği ve 1833’de Yale Üniversitesinde General William Russel tarafından Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü (Skulls and Bones Society-SBS) olarak kurulduğu öne sürülmektedir. Yani bir anlamda SBS; İlluminati’nin ABD’deki devamı ve uzantısıdır.

İlluminati örgütünün temelini WASP (White/Beyaz Anglo-Sakson, Protestan) dediğimiz Anglo-Sakson Beyaz Protestan Amerikalılar oluşturuyor; dünyadaki birçok gizli ve küresel oluşum bu WASP grubu tarafından örgütlenmektedir. İlluminati, adını ve üyelerini inanılmaz bir sır gibi saklayan ölümcül bir kuruluştur. Bugün hemen her ülkede mevcuttur. Özel eğitim, tören ve alt kültürlerden gelmeyenler İlluminati’ye kabul edilmezler. ABD başkanlarının pek çoğu İlluminati’den ya icazet alırlar ya da üyesidirler. İlluminati o kadar gizlidir ki, varlığından bile bahsedilmez. Bu gizli örgüte ihanet edenlerin ceza-

sı kayıtsız şartsız ölümdür. İlluminati'nin NATO ile veya Gladyo gibi yeraltı örgütleri ile de ilişkisi olduğu bilinmektedir.

İlluminati'nin; Subliminal mesaj, Backmasking, 25 Kare Tekniği bu örgütün vazgeçilmez silahlarıdır.

Subliminal mesaj nedir?

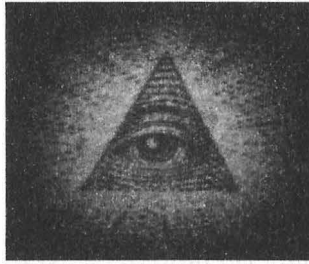
Subliminal mesaj resimlere ilk bakışta algılayamayacağımız şekilde mesajlar yerleş-tirmektir. Biz bu mesajları bakar bakmaz algılayamayız fakat beynimiz bunu algılar. Bu algı bize yön verir. Bu örnekleri en fazla gördüğümüz yerler çizgi filmler ve dünyaca büyük markalardır.

Sistem, dünyayı ele geçirmiş durumda özellikle müzik piyasası. İnanamayacağınız şarkıcılar bilinçli-bilinçsiz olarak bu sisteme hizmet etmekte. Dünyayı yöneten büyük para babaları, misyonerler vb. istedikleri kişileri çıkarıp, istedikleri kişileri indiriyorlar. Kendilerine karşı çıkan herkesi ya ortadan kaldırıyorlar ya da sindiriyorlar. Micheal Jackson ve Tupac Shakur'un bu yüzden öldüğü doğru. İlluminati başlığı altındaki müzisyenler, şeytani bir sistemin kuklası durumunda çünkü dünyayı yönetenlerin istediklerini yapmazlarsa popüler olmaya devam edemezler ortadan kaldırılırlar. Bu sistem herkesi mason ve Yahudi bir 'köle' yapmak istiyor. Kendilerini sevdirebilmek içinde toplumun beğendiği en popüler müzisyenleri seçiyorlar. Dünyayı yöneten kapalı bir örgüt gibi aslında, sadece varolduğunu biliyoruz. Şimdi dünyayı ele geçirmeye çalışan sistemdeki ünlüleri merak mı ediyorsunuz? Başlayalım o zaman...

Lady Gaga, Tarkan, Jay-Z, Christiana Aguilera, Britney Spears, Justin Timberlake, Madonna Beyonce, Ri-

hanna, Paris Hilton, Justin Bieber, Selena Gomez, Demi Lovato, Maroon 5, Nicki Minaj, Usher, Chris Brown, Xtina, Eminem, Kelly Rowland, Shakira, Taylor Swift, Katy Perry, Hayley Williams gibi isimlerde bu işin içinde. Aklınıza gelebilen bütün şarkıcalar bu işte.

Bu kişilerin sistemde olduğunu nerden mi anlıyoruz? Kliplerine, fotoğraflarına dikkat edin 'All se-ein eye' yani herşeyi gören göz diyorlar. TEK GÖZ işareti ve Üçgen işareti yapıyorlar. Ve TEK GÖZ illu-minatinin sembolü.

Yenidünya düzeninde insanlara istediklerini yaptırabilmeyi istiyorlar. Size hayatın sadece ' para, sex ve şöhretten' ibaret olduğunu öğretmeye çalışıyorlar. Şeytanın birçok ismi vardır. Onlar şeytana 'Rain Man'(Yağmur Adam) diyorlar. Farkındaysanız birçok şarkıda 'Rain Man' ismini duymuşsunuzdur. Mesela dünya çapında büyük bir gözde olan Jay-z ve Rihanna'nın düet yaptığı şarkı 'Umbrella'yı kesinlikle duymuşsunuzdur. Unutmayın İllüminati, ona ruhunu satan ünlülerle kendilerini göstermeyi çok sever. Özellikle de şarkı sözlerin de. Siz onu bir aşk şarkısı sanırsınız, ama orda şeytandan bahsederler. Umbrella'da ki sözlerle dikkat edin. Hepsi de şarkı da geçtiği gibi Rain Man'a adanmış!

Şarkının başlangıcın da Jay-z;

Yeah, Rihanna, good girl gone bad

Evet, Rihanna, iyi kız kötü oldu

Yeah, rain man is back

Evet, rain man geri göndü

Diyor. Sonra da Rihanna söze giriyor

You had my heart, and we'll never be worlds apart

Kalbimi çaldın ve asla ayrı dünyalardan olmayacağız

(diyor. Sevdiği kişi zaten bu dünyadan olmalı? Farklı dünyalar derken? Şeytandan bahsediyor)

Maybe in magazines, but you'll still be my star

Belki dergilerde olabiliriz, ama benim yıldızım yine de sen olacaksın

(İllüminati, Rihanna'ya ve onun gibi birçok ünlüye, ruhlarını şeytana satmaları karşılığında para ve şöhret teklif etti. Dergiler de olmaktan bahsettiği şey bu. Ama Rihanna, hep şeytani sevecek.)

Told you i'll be here Forever

Söyledim sana, sonsuza dek burada olacağım

(Şeytana ruhunu sattığını ve sürekli ona tapacağını söylediği günden bahsediyor.)

So Go on and let the Rain pour

O yüzden devam et ve bırak yağsın yağmur

(Rain Man'in yağmurundan bahsediyor.

Onun dünyayı yönetmesinden)

PEKİ, YA KARŞI ÇIKANLAR;

Eminem, Tupac, Micheal J. Bob Marley gibi ünlüler bu sistemin farkındaydılar ve önüne geçmek için savaş verdiler. İllüminati ilk önce onların imajını

zedelemeye çalıştı. Michael Jackson'a çocuk istismarcılığı iftirasını attılar. Tupac'a tecavüz suçunu attılar. Her ikisinin de bu suçları işlediğine dair delil yoktu fakat suçluymuş gibi muammele gördüler.

TEK GÖZ sembolü içeren bir duvarın önünde şarkının 'beni korkutmaya çalışıyor, beni öldürmek istiyorlar' dizelerini söyler MJ.

- Eminemde ilk şöret olmaya başladığında bu illetin içerisindeydi. Ancak son albümünde ve baba olduktan sonra çok değişti. Rihanna ile yaptığı düette, Rihanna hayranlarını kendi tarafına çekmek amaçlıydı. Çünkü Eminem bu sisteme karşı çıkmaya başlayınca medya vb. basın organları tarafından sindirilmeye başlandı. Ve eğer susmazsa bu şekilde sesi ni duyurmaya devam ederse maalesef sonu Micheal Jackson gibi olacak... .

VE JUSTİN BİEBER...

Justin Bieber'ın Baby şarkısında/klibinde full illuminati mesajları vardır. Mesela; müziği tersten dinlediğiniz de 'ben bir şeytanım.' - 'dünyayı ele geçireceğim.' - 'her yerde insan ceseti olacak ve her yer... Gibi kokucak. 'Ben satanistliğe inanıyorum.' gibi cümleler, şarkıyı tersten okuduğumuzda çıkıyor. Başka bi tane; baby'nin başında Justin ellerini ağzının kenarına götürüyor ve elleri 'üçgen' oluyor. Üçgen illuminatinin sembolüdür. Yiine baby klibinde bowling sahasında bir kaç kişiyle beraber dans ediyorlar. Hepsi farklı bölümlerde dans ediyor. Skoru gösteren yerlerde hafif tek göz çıkıyor.

25.KARE NEDİR?

Bir video da 1 sn de 24 kare(resim) vardır bazı tekniklerle bu 25 kareye çıkarılabililiyor fakat o

kare boş bir resim olsa bile insan gözü ile bu algılamıyor fakat beynimiz yine her zaman ki gibi bunu algılıyor. Peki, neden açık bir şekilde yapmıyorlar? Bunun sebebi; normal yollarla bunu yaparlarsa eğer irade bunu reddedecektir.

1950 yılında ilk kez 25. kare üzerine çalışan James Vicary adlı bilim adamı bu konu ile ilgili ilk deneyini gerçekleştirdi. Deney de ki filmde 25. fotoğraflarda kola iç mısır ye yazıyordu yazılar o kadar dar bir zaman diliminde geçiyordu ki gözle algılamak imkânsızdı. Vicary bu deney sonunda kola satışlarının %18 mısır satışlarının %57 arttığını gördü. Bunu fırsat bilen büyük markalar 25. kare ve subliminal mesajı birleştirip satışlarından büyük kar elde etmiştir. Bu yöntemi birçok büyük firma kullanmıştır. Öncü şirket yine her zaman ki gibi cocacola olmuştur. Tabi 25. kare her zaman reklam amaçlı kullanılmamıştır bazen kendi kültürlerini ve yaşam tarzlarını(özellikle Amerika) yerleştirmek için kullanmışlardır.

Bu yöntem başta Rusya olmak üzere birçok ülke de yasaklanmıştır. Çünkü özellikle çocuklar için çok büyük bir tehlike haline gelmiştir.

İlluminati Tanrı ve Simgeleri

1-Ra Tanrısı '

illuminatini en önemli simgesidir. Ra eski Mısır'da uzun süre devlet tanrısı kabul edilmiştir. Mısır tarihinde yeri önemlidir. İnanılan diğer tüm tanrılar Ra'nın bir yansıması olarak kabul edilir. Ra şekilde görüldüğü gibi şahin kafalı insan vücutlu bir tanrıdır. Karşımıza çokça çıkan tek göz simgesi de Ra'nın gözüdür.

2-Tek Göz

Yukarıda da belirttiğimiz gibi tek göz Ra' nın gözüdür. Ra bu gözle tüm dünyayı görür, olup biten her şeyden haberdardır. İlluminatinin en çok kullanılan simgesi Ra gözüdür.

3- Piramit Mısırın en büyük piramiti olan Keops piramitidir. Mason

Felsefesinde bayağı yer edinmiştir. Bazı iki boyutlu çizimlerde piramit üçgen olarak kullanılır. Üçgen bazen gözle birleştirilip başka bir simge oluşturulur. Amerikan 1 dolarının üstünde üstü kesik bir piramit, piramitin tepesinde Güneş, Güneşin içinde tek göz bulunur

4-Güneş

Güneş illuminati de tek başına kullanılmayan önemli bir simgedir. Güneş göz ve piramitle beraber kullanılır. Güneş sembolü özellikle kolye ve yüzüklerde çok kullanılır.

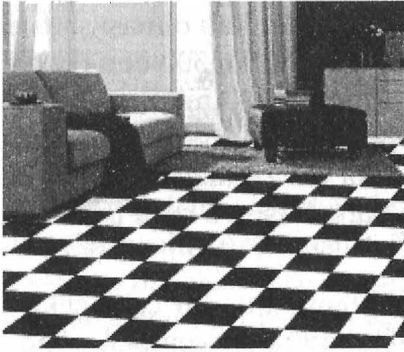
5-Baphomet

Baphomet başta put olarak biliniyordu, şimdiki kaynaklarda ise şeytan olarak bilinir. (Çift cinsiyetli olması şeytan olarak gösterenlerin, delilidir.) Vücut yapısı itibarı ile belden aşağısı erkek gövdesi kadın kafası ise koçtur. Mason ayinlerinde başköşeyi baphomet alır. Elleri ile oluşturduğu hareket mısır hiyerogkiflerini andırır.

6. 666 Şeytani Sayı

Bazı Kaynaklara göre 666 sayısının çıkış amacı şeytanın oğlunun Dünya ya 6 Haziran saat 6 da geleceğidir. İncil'de söz edilen 666 sözünün Dünyanın sonunu getireceğine inanılır. Asıl ilgi çekici olan İbrani-

ce 666 sayısının www olarak yazılmasıdır. Beners Lee adlı bilgisayar profesörü html yi geliştirdi ve www ismini internete o verdi. 2004 yılında kraliçeden sı unvanını aldı. Bazı kaynaklara göre Lee bir Yahudi ve internete 666 yı internete bu sebeple verdiğidir. 666 sayısı başparmak ve işaret parmağı birleştirilip diğer parmakların sırayla açılmasıyla oluşur. Altta oluşan yuvarlak 6 sayısının alt kısmı üstteki 3 parmak ise 6 sayılarının üst kısımlarıdır. Böylece 3 altı oluşur bu da 666 dır.

İlluminati şebekesinin temel amacı bütün dünyayı tek merkezden yönetebilmek için eli her tarafa uzanabilen bir ağ oluşturmaktır. Fakat bunun gerçekleşmesi için birbirleriyle irtibatlı birtakım alt örgütlerin oluşturulmasına ihtiyaç vardı. Bu alt örgütlerden biri de Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü (Skulls and Bones Society-SBS)'dür. Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü (SBS)'nin fikirleri ve törenleri masonlarınkine çok benzemektedir. Beyin yıkama uygulamasının bir başlangıcı olarak 'inisiyasyon' töreni adı verilen bir tören uygulanır. Bu törende üyeliğe kabul edilen kişi çı rılçıplak soyunup bir tabuta girer. Tabuttan çıktığında kendini yeniden doğmuş gibi kabul eder. Ondan sonra artık kafa yapısını SBS şebekesinin organizatörleri ve bu şebekenin dayandığı fikirler şekillendirir.

İşleyiş tarzı, bir üst birimi olan İlluminati'ninkine çok benzer. Son derece gizli çalışır. Üyelerinin dışarıya bilgi sızdırmamasına büyük önem verilir. Bu örgütte üyelik ancak davetle mümkündür. Yani bir kimse kendi istese de örgütün içinden bir davet olmadan bu isteği dikkate alınmaz. Örgütü organize edenler özellikle seçtiklerini almak ve onları da önemli konumlara getirmek amacıyla bu sistemi uygulamaktadırlar. Bir kişinin örgüte kabul edilmesi için WASP (White, Anglo-Sakson, Protestan) dediğimiz Anglo-Sakson Beyaz Protestan Amerikalı olması şartı aranır. Bu örgütün son 150 yılda 2 bin 500'den fazla üyesi olmuştur. Bunların hepsi de Amerika'da her alanda kilit noktalara gelmişlerdir. Örgüte alınanların aile fertleri ve akrabaları da elit tabakadan kabul edilirler. ABD eski başkanı baba Bush ve oğul Bush da, bu örgütün üyesidir.

SBS'nin temelinde bir çelik çekirdek iç hücre, etrafında daha büyük bir çember, onun etrafında da daha dış bir yapılanma vardır. Chapter 322 ismi ile de anılan iç merkezin direkt olarak merkezde olmak şartıyla Trilateral Komisyon, CFR, Bilderberg, Atlantik Konsül (Masonik Grup), Bohemian Grove (veya Bohemian Club), Pilgrem Society ve SBS'nin dış gölge örgütleri -üye almak için- oluşturdıkları yan kullüpleri vardır.

Örgütün merkezi Yale Üniversitesi'ndedir ve örgüte her yıl sadece 15 erkek üye kabul edilmektedir. Bu örgüt masonik örgütlenmenin bir kanadı sayılır. Amerika'da oldukça etkili olan örgütün mensupları toplumda hemen her yapıya girmiştir. Bunların içinde Beyaz Saray, Yüce Divan, medya, iş ve endüstri, federal banka sistemi, kanun yapıcı kurullar, mahkemeler vs. yer alır. Yeni Dünya Düzeni

teorisinin geliştirilmesinde de en önemli rol oynayan organizasyonlardan biri de bu örgüttür.

Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü (SBS), İlluminati Örgütünün devamıdır demiştik. Bu ikisinin bir çalışma irtibatı ve koordinasyon içinde olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Ayrıca şunu da ifade edelim ki, üyelerinin tamamına yakını aynı zamanda İlluminati'nin Yuvarlak Masa Teorisi'ne göre oluşturulan Bilderberg ve Dış İlişkiler Komisyonu (CFR) gibi organlara üyedirler.

Burada yeri gelmişken kısaca Yuvarlak Masa Teorisi'nden bahsedelim. İlluminati örgütünün temel amacı bütün dünyayı tek merkezden yönetebilmek için eli her tarafa uzanabilen bir ağ oluşturmaktır. Bunun gerçekleşmesi için birbirleriyle irtibatlı bir takım alt unsurların oluşturulmasına ihtiyaç vardı. İşte bundan dolayı bir Yuvarlak Masa (The Round Table) Teorisi geliştirildi. Bu teoriye göre şekillendirilecek organlar, üstlendikleri görevlere göre kendi aralarında bir irtibat ağı kuracak, bilgi alış verişinde bulunacak ve dünya ülkelerini yönlendirecek politikalar geliştireceklerdi. Yuvarlak Masa organlarının elemanları kendi ülkelerinde etkili kişiler olacaklardı.

Yuvarlak Masa teorisi ilk olarak 1877'de John D. Rockefeller, Cecil Rhodes, John P. Morgan, Andrew Carnegie ve Mayer A. Rothschild'dan oluşan beşli tarafından ortaya atılmıştır. Bunların hepsi de İlluminati şebekesinin üyeleri idi ve üçü yani Rockefeller, Morgan ve Rothshild Yahudi kökenliydi. Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü'nün bağlı olduğu İlluminati'den başka; 1-CFR (Council on Foreign Relations-Dış İlişkiler Konseyi), 2-Rose Croix (Gül Haç), 3-Trilateral (Üçlü) Komisyon ile de direkt ilişkileri

vardır. Bu üç küresel gizli güç hakkında biraz bilgi vermemiz, konumuzun daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır.

1-CFR, Trilateral Komisyon ve Bilderberg örgütleri

Diğer masonik örgütlerin iç çatısı ve yapısı altında CFR, Trilateral Komisyon ve Bilderberg günümüzün büyük ağabaeyi haline gelmiştir. CFR (Council on Foreign Relations-Dis Iliskiler Konseyi) Clinton, Antony Lake, Al Gore, George Bush, Warren Christopher, Colin Powell, Les Aspin, James Woolsey (CIA direktörü) gibi isimlerin CFR (Council on Foreign Relations-Dis Iliskiler Konseyi) isimli bir komisyona kayıtlı olmaları herhalde okuyucuyu bunca bilgidен sonra şaşırtmaz. Ama dünyadaki en ciddi karar mercilerine gelenlerin bağlı oldukları bir örgüt olması herhalde doğal karşılanabilir, üstelik bunların bazıları bilderberg veya Skulls and Bones Society üyesidirler. Yani hiç kimse hak ettiği ve olması gerektiği için bir pozisyonda değildir. Yeni Dünya Düzeninde ipleri ne kadar iyi oynatabildiği, ne kadar sır tuttuğu ve bu örgütlere ne kadar bağlı olduğu önemlidir onlar için. Globalizasyon ideolojisinin Bohemian Grove ve Skulls and Bones Society gibi masonik örgütlerden daha az gizli bir branşı olan CFR 21 Temmuz 1921de New Yorkta kurulmuştur. (Ross 2000; Marrs 2000). Zaten yüzyıllardır Ülkü Piramiti, Süleyman Mabedi, Tek Hükümetli Dünya, Sionun Oğullarının Vaad Edilmiş Birleşik Krallığı, Evrensel Kardeşlik gibi fikirleri savunan gizli cemiyetlerin bu ideolojisini ilk harekete resmi olarak geçiren kuruluş CFR'dir. Globalizmin gizlilikten çıkıp dünyaya ilanı CFR'in kuruluşu ile başlamıştır. 1917de Başkan Wilson savaş sonrasında yüze yakın elit adamını toplat-

mış ve dünya çapında barış planları yapmışlar ve Wilson'un bilinen on dört nokta teorisini 8 Ocak 1918'de kongreye sunmuşlardır. Bu plan özünde tüm ekonomik sınırları kaldırmayı amaçlayan ve ABD sermayesini tüm dünyaya hâkim kılmaya yarayan bir plandı. Ama 1919'da Paris Barış Görüşmelerindeki Versailles anlaşması Almanya'ya ağır koşullar koymuştu.

30 Mayıs 1919'da Paris'in Majestic otelinde toplanan İngiliz ve Amerikan delegeleri bir Uluslararası ilişkiler Enstitüsü kurmaya karar verdiler. Bunun adı daha sonradan İngiltere'de Royal Institute of International Affairs oldu. 21 Temmuz 1921'de de ABD'de CFR gizli kosullar altında kuruldu. 1945'e kadar merkezi New York'taki Pratt House oldu (Halen merkezi burasıdır. The Harold Pratt House, 58 East 68th Street, New York, NY 10021). Bu bina Rockefeller taraflından bağışlanmıştı. CFR üyelerinin büyük çoğunluğu New York ve Washington D.C.'de yaşayan elitlerden oluşuyordu. Daha ziyade New York ve Washington, D.C.'de yaşayan elitlerden oluşan CFR'in bugün finans, iletişim, akademi, istihbarat, teknoloji alanlarında en etkin konumlarda bulunan 3300 üyesi mevcuttur. Bu sayı bir zamanlar 1600 ile sınırlıydı. Özellikle tüm CIA, DIA, DEA ve başka istihbarat şefleri bu örgütün de elemanıdır ve CFR'in ilkelerinden dışarı çıkamazlar. İlk üyeler arasında New York senatörü Colonel House, Devlet Bakanlığı Sekreteri John Foster Dulles, CIA'da uzun süre çalışmış Allen Dulles, kurucu başkan milyoner John W. Dawis (J. P. Morganin finansörlerinden) vardı. CFR için ilk para John D. Rockefeller, Bernard Baruch, Jacob Schiff, Otto Kahn, Paul Warburg gibi milyonerlerden geldi. Bugün CFR için finans şu kuruluşlardan gelir: Xerox, General Motors, Bristol-Myers-Squib, Texaco, Alman

Marshal Fund, McKnight Vakfı, Ford Vakfı, Andrew Mellon Vakfı, Rockefeller kardeşler vakfı, Starr Vakfı vb. CFR yönetim üyeleri bugün dünyadaki her işe burnunu sokan ve ekonomik kontrolü amaçlayan kurum, vakıf, enstitü ve gizli örgüt ile iç içedir.

CFR İkinci Dünya Savaşında çok önemli bir rol oynamıştır. Yayınladığı Foreign Affairs isimli dergi ile de çalışmalarını tüm dünyaya duyurur. CFR her ne kadar gizli olmayan bir görünüme sahip olsa da, bu gerçek değildir. CFR, SBS, Bilderberg gibi çok gizli bir örgüttür. Her yıl hazine sekreteri, CIA veya NSA yöneticileri ile çok gizli, halka açık olmayan toplantılar yapar. Normal koşullarda CFR'in anayasaya bile aykırı olduğu iddia edilmişse de bunu yargılayacak olan Anayasa Mahkemesi veya Yüce Divan üyelerinin büyük çoğunluğu da CFR üyesidir. J.P. Morgan ve Rockefeller gibi devler CFR'ye büyük paralar yatırırlar, ama iş adamlarına devletin güvenlik sırları hakkında bilgilendirme verilmesini kimse anlayamaz ve anlatmakla bitip tükenmeyen Amerikan demokrasisinin neresine koyacağını bilemez. Bu demokrasi ise neden hiçbir şey halka ve basına açıklanmamaktadır. Orası da pek anlaşılamaz. Gerçi basına açıklansa da farketmez, çünkü CFR tüm medyayı kontrol eder. 1988'den beri 14 devlet bakanı, 14 hazine bakanı, 11 Savunma bakanı ve bir sürü federal büroya ait görevli CFR üyeleri arasından seçilmiştir. Özel şirketlerin devletin bu kadar içine girmesi nasıl demokrasi ve hukuk sistemi ile bağdaşır bunu J.P. Morgana ve Rockefellerlara sormak gerekir tabii. Dullestan beri her CIA direktörü, örneğin Richard Helms, William Colby, George Bush, William Webster, James Woolsey, John Deutsch ve William Casey hep CFR üyeleri arasından seçilmiş-

lerdir. Ne işi vardır Rockfellerin kurduğu bir konsülde halkın ulusal güvenliğini korumakla görevli onca insanın hukuk ülkesi ve demokrasinin beşiği olduğu iddia edilen Amerika'nın bu gerçeklerini Amerikalıların çoğu bilmez, onlar kredi kartı borçlarını ve ev taksitlerini ödeyip, evde patlamış mısır yiyerek biralalarını içerler. ABDli pek çok yazar CIA'in Amerika ve Amerikan halkı için değil, CFR'in dostları ve gizli ilişkide olduğu dernekleri için bilgi topladığını dile getirmişler, ama komünistlikle suçlanmışlardır.

CFR bu iş adamlarının istediği, kişileri hep yükseltmiş en üst ve dokunulmaz noktalara getirmiştir. Bunun en güzel örneği sıradan bir akademisyen olan ve David Rockefeller ile tanıştıktan sonra şansı açılan Henry Kissenger olmuştur. Clinton döneminde de tüm devlet yetkilileri CFR üyeleri arasından görevlendirilmiş neredeyse yurt dışına yollanan büyük elçilerin yarısı CFR içinden seçilmiştir. Başkanların seçiminde de aynı yol izlenmektedir, seçmenler bir CFR üyesi ile öteki arasında tercih yapmak zorunda bırakılmaktadırlar, zaten Demokrat Parti ile Cumhuriyetçi Parti birbirinden çok farklı değildir ki CFR'in gizli raporlarından ve konferanslarından birinde şöyle denilmektedir: Silahsızlanma, Amerika'nın bağımsızlığı ve bu bağımsızlığın tek dünya hükümetine dönüşmesi CFR'nin 1551 üyesinin yüzde 95'ine 1975'te açıklanmıştır. CFR'nin üyelerinin yüzde 75'ine açıklanmamış ve yazılmamış iki amacı daha vardır. Bu oluşumun hedefleri size biraz garip gelebilir, bunları biraz tartışalım. Bu inancımızın temelinde yatan, monopolistik kapitalizmin dünyanın her yerindeki farklı para birimlerini, banka sistemlerini kredi ve üretim sistemlerini, temel kaynaklarını tek hükümetle kontrol edilebilir hale getirmek

ve aydınlatılmış dünya sistemindeki üstünlüğümüzü kendi dünya ordumuzla temin etmektir. Kendi kurduğu dünya ordusu ile tüm dünyadaki kaynakları ve para sistemini kontrol edip, tüm kaynaklara el koyacakmış. CFR'in amacı buymuş. Skulls and Bones Society'nin 1880'lerdeki fasist ideolojisinin bir devamıdır bu. Bu mentalite bugün Ortadoğu'yu bir ordu indirerek kontrol altına almak istemektedir.

2-Rose Croix (Gül Haç örgütü)

1188'de Priere De Sion MS 46 yılında kurulan ORMUS isimli tarikatın bir adının da, Ordre de la Rose-Croix Veritax olduğu, bir rivayete göre de İsa'nın çarmıhtan inip bu tarikatı kurduğu söylense de, Dames Frances Yatese göre ilk ismine 1614'de yayımlanan Fama Fraternitatis, Confessio Fraternitatis ve The Chemical Wedding of of Christian Rosenkreuz'da rastlanır. Bu devirde yazılan ve Rosy Cross Manifestoları olarak bilinen üç eser, bir Hristiyan olan Rosy Crossdan ve alegorik bir efsaneden ve bir manifestodan bahseder. Almanya'da 1378'de doğan Rosy Cross Anadolu'ya ve kutsal topraklara gitmiş.106 yaşında 1484'de ölmüştür. Bu eserler simya ile gizli bilimle ve tıpla uğraşan kiliseye karşı olan gizli bir topluluğun varlığından dem vurur. Eserlerde masonik sembolizm ve dolaylı anlatım kullanılır. Bu yazılarda belirttiğimiz gibi Leonardo da Vinciden, Isaac Newtona kadar pek çok bilim insanı bu gizli örgüte üye olmuş ve bu örgüt sayesinde kendini geliştirmiştir. Örgütün tüm özellikleri masoniktir ve Tapınak Şovalyeleri ile ilişkileri olduğuna kesin gözüyle bakılmaktadır. Daha sonra ABD'ye masonluğu getiren kişiler ve Benjamin Frankli'nin kendisi bile Gül Haç örgütünün iç çekirdeğindendir. Manifestolar insanlık için çalışan kardeşlik ve iyiliği yayma mo-

tiflerini işler, Fransız İhtilali ve Amerikan ihtilalinde de gelişen devrimci masonik örgütlenme Rose Croix ile iç içedir.

Gül Haç isminin de çok sembolik bir anlamı vardır. Rose Croix ayrıca pek çok yönü ve mistik işlevi ile Kabalizmle iç içedir. Bu da hem Yahudilerden hem de konuyu işleyen Tapınak Şovalyelerinden geçmiş bir gelenektir. 1623’de Gül Haç örgütü Paris’te çok yaygındı ve bazı üyelerinin görünür, bazı üyelerinin de görünmez olduğu ve görünmez olanların şeytanla iş birliği içinde olduğu dedikodusunu doğurmuştur. 1640’larda Avrupa ve İngiltere’de pek çok Rose Croix örgütü mevcuttu ve Ashmole ve Lilly tarafından Londra’da 1646’da kurulan bir locanın hür ve kabul edilmiş masonluğun, Tapınak Şovalyeleri ile birlikte temeli attığı iddia edilmiştir. 17. Yüzyıl’dan sonra Gül Haç örgütü masonluktan daha gizli ve daha ölümcül bir biçimde devam etmiş ve bir kola ayrılarak illuminati’yi oluşturmuştur. Rose Croix o kadar gizlidir ki, halen sürüp sürmediği bile resmi olarak bilinmemektedir.

Şeytana taparlar mı?

Bu konuda belirsizdir. Ama 20. yüzyılın başında GOLDEN DAWN (ALTIN GÜNDOĞUMU) isimli koyu okkült, kara büyü ve satanizm örgütünü kuran Aleister Crowley’nin Rose Croix örgütünden olduğu iddia edilmektedir. Aynı zamanda Crowley hür kabul edilmiş masonlar locasında büyük üstatlık yapmış, Skoç ritinde de 33. derece mason olmuştur. 16. yüzyıl’dan beri gerek masonluğun, gerekse illuminati’nin ve Skulls and Bones Society’nin doğuşunda etkin rol oynamıştır. Ama hür ve kabul edilmiş masonlar resmi ve kanunlu bir dernek olmasına karşın,

ne illuminati ne de Rose Croix ortaya çıkıp kendini gösteren birer dernek değildirler ve masonluğu kendilerine üye çekmek için bir havuz olarak kullanırlar. Yani daireler iç içedir. En içteki dairede ve çelik çekirdekte hangi mistik gizli örgütün yüzyıllarca etkili olduğu meçhul kalmıştır.

3-Trilateral (Üçlü) Komisyon

Yuvarlak Masa teorisine göre şekillenen örgütlerden biri de Trilateral (Üçlü) Komisyon (TK)'dur. Bu komisyon 1973'te her ikisi de Yahudi olan David Rockefeller ve Zbigniew Brzezinski tarafından kurulmuş gizli bir örgüttür. Bu iki kişinin aynı zamanda CFR üyesi de olduklarını hatırlatalım. Bu örgütün ortaya çıkmasında aşağıda bahsedeceğimiz Bilderberg grubunun çalışmalarının çok önemli rolü olmuştur. Bu örgütlerin hepsinin de ortak özelliği gizli olmaları ve aynı ideale hizmet etmeleri; birbirleriyle bağlantılı olmalarıdır. Her ne kadar adresi, yeri, üyeleri belli ise de yaptığı aktivitelerin ardında gizli amaçlar ABD'li istihbarat örgütleri ve NATO'nun gizli özel savaş örgütleri vardır. Üçlü Komisyonun amacı, dünya kamuoylarını ve devletlerin siyasî kararlarını o şekilde etkilemektir ki, tüm dünyanın ulusları, hükümetleri ve iktisadî yapıları, uluslar ötesi banka ve şirketlerin çıkarlarına hizmet edecek. Bu amaç için, halklar/toplumlar bağımlı kılınacak, karşıt sesler susturulacak, demokrasi, denetim ve gizli teşkilâtlar aracılığıyla rafa kaldırılacak. Nihai amaç ise, tek dünya iktisadı, tek dünya devleti, tek dünya parası ve tek dünya dini (Küresel ABD hâkimiyeti ve Siyonizm) ortaya koymaktır.

Üçlü Komisyonun amacı, dünya kamuoylarını ve devletlerin siyasî kararlarını o şekilde etkilemek-

tir ki, tüm dünyanın ulusları, hükümetleri ve iktisadî yapıları, uluslar ötesi banka ve şirketlerin çıkarlarına hizmet edecek. Bu amaç için, halklar/toplumlar bağımlı kılınacak, karşıt sesler susturulacak, demokrasi, denetim ve gizli teşkilâtlar aracılığıyla rafa kaldırılacak. Nihai amaç ise, tek dünya iktisadî, tek dünya devleti, tek dünya parası ve tek dünya dini (Küresel ABD hâkimiyeti ve Siyonizm) ortaya koymaktır.

ABD başkanlarının ve Avrupa, Amerika ve Japonya'daki yönetici kadroların çoğu TR üyesidir. Tüm dünyada TR, Bilderberg ve CFR birbirinin içine girmişlerdir ve her üçünün de üyesi olan 48 kişi vardır. Örneğin; Bill Clinton, Brent Scowcroft (Ulusal Güvenlik Konseyi), John Mark Deutsch (eski CIA direktörü), Robert Strange McNamara (Savunma Bakanlığı Sekreteri), Henry Kissenger, Walter Fritz Mondale (Japonya Büyükelçisi) Benjamin Nye (Hazine Sekreteri) gibi dokunulmazlığı olan isimler her üç teşkilatın da üyesidirler.

Bilderberg

Bilderberg, Gizli Dünya Devleti'nin, ismi en çok duyulan organlarından biridir. Aslında Bilderberg, İlluminati şebekesinin emellerini gerçekleştirmek amacıyla geliştirdiği Yuvarlak Masa Teorisine göre ortaya çıkarılmış bir oluşumdur. CFR'nin ağırlık merkezini Amerika oluşturunuyordu. Bu yüzden Bilderberg, CFR ve öteki örgütlerin Avrupa ayağını ve etkinliğini teşkil etmek için Hollanda' da Oosterbeek şehrinde Bilderberg Otelinde 1954'te kurulmuştur. Bilderberg'in kökenleri 1877 Yuvarlak Masa toplantılarına kadar uzanıyor. Bu oluşumun hanedanları Andrew Carnegie, Peabody, Cecil Rhodes, Rothschild ve Rockefeller'dir. 1904'te yarı gizli bir cemiyet hali-

ne geldiler. O zaman açıkladıkları amaçları, dünyayı Anglo-Sakson hâkimiyetini esas alan, İngilizce konuşan bir oligarşik yapı altında birleştirmektir (WASP egemenliği). Birinci ve İkinci Dünya savaşlarında bu amaçlarına uygun oluşumları desteklediler. Kuruluşun gerçekleştirildiği otelin sahibi de Hollanda kralıydı. Örgüt de ilk toplantının gerçekleştirildiği otelin adını alarak Bilderberg Group (Bilderberg Grubu) diye adlandırılmıştır. Bilderberg Grubu'nun kurucuları arasında Hollanda prensi Bernhard ve Polonyalı sosyolog Dr. Joseph Hieronim Retinger de vardır. Retinger, Bilderberg' in fikir babası olarak bilinir. Aynı zamanda CFR üyesidir. Bilderberg'in kuruluşunda, ABD istihbarat örgütlerinin, özellikle CIA' nin rolü olduğu çok iyi bilinmektedir.

Bilderberg'in kuruluşunda asıl önemli rol oynayanlar ve finansörlük yapanlar Gizli Dünya Devleti organlarında ismi sıkça geçen Rothschild ailesidir. Rothschild ailesinin yaklaşık 500 trilyon dolar servetinin -dünyadaki mevcut servetin yaklaşık yarısı- olduğu tahmin edilmektedir. Ayrıca Bilderberg'i Amerikalı Rockefeller ailesi tarafından da desteklenmişlerdir. Rockefeller ailesi Bilderberg'in ana çekirdeğidir. David Rockefeller, kurulduğu günden bu yana yapılan bütün Bilderberg toplantılarında hazır bulunmuştur. Bilderberg, dünyanın yönetimi ve küreselleşme konusunda her yıl farklı ülkelerde toplantılar yapar. Toplantılar son derece gizli şartlarda ve özel ortamlarda yapılır. Toplantıları genellikle her yılın mayıs ayının son haftasına denk gelmektedir. Katılanlar yaklaşık üç günlük toplantı süresince dış dünya ile bağlantılarını koparmak zorunda kalıyorlar. Üç gün süren bu toplantılara üyelerin eşleri bile çağrılmaz. Katılanlar, toplantılarda değil nelerin

konuşulduğunu, nelerin gündeme geldiği hakkında bile herhangi bir bilgi vermekten kaçınırlar. Katılımcılar, edilen gizlilik yeminine ölünceye kadar sadık kalırlar. Örgütün üyesi olanların dışında hiçbir gazeteci veya yazar toplantıya alınmaz. Üye olanlar da dışarıya bir şey sızdırmazlar. Dolayısıyla medyanın toplantıların içeriği hakkında herhangi bir bilgi edinmesi mümkün değildir. Şimdiye kadar düzenlenen toplantılara birçok yazar da katılmış ama bu kişiler katıldıkları toplantıların içeriği hakkında tek satır bile yazmamışlardır. Bu da gizlilik prensibine ne kadar sıkı bir şekilde bağlı kalındığı hakkında yeterince fikir vermektedir.

Örgütün «Spotlight» isimli bir dergisi yayınlanmaktadır. ABD’li gizli örgüt ve CFR üyelerinin birçokları aynı zamanda Bilderberg üyesidir. Aslında Bilderberg, CFR’nin çok daha gizli bir biçimde uluslararası boyuta yayılmış halidir. Amacı Yeni Dünya Düzeni’ni ve ABD-İngiltere hâkimiyetini ve emperyalizmini tüm dünyaya yaymaktır. Her yıl yapılan çok gizli ortamdaki toplantılarını hem CIA, hem de toplantının yapıldığı ülkenin istihbarat örgütü kontrol eder.

Bilderberg kararlarının devlet yöneticilerinin değiştirilmesinde de önemli rolü vardır. İngiltere’nin eski başbakanı Margaret Thatcher’ın yükselişi ve düşüşü buna örnek gösterilir. Thatcher’ın 1975’te Bilderberg toplantılarına katılmasının ardından yıldızının birden parlaması, bu gelişmenin hemen ertesinde yapılan İngiltere genel seçimlerinde masonların desteğiyle başbakanlığa seçilmesi ve bu görevini 3 dönem üst üste sürdürmüş olması, birçoklarının ortak görüşüne göre Bilderberg kararlarıyla onun desteklenmesi sayesinde olmuştur. Daha sonra gözden düşmesi-

nin ve yıldızının sönmesinin sebebinin de Bilderberg grubunun, İngiltere'deki kraliyet rejimine direnmesi taleplerine itiraz etmesi olduğu Jim Tucker adlı bir İngiliz gazeteci tarafından dile getiriliyor. Thatcher'ın düşüşünden sonra Tony Blair'in yükselişe geçmesinde de Bilderberg'in önemli rol oynadığı tahmin ediliyor. Çünkü Tony Blair de, Bilderberg toplantısına katılmasından sonra İngiltere başbakanlığına seçilmeyi başardı. ABD'nin son dönem başkanlarından Jimmy Carter, baba George Bush ve Bill Clinton'un iş başına gelmesinde Bilderberg kararlarının etkili olduğu konuyla ilgili araştırmalarda vurgulanmaktadır. Bilderberg'in ülkemizde de önemli temsilcileri vardır, amaçları Küresel Efendilerine kölelik yapmaktır.

Bohemian Grove (Bohemian Klübü)

Bohemian Grove (BG), aynı Kuru Kafa ve Kemikler Örgütü-Skulls and Bones Society (SBS) gibi gizli amaçlar ve yöntemler için 1880'lerde California'da kurulmuş bir cemiyettir. Üyeleri, törenleri ve yaptıkları faaliyetleri çok gizli tutulur. Bohemian Grove, hem çok zengin hem de en kilit noktalardaki elitlerin oluşturduğu daha üst ve çok daha gizli bir seçkinler kulübüdür. En fazla ABD başkanı üyesi olan kulüp Bohemian Grove'dur. Georg Bush, Ronald Reagan, Gerald Ford, Richard Milhous Nixon gibi eski ABD başkanları da bu kulübün üyesidirler. Kulüp, tarihinde çok tehlikeli ve gizli işlere imza atmıştır. Şöyle ki; atom bombası projesinin kararının verildiği yerin, düzeneğini ilk kurgulayan Prof. Dr. Ernest O. Lawrence'a bu kararın verildiği yer Bohemian Grove'dur. Vietnam'a savaş açılması kararının verildiği yer de Bohemian Grove'dur. Savaş tarihinin en alçakça saldırılarından biri olan iki Japon şehri Hiroşima ve Nagazaki'ye (zaman içinde 350 bini aşkın

insan ölmüştür) atom bombası atılma kararı Bohemian Grove'de alınmıştır. Hidrojen bombasını icat eden Edward Teller, bu kulübün onur konuğuydu. Bohemian Grove toplantılarının yapıldığı merkezdeki çiftlik, aynı anda yüzlerce kişinin hafta sonu toplantılarına katılabileceği niteliktedir. Her şehirde tapınakları vardır. Sembolleri baykuştur. ABD'de Cumhuriyetçi başkan ve başkan adaylarının tümü bu örgüt/kulüptendir. Bohemian Grove; SBS, Pilgrem Society, Rotary Club gibi masonik cemiyetlerle iç içedirler. BG'dan icazet alamayan birisi; başkan seçilemez, istihbarat örgütünün başına getirilemez. Yine bu kulüp, sadece devlet yönetiminde değil iktisadî kuruluşlarda da önemli ve kilit noktalara gelmişlerdir Ayrıca pek çok istihbarat örgütünün başkanları veya üst düzey yöneticileri de BG veya SBS üyesidir. BG, SBS ile birlikte 1880'lerden beri Yeni Dünya Düzeninin ideoloğudur ve bu cemiyetlerdeki kişilerin çoğu ise Bilderberg, Trilateral Komisyon ve CFR'da yer alırlar. Bu örgütler ortak çalışırlar ve amaçları ortak olup bütün dünyada Küresel Hâkimiyeti sağlamaktır.

Sonuç itibariyle şunları söylemek gerekir ise; günümüzde tüm dünya bu gizli ve küresel efendilerin hâkimiyeti altındadır. Bu örgütlerin hepsinin de ortak özelliği gizli olmaları ve aynı ideale hizmet etmeleri; birbirleriyle bağlantılı olmalarıdır. Bunların hepsi Masonik küresel/gizli örgütlenmelerdir; faaliyetleri, törenleri, temel felsefeleri, beyin yıkama yöntemleri hep birbirine benzer. Amaçları ise Küresel Amerikan İmparatorluğu'nu ve Büyük İsrail Devleti'ni kurmaktır. Bu yolda her yolu ve yöntemi/metodu mübah sayarlar. Biz Müslümanlara düşen görev ise bu küresel gizli örgütlenmeler hakkında doğru bilgiler edinmek; İslam kardeşliği etrafında birlik ve beraberlik sağlamaktır.

EN ÇOK BİLİNER GİZLİ ÖRGÜTLER

Masonluk

“Mason”un anlamı, “duvarcı”dır. Masonluk, Süleyman Mâbedi’nde çalıştığı iddia edilen duvarcı ustası Hiram Usta’yı kendisine örnek alır.

Masonlar, tüm dünyayı bir “tapınak” haline getirme amacındadır. Ama hayâl ettikleri bu tapınak, İlâhî bir dînin değil, hümanist bir dinin tapınağıdır. “İnsan” kavramının putlaştırıldığı, insanların İlâhî dinleri tamamen terk ettiği, materyalist ve evrimci felsefenin tek doğru sayıldığı bir dünya hayâlidir bu. Masonik bir metinde masonluğun bu hedefi ve bu amaçla düzenlenen garip bir ayin şöyle ifade edilir: “Bugünkü dinde, yavaş da olsa, şuuru tam manasıyla tatmin edebilecek tek ve evrensel bir din teşekkül etmektedir... Bu evrensel dine paralel olarak, bir de dünya görüşü ölçüsünde ahlâk kurulacaktır. Böyle bir din, insanı kâinatla birleştirecektir. İşte bu Masonizm’dir. Bu dîn, gönülden gönüle kurulacaktır. Kurulan bu dinin mâbetleri, insanlık mâbetleri olacaktır. Bu tapınakta okunan ilâhiler, belki de bir insanın ruhundan fıskıran müzik eserlerinin en soylusu olan Bethowen’in 9. Senfonisi olacaktır. Mithra Efsanesi’ndeki Boğa’nın eti ve kanı yerine, ekmeğe yiyerek ve kırmızı şarap içerek bu doğuşu kutluyoruz. Komünyonun manası olan inanç birliği yapıyoruz burada biz. Yeni bir yılda bu kutsal mücadelemizi şöyle vaftiz edip bitirmek istiyorum: Ekmekten bir parça daha yiyiniz, kardeşlerim, bu dinin misyonerleri olan sizler, ekmeği paylaşan aziz dostlar olsun. **Ateş yiyerek bir daha şarabınızdan içiniz kardeşlerim, kan kardeşi olmak için.**

Altı Köşeli Yıldız

Tarihe Mühr-ü Süleyman (Süleyman'ın Mührü) olarak geçen "Altı Köşeli Yıldız", Siyonizm'in simgesi olarak bilinir. Aynı sembol masonlarca da yüzyıllardır kullanılır. Masonlukta altı köşeli yıldız, locada görevlilerin dizilişini simgeler.

Yedi Kollu Şamdan

Üzerinde yan yana ve aynı düzeyde olmak üzere yedi mumluk bulunan şamdan, masonların simgelerinden biridir. Geleneksel olarak altından yapılan bir şamdandır. Yedi Kollu Şamdan, mason mabedindeki kutsal ateşi sembolize eder. Masonluk'taki önemi kendi kaynaklarında şöyle anlatılır: «Mâbet, sembolik olarak alevlerle aydınlatılmalıdır. Usta derecesinde, yedi kollu şamdan bulunması şarttır.» Yedi kollu şamdan, aynı zamanda, 1948'de kurulan İsrail'in devlet amblemidir.

Gönye ve Pergel

Mason sembolleri içinde en çok bilineni ise, iç içe geçmiş bir gönye ve pergelden oluşan kompozisyonudur. Masonlar, kendilerine sorulduğunda bu sembolün bilim, geometrik düzen, akılcılık gibi kavramları simgelediğini belirtirler. Oysaki gönye-pergelen bundan daha farklı bir anlamı vardır. Bunu, tüm zamanların en büyük mason üstatlarından biri sayılan Albert Pike'nin "Morals and Dogma" (Ahlak ve Dogma) adlı kitabından öğrenmek mümkündür. Albert Pike, kitabının 839. sayfasında pergel ve gönye sembolü hakkında şöyle yazmaktadır:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>
 "Bu, Aryanlardaki Brahman ve Maya inançla-

rında veya Mısır'daki Osiris ve İsis efsanesinde olduğu gibi, kutsallığın ikili bir doğası olduğu düşüncesini sembolize eder. Örneğin Güneş erkek, Ay ise dişi bir doğaya sahiptir."

Bunun anlamı, masonların en ünlü sembolü olan gönye-pergelin, aslında yine Eski Mısır'dan veya Hristiyanlık öncesi Aryan inançlarından kaynaklanan pagan bir hurafenin işareti oluşudur. Albert Pike'nin alıntısında geçen Ay ve Güneş sembolleri de mason localarında yer alan önemli bir semboldür ve bunlar, Ay'a ve Güneş'e tapınan antik pagan toplumların batıl inançlarının bir ifadesinden başka bir şey değildir.

Herşeyi Gören Göz ve Tamamlanmamış Piramit

Masonların en ünlü sembolleri arasında yer alan üçgen içinde göz (Horus'un Gözü) ve piramit, Eski Mısır'dan alınmadır. ABD Büyük Mührü'nde yer alan piramit, Firavun Keops adına yapılan büyük piramittir. Göz sembolü ise Eski Mısır gravürlerinde sıkça kullanılan bir rumuzdur.

Mason Localarındaki Eski Mısır Sembolleri

Eski Mısır ile masonlar arasındaki ilişkiyi ortaya koyan önemli gerçeklerden biri de, masonluğun sembolleri'dir. Semboller, masonlukta çok büyük önem taşır. Masonlar, felsefelerini, gerçek manalarını sadece kendi üyelerine açıkladıkları semboller aracılığıyla ifade ederler. 33 derecelik Masonik hiyerarşi içinde kademe kademe yükselen mason, her derecede Masonik semboller'in yeni anlamlarını öğrenir. Böylelikle Masonik felsefenin derinliklerine aşama aşama ulaşır.

Gözün Altındaki Piramit

Dünyadaki en ünlü Masonik sembol, büyük olasılıkla, 1 dolarlık Amerikan banknotunun üzerinde yer alan ABD mührüdür. Mühürde yarım bir piramit ve bu piramidin tepesine oturtulmuş bir “üçgen içinde göz” sembolü yer alır. “Üçgen içinde göz”,-mason localarının değişmez sembolüdür ve adeta masonluğun bir numaralı işareti durumundadır. Masonluk konusunu ele alan kaynakların büyük bölümü, bu gerçeğe vurgu yaparlar.

Üçgen içindeki gözün altındaki piramit nispeten daha az dikkat çekmiştir. Oysa bu piramit de son derece anlamlıdır ve masonluğun felsefesini tanımlamak bakımından oldukça açıklayıcıdır. ABD mührü hakkında bir doktora tezi hazırlayan Amerikalı akademisyen Robert Hieronimus’un bu konuda verdiği önemli bilgiler vardır. Hieronimus’un tezi «Amerikan Büyük Mührü’nün Arka Yüzünün Tarihsel Bir Analizi ve Hümanist Psikoloji ile İlişkisi» başlığını taşımaktadır. Tezde, mührü benimseyen ABD kurucularının mason olduklarına, bu nedenle hümanist felsefeyi benimsediklerine vurgu yapılmakta ve mühürde de bunu yansıttıkları bildirilmektedir. Bu hümanist mesajların Eski Mısır ile olan bağlantısı ise, mührün merkezindeki piramit tarafından simgelenmektedir. Piramit, Mısır’daki Firavun mezarlarının en büyüğü olan Keops Piramidi’nin bir tasvirinden ibarettir.

A.B.D.: KABALİSTİK TASARIMLI MASON CUMHURİYETİ

Ancak bütün bu yapıyı anlayabilmek için A. B.D.'nin kuruluşundaki Masonik etkiyi dikkate almak gerekir. Bu anlamda A.B.D kuruluş temelleri itibariyle aslında bir Mason Cumhuriyeti'dir. Gerçekten de A.B.D.Anayasası ve Kurumları masonlar tarafından şekillendirilmiştir. Şu paragraf, bu konuda ilginç bilgiler içermektedir:

"Amerikan Doları'nın üzerine Birleşik Devletler'in 'Büyük Mührü' basıldı. Bu, yanılgısız olarak tamamen 'Masonik'ti. 13 basamaklı, dört köşeli piramidin üstünde, üçgen içinde her şeyi gören "Ulu Göz" ,altında masonluğun çok eski düşlerinden biri olan 'Yeni Seküler Düzeni'n gelişimini bildiren grift yazı 18 Eylül 1793'te Capitol'ün köşe taşı, resmen yerleştirildi. Maryland Büyük Locası merasimi yönetti ve George Washington'dan ÜSTAD-I MUHTEREM olarak görev yapması istendi. MARYLAND JÜRİSDİKSİYONU'na katılmış localar ile birlikte, George Washington'un VİRJİNİA'daki kendi locası, ALEXANDRIA'daki törende hazır bulundu. Bir topçu birliğini de içeren müthiş bir geçit töreni yapıldı. Arkasından bando, bandoyu takiben de George Washington,locaların tüm görevlileri ve üyeleri tam takım regalyalarını kuşanmış bir biçimde gelmekteydi. Güneydoğu köşe taşının yerleştirildiği çukura vardığında;G.Washington'a,olayın anısını simgeleyen ve katılan tüm locaların isimlerini içeren gümüş bir plaket takdim edildi. Topçu birliği top atışı yaptı.Daha sonra G.Washington çukura inerek plaketi taşın üzerine yerleştirdi.Etrafına da Masonik Ayının standart

simgesel donatısı olan mısır, şarap ve yağ kapları yerleştirildi. Katılanların tümü duaya katılarak Masonik şarkılara eşlik etti. Topçular tekrar top atışı yaptı.

G.Washington ve mahiyetindekiler daha sonra köşe taşının doğusuna doğru hareket ettiler ve burada başkan; geleneksel üç basamaklı platformun üzerindeki kürsüde ayakta durarak, söylevde bulundu. Söylevi, Masonik şarkılar takip etti ve topçular son atışı yaptılar. G.Washington'un merasim sırasında kullandığı "çekiç, gümüş mala, gönye, düzeç", bugün Kolombiya Federal İdare bölümündeki 5 numaralı Poatamac Locası'nda bulunmaktadır. Taktığı önlük ve eşarp ise kendi locası olan 22 numaralı Alexandria Locası'ndadır."

Masonluğun Dereceleri ve Anlamları

Geleneksel dünya düzenli Masonluğu Büyük Locaları, Çırak, Kalfa ve Üstat olmak üzere Masonluğun üç remzi derecesinde çalışırlar. Üstat derecesi, Masonluğun en üst derecesi olarak kabul görür ve Localar da Üstat derecesinin üzerinde herhangi bir derece ne konuşulur ne de bulunur.

Genel olarak 33 dereceli bir sistemin çeşitli tarikat ve cemiyetlere bağlı kimseleri aynı localarda çalıştırmak amacı ile Elias Ashmole'nin düşündüğü kabul edilir. Ashmole, bu sistem içinde, insan düşüncesinin çeşitli dereceleriyle ilgili bilgileri bir gelişim içinde anlatmak, uygulamak amacını gütmüştür. Fakat 33 dereceli sistemi Ashmole'den önce Fransız Masonlarının düşündüğü ve Dante'nin, düşüncelerinden yararlanarak hazırladığı da Jean Palou gibi bazı masonluk tarihini inceleyenler tarafından ileri sürül-

mektedir. Derecenin bulucusu kim olursa olsun, gerçek olan bugün için 33 derecenin geniş ölçüde kabul edilmiş olması ve belirli görüşleri ve öğretilere işaret etmesidir. Yalnız Ashmole'nin önerdiği 33 derecenin gruplandırılması ile şimdiki gruplandırma arasında fark vardır. Ashmole, 33 dereceyi dört gruba ayırmıştır.

-Birinci grup 1-3.dereceleri içerir. Operatif Masonluğun çırak-kalfa-usta derecelerine gelmektedir.

-İkinci grup,15 dereceli olacaktır ve geçmişe ait bütün ananeler parça parça açıklanacaktır. Esası Rose-Croixlardan alınmıştır.

-Üçüncü grup 13 derecelidir ve Templiye Şövalyelerinin geleneklerini yansıtmaktadır.

-Sonuncusu dördüncü grup, Simyagerlerden alınmıştır ve bütün derecelerin sentezini belirtmektedir. Ashmole'nin bu ayrımına karşılık, şimdiki 33 derece 7 kısma ayrılmaktadır.

Türkiye'deki Mason Localarının da kabul ettiği İskoç Ritüeli'ne göre masonluk 33 derece üzerine düzenlenmiş bulunmaktadır. Her derece belirli bir öğretinin temelini oluşturmaktadır ve kendine özgü sembolleri, kutsal kelimeleri, ritüeli ve ikaf töreni vardır. Masonlukta 33 derece her zaman kabul edilmiş değildir. Eski Operatif masonlar, yalnız çıraklık ve kalfalık arkadaşlık sınıflarını kabul etmişlerdir. Ustalık ise bir derece olmayıp, yalnızca bir yöneticiliktir. Bu yöneticilik, liyakat ve ehliyet esaslarına dayanmıştır. Masonluğun fikri çalışmalar durumunu almasından, Londra Büyük Mahfilinin kuruluşundan sonra da, iki derece kabul edilmiştir. Buna karşılık Ramsay'ın reformcu davranışları ve mükemmel ustalar mah-

fili kurmak isteği, dördüncü dereceyi ortaya çıkartmıştır. Bu arada, masonluğun yalnız Hristiyanlık etkisinde kalmadığını göstermek için, o çağda (XVII. yy.) var olan bütün dini ve fikri temayülleri masonluk içinde temsil ettirme endişesi, birdenbire dereceleri 91'e kadar çıkartmıştır. 1758 yılında, II. Frederick (1712-1786), 33'lüler Süprem Konseyi kurmayı ve İskoç ritinin muntazam bir dereceler sistemine kavuşmasını istedi. Sonunda, 1800 yılında, ilk defa bir 33'ler konseyi Charleston'da kuruldu. Bu konseyden yetki alan masonlar, 1804 yılında Fransa'da, 1805'de İtalya'da, 1813 yılında Kuzey Amerika'da, 1817'de Belçika'da, 1824'te de İrlanda'da, 1829'de İskoçya'da ve 1861'de Türkiye'de, 33'ler konseyi kurmuş ve 33 derece hemen hemen ortak bir derece sistemi olmuştur. Buna rağmen günümüzde, yalnız dört dereceyi uygulayan bazı Alman Ritleri vardır. Farklı bir dernek hüviyeti altında ve farklı bir yerde toplantılarını gerçekleştiren, 3. derecesinin üzerindeki dereceler için rit adı verilen Masonik yollar ve öğretiler izlenir. Bu ritlere katılmak veya katılmamak Üstat derecesine sahip Masonların kendi isteklerine kalmış bir seçimdir, zorunlu veya yapılması gereken bir yükümlülük değildir. Bu derecelerin çalışmaları, Masonluğun ilk üç derecesinde verilen öğretilerin gizlerine ve sırlarına daha vakıf olabilmek için yapılan araştırmaların yanı sıra yüksek felsefi ve spiritüel çalışmaları da içinde barındırır. Ülkemizde de takip edilen 33 dereceli İskoç Riti dünya üzerinde en fazla üyeye sahip olan ve bu yönüyle en fazla tercih edilen felsefi dereceler ritidir. Onu, özellikle ABD'de geniş bir kesimce benimsenen York Riti takip etmektedir. Dünya üzerinde var olan çeşitli ritler içerisinde 99 dereceli Memfis-Misraim Riti gibi yoğun bir çalışma

gerçekleştirenleri var olduğu gibi, tek dereceden oluşan bazı ritler de vardır. Herhangi bir ritte, dördüncü derece ve yukarısına devam edebilmek için Büyük Loca'ya bağlı olarak çalışan düzenli bir Locada Üstat derecesine sahip olmuş olmanın yanı sıra, bu ana Loca ile ilişkilerinin herhangi bir dönemde düzensiz olmaması ve yükümlülüklerinin aksatılmadan yerine getirilmesi gerekir. Kendi Locasında düzensiz ilan edilen bir üyenin, yüksek derecelerdeki üyeliği de otomatik olarak düşer. Ayrıca bu localarda sadece erkekler ve akraba olmayanlar bulunmaktadır.

En üstünde mason simgesi bulunan İnsan Hakları Beyannamesi Geleneksel dünya düzenli Masonluğu Büyük Locaları, Çırak, Kalfa ve Üstat olmak üzere Masonluğun üç remzi derecesinde çalışırlar. Üstat derecesi, Masonluğun en üst derecesi olarak kabul görülür ve Localar da Üstat derecesinin üzerinde herhangi bir derece ne konuşulur ne de bulunur. Farklı bir dernek hüviyeti altında ve farklı bir yerde toplantılarını gerçekleştiren, 3. derecesinin üzerindeki dereceler için rit adı verilen Masonik yollar ve öğretiler izlenir. Bu ritlere katılmak veya katılmamak Üstat derecesine sahip Masonların kendi isteklerine kalmış bir seçimdir, zorunlu veya yapılması gereken bir yükümlülük değildir. Bu derecelerin çalışmaları, Masonluğun ilk üç derecesinde verilen öğretilerin gizlerine ve sırlarına daha vakıf olabilmek için yapılan araştırmaların yanı sıra yüksek felsefi ve spiritüel çalışmaları da içinde barındırır. Ülkemizde de takip edilen 33 dereceli İskoç Riti dünya üzerinde en fazla üyeye sahip olan ve bu yönüyle en fazla tercih edilen felsefi dereceler ritidir. Onu, özellikle ABD'de geniş bir kesimce benimsenen York Riti takip etmektedir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantev.org>

Dünya üzerinde var olan çeşitli ritler içerisinde 99

dereceli Memfis-Misraim Riti gibi yoğun bir çalışma gerçekleştirenleri var olduğu gibi, tek dereceden oluşan bazı ritler de vardır. Herhangi bir ritte, dördüncü derece ve yukarısına devam edebilmek için Büyük Loca'ya bağlı olarak çalışan düzenli bir Locada Üstat derecesine sahip olmuş olmanın yanı sıra, bu ana Loca ile ilişkilerinin herhangi bir dönemde düzensiz olmaması ve yükümlülüklerinin aksatılmadan yerine getirilmesi gerekir. Kendi Locasında düzensiz ilan edilen bir üyenin, yüksek derecelerdeki üyeliği de otomatik olarak düşer.

MASONLARIN BELİRTİLERİ

Masonluk belirtileri; çıraklık, kalfalık ve ustalık mertebesine göre değişiklik arz ediyor. Çünkü masonların selamlaşmaları da mertebeden mertebeye değişiyor. Ama bazı durumlarda bir masonu yürüyüşü bile ele verebiliyor. Şayet biri kalabalık bir yerde yürüyüşüne sol adımla başlamışsa ve sağ ayağının topuğunu doksan derecelik açı oluşturacak şekilde sol topuğuna değdirip üçgen biçiminde adımlar atarak yürüyorsa onun bir mason olduğundan emin olabilirsiniz. Gazeteci-yazar İlhami Soysal'ın yaklaşık on beş yıllık masonluk araştırmalarına göre, birinin mason olup olmadığını anlamak için aşağıda maddeler halinde sıralanan işaretlerden birini görmek yeterli:

Tokalaştığınız kişi, elinizi kuvvetle sıkarken başparmağını sizin başparmağınızın üzerine üç kere hafif darbelerle vuruyorsa; bu, sizin mason olup olmadığınızı anlamaya yönelik bir girişimdir. Bu durumda bilin ki el sıkıştığınız kişi masondur.

İkinci işaretleşm, mason olan kişinin ellerini göbeğinin üstünde, ama karına değmeyecek biçimde birbirine paralel, 1-2 santim aralıklı olarak tutması ve bırakmasıdır. İşaretleşmede sol el altta, sağ el üstte durmalıdır.

Bu pozisyonda birine selam vermek gerektiğinde duruş hemen değişir. Sol el, aşağı doğru yumuşakça bırakılır.

Sağ el, avuç içi yere bakar şekilde dört parmak bitişik, başparmak da gönye oluşturacak biçimde tutulur ve gırtlığa adeta bir bıçak dayanıyormuş gibi

yapılır. Hafifçe gülümsenir ve sağ el omuza kadar çekildikten sonra aşağı salınır.

Sözlü işaret olarak, tokalaşırken karşınızdaki kişi, gözlerinizin içine bakarak "Sizi selamlarım." diyecektir. Siz de bir masonsanız, yanıtınız, "Gizlerim." ya da "Saklarım." olacaktır.

Kalfa mason, bir ortama girdiğinde oradaki diğer masonlara kendini tanıtmak için iki elini yumruk yapar ve yumruklarını göğüs hizasında dıştan birbirine değdirip bırakır.

Usta masonlar ise parmaklarını birbirine kenetler ve avuç içleri yere bakacak şekilde ellerini göbek altında tutarlar. Birini selamlarken de duruşlarını bozmazlar.

Üstad mason, kalabalıkta zor durumda kaldıysa; iki elini avuç içleri karşıya gelecek biçimde havaya doğru kaldırır. Bu, bir imdat çağrısıdır. Eğer yardım gelmezse, orada olduğunu düşündüğü biraderine, "Dul kadının oğluna yardım yok mu?" diye seslenir.

Bir birader, masonik bir toplantının gündemi biliyorsa; kapıya üç kere vurur. Bu, "Yabancı değilim ve gündemi biliyorum." anlamına gelir.

Biri, size; trende, otobüste, uçakta veya bir işyerinde "Doğu'ya gidersen ışığı bulursun" ya da "Ben, ben olduğum için benim." diyorsa bilin ki masondur.

Ayrıca masonlar para ya da bir yazı alıp verirken de karşılardakinin mason olup olmadığını anlamak için sağ ellerinin orta ve şehadet parmaklarını, alınacak şeyi kavrayacak biçimde uzatırken geri kalan üç parmağı birleştirir. Bu, masonluk ilkelerine ihanet eden elin kesilmesine rıza gösterildiğinin işaretidir.

Türkiye’de Masonluk

Türkiye’de Masonluğun tarihi çok eski zamanlara, 18.yüzyılın sonlarına kadar uzanır. Bu dönemlerde, Osmanlı toprakları üzerinde çok sayıda İngiliz, Fransız, Alman, İtalyan, İskoç ve İrlanda Locasının varlığı bilinmektedir. İlk başlarda sadece yabancılardan oluşan bu localar, zamanla aralarına Türkleri de kabul etmeye başlamışlar ve belirli sayıya ulaşan Türkler kendi Localarını kurmaya başlamışlardır. Kısa sürede çoğalan bu Türk locaları yeterli sayıya ulaşarak kendi obediyanlarını oluşturmaya başlarlar ve 1909 yılında da, bugün Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası olarak bilinen ilk Türk Büyük Locası’nı kurarlar.

1935 yılında Türk Masonları, meclis içerisinde kendileri aleyhine cereyan eden anti-masonik hareketler üzerine, dönemin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya ve Mustafa Kemal’in özel doktoru Mim Kemal Öke’nin başı çektiği Masonlar, çok yakın oldukları Mustafa Kemal Atatürk ile görüşürler ve sonucunda, derneği bütünüyle kapatma yerine, bu hezeyan geçene kadar çalışmalarına ara vermeyi, Masonik tabir ile uykuya yatmaya karar verirler. Bahsekonu, Masonluk karşıtı hareketlerin başını çeken Mahmut Esat Bozkurt’un önceki yıllarda Mason olmak istediği, Necat Locası’na aday olarak önerildiği ve talepnameini kendisi doldurduğu, fakat yeterli görülmeyerek başvurusunun kabul edilmediği göz önüne alındığında, bu Masonluk karşıtı hareketin sebebi daha net biçimde anlaşılabilecektir. Uykuya yatma döneminde Masonlar çalışmalarına sadece resmi olarak ara vermişler, kendi aralarında toplanmaya devam etmişlerdir.

1948 yılında, resmen çalışmaya tekrar başlamışlar ve yeni matrikül numaraları ile yeni Localar kurmaya başlamışlardır.

Bugün, İngiltere, Amerika ve Türkiye de dâhil olmak üzere Avrupa'nın genelinde Gelenekçi Masonluk, Fransa'da ise Özgür Masonluk ağırlıklı olarak varlığını sürdürmektedir. Gelenekçi Masonluk denilen ve Masonluğu başlatan kurumlar olarak kabul edilen oluşumlar, bu ayrışma sonrasında Liberal Masonluk yolunu seçenleri Masonluğun Masonluk olarak adlandırılabilmesi için olmazsa olmaz umdelelerine riayet etmedikleri için düzensiz ilan etmişler ve bu topluluklarla tüm ilişkilerini keserek onları Masonluktan dışlamışlardır.

Türk Masonluğu ise, çeşitli sebeplerle, 1965 yılında ayrılmış ve o güne kadarsadece Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası var iken, 1966 yılında Özgür Masonlar Büyük Locası da ortaya çıkmıştır. Bugün, 14.000 üyesi ile Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası, Türkiye'nin en eski ve düzenli olarak kabul edilen Büyük Locası iken, 2.000 üyeye sahip Özgür Masonlar Büyük Locası ve onların bünyesinde çalışmalarını sürdüren Kadın Mason Büyük Locası bu oluşumun içinden ayrılmış bir bölüntü olarak kendi çalışmalarını sürdürmektedir.

OPUS DEİ

Opus Dei, 2 Ekim 1928'de Madrid'te sıradan bir papaz olan Jose Maria Escriva de Balaguer Albas tarafından kurulan 79 yıllık İspanyol asıllı bir örgüttür. 85000 kişilik üyesini açıklamayı reddetmektedir. Bu katolik gurubun dinsel ve politik güçlü bağlantı-

ları bulunmaktadır.

KATOLİKLERİN TARİKATI - Katolikliğe sadık, laik iş ve meslek sahiplerini biraraya getirerek Papa'ya Vatikan dışında destek olacak varlıklı ve iyi eğitim görmüş elit bir kadroyu oluşturmak amacı ile kurulan bu örgüt günümüzde Vatikan'da en etkili laik kurumdur.

PAPA OLAĞANÜSTÜ BİR KİŞİDİR - Gizli bir örgüt olan Opus Dei'nin tüm üyeleri Katolik meslek sahiplerinden oluşmaktadır. Bunun yanında her ülkede de örgütten sorumlu bir Kardinal bulunmaktadır. Onlara göre Papa'nın kimliği, Kilise'nin de, Papalık Makamı'nın da üstündedir. Papa, Tanrı-Krallığı'nın kutsal önderidir. Böylesine yüce bir mertebeye erişebilen kişi de elbette Olağanüstü bir kişidir. Bu nedenle Opus Dei, böylesine olağanüstü bir kişi tarafından temsil edilen Vatikan Devleti'ni yüceltir ve Kilise'yi ikinci planda görür.

DUDAK UÇUKLATAN SERVETİ VAR - 2,8 milyar dolar serveti, 15 üniversitesi, 97 teknik okulu, 36 ilköğretim okulu olan Opus Dei ile ilgili pek çok tartışma yaşanmış ve olumsuz görüşler dile getirilmiş buna rağmen örgüt herhangi bir açıklama yapmamıştır.

OHEMIAN KLÜBÜ

Bohemian Grove, (BG) aynı Skulls and Bones Society gibi gizli amaçlar ve yöntemler için 1880'lerde Kaliforniya'da kurulmuş bir cemiyettir. Üyeleri, törenleri, ritüelleri ve ne yaptıkları çok gizli tutulur. Merkezdeki çiftlik, aynı anda yüzlerce kişinin hafta sonu toplantılarına katılabileceği niteliktedir.

ABD'nin hemen her eyaletinde tapınakları vardır. Sembolleri BAYKUŞ'tur. Ritüellerde baykuşa hitap edilir ve bir fetiş olarak baykuş motifi kullanılır.

Bohemian Grove'ye üye olanlar, başka masonik kulüplere de üye oldukları için bu ritüellere ve sembolizme alıştırlar.

1970'li yıllarda en kilit noktadaki ve zengin 1000 civarında üyesi olan Bohemian Grove üyelerinin ünlülerinden bazıları şunlardı (Domhoff 1974):

*Dwight David Eisenhower (ABD başkanı),
Herman Wouk,
Robert Kennedy (ABD Başkan adayı),
Johson (ABD başkanı),
Richard Nixon (ABD başkanı),
Gerald Ford (ABD başkanı),
Ronald Reagan (ABD başkanı),
Bill Clinton (ABD başkanı),
Nelson Rockefeller,
David Rockefeller,
Henry Kissenger,
Edgar Kaiser (Kaiser Industries başkanı),
Henry Morgan (J.P. Morgan Şirketi),
Charles Morgan (J.P. Morgan Şirketi),
Neil Armstrong (aydan döndükten sonra katılmıştır)*

*Hoover Enstitüsünün bazı ileri gelenleri,
Wernhern Von Braun (Alman roket ve uzay bilimcisi),
David Sarnoff (İşadamı),
Senatör Robert Taft,
Lucius Clay,*

American Express,
Standard Brands,
Earl Warren (Yüce Divan üyesi),
Kalifornia valisi Goodwin Knight,
Kalifornia valisi Pat Brown,
Baskan Herbert C. Hoover (1913'te kulübe katılmıştır),
Rudolph Peterson (Bank of Amerika'nın eski başkanı),
Melvin Laird (Eski Savunma Bakanı),
William Rogers (Eski CIA bağlantılı Devlet Bakanlığı sekreteri),
Francis Baer (United California bank eski başkanı),
Stephen D. Bechtel (J.P. Morgan şirketi direktörü),
Gilbert Humprey (:National Steel, General Electric, Texaco, National
City Bank of Cleveland, Sun Life Insurance direktörü, Lewis Lapham): Mobil Oil Heinz, TriContinental Corp. Başkanı),
Edmund Littlefield): Wels Fargo Bank, Hewlett-Packard, General Electric eski başkanlarından),
Leonard McCollum (Morgan Trust, Capital National Bank eski başkanı)

Dikkat ederseniz Bohemian Grove, hem çok zengin hem de en kilit noktalardaki elitlerin oluşturduğu daha üst ve çok daha gizli bir seçkin kulübüdür. Dikkat edilirse en fazla ABD başkanı üyesi olan kulüp Bohemian Grove'dir. ABD'de kaldığım 7 yıl boyunca her gittiğim kütüphanede ve kitapçada bu kulüple ilgili bilgi aradım. Bu konuda sadece William Domhoff'un yazdığı bir kitap ile bir kaç makale

geçti elime. Düşünün 1000'e yakın ABD eliti, sürekli bir hafta sonu California'da veya diğer eyaletlerdeki çiftliklerde toplanıp kadınlı, erkekli törenler yapıyorlar ve gizli ritüeller uyguluyor, inisiyasyon törenleri yapıyor; insanlar komik komik kılıklara veya durumlara giriyor çeşitli dramalar ve roller oynuyorlar.

Bunlara bir sürü hizmetçi hizmet ediyor, bir sürü polis bunları koruyor, bir sürü kişi bu kulübe geliyor ve bu kulüp 1880'den beri var. ABD'de elime geçen pek çok kütüphanenin veritabanında bu kulübe ait bilgi aradım, ama çok sınırlı bilgiye ulaşabildim. Halbuki masonlukla ilgili kitaplar her yerde satılıyordu. Benzer şekilde Skulls and Bones Society (SBS) konusunda da elime geçebilen kitap sayısı bir avuçtur. SBS de Bohemian Grove gibi çok gizli bir örgüttür. Bu örgütleri ABD'de sorduğum hiç bir Amerikalı bilmiyordu. Üstelik bu kitapta diğer örgütlerle ilgili listeleri yayınlayan kitaplar veri tabanlarından çıkarılmıştı, elimdeki kitapların çoğuna direkt yazarlarına ulaşarak eriştim. Neden ve nasıl sağlanır bu gizlilik bunu anlamaya imkân yok. Bu gizliliğin tek hedefi olabilir, törenlerde ve toplantılarda çok ciddi bazı kararların alınması.

Örneğin; atom bombası projesinin kararının verildiği yerin, siklotronu ilk kurgulayan Prof. Ernest O. Lawrence'ye bu kararın verildiği yer olan Bohemian Grove'dir (Nuel Pharr Davis, Lawrence and Oppenheimer, New York: Simon and Schuster, 196. Vietnam'a savaş açılması kararının verildiği yer de Bohemian Grove'dir. Kaliforniya'daki çiftlikte bazı zamanlarda ciddi güvenlik önlemleri toplantılar yapılır. Çiftlik San Fransisco'nun 65 mil kuzeyindedir 300-500 kişiyi barındırabilecek ve anayoldan ulaşamayacak, ancak bilenlerin helikopterle veya arazi

araçları ile gidebilecekleri bir alanda tüm çevre yerleşim merkezlerinden uzaktadır ve çok yoğun koruma altındadır. Bu ana merkezin haricinde başka şehirlerde de merkezleri vardır. Bohemian Grove üyeleri belirli aralıklarla toplanıp klasik ritüelik törenlerini yaparlar. Törenleri bir rahip ile bir rahibe yönetir. Törenlerde genellikle allogerik ve yukarıda tanımını yaptığımız sembolik dramalar oynanır, fakat törenlerle ilgili yazılanlar da çok sinirlidir.

Bohemian Grove'nin merkezinin bu kadar izole olmasına karşın, Bohemian Grove SBS, Pilgrem Society, Rotary Club gibi masonik cemiyetlerle iç içe-dirler. Bir söylentiye göre BG'den icazet alamayan bir istihbarat örgütünün başına getirilemez, başkan seçilemez; devletle ilgili pek çok önemli karar buradaki toplantılarda verilir. Üyeleri yukarıda saydığımız gibi en kilit noktalardaki kişilerden oluşur; örneğin 1991 de BG'de olup da aynı zamanda önemli şirketlerde yönetici olanların sayısı şöyleydi: Bank of America 7 direktör, Pacific Gas and Electric 5 direktör, AT-T 4 direktör, First Interstate Bank 4 direktör, McKesson Corporation 4 direktör, Ford Motors 4 direktör, General Motors 3 direktör, Pacific Bell Telephone 3 direktör. Ayrıca pek çok istihbarat örgütünün başkanları veya üst düzey yöneticileri de BG veya SBS üyesidir. BG, SBS ile birlikte 1880'lerden beri Yeni Dünya Düzeninin ideoloğudur ve bu cemiyetlerdeki kişilerin çoğu ise Bilderberg, Trilateral Komisyon ve CFR'de yer alırlar. 1974'teki Domhof'un kitabında belirtildiği üzere Bohemian Grove'ye üye olan azınlık, ABD'deki o tarihteki tüm malların yaklaşık 30-40'nına, özel sektörün tüm servetinin yaklaşık p-80'ine sahipti.

KU KLUX KLAN

Ku Klux Klan, 1865 ABD’de Tennessee’de İskoç ritine bağlı bir grup mason tarafından kurulan siyâhi karşıtı ırkçı gizli örgüt. Kurucuları Captain John C. Lester, Major James R. Crowe, John D. Kennedy, Calvin Jones, Richard R. Reed, Frank O. McCord’dur. “Birth of a Nation” filmi ile kendilerini deklare etmişlerdir.

Örgüte katılanlar arasında da, iç savaş öncesi kurulmuş olan “Knights of the Golden Circle” (Altın Çember Şövalyeleri) adlı mason locasının üyelerinin çokluğu dikkat çeker. Hem Knights of the Golden Circle hem de Ku Klux Klan örgütlerinin en büyük finansal destekçileri ise B’nai B’rith üyesi ünlü Yahudi finansör Judah P. Benjamin’dir.

1870’lerde kurulan Ku Klux Klan, Amerika’da asıl olarak I. Dünya Savaşı’ndan sonra büyük bir güç kazandı. 1920’lerin ortalarına gelindiğinde üye sayısı üç ile dört milyon arasındaydı.

“Beyaz insanı korumak için mücadele başladığında, düşmanlarımızı katledeceğiz.” sloganı ile yola çıkan Klu Klux öğretisinin ideolojik kökeni, diğer tüm ırkçı ideolojilerde olduğu gibi, beyaz ırkın evrim basamağında en üstte yer alan ırk olduğu, diğer ırkların ise aşağı basamaklarda yer aldığı, bu nedenle de her türlü kötü muameleyi hak ettiği görüşüne dayalıdır. Ve bu görüşün sahipleri Amerika’da oldukça fazla sayıdadır. National Alliance, World Church of The Creator, Arian Nation gibi farklı isimler altında örgütlenmiş bu grupların genel olarak Klu Klux Klan semsiyesi altında olduklarını söylemek yanlış olmaz

Ku Klux Klan örgütü Amerikan İç Savaşı son-

rasında zencilerin kazanmaya başladığı haklara, özgürlüklere ve zenci-beyaz eşitliğine karşı çıkmıştır. Amaçlarına ulaşmak için şiddet ve teröre başvurmuşlardır. Örgüt iki defa dağılmasına rağmen 1950 ve 1960'larda tekrar canlanmıştır. Günümüzde bazı bölgelerde sadece yerel bazda faaliyet göstermektedir.

Klan Öğretileri

Aşağıdaki maddeler 14 Ocak 2001 tarihli bir Klan toplantısında, Matt Hale'in konuşmasından alınmıştır:

1. Irkların eşit olduğunu söylemek kendi ırkımıza karşı suç işlemek anlamına gelir.
2. Irkların kaynaşmasından, ırklar arası evliliklerden ve beyaz olmayanların ülkemize göz etmesinden nefret ediyoruz.
3. Irklar arası evlilik yapmak ırkımıza ihanet etmektir.
4. İnsan Hakları hareketleri bizim için yanlıştır. Menfaatlerimize aykırıdır.
5. Beyaz ırk entelektüel olarak diğer ırklardan üstündür.
6. Sıra bize geldiğinde, iktidar bizim elimizde olduğunda, dünyayı istediğimiz gibi şekillendirmeye başladığımızda, ırkımızın en iyisini yaratacağız. Gelecek sadece beyazlara ait toprağımızın olduğu bir dönem olacak ve diğer ırkları topraklarımızdan süreceğiz. Kanun sınırları dahilinde, zorla gemilere doldurularak topraklarımızdan çıkarılacaklar. Kanun bu olacak..

7. Beyaz olmayanlar bizim için önemli değildir. Bir kan gölü içinde yatıyor olsalar bile bizim için önemi yoktur. Bizi tek ilgilendiren kendi ırkımızdır.

8. Irkları farklı yapan beyinleridir. Her ırkın farklı kafatası tipi ve beyin hacmi vardır.

Seri katillerin neden hep beyazların arasından çıktığı sorulursa... Beyaz insanlar bir şeyi yapmadan önce planlarlar. Beyazlar düşünürler. Siyahların işlediği cinayetlerin çoğu ilkeldir. Beyazlar işleyecekleri cinayeti önceden düşünürler. Beyazlar bu tarz cinayetler işlerler, çünkü bu tarz cinayetler, planlama kabiliyeti gerektirir.

MAJESTIC 12

MAJESTIC 12

1. Almirante Roscoe H. Hillenkoetter
2. Dr. Vannevar Bush
3. Secretario James V. Forrestal
4. General Nathan Twining
5. General Hoyt S. Vandenberg
6. Dr. Detlev Bronk
7. Dr. Jerome Hunsaker
8. Almirante Sidney W. Sowers
9. Mr. Gordon Gray
10. Dr. Donald Menzel
11. General Robert M. Montague
12. Dr. Lloyd V. Berkner

ABD başkanı Truman tarafından, Roswell ufo kazasını araştırmak için kurulan gizli bir organizasyon. 51. bölgeyle doğrudan ilişkisi vardı. Bütün dokümanlarında MJ-12 kasesi olmakla birlikte bir kısmı FBI tarafından yayınlanmıştır. Amaçları Roswell olay-

larını ve görüldüğü söylenen uçan daireleri (UFO'ları)araştırmaktı. Bununla alakalı yayınladıkları bir belge herkesi şoke etmiştir.

THULE SOCIETY

Nazizimle sıkı bağları olan Alman gizli ilimler örgütüdür. Hans Frank, Rudolf Hess ve Alfred Rosenberg bütün toplantılarına katılmıştı. Hitler' in gizli ilimlere ve parapsikolojie olan merakı bu örgütün kurulmasına neden olmuştur. Bu örgütün amacı ise oldukça ilginçtir. Zamanda gidip gelen üstün yaratıklarla ilişkiye geçmek ve insanlardan daha üstün bir ırk ortaya çıkarmaktır.

GLADIO

Gladio, daha çok İtalya'daki siyasi cinayetleriyle adını duyurmuş bir gizli örgüttür. Ancak bu örgütün NATO'nun gözetiminde çalışan bir özel tim olduğu kesindir. NATO'nun doğrudan düşman ilan edemediği kişilere veya siyasi mekanizmalara karşı Gladio kullanılmıştır. Örgüt sadece siyasi cinayetler gerçekleştirmekle kalmamış, zaman zaman askeri darbelerin zeminlerini ve şartlarını da hazırlamış, hatta bu tür darbeleri yönlendirmiştir.

Gladio NATO ile paralel kurulmuştur ve görünüşte amacı herhangi bir komünist saldırı karşısında gerilla savaşını organize etmektir. Örgütün finansmanı ise büyük ölçüde ABD tarafından sağlanmıştır. Bu arada bir yandan da medya kanalıyla anti-komünist propaganda faaliyetlerini organize edecekti. Yöneticileri NATO üyesi ülkelerde eğitim görüyordu.

Faaliyetlerini genellikle gizlice yürüten Gladio sadece NATO üyesi ülkelerde değil, Avusturya, İsveç, Norveç gibi NATO üyesi olmayan ülkelerde de örgütlenmiştir. Farklı ülkelerde farklı kod adlarıyla çalışma yapıyordu. Örneğin İtalya'da Gladio, Yunanistan'da B-8 ya da Sheep Skin (Koyun Postu), Belçika'da SDRA-8, Hollanda'da NATO Command, Almanya'da Gehlen harekâtı (kurucusu General Reinhard Gehlen'e nispetle), Avusturya'da Schwert, İngiltere'de Secret British Network kod adıyla çalışma yapıyordu. Türkiye'deki kontrgerillanın da bir Gladio uzantısı olduğu iddia edilmektedir.

Gladio'nun şekillendirilmesinde rol oynayan önemli şahıslardan General Reinhard Gehlen aynı zamanda bir Naziydi. İşin ilginç tarafı ise bu kişinin İsrail'in gizli servisi MOSSAD'la da bağlantısının olmasıydı. Bütün bu bağlantılar Gizli Dünya Devleti'nin geri plandaki faaliyetleri hakkında önemli ip uçları veriyor olmalı. General Gehlen, Gladio'nun oluşturulması ve şekillendirilmesi merhalesinde önemli rol oynadı ve bu konuda Hitler'in yanında edindiği tecrübeden yararlandığı tahmin edilmektedir.

Gladio'nun siyonizmle bağlantısı hakkında Richard Deacon, The Israeli Secret Service adlı eserinde şu işaretleri veriyor: "Almanya'daki kontrgerilla hareketi Gehlen Organizasyonu savaş sonrası dönemde istihbarat toplamak üzere kurulan bir örgüt. Örgütün başı Reinhard Gehlen, CIA yoluyla ABD'den destek alıyor. Bu örgüt için çalışan Alman yetkililerden biri Nasır'ın (Mısır'ın eski cumhurbaşkanı Abdünnasır'ın) danışmanlığını yapıyor. Gereken bilgileri yetkililere aktarıyor. Organizasyonda İsrail'le bağlantıdan haberi olan çok az kişi vardı. Bağlantılar daha ileriki safhalarda Fransız istihbarat servisindeki

MOSSAD ajanına haber verilerek Paris'te yürütüldü. Fransa bir NATO üyesiydi ve bu MOSSAD ajanının da NATO ülkeleri arasında askeri istihbarat edinme yolları vardı." Aynı eserde General Reinhard Gehlen'in MOSSAD hesabına çalıştığı da özellikle vurgulanmaktadır. Richard Deacon'a göre Gehlen 1950'lerde soğuk savaş konusunda Amerika'nın en önemli elemanlarından biriydi.

Gladio'nun İtalya kanadının ise bu ülkenin en çok ismini duyuran P-2 Mason locasıyla yakın irtibat içinde olduğu, hukuki soruşturmalar neticesinde ortaya çıkmıştır. Bu locanın üstad-ı azamı Licio Gelli aynı zamanda İspanya iç savaşında faşistler adına savaşmış bir isimdi. İtalya'nın mafyayla ve Gladio ile yakın irtibatı olduğu tespit edilen eski başbakanı Giulio Andreotti de bu locanın üyesiydi. Meşhur Temiz Eller Operasyonu'nda sorguya çekilen Andreotti başbakanlığı döneminde Gladio'yu savunmuştu. P-2 locasının Gladio ve mafya bağlantısı araştırıldığında bu locanın üyeleri arasında 43 parlamenter, 54 üst düzey devlet görevlisi, başta Genelkurmay başkanı Amiral Giovanni Torrisi olmak üzere 8'i amiral 30'u general 183 askeri yetkili, 19 hakim, avukatlar, polis komiserleri, bankerler, gazete sahipleri, yazarlar, baş yazarlar, 58 profesör, siyasi parti liderleri ve haber alma servisinin 3 eski başkanı olduğu tespit edilmişti. Bu durum ülkede Gladio'ya destek veren mason locasının ne kadar geniş bir alana yayıldığını ortaya koyuyordu.

P2-Mafya-Gladio bağlantısının gün yüzüne çıkması sebebiyle başlatılan hukuki soruşturmada birtakım ilginç gerçeklerle de karşılaşıldı. Locanın başkanı Gelli, İtalya seçimlerinde Hristiyan Demokrat Parti'nin seçimi kazanması için naylon operas-

yonlar düzenlemiş ve bunun için CIA'den yardım almıştı.

Gladio'nun CIA Bağlantısı

CIA, 1947 Ulusal Güvenlik Yasası ile kuruldu. Daha yasanın mürekkebi kurumadan, hortlaklar ordusu yasanın temel boşluğundan sökün etti. Yasada, CIA *"Zaman zaman Ulusal Güvenlik Konseyi'nin talimatları doğrultusunda başka görevler yapabilir, başka işlevler görebilir"* deniyordu. Bu kasıtlı mutlâk ifade, *"ulusal güvenlik"* adına, yarım yüzyıl, canice faaliyetlerin yürütülmesinin kapısını açtı. Ulusal Güvenlik Konseyi'nin zorunlu gördüğü ilk görevlerden biri, İtalyan demokrasisini yıkmak oldu; elbette demokrasi adına... İtalya, 1948 seçimlerinde solcu bir yönetimi işbaşına getirecek gibi görünüyordu. Milyonlarca dolar, Washington'un istediği adaylara, Mussolini'nin partisinin kahverengi gömleklilerinden arta kalan haydutlara ve öteki Nazi işbirlikçilerine İtalyanların oy vermelelerini sağlamak amacıyla propaganda yapmak ve oy satın almak için dağıtıldı. Ayrıca, seçimin sonuçları ABD'nin istekleriyle bağdaşmadığı takdirde, yiyecek yardımının kesileceği dedikodusu yayıldı. ABD, 1948 seçimlerinde, şiddete başvurmak zorunda kalmadan istediğini elde etti. Fakat 1990'da ortaya çıktığı gibi, CIA, savaş sonrası İtalya'sında, haritalarda işaretli örtülü silah ve patlayıcı depoları bulunan gizli bir yan askeri ordu kurmuştu. Gladio Operasyonu (*"gladius"*, Latince kılıç demektir) adlı bu hareket için ileri sürülen bahane gülünçtü: Sovyet işgali tehdidi... Fakat gerçek amaç hiç de öyle eğlenceli değildi: Gladio'nun 15 bin askeri, hizada çıkacağı takdir-

de İtalyan hükümetini devirmek üzere eğitildi.

Benzer gizli ordular, çoğunlukla ve doğal olarak eski SS subaylarının komutasında Fransa, Belçika, Hollanda ve Batı Almanya'da da oluşturuldu. Bu ordular salt Rusların yollarını gözlemedi. Büyük bölümü hâlâ açıklanmayan dev cephanelikler kurdular, solcuların kara listelerini çıkardılar, Fransa'da Cumhurbaşkanı De Gaulle'ü öldürme komplosuna katıldılar. Gladio'nun pek çok üyesi, P-2 diye bilinen bir başka gizli örgütün mensubuydu. P-2 de CIA tarafından finanse ediliyordu. P-2, Vatikan, Mafya ve Dünya Anti-komünist Birliği (World Anti-Communist League) adlı uluslararası faşist şemsiye örgütüyle de bağlantılıydı. P-2'nin uzmanlık alanlarından biri provokasyon tertiplemekti. Kızıl Tugaylar gibi solcu örgütlere ya sızıldı ya bu örgütler finanse edildi ya da kuruldu. Sonuç, solun suçlanmasına neden olan, 1978'de İtalya Başbakanı Aldo Moro'nun öldürülmesi ya da 1980'de Bologna tren istasyonunun bombalanması gibi terör eylemleri oldu. Gerginliği tırmandırma stratejisinin amacı, şiddet eylemlerini kışkırtarak, İtalyanları, solun tehlikeli ve şiddet yanlısı olduğuna inandırmaktı.

Gladio örgütleri, yalnızca NATO üyesi ülkelerde değil; Avustralya, İsveç, Norveç gibi Avrupa ülkelerinde de kuruldu. Merkezi, Brüksel'deki NATO Karargâhı. Gladio, İtalya'daki örgütün kod adı. Yunanistan'dakinin B-8 veya Sheep Skin (Koyun Postu), Belçika'dakinin SDRA-8, Hollanda'dakinin NATO Command, Batı Almanya'dakinin Gehlen Harekâtı veya Stay Behind ya da Sword, Avusturya'dakinin Schwert, Fransa'dakinin Rüzgâr Gülü, İngiltere'dekin Secret British Network olduğu bu ülkelerin yöneticileri tarafından açıklandı. Bu örgüt, Türkiye'de ise Kontrgerilla diye anılıyor. Türkiye'deki Gladio

örgütü, Türkiye'nin NATO'ya girdiği 1952 Mart'ından 6 ay sonra, 27 Eylül 1952'de Seferberlik Tetkik Kurulu adı altında kuruldu. ABD'nin 1974'teki silah ambargosuna kadar, bu örgütün giderlerinin ABD tarafından karşılandığını hükümetler bilmiyordu. Türkiye'deki Gladio örgütü, 1965'te Özel Harp Dairesi adını aldığı anda, hâlâ ABD askeri yardım örgütü JUSMMAT ile aynı binada faaliyet yürütüyordu. 12 Mart ve 12 Eylül darbelerinin düzenlenmesinde başrolü oynayan ÖHD, kamuoyunda Kontrgerilla olarak anılıyor. ÖHD, 1991'de tümen seviyesine yükseltildi ve Özel Kuvvetler Komutanlığı adını aldı.

Genç İtalya

İtalyan devrimci Giuseppe Mazzini'nin Cumhuriyet yoluyla İtalya'nın bağımsızlığı ve birleşmesi hedefiyle 1831'de kurduğu gizli örgüt. Birçok İtalyanı bağımsızlık mücadelesine çekerek, Risorgimento (Yeniden Yükseliş) hareketinin başarıya ulaşmasında önemli rol oynamıştır. Marsilya'da sürgünde bulunan Mazzini başlıca muhalefet odağı Carboneria'nın uğradığı başarısızlıklar üzerine yeni bir örgüt oluşturmaya yöneldi. Carboneria'nın sıkı gizliliğe ve dış desteğe dayalı eylem çizgisinden farklı olarak İtalyan halkını mücadeleye kazanmayı temel alan örgüt, halkçı bir özellik taşıyacak ve öncelikle halkı siyasi açıdan bilinçlendirmeye ağırlık verecekti. Simge olarak yeşill, kırmızı ve beyaz renkli bayrağı kullanan Genç İtalya, açıkça cumhuriyetçi bir yönetim biçimini savundu. Ancak Mazzini, Katolikliğe de sıkıca bağlıydı, bu nedenle örgüt programında, «Hem Tanrı, hem de insanlık yasalarına göre bütün İtalyanlar eşit ve kardeştir» ibaresi yer alıyordu. Ayrıca «Birlik olmadan güç kazanılamaz, dolayısıyla tam anlamıyla ulus da olunamaz» ifadesiyle üniter bir devlet anlayışı vurgulanıyordu, bu yönden Vincenzo Gioberti'nin federasyoncu görüşünden farklı bir çizgideydi. Mazzini'nin 1832-34 arasında çıkardığı Giovine Italia adlı gazete örgütün düşüncelerini geniş bir çevreye yaydı. Böylece hareketin ortaya çıkışında yalnızca 40 olan üye sayısı 1833'te 50 binin üzerine çıktı. Başta Liguria ve Piemonte olmak üzere İtalya'nın kuzey kesiminde hızla gelişen örgüt, özellikle yüksek okuryazarlık oranının yayınlarının izlenmesine olanak verdiği yerlerde geniş bir destek buldu. Ama temelde

bir orta sınıf hareketi olmaktan kurtulamadı.

Devrimci düşünceleri İtalya'yla sınırlı olmayan Mazzini, Avrupa'nın öteki ülkelerinde de benzer milliyetçi örgütlerin kurulmasını sağlamak amacıyla 1834'te Genç Avrupa hareketini başlattı. Genç İtalya'ya bağlı gruplar 1830'larda ve 1840'larda İtalya'daki yönetimlere karşı çeşitli eylemlere giriştilerse de hiçbir başarı elde edemediler. Bağımsızlığa ayaklanmayla ulaşma yöntemi halkın desteğini alamayınca, örgütün itibarı önemli ölçüde sarsıldı. Bunun üzerine Mazzini 1848'de Genç İtalya yerine İtalya Ulusal Komitesi'ni kurdu. Piemonte'nin birlik mücadelesinin başını çektiği 1850'den sonra Mazzini'nin etkisi de giderek zayıfladı.

Filiki Eterya(ETNİKİ ETERYA)

Yunanca ethnos, millet ve etairos, arkadaş ortak kelimelerinden yapılmış ve Osmanlı yönetimindeki Yunanlılara milliyetçi duygular aşıl原因an gizli bir Yunan derneğine verilen ad.

Etniki Eterya (Millî Ortaklık, Yunanca “Φιλική Εταιρεία”) Cemiyeti, 16 Ocak 1814 tarihinde Odesa’da (Odesa, Hocabey), Aleksandır İpsilanti, Diyamandis İpsilanti ve Mihail Fotiyadis arasında, Osmanlı İmparatorluğu’ndan ayrılarak bağımsız bir Yunanistan kurmak ve Yunanistan’ın bağımsızlığa kavuşmasını sağlamak fikri çerçevesinde yapılan toplantıda, on yedi maddelik bir metnin okunmasıyla temelleri atılmış ve daha sonra, Emanuil Ksantos, Nikolaos Skufos ve Anastasyas Çakalof tarafından kurulmuştur. Etniki Eterya’yı kurmadan önce Aya Mavna adasında Mason Locası’na girerek, gizli dernekler konusunda bilgi topladı. Yönetmenliğin, yemin ve gizli işaretlerini hazırlamayı bu dernekte öğrendi. Etnik-i Eterya’nın temel amacı: Eski Doğu Roma İmparatorluğu’nu tekrar dirilterek, Ayasofya’yı kilise olarak açmaktı.

Kısa zamanda genişleyen teşkilat, üyeler arasında çeşitli dereceler oluşturdu. Başkanlara “çoban”, ikincilere “papaz”, üçüncülere «tavsiyeli», dördüncülere de “zararsız” takma adlarını verdi. İstanbul’da “reis” ve “fedai” adıyla iki askeri derece meydana getirildi. Daha sonraları rütbe sayısı yediye yükseltildi. Bunlar tek bir amaca hizmet ettikleri halde, yetki, bilgi ve kapsam bakımından aralarında farklar oluştu. En aşağı derecelerde bulunanlara, gerektiğinde kullanılmak üzere 50 deste fişek ve silah

bulmak görevi, ikincilere yurt uğrunda dövüşmek üzere hazır olmak görevi, bunların üstündekilere, Etnik-i Eteryâ'nın görevinin Yunan kavminin isteklerini sağlamak olduğunu anlatmak görevi, Fedailer Başkanı'na bir kılıç vererek "Bunu yurt yolunda kullanacaksın." telkininde bulunmak görevi ve yüksek derecelerde bulunanlara, başkanın sırrını açmak görevi verildi.

Özellikle Osmanlı topraklarında yaşayan Rumları kışkırtmak amaçlı bir toplantı düzenleyen cemiyet, daha sonra şu kararları almıştır:

1- Merkezi Atina'da bulunan Filomos Cemiyeti, Etnik-i Eteryâ'ya bağlanarak, bu cemiyetin batı kültürü almış Yunan gençlerinden yaralanılacak.

2- Örgütlenebilmek için gerekli maddi olanakların sağlanması yolunda yeni ticaret şirketleri açılacak.

3- Rum tüccarlarının, ünlü ve etkili ailelerin, kilisenin taranmış din adamlarının örgüte katılması sağlanacak.

Bu kararlarda birleşen cemiyetin başına 12 Nisan 1820 tarihinde yapılan toplantıda, Çar Aleksandr'ın yaveri Aleksandr İspilanti getirildi. Eflak, Boğdan hareketlerinde, Mora (1821) ve Girit ihtilallerinde (1897) etkin rol oynayan Etnik-i Etery, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılma döneminde asıl amaçlarından saparak "Megalo Idea" (Büyük Yunanistan) fikrini savunarak emperyalist bir nitelik kazanmışlardır.

Özellikle, 1821 Mora isyanı ve bu isyanın sonucunda Mora ve adaların Osmanlı kontrolünden çıkması, cemiyetin Türkler aleyhinde gerçekleştirdiği

önemli faaliyetlerdendir. Zaten bu olay ile başlayan süreçte, 1830 yılında Yunanistan bağımsızlığına kavuşmuştur. Böylelikle, Etniki Eteryaya da, bir devletin doğumuna, bir imparatorluğun ölümüne çalıştığı meşhur kimliğiyle, amacına ulaşmıştır.

Etniki Eteryaya Cemiyetinin amacı; gerek Türkiye içinde, gerekse diğer ülkelerde bulunan Yunanlıları, Türkler aleyhinde harekete geçirerek ayaklandırmak ve bu suretle Yunanistan'ın bağımsızlığını kazanmasını sağlamaktır. Cemiyet, kendisine Yunan istiklal hareketini desteklemeyi, doktrin ve aksiyon programı haline getirmiştir.

Etniki Eteryaya; Balkanlarda, Romanya, Bulgaristan, Sırbistan bölgelerinde, Yunan, Slav ve Ortodoksların katılımıyla ayaklanmalar çıkartan ve Yunanistan istiklali için projeler hazırlayan, bu projeleri, 1820 yılında, Yunan İhtilal Programı haline dönüştürerek, aynı zamanda kendi programı haline de getiren bir ihtilal cemiyetidir. Bu ihtilal cemiyeti, Anadolu da ise, özellikle Ege bölgesini kendisine çalışma alanı seçmiş ve bölgede yaşayan Rumları, Türkler aleyhinde teşkilatlandırarak harekete geçirmiştir. Yunanistan'ın bağımsızlığına kavuşmasından sonra da faaliyetlerini sürdüren cemiyet, bu defa Yunan topraklarını genişletmek maksadıyla ortaya çıkmış ve özellikle 1904 yılından itibaren, diğer cemiyetlerle birlikte Karadeniz Bölgesi'nde, bir Pontus Devleti kurulması fikrini canlandırmaya çalışmıştır. 1912 Balkan Harbinden sonra da, bu amacın gerçekleştirilmesi için çaba göstermiştir. İstanbul 1818'de Etnik-i Eteryaya'nın merkezi oldu.

Yönetim yeriye Ksantos'un Fener'deki eviydi. Ksantos'un 1821'de hazırladığı Yunan ihtilali başarısız oldu. Bunun üzerine bir süre gizli çalıştı.

1896 Girit ayaklanmasına yardım etti. Makedanyo'ya binlerce silah yollayıp, 1897 savaşının çıkmasına yol açtı. Yenilgiye uğradıktan sonra, Etnik-i Eterya teşkilatı savaş suçlusu sayıldı. Üyeleri için kovuşturma yapılmak istendiyse de, bundan vazgeçildi. Çünkü, en büyüğünden en küçüğüne kadar bütün Yunanlıları cezalandırmak gerekecekti. Etnik-i Eterya 1899'da silahlarını ve 300.000 drahmiyi bulan parasını Ethnikon Skopeutirion'a teslim ederek dağıldı.

El-Fetat Cemiyeti veya Genç Araplar Cemiyeti

1911'de Paris'te, İzzet Derveze (1888–1984) tarafından kurulan Arap milliyetçisi bir cemiyettir.

Cemiyet, Osmanlı'da Arap milliyetçiliği güden gizli bir oluşumdur. Amacı, Osmanlı hâkimiyeti altındaki tüm Arapların birleşmesi ve bağımsızlığını sağlamasıdır. Suriye gibi Arap nüfusun yoğun yaşadığı yerlerde taraftar buldu. Teşkilat, Osmanlı reform hareketleriyle bağlantılı çalışıyordu ve Abd El-Mirzai gibi köktenci ve devrimcileri bünyesine kattı. Çoğu, sonraları Enver Paşa tarafından ordudan ihraç edilecek olan askerlerin de üyesi olduğu El-Ahd ya da Ahd Cemiyeti ile yakın ilişki içindeydi. Türk milliyetçiliği çerçevesinde faaliyet gösteren Jön Türklere paralel bir aktivite yürüttüler.

Carbonari Cemiyeti

Karbonari cemiyeti geçen yüzyıl kendisinden çok bahsettirmiştir. Muhtelif romanlar konularında onu sahneye koymuşlardır. Tertip ve komploları iyi bilinmekle beraber menşeleri hakkında fazla bilgi bu-

lunmamaktadır. Karbonarizm'in atalarının oduncu, kömürcü gibi tamamıyla zararsız bir cemiyet olduğu zannedilmektedir. Bu bir nevi kumpanya olup, adından da anlaşılacağı gibi oduncu ve diğer orman işçilerinin topluluğu idi. Fakat içinde cemiyetin bütün sınıflarından insanlar mevcuttu. Bu orman masonlarının toplantı yeri tercihan açık hava olup, giriş merasimleri yapılır, işaret ve tanışma parolaları kullanılırdı, içtimai karşılıklı yardım ve iyilik yapmayı bu cemiyet geliştiriyor, eğlenip mesut olmayı eğitiyordu. Bu masum topluluktan polisin ağzına düşen İtalyan ve Fransız Karbonari cemiyetlerine nasıl geçilmiştir?

Napolyon'a karşı kurulan, Filadelfiyalılar veya Oempliler gizli cemiyetinin kurucusu meşhur General Mallet'in arkadaşı olan Albay Oudet'in bu cemiyette bir rolü olduğu tespit edilmekle beraber cemiyetin teşkilâtı bir esrar perdesine bürünmektedir. Oudet doktrinlerini yaymak için İtalyan Karbonari cemiyetinin menşei olduğu tahmin edilen Jura kömürcülerine dayanmakta idi. Frankmasonlukla Karbonari arasındaki münasebetler de esrarengizdir.

İtalyan Karbonari'leri

Karbonari cemiyeti güney İtalya'ya Murat'ın Napoli krallığı zamanında Fransızlar tarafından sokulmuştur. Jura kömürcüleri cemiyeti örnek alınarak bu cemiyet düzenlenmişti, İtalyan Karbonarilerinin gelişmesi Murat'ın polis nazırı yaptığı Maghella zamanında olmuştur. Maghella Napolyon'un muhasımı olup 1814'te müttefiklere katılmaya Murat'ı ikna etmişti. Maghellaf'ın ideali anayasası olan meşruti İtalya'nın bağımsızlığı idi. Bu gaye ile Napolyon ve Burbonların mutlak bir iktidarına karşı Karbonari ce-

miyetinden faydalanılmış ti, Cemiyet olağanüstü bir çabuklukla gelişerek kuvvetlendi. J. Her on Lepper'in belirttiği gibi Kalabr ve Abruz şehirlerinde ikamet eden bütün erkekler cemiyete girmişlerdi. Karbonariler bütün sosyete sınıflarından mensuplarını toplayarak devlet içinde devlet haline gelmişlerdi. Mensuplarına askerî emirler vererek, onların suçlarını bile gizli mahkemelerinde yargılıyorlardı, Umumî mahkemeye kendi gizli mahkemelerinin müsaadesiyle müracaat edilebiliyordu. Napoli kralı Ferdinand'ın polis nazırı Kanoza rakip olarak kurduğu Kalderari cemiyetiyle Karbonarilere karşı mücadeleye girişti. Fakat üyelerin aşırı derecede irtikâplarından bu cemiyet krallığın emriyle 1816 da kapatıldı. Bu arada Karbonari'ler gittikçe kuvvetlenirken Kalabr ve Abrüz şehirlerinde teşkilâtlanan bazı cemiyetlerin üyeleri siyasi cürümler işliyorlardı. İmparator onlarla savaşmak için bir İngiliz generaline başvurmuştu. Diğer mutedil cemiyetler ise orta kuzey İtalya'nın muhtelif devletlerini mühimseyerek kuzey İtalya'daki Avusturyalıları kovmak gayesiyle çalışıyorlardı, İtalyan Karbonarilerinin tarihçesi çok karışık olduğundan fazla tafsilâtına girişecek değiliz.

Yalnız, Avusturyalılar tarafından İtalya'nın bağımsızlığının bertaraf edildiğini işaret edelim. Bununla beraber bu hareket sönmedi ve XIX ci asırda Karbonarizm gayesine erişmek için çoğalmakta devam etti. 1821'den sonra muhtelif Karbonari mensubu memleket dışına kaçarak teşkilâtlar kurdular. Ancak bütün İtalya'da muhtelif isimler altında ihtilâlcî cemiyetler mevcuttu. 1831 ayaklanmasında Avusturya İtalya üzerindeki hâkimiyetini yeniden kurdu.

Nihayet ihtilâl hareketinin idaresi el değiştirerek ilk hasımlara geçti. 1834 Nisanında muhtelif

memleketlerden kaçan siyasî şahıslar Bern şehrinde toplanarak beynelmilel ihtilâlcî bir cemiyet kurdular: Genç Avrupa. Bu cemiyet daha ziyade İtalyan (Mazzini) nin eseri idi.

İtalyan'ın kuruluşunda ve Avusturya hâkimiyetine karşı savaşmada bu gizli cemiyetlerin faaliyetleri bilinmekte olduğundan Avrupa tarihlerinde yazılı olan bu kısmın tafsîlâtına girmeyeceğiz. Napolyon Bonapart'ın bir Karbonari üyesi bulunduğunu ve yeminine sadık kalarak İtalyan'ın bağımsızlığına çalıştığını herkes bilmektedir.

Fransız Karbonari'leri

Karbonarizm'in meraklı bir gelişme seyri takip ettiğini görmüştük. Nitekim İtalya da kömürçülerin, yardımlaşma topluluğu şeklinde başlayarak önemli bir siyasî iktidara sahîp olduğunu inceledik. Bu topluluğu 1820'de kısa bir zaman sadece Avusturyalılar mağlup edebilmişlerdi. Napoli'den gelen iki Fransız genci aralarına beş Fransız arkadaşlarını da alarak yedi kişilik bir Karbonari locası kurmuşlar ve bütün Fransa'ya yayılmışlardı. Tesir ve adet bakımından çoğalmak için iyi tertiple gizlilik ve emniyete itina ediyorlardı. Yeniden intisap eden üyelerin seçiminde en büyük titizlik gözetiliyordu. Toplantılar ıssız yerlerde gece yapılıyordu. Bütün emirler hemen yerine getiriliyordu. Cemiyet mensupları umumi yerlerde ihtiyaç hâsıl olursa işaretlerle muhabere ediyorlardı. Cemiyete giren aday bütün monarşilere kin güdeceğine yumruğu ile yemin ediyordu. Yeni bir loca kurulacağı zaman kurucu büyük locanın 2 üyesi yeni locanın ilk üyesini cemiyete kabul ederek o locanın reisi yapıyorlardı. Kendileri de reis

yardımcıları olarak sansür yapıyorlardı. Yeni başkan. bile onların hangisinin daha kıdemli olduğunu bilmezdi. ihanet riskini bertaraf etmek için bir locanın üyeleri 20 olarak tahdit edilmişti. Localar arasında da her türlü muhaberat ve münasebet yasaktı, 1822'de Fransa'da askerler, işçiler ve Öğrencilerden müteşekkil takriben 60.000 Karbonari üyesi vardı. Teşkilâtın başlıca gayesi monarşiyi kuvvetle yıkmaktı. Cemiyetin her mensubu bir tabanca ve 20 kurşun taşıyabilirdi. Cemiyetin reisi La Fayette idi. Diğer şefleri Manuel d'Argenson'da harekâta nezaret ediyorlardı. Çok merkezileşmiş teşkilâtına rağmen bu cemiyet iktidarı tahmin ettiği gibi çabuk ele geçirememişti. 29 Aralık 1821 Bedford'ta başlayacak umumi ihtilâl için kararlaştırılmış tarihti. Fakat tespit edilen randevuya La Fayette'nin çok geç gelmesi umumi bir fiyasko oldu. Bu arada kraliyet polisi hazırlanan bu geniş çalışmaları keşfetmiş bulunduğundan Marsilya, Lion, Saumur, La Rochelle'deki teşebbüsler neticesiz kaldı. Sonuç olarak şiddetli bir bastırma hareketinin ölçüleri çabuklaştırıldı. Akisler yapan gürültülü bir duruşmadan sonra La Rochelle'nin 4 şefinin Paris'te kafaları kesildi. Bundan başka cemiyette birlik yoktu. Taşra üyeleri isimlerini bile bilmedikleri şeflere itaat etmekten şikâyet ediyorlardı. Bununla beraber Fransız Karbonarileri 1830'a kadar (kralın yeniden tahta çıkmasına) restorasyona karşı komplolar yapmağa devam ettiler. Karbonari mensupları Louis Philippe'ye düşman ihtilâlcı cemiyetler kurarak 1848 Cumhuriyetinin kurucuları olmuşlardır.

Karbonari'nin Teşkilâtı

1814 de kuruluşundan beri İtalyan Karbonarileri eski kömürcülerin ve masonların teşkilâtlarını kopya etmişlerdi. Mensupları çırak ve usta gruplarına ayrılmıştı, Mezhebin merasim usulüne göre locaları kareli tahta kaplama olurdu. Bir uçta dört köşe olmayan bir kütük bulunur ve orada usta otururdu. Kütüğün üzerinde bez örtü, su, tuz, haç, ağaç yapıkları, sopalar, ateş, toprak, akdikenden bir taç, bir makara iplik ve rumuzları tamamlamak için mavi kırmızı ve siyah üç kurdele bulunurdu. Ustanın arkasındaki duvarda bir üç-gen ustanın isminin baş harflerini taşımaktadır. Soldaki üçgen de locanın armasını taşırdı, Sağdaki iki üçgende ise çırakların gizli isimlerinin baş harfleri bulunurdu. (Alta Vendita) büyük locası Napoli'de bulunur, teşkilâtın talimat ve nizamlarını yapardı. Altın kitapla cemiyetin statüsünü, siyah kitapta da cemiyete kabul edilmeyen adayların ve herhangi bir sebeple çıkarılanların listesi yazılı bulunurdu. Giriş merasimi tamamen dini mahiyetteydi. Gözleri bağlanan çırak adayı baltanın üzerine cemiyetin sırlarını ifşa etmeyip birbirlerine yardım edeceğine yemin ederdi. Usta rütbesinde merasimi yapan Pilat adını alırdı. Onun Kaif ve Herot adında iki yardımcısı vardı. Gözleri kapanmış aday merasim esnasında bir haça bağlanırdı. Gizlenmiş üyeler Avusturya askerleri farz edilerek tüfeklerini boşa atarlardı.

Bastırılma hareketinin başarısıyla polis tarafından takip edilen Karbonari tasfiye edildi. Mazzini gençliğinde Doria isimli bir tarafından cemiyete intisabını şöyle anlatır: (O bana, hükümetin zulümlerinin

toplantıları mümkün kılmadığını ve gayeye erişmek için ihtiyatlı olmak lâzım geldiğini öğretti. Bazı deneme ve merasimlerden benim kurtulacağımı belirterek kesin ve kararlı hareketlerim, talimatlara itaatim ve fedakârlığım hususunda beni sorguya çekti. Sonra beni diz çoktur erek kınından bir hançer çekti. Mensupların söylediği yemin formülünü bana tekrarlattı. Arkadaşlarımı tanıyacağım iki üç işareti de bana öğretti). Fransız Karbonarilerinin merasimleri İtalyan Karbonarilerinin merasimlerinde hâkim olan dinî tesirden sıyrılmıştır.

Gül Haçlılar (Rosicrucian'lar)

Gül-Haç, eski çağlardan beri aktarılagelen gizlemlili bilgeliliğe sahip olduğunu ileri süren dünya çapında bir kardeşlik örgütüdür. Örgütün adı, gül ve haçtan oluşan en önemli simgelerinden türetilmiştir. Gül-Haç öğretisi, farklı dinsel inanç ve uygulamaları yansıtan okült unsurlardan oluşur.

Bazıları, 1541 yılında ölen İsviçreli simyager Paracelsus'un, örgütün gerçek kurucusu olduğunu kabul etmektedirler. Diğerleri, 16. ve 17. yüzyıldaki gelişmelerin örgütün yeniden canlanması olduğunu; aslında Gül-Haç öğretilerinin eski Mısır'da filizlendiğini ve Platon, İsa ve İskenderiyeli Philo gibi, sıradışı din ve felsefe önderlerinin de örgüte üye olduklarını ileri sürerler. Ancak, örgütün tarihini 17. yüzyıldan daha eskiye dayandıracak hiçbir kanıt mevcut değildir.

Kabala'nın bir ilk örnek olarak psikolojik gücü, özgün Gül-Haçlılar tarafından 17.yüzyılda ortaya konulmuştur. Kim oldukları bilinmeyen bu kişiler, ateş-

li yazılar ve broşürlerle, “görünmez” mevcudiyetlerini ilan etmişlerdir. Bir örgüt olarak varlıkları hiç bir zaman tatmin edici bir biçimde kanıtlanamamıştır. Ancak, varlıklarına olan inanç Avrupa’da bir histeri dalgası yaratmaya yeterli olmuş ve Francis Yates’in belirttiği gibi, 17. yüzyılda düşün, kültür ve politik kurumların gelişiminde hayati bir rol oynamışlardır.

Gül-Haç Kardeşliği Yöneticiler Koleji temsilcileri olan bizler, doğru insanların kalplerinin yöneldiği En Ulu’nun lütfuyla, bu kentte “görünmez” ya da “görünür” olarak bulunuyoruz.

Gizli örgütlerin arasında en anlaşılmazı olan Gül-Haç örgütünü incelemek için öncelikle “Fama Fraternitatis” ile işe başlamak gereklidir. Örgütün sözde kuruluş öyküsünü anlatan “Fama”, Gül-Haç adını açık ve kesin bir biçimde dile getiren ilk belgedir. Yazarı belli olmayan ilk Almanca el yazısı nüsha 1610 yılında dolaşıma çıkmış ve sonradan bir kaç dile çevrilerek basılmıştır. “Fama”nın ilk basımı 1614 yılında Almanya’da Kassel kentinde yapılmıştır.

Fama, Gül-Haç örgütünün kurucusu olan ünlü Christian Rosenkreuz’ün gezilerini anlatır. Rosenkreuz’ün 1378 yılında doğduğu ve tam 106 yaşına kadar yaşadığı ileri sürülmektedir.

Rosenkreuz, görünüşe göre tıpta ve insanları iyileştirmekte büyük hüneler göstermiş ve böylece kentteki bilge kişilerin dikkatini üzerine çekmiş. Bu bilgelerin bilim, matematik ve diğer önemli konulardaki bilgilerinden ilham almış. Genç Rosenkreuz hiç gecikmeden ilk planlarını bir yana bırakmış ve Arap bilgeliğini kaynağından öğrenmeye karar vermiş. Şam bilgeleri onu Damcar adlı bir kente göndermişler. Damcar’ın neresi olduğu bugüne kadar

belirlenmemiştir ve birçok kişi bu kenti mitolojik bir kent olarak kabul etmektedir. Fama'da anlatılanlara göre, Damcar'da bulunan "doğanın gizini bilen" bilge kişiler, bu erken olgunlaşmış genci bir yabancı gibi değil, çoktandır beklenen biri gibi karşılamışlar, matematik, fizik, simya öğretmişler ve aralarında "M Kitabı" diye adlandırılan bir gizli eser de dâhil birçok gizemi göstermişler. Bazılarına göre tam adı "Liber Mundi" (Dünya'nın Kitabı) olan bu hazine, tüm evrenin gizlerini açıklamaktaymış. Genç Rosenkreuz bu kitabı Latince'ye tercüme etmeye karar vermiş; böylece Avrupa'ya dönünce bu gizleri başkaları ile paylaşabilecekmiş.

Damcar'da geçen üç yılsonunda, Rosenkreuz Mısır'a geçmiş. Mısır'da doğa tarihi ile efsanevi Mısırlı bilge Hermes Trimegistus'un metafizik eserlerini incelemiş. Daha sonra, Fas'ın Fez kentine gitmiş. Orada da, sihir ile Kabala'yı öğrenmiş.

Bugünlerde, Rosenkreuz gerçek bir kişi olarak değil, simgesel bir kişi olarak kabul ediliyor. Onun öyküsü örgütün efsanevi kökenini açıklıyor. Fama'ya göre, Rosenkreuz Gizli Bilgelige ulaşmış ve Almanya'ya geri dönünce bildiklerini üç öğrencisine aktarmıştır. Öğrencilerinin sayısı bir süre sonra sekize yükselmiştir. Sonradan, bu öğrencilerin her biri değişik bir ülkeye yerleşmiştir.

Rosenkreuz 1484 yılında öldü...ve gizli bir mezara gömüldü. Örgütün ilk üyelerinin tümü yaşama veda edince, mezarın yeri unutuldu. Ancak, üçüncü nesilden üstadlar, gizli bir toplantı yeri hazırlarken, mezarı rastlantıyla buldular.

Ertesi sabah, kapıyı açtık. Ortaya yedi yüzü ve köşesi olan bir yeraltı mezarı çıktı. Her yüz beş ayak

genişliğinde ve sekiz ayak yüksekliğindeydi. Bu mezarda güneş hiçbir zaman ışıldamadığı halde, tavanın ortasında yer alan başka bir güneş her yanı aydınlatıyordu. Mezartaşı yerine pirinç levhalarla aplı yuvarlak bir altar konulmuştu. Mezar odasında bulunan simya kitapları, V. Frederick'i öven yarı politik eserlerdi. Tüm bu olanlar, simyacı bir Protestanlığın uyanış öyküsü olarak etrafa yayıldı... Fama'nın öğretisi olarak, Dee'nin "Hieroglyphic Monad" isimli eseri ile benzerliği şaşırtıcıdır. Anlaşılan o ki, Dee'nin bu eseri, Gül-Haç yazılarına model oluşturmuştur. Fama'ya göre, kitapların arasında, ünlü İsviçreli fizikçi ve simyager Paracelsus'un «Vocabularium» adlı yapıtının da bir nüshası vardı. Oysa, gerçek adı Theophrastus Bombast von Hehenheim olan Paracelsus 1493 yılında dünyaya gelmiştir ki, bu tarih Rosenkreuz'ün ölümünden tam on yıl sonradır.

120 Yıl önce Christian Baba'nın arzuldıklarını yerine getirdiklerine inanan kardeşler, mezar odasının kapısını kapatıp mühürlemişler. Artık, tüm dünyanın erdemlerle yenilenmesinin ve çok sayıda yeni üyeye açılmanın zamanı geldiğine dair mesaj aldıklarını biliyorlarmış. "Christian Rosenkreuz'un Kimyasal Düğünü" adındaki kitap bir yıl sonra Strasbourg'ta ortaya çıktı. Alegorik ayrıntılarla dolu olan öykü, aynı zamanda kozmolojik, simyacı, astrolojik, büyüsel ve hatta şövalyeliğe ilgili simgeler ile süslü idi.

Öykünün başlangıcında Rosenkreuz bir kutlama törenine hazırlanmaktadır. Ancak, kutlamaya katılana kadar bir çok sınav, deneme ve garip aydınlanma törenlerinden geçmesi gerekir. Tinsel gelişimi simgeleyen bu zorlu sınavların tümünü başarır. Sonunda hedefine ulaşır ve onur konuğu olarak kutla-

maya katılır. Böylece “Altın Taş Şövalye Tarikatı”nın üyesi olur. “Altın Taş” simgesi, simyada asal maddelerin altın ve gümüşe dönüştürülmesini sağlayan “Filozof Taşı”na açık bir göndermedir. Eser, “Altın Taş”a ulaşan Rosenkreuz’un asıl amacının tinsel bir değişime ulaşmak olduğunu etraflıca anlatır.

“Christian Rosenkreuz’un Kimyasal Düğünü” adlı eserin, Luther’ci bir papaz olan Johann Valentin Andrea tarafından yazıldığı ileri sürülmektedir. Sosyal yaşamda reformlar gerektiğini düşünen Andrea, bu öyküyü yaratmış ve bastırtmıştır. Bir çok kişi, Andrea’nın, hem ezoterik meraklarını, hem de sosyal değişim arzularını birleştiren Gül-Haç örgütünü kurduğunu düşünmektedir.

Andrea’nın ateşli bir Luther’ci olması pek ilgi çekicidir. Zira Martin Luther’in armasında bir gül ve bir haç resimleri bulunmaktaydı. Gül-Haç görüşlerini ileri süren bir çok başka belge kaleme alınmıştır. Bunların hemen tümü, makrokozmos ile mikrokozmos arasındaki ilişkiyi çözümlediklerini savunmaktadırlar. Robert Fludd’ın da benzer bir eseri vardır. Kepler tarafından, Kabalacı simgeciliği kullanan bir gizemci olarak suçlanan Fludd, yazdıklarını hırçınlıkla savunmuştur. Bu sürtüşmenin hemen ardından, Fludd’ı savunan bir çok Gül-Haç’cı belge yazılmış ve tümü de ayrı yayımcı tarafından basılarak dolaşıma çıkarılmıştır. Bacon, Fludd ve Descartes; bu kişilerin tümünün Gül-Haç’cı oldukları ya da Gül-Haç’çıların peşine düştükleri ileri sürülmüştür. “Apology” (Özür) isimli yapıtında Fludd, Gül-Haç’çıları gerçek Hristiyanlar ve Hermes Trimegistus’un tinsel izleyicileri olarak tanımlamaktadır. Kendisinin de, örgüte üye olmamakla birlikte, bir mürit olarak

kabul edilebileceğini söylemiştir. Hatta Gül-Haç'ın biçimsel bir örgüt olmayıp, aynı tinsel ve felsefi amaçlara sahip kişilerden oluşan bir akım olduğu kanısını benimsemiştir.

Fludd, geometri, cebir, aritmetik ve optik dahil olmak üzere tüm matematik bilimlerinde geniş bir reform yapılması gerektiğini ileri sürmüştür. Ayrıca ahlak, politika, hukuk, dinbilimi ve ekonomi alanlarının erdemli kişilerce dikkatle incelenerek, daha uyumlu biçime getirilmelerinin gerekliliğini de belirtmiş ve bunun Gül-Haç'cı bir ülkü olduğunu söylemiştir. Tüm insanlar, kendilerine hizmet edebilen Cin'lerle kuşatılmıştır. Gül-Haç'çılar cinleri aynalara, yüzüklere ya da taşların içine hapsedebilirler ve gerektiği zaman hizmet etmek üzere özgür bırakırlar. Gül-Haç'çıların bu özelliği, "Bin Bir Gece Masalları" ile folklorize edilmiş olan Arap Gizemciliği ile paralellik gösterir. Eski Kelt tanrıları İrlanda Hıristiyan folklorunda nasıl perilere dönüşmüşse, İran, Mısır, Babil ve Hint tanrıları da, İslam halk inancında cinlere dönüşmüştür. Gül-Haç'çılar, varolan dünyanın sınırlarına bağımlı olmadıklarını ve yalnızca görünürde ulaşılmaz olan Diğer Tarafa gidip geri gelebildiklerini savunmaktadırlar. Anglia'da bulunan "Societas Rosicruciana"nın üyesi olan Hargrave Jennings, bu rit ve gizemlerin temelde cinsel nitelikli olduklarını vurgulamak için elinden geleni yapmıştır. Gül-Haç felsefesinin dayanağının Tantrik seks olduğu konusunu sürekli işleyen Jennings, bir mason simgesi olan Süleyman Mührünün iç içe geçmiş erkek ve kadın üçgenler biçiminde yaşamı simgelediğini açıklıkla belirtmiştir.

Haşhaşiler

İsmaili din adamı Hasan Sabbah tarafından kurulmuş bir dini tarikat ve siyasi bir örgüttür. Tarikat 11.yy'da İsmaililik mezhebi esaslarına dayanan Fatımiler devleti içindeki dinsel bir hizipleşme sonucu ortaya çıkmıştır. Bu hizipleşme sonucu ortaya çıkan iki koldan biri olan Nizarilik kolunun temsilcisi olan Haşhaşin Tarikatı önce İran sonra da Suriye'ye yayılmıştır. Kuşatılması ve ele geçirilmesi güç kaleler temelinde örgütlenmiş olan Haşhaşin Tarikatı önemli kişilere yönelik suikastlere dayanan etkili bir askeri strateji geliştirerek Orta Çağ İslam dünyasında çok önemli ve farklı bir güç olarak ortaya çıkmıştır. Haşhaşin Tarikatı ideolojik açıdan dönemin Sünni siyasi ve dini çevrelerini düşman olarak görmüşlerdir. Özel olarak da Abbasi Halifeliği ve onun koruyucusu olan Büyük Selçuklu Devleti esas düşmanları olmuşlardır. Bununla birlikte Haşhaşinlerin Haçlıları ve Moğolları hedef alan bazı saldırıları da olmuştur.

İslam'daki ilk kırılma peygamber Hz. Muhammed'in vefatından sonra gerçekleşmiştir. Hz.

Muhammed'den sonra dini ve siyasi liderin kim olacağı hakkındaki tartışmalar ve gerilimler Şia ve Sünni mezheplerini ortaya çıkarmıştır. Sünnilik, Arap aristokrasisi temelli iktidarın, Şia ise Arap olmayan muhalif müslüman kesimin temsilcisi olmuştur. Böylece Şia'nın dini akideleri Arap olmayan milletlerin eski dinlerinden etkilenmiştir. Şia mezhebi 765 yılında altıncı imam Cafer es-Sadık'ın ölümü sonrası yeni imamın belirlenmesinde iki kola ayrılmıştır. İlmî gruplar Cafer'in küçük oğlu Musa Kazım'ı yedinci imam olarak tanımışlardır. Bu grup günümüzün On iki İmam Şiası'dır. Aşırılıkçı uç gruplar ise Cafer'in büyük oğlu İsmail'i yedinci imam olarak tanımışlardır. Bu grup ise İsmaililik olarak adlandırılır. İslam içindeki en uç ve farklı mezhep olan İsmaililik Neo-Plâtoncu felsefeden etkilenen, gizlem bir mezheptir. Öğreti açısından İslam'daki en zengin, sistematik ve felsefi mezhep olarak görülür.

İsmaililer ilk büyük başarılarını Fatımiler adlı Kuzey Afrika, Sicilya, Hicaz, Mısır'ı kontrol altında tutan bir imparatorluk kurarak kazanmışlardır. Burada Kahire adlı yeni bir şehir kuran İsmaililer El-Ezher Medresesi'ni kurup burayı dini öğretilerinin ve misyonerlik faaliyetlerinin merkezi haline getirmişlerdir. Fatımilerin sekizinci halifesi El-Mustansır'ın ölümünden sonra ortaya çıkan yeni halife tartışmaları neticesinde İsmaililer iki kola ayrılmış, Fatımileri yöneten askeri diktatörlük halifenin küçük oğlu el Mustali'yi, Doğu İsmailileri ve Fatımiler'deki dini hiyerarşi ise halifenin büyük oğlu Nizar'ı halife olarak tanımışlardır. Mustali kolu Fatımiler çöktükten sonra ortadan kalkmıştır. Nizariler ise İsmaililiğin esas kolu olarak Haşhaşinler aracılığıyla devam etmiştir.

Haşhaşinlerin tarihi Alamut Kalesi'nin alın-

masıyla başlar. Hasan Sabbah uzun süren misyonerlik ve insan kazanma faaliyetleri sırasında Selçuklularla mücadele etmek için rahat edebileceği ulaşılmaz bir yer aramış, Deylem'de yaptığı faaliyetler sırasında Alamut Kalesi'nde karar kılmıştır. Büyük ve yüksek bir kayalık tepe üzerine inşa edilmiş olan bu kaleye sadece dar bir patikadan ulaşılmaktaydı.

Hasan Sabbah'ın buraya vardığı sırada kale onu Selçuklu sultanından almış olan Alevi Mehdi adındaki bir hükümdarın elindeydi. Önce bölgeye dailerini yollayan bölge halkını ve Alamut'ta yaşayanları kendi tarafına çekmiştir. Hasan Sabbah bu olayları şöyle anlatmaktadır: " Ve sonra Kazvin'den Alamut'a bir dai gönderdim. Alamut insanlarından bazıları dainin telkinlerine uyup mezhep değiştirdiler ve Alevileri de buna teşvik ettiler. Dai yenilgiye uğramış gibi göründü, ancak bir yolunu bulup dönemelerin tümünü kale dışına çıkardı ve bütün kapıları kapatarak kalenin sultanın malı olduğunu ilan etti. Uzun münakaşalardan sonra onları yeniden içeri aldı ve insanlar da daha kötüsüyle karşılaşmamak için onun himayesi altına girdiler. " Bundan sonra 4 Eylül 1090 günü gizlice kaleye alınmış, kalenin önceki sahibi elinden bir şey gelmediği için kaleyi terk etmiştir. İranlı tarihçilere göre Hasan Sabbah, Mehdi'ye üç bin altın dinar değerinde bir senet vermiştir. Böylece Hasan Sabbah ve Haşhaşinler örgütlerini resmen kurmuş ve faaliyetlerine başlamışlardır. Haşhaşiler Orta Çağ İslam dünyasında çok önemli rol oynamışlardır. Büyük Selçuklu Devleti'nin en parlak döneminde düşüşe geçmesine ve Sencer, Berkjaruk, Muhammed Tapar arasındaki taht kavgalarına önemli etkide bulunmuşlardır. Bu süreçte bazı Selçuklu sultanlarıyla müttefik olan Haşhaşiler çoğuyla da mücadele içinde

olmuşlardır. Selçukluların dağılmasından sonra da etkisini sürdüren İran Haşhaşileri Moğolların İran'ı ve Bağdat'ı ele geçirmesine kadar ayakta kalmış, sonrasında ise son liderleri Rükneddin'in Hülagü'nün isteklerine uymasıyla tüm kaleler boşaltılmış (1256 Alamut, 1258 Lemeser, 1270 Girdkuh) ve Moğollar başta Alamut olmak üzere tüm kaleleri yakıp yıkmışlardır. Suriye Haşhaşileri Haçlı Seferleri sırasında siyasal olaylarda önemli bir rol oynamışlardır. Râşidüddin Sinan el-İsmâîli döneminde siyasal ve öğretisel olarak en parlak dönemlerini yaşamışlardır. 1273 yılında ise kalelerini Baybars'a teslim etmişlerdir.

Hasan Sabbah'ın kurduğu Haşhaşin Tarikatı sıkı bir hiyerarşi ve katı kurallara dayanmaktadır. Tarikat kendi örgütlenmesini da've (Farsça davet) olarak adlandırmıştır. Tarikatın temsilcileri "davetçiler" anlamındaki dai lerdir. Dailerin en alt kademesinde "davete cevap veren" anlamına gelen müstecip ler, en üst kademede ise "delil" manasına gelen hücce yani baş dai yer almaktadır. Cezire, dainin faaliyet gösterdiği bölgedir. İsmaililer de diğer mezhepler gibi dini liderlerine *şeyh*, *pir*, *ata* gibi ünvanlarla hitap eder. Tarikat mensuplarının birbirleri için kullandıkları terim ise "yoldaş" anlamına gelen *refik* tir. Sıklıkla "fedai" olarak bilinen suikastçiler ise tarikat tarafından *esasiyun* olarak adlandırılmıştır.

Hasan Sabbah ve Haşhaşiler

Hasan Sabbah'ın (1032-1124) kurduğu Alamut Devleti, 167 yıl hüküm sürmüştü. Alamut, Pamir'den güneydoğu Akdeniz kıyılarına ve Filistin'e kadar uzanan geniş Ortadoğu coğrafyası içinde, 300'e ulaştığı bilinen Baş Dai'lerin yönetiminde ortaklaşa çalışa-

rak, aynı kazandan yenilen, özel mülkiyetin olmadığı kale yerleşim birimleri "Darül Hicar"lardan (Göçmenleri, Göçmenler yurdu) oluşan bir devlettir.

Hasan Sabbah, düşmanlarının iddia ettiği gibi kale devletinde, ne katiller (assasins) ve suikastçılar yetiştirmiş ne de uyuşturucu cenneti yaratmıştı. Hasan Sabbah esasen tarihi belgelerde savaştan kaçınan bir kişilik olarak karşımıza çıkmaktadır. Fakat düşmanlarının (Sünnî Bağdat Halifeleri, Selçuklu Sultanları, Haçlılar, Moğollar) sayıca üstün oluşları, onu Alamut'ta savunma amaçlı bir gerilla yaratma fikrine götürmüştür. Hasan Sabbah'ın seçkin savaşçılarından oluşan bir silahlı birlik (Fedain) yetiştirdiği anlaşıyor

Bu kez derviş kılığındaydı fedailer. Musul Ulucamii'nde kimsenin kuşkusunu uyandırmadan, bir köşede cuma namazını kılıyorlardı. Musul ve Halep'in Türk Emiri El Porsuki de namaz kılanlar arasındaydı. Etrafı tepeden tırnağa silahlı adamlarla çevriliydi. Ne bir kılıcın, ne de bıçağın delebileceği örme bir zırh giyiyordu. Ama bunlar işe yaramadı. Derviş kılığındaki fedailer, zehirli bir bıçak ile emirin boğazını kestiler. İsteseler camideki panikten yararlanıp kaçabilirlerdi ama buna yeltenmediler bile. Sanki namazdan kalkmış gibi sakin, mutlu ve sevinç içinde ölümü karşıladılar. Emirın muhafızları onları oracıkta parçaladı.

Haşhaşilerin dehşet uyandıran bu cinayeti ne ilk, ne de sondu. Örgütün İslam dünyasını altüst eden ilk eylemi 1092'de gerçekleşmişti. Hedef, adıyla bile Selçuklu İmparatorluğu'nu simgeleyen 75 yaşındaki vezirdi: Nizamülmülk, yani "devletin düzeni". Yıllardır fedailerin hedef aldığı hiç kimse, onların elin-

den kurtulmayı başaramamıştı. Sultanlar, halifeler, vezirler, emirler, komutanlar bıçak darbeleri altında can vermişti. Fedailerin en zor cinayetleri işlemekle kalmayıp, soğukkanlılıkla ölümü beklemeleri, o çağ insanların kanını donduruyor, cinayetin yarattığı dehşet duygusunu katbekat artırıyordu. Ancak “haş-haş” içenler bunu yapabilir diye düşünülüyordu. Onlara Haşhaşi denmesinin nedeni buydu. Yapılan bir tür intihareylemiydi çünkü. Bu eylemlerden dolayı da “bütün zamanların en korkunç tarikatı” olarak bilindi. Batı dillerindeki “assassin” (katil), “assassination” (suikast) sözcükleri de işte bu Haşhaşilerden kaldı. Bu örgütün kurucusu Hasan Sabbah’tı: Hem halifeliğe, hem de o sıralar İran’ın yanı sıra tüm İslam dünyasının hâkimi ve Sünni İslam’ın koruyucusu Selçuklu Türklerine karşı savaş açan bir Şii önderi...

Onun düşmanları üzerinde dehşet yaratmak üzere tercih ettiği silah suikasttı. Ama suikastı o icat etmemişti. Dünyanın tanıdığı, bildiği bir şeydi. Eski Mısır’dan Roma’ya, Çin’den Bizans’a pek çok örneği vardı. Taht kavgalarının, iktidar çekişmelerinin olduğu her yerde, suikasta da yer vardı. Ne var ki, Hasan’ın kullandığı suikast tarzı, hazırlık, hedef, yöntem ve yarattığı etki bakımından farklıydı. Tarihte belki de ilk kez, bir merkezden yönlendirilen bir örgüt, terörü bir dehşet makinesi olarak kullanıyordu. Etkinliği, hiyerarşisi ve disiplin anlayışı bakımından, bir tarikattan çok dinsel/siyasal bir örgüttü bu. Müritler de derviş ya da derviş adayları değil, profesyonel suikastçı idi ve onlara fedailer (dai: davetçi, misyoner) deniliyordu. Eğitim düzeylerine, güvenilirliklerine ve cesaretlerine göre çıraktan “üstadı azama” kadar derecelere ayrılmışlardı. Her biri, Hasan Sabbah’ın bizzat belirlediği tekniklerle yoğun bir

ruhsal ve bedensel eğitimden geçiyordu. Gerçekleştirilecek cinayet, hem düşmanları, hem de halk üzerinde dehşet, korku ve hatta hayranlık uyandıracak nitelikte olmalıydı. Darbe öldürülecek kişiyle birlikte, onun temsil ettiği değerlere ve halkın duygularına yönelmeliydi. O yüzden, hedef belirlenirken, intikam duygusundan daha çok, mitsel tarafı ele alınıyordu. Ama bu amaç sadece hedefin niteliğiyle sağlanamazdı, buna uygun yöntem de geliştirilmeliydi. Buna göre, fedailer tek tek ya da ikili üçlü gruplar halinde görevlendiriliyor; tüccar, derviş, dilenci kılığına giren bu kişiler cinayetin işleneceği kente gönderiliyordu. Eylem gününe kadar, kentte herhangi bir olaya karışmamaya ve kuşku çekmemeye büyük özen gösteren fedailer, kurbanlarını izliyor, yaşadıkları yerleri, alışkanlıklarını belliyor ve büyük bir sabırla eylem anını bekliyorlardı. Tüm bu hazırlıklar inanılmaz bir gizlilik içinde yürütülüyordu. Ancak, icraatın, hazırlıktaki gizliliğin tersine açıkta, halkın gözü önünde gerçekleştirilmesi gerekiyordu. Cinayet yeri genellikle kentin en büyük camisi, tercih edilen gün de cumaydı. Sanki suikast yapmıyor, cuma namazı için toplanan kalabalığa asla unutamayacakları bir gösteri sunuyorlardı. Hedefteki kişi ne denli korunursa korunsun, bir yolunu bulup üzerine çullanıyor ve bıçak darbeleriyle öldürüyorlardı. Bazıları bıçağı bırakıp kalabalığa söylev çekiyor, bazıları da, soğukkanlılıkla muhafızların gelip kendisini parçalamasını bekliyordu. Neden? Çünkü Hasan Sabbah, nasıl keşfetti bilinmez, etkili bir eylemin sadece can almak, bir hasımdan kurtulmak değil, korku ve dehşet yaratmak olduğunu biliyordu. O yüzden de onun fedaileri sadece cinayet işlemiyor, aynı zamanda kendilerini de feda ediyorlardı.

Amerikalı yönetmen Coppola'nın ünlü filmi "Baba" da bir feda sahnesi vardı. Kumarhane işletmek üzere Küba'ya giden Amerikalı mafya önderi, bir militanın kendisini polislerle birlikte havaya uçurmasına tanık oluyor ve derhal "yatırım" yapmaktan vazgeçiyordu. Ona göre, eğer insanlar davaları uğruna kendilerini parçalayabiliyorsa, orada tutunma şansı yok demektir. Hasan Sabbah'tan bu yana bin yıl geçmişti ve insanlar inançları ya da politik mücadeleleri uğruna kendilerini feda etmeye devam ediyorlardı. Bütün halkların tarihi, kendisini ülkesi, vatanı, inançları uğruna feda eden ve pek çoğu kahramanlar listesinde yer alan insanlarla doludur. Bu yönüyle feda, dehşet verici bir eylem değil, onur duyulan bir davranış olarak algılanıyordu. Düşmana yakalanmaktansa intihar edenler, teslim olmaktansa ölmeyi göze alanlar; örneğin 2. Dünya Savaşı'nın Japon kamikazeleri övgü ve hayranlıkla anılıyordu. Ancak modern zamanların terör örgütleri, aynen Hasan Sabbah'ın yaptığı gibi, "kendini feda etme"nin ardında yatan dehşet damarını keşfetmekte gecikmedi ve militanlarına "feda savaşçıları" örnek göstermeye başladı. Bu çılgınlığın bir kez denenmesi yeterliydi ve hangi ülkede yapılırsa yapılsın tüm dünyaya yayılması kaçınılmazdı. Nitekim öyle oldu; silahlı baskınlara, uçak kaçırımlara, suikastlara, barikat savaşlarına, bombalamalara tanık olan 20. yüzyıl insanlığı, her intihar saldırısında daha çok sarsıldı. Tüm dünyada 270 intihar saldırısında (bunun 18'i Türkiye'de gerçekleşti) binlerce kişi can verdi. Sonunda, yolcu olarak dört uçağa binen cinnetin kollarındaki "19 sessiz adam" tahayyül bile edilemeyecek şekilde gerçekleşti. Kendileri ve masum yolcularıyla uçakları birer füzeye dönüştürüp "hedef"lere dalış yaptılar. Dehşetin sınırı

rı yoktu artık.

“Şeyh... İki dağ arasındaki vadinin girişlerini kapattırması ve burayı her türlü meyvenin yetiştiği, eşi benzeri görülmemiş güzellikle bir bahçeye çevirmiştir. İçerisine... Akla hayale gelmeyecek görkemli köşkler ve saraylar inşa ettirmiştir. Kanallardan şarap, süt ve bal akmaktadır. Dünya güzeli hurilerin ellerindeki çalgılardan en hoş tınılar, dudaklarından en hoş şarkılar dökülür, dansları izleyeni büyüler. Şeyhin gayesi, tebaasını buradan öte bir cennetin olmadığına inandırmaktır. Haşhaşiler olarak ayırdıklarının haricinde kimse bahçeye alınmıyordu. Bahçenin girişinde her türlü saldırıya karşı koyabilecek güçte bir kale vardı. Bizzat kendi maiyeti altına almak üzere sarayında barındırdığı on iki ila yirmi yaş arası gençlere, tıpkı Hz. Muhammed gibi cennet hikâyeleri anlatıyordu; Sarazinler (Araplar) Muhammed’e nasıl inanıyorlarsa, gençler de aynı inançla ona bağlıydılar. Önce kendilerine uyuşturucu bir iksir içirip, ardından dörderli, altışarlı ya da onarlı gruplar halinde bahçesine götürüyordu. Böylece gözlerini açtıkları vakit gençler kendilerini dillere destan bahçede buluyorlardı...

Bizim İhtiyar dediğimiz Efendi, sarayını alabildiğe görkemli bir hale getirerek, basit dağlı halkı kendisinin yüce bir peygamber olduğuna inandırmıştı. Haşhaşilerden birini bir göreve yollamak istediği vakit, aynı iksirle bu kez sarayına taşıtıyordu... Şeyh’in huzuruna çıkarılıyordu ve genç adam gerçek bir peygamberin huzurunda olduğuna canı gönülünden inanarak önünde hürmetle secde ediyordu. Şeyh nereden geldiğini sorduğunda, cennetten geldiğini ve burasının Muhammed’in Kuran’da sözünü ettiğinin tıpatıp aynısı olduğunu söylüyordu. Bu da şüphesiz,

yanında hazır bekleyen ve bahçeye henüz kabul edilmemiş olanların bir an için dahi olsa oraya gitme arzularını kamçılıyordu.

Şeyh bir hükümdarın kadini istediğinde bu gençlerden birine şöyle diyordu: “Git ve şunu öldür, geri döndüğünde meleklerin seni cennete taşıyacaklar. Ül-sen dahi, meleklerini yollayıp seni cennete girtireceğim.” Bu sözlerle, geri dönmek için can attığı cennetin anahtarına ilelebet sahip olduğuna inanan genç, sabırsızlıkla düşmanı katletmeye koşuyordu. Şeyh kimin ölümüne karar vermişse, müritleri hazır sırada bekliyordu. Uzak yakın bütün hükümdarların yüreğine saldırdığı korkuyla, onları kendisiyle iyi geçinmeye mecbur kılıyordu.”

KARA EL

20. yüzyılın başlarında, Sırbistan dışında yaşayan Sırpların Habsburg ve Osmanlı egemenliğinden kurtulmasını sağlamak amacıyla terörist yöntemler kullanarak mücadele eden gizli Sırp örgüt. Avusturya arşidükü Franz Ferdinand’ın ölümüyle sonuçlanan suikastı (1914) düzenleyerek I. Dünya Savaşı’nın patlak vermesinde etkili olmuştur.

1911’de Albay Dragutin Dimitriyeviç’in kurduğu derneğin üyeleri, çoğunlukla subaylarla devlet görevlilerinden oluşuyordu. Merkezi Belgrad’daydı. 1912-1913’teki Balkan Savaşları’ndan önce Makedonya’da silahlı çeteler örgütledi, Bosna’da devrimci hücrelerden oluşan bir ağ kurdu. Sırbistan’da orduya egemen oldu ve memurları terör yoluyla sindirerek hükümeti büyük ölçüde etkisi altına aldı. Gitgide güçlenerek hükümetle boy ölçüşebilir duru-

ma geldi. Sürgündeki Sırp ordusunun başkomutanı Prens Aleksandar, bu güçlü rakipten kurtulmak için 1917'de Selanik'te Kara El önderlerini gerçekliği kuşkulu suçlamalarla mahkeme önüne çıkardı. Aralarında Dimitriyeviç'in de bulunduğu üç kişi idam edildi, 200'ü aşkın üyesi hapseldi.

Türk İntikam Tugayı (TİT)

1970'li yıllarda Kıbrıs'ta sol görüşlü Kıbrıs Türklerine ve 12 Eylül Darbesi'ne kadar geçen süreçte Türkiye'de solcu olarak bilinen kişi ve gruplara karşı suikast ve çoğunluğu ölümle sonuçlanan saldırıları düzenlediği iddia edilen yasadışı aşırı milliyetçi örgüt. TİT olarak üstlendikleri eylemler haricinde, bünyesindeki isimler ve lider kadrosu hiçbir zaman açığa çıkmamıştır.

12 Eylül Darbesi'nin ardından bir anda ortadan kaybolan ve uzunca bir süre duyulmayan örgütün adı, 1990'lı yılların ortalarından itibaren kimi eylemlerin sonucunda kullanılmış, fakat sonradan bu ismi kullanan grupların birbirleriyle bir alakalarının olmadığı ortaya çıkmıştır. Bu yönüyle, günümüzde varlıklarını sürdürmedikleri, fakat kimi küçük aşırı milliyetçi grupların TİT'in mirasçılığına soyundukları söylenebilir. Ergenekon davası sırasında mahkeme tarafından örgüt hakkında bilgi talebi üzerine "TİT adının 1978 yılından beri solcu kesimin korkutulması amacıyla aşırı milliyetçi unsurlarca kullanıldığı, TİT adının hedef alınan şahıs veya kuruluşları psikolojik yönden etkilemek ve korkutmak amacıyla zaman zaman kullanıldığı, örgütün merkez komitesi ve organik yapısının oluşmadığı, paravan bir isim olarak kullanıldığı" belirtilmiştir.

Örgüt tarafından düzenlendiği iddia edilen eylemler

Suikast girişimleri

Kıbrıs Türkü gazeteci yazar Fatih Çevik'in 7 Temmuz 1996'da evinin önünde öldürülmesinin ardından basında cinayeti Türk İntikam Tugayı'nın üstlendiğine dair haberler yer aldı.

12 Mayıs 1998'de, dönemin İnsan Hakları Derneği Başkanı Akın Birdal'a suikast girişiminde bulunan Demir Demirok ve Selçuk Gürz'ün azmettiricisi olan Semih Tufan Gülaltay hakkındaki mahkeme kayıtlarında Türk İntikam Tugayı üyesi olduğu iddiası yer aldı. 2006'da, Danıştay İkinci Dairesi'ne silahlı saldırı düzenleyen Alparslan Arslan ile birlikte adı geçen Saim Özmen'in, Semih Tufan Gülaltay ile bağlantı içinde olduğu iddia ediliyor.

Tehdit mektupları

2005 yılında İnsan Hakları Derneği İstanbul şubesi başkanı avukat Eren Keskin, Marmara bölge temsilcisi Doğan Genç, İstanbul şubesi yönetim kurulu üyesi Şaban Dayanan ve derneğin genel başkan yardımcısı Kiraz Biçiçi'nin ev ve iş yeri adreslerine gönderilen Türk İntikam Tugayı imzalı mektupta şu sözler yer aldı:

“

Bu mektupla siz şerefsizleri, Anglo ajanlarını son kez uyarıyoruz. Türk milliyetçileri zamanı geldiğinde nasıl hareket etmesi gerektiğini bilir. Tarih bunun örnekleriyle doludur. Aklınızı başınıza almadığınız takdirde sizin de sonunuz Akın Birdal'ın başına gelen gibi olur. Ama siz onun kadar şanslı olacak mısınız, onu bilmiyoruz. Tanrı Türk'ü Korusun.

”

Kıbrıs'ta kayıp Türk ve Rumları aramak üzere 1981 yılından bu yana faaliyet gösteren Kayıp Şahıslar Komitesi'nin Türk üyesi Gülden Pülümer Küçük, altında örgütün imzası bulunan bir tehdit mektubu aldığını açıkladı.

Hrant Dink'in öldürülmesinin ardından Agos gazetesine Türk İntikam Tugayı tarafından gönderildiği öne sürülen 20 Ocak 2007 tarihli e-postada, "*Ayağınızı denk almazsanız bir dahaki sefere Agos binasını havaya uçuracak kadar patlayıcı madde elimizde var*" şeklinde tehditte bulunulduğu açıklandı. Bir sonraki tehdit mektubunun İstanbul Emniyet Müdürlüğü mail adresine atıldığı ve ölüm listesinde bulunan kişilerin sanatçı Ferhat Tunç, Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir ve Hakkari Belediye Başkanı Metin Tekçe olduğu açıklandı.

30 Mayıs 2008'de, örgüt imzası taşıyan bir elektronik postada, Agos ve Radikal İki yazarı Basın Oran'ın Hrant Dink'ten sonra yeni hedef olduğu açıklandı.

25 Haziran ve 17 Temmuz 2011' de Evrensel gazetesine gönderilen Türk İntikam Tugayı imzalı tehdit mektuplarında "15 Ağustos 2011' e kadar taleplerinin yerine getirilmemesi durumunda Diyarbakır ve İstanbul'da kanlı eylemler yapılacağı" ifade edilmiştir.

Fidye istekleri

Kendilerini Türk İntikam Tugayı üyeleri olarak tanıtır, "Yeşil" kod adlı Mahmut Yıldırım imzalı mektuplarla fidye isteyen Ahmet Mert Kuştekin, Metin Kuştekin, Murat Galata ve Alp Babacan adlı dört kişi, 2005 yılında 8'er yıl 4'er ay ağır hapis cezasına

çarptırıldılar. Sanıklar olayda Fenerbahçe Spor Kulübü Başkanı Aziz Yıldırım'dan 1 milyon dolar, öldürülen tefeci Nesim Malki'nin eşi Meri Malki'den de 600 bin dolar istemişlerdi.

Mart 2012' de "Türk İntikam Tugayı (TİT) Tuğra Grubu" imzasıyla İmmap Ltd. sahibi İlhan Mustafa Yeniada tehdit mektubu yollanmış ve kendisinden 100 bin Sterlin talep edilmiştir.

Diyarbakır Bombalamasındaki Şaşırtmaca

12 Eylül 2006 tarihinde, Diyarbakır Koşuyolu Parkı'nın ihata duvarı dibine 12 litrelik su termosu içine yerleştirilen A-4 tipi bombanın telsiz düzeneğiyle patlatılması sonucu 7'si çocuk 10 kişi öldü, 16 kişi de yaralandı. Patlamanın ardından Türk İntikam Tugayı'na ait bir İnternet sitesinde bombanın fotoğrafları ortaya çıktığı iddia edildi.

Emniyet Genel Müdürlüğü yapılan araştırmalar neticesinde, kullanılan bomba düzeneğinin PKK tarafından daha önce Diyarbakır'da dört ayrı eylemde kullanıldığını tespit etti. Ancak internetteki bir site aracılığı ile eylemi üslenen grubun Türk İntikam Tugayı olması kafaları karıştırdı ve araştırmalar bu yönde derinleştirildi. Yapılan araştırmaların sonucunda eylemin failleri yakalanarak adalet karşısına çıkarıldı. Ancak yine de aksi açıklanmadı.

Ele geçirilen örgüt üyeleri

Kendisini TİT üyesi olarak tanıtan ve "Veli Küçük paşanın emriyle hareket ediyorum» dediği polis tarafından saptanan Vatan Bölükbaşı adlı bir kişi, Ergenekon örgütüne yönelik operasyonlarda tutuklandı.

Türk Gizli Örgütü Börü Budun

İslamiyet öncesi dönemde, hakanların ve Şamanların kurmuş olduğu bu örgüt faaliyetlerine Çin ve komşu ülkelerde çeşitli ajanlık ve örgütlenmeler ile başlamıştı. Selçuklu ve Osmanlı'da da varlığını sürdürdüğünü sandığımız bu örgütün bugün bile var olduğuna dair söylentiler vardır. Üzerindeki renklerin ve temanın Göktürklerle bire bir örtüşmesi ilginçtir. Mistik güçleri olduğu düşünülen Şamanların, bugüne kadar ki sırlarını ve Türk Dünyasının gerçek tarihine sahip olduğu söylenmektedir. Ancak Börü Budun'un karşı olduğu bir tavır Osmanlı Türk ordusu içine yerleşen Devşirme yöntemi idi. Börü Budun'un tavsiyesi ile kurulmuş olan Akıncılar, bu yüzden gözden düşmeye başladılar. Müslüman Türklerden meydana getirilen hafif süvari kuvvetlerine verilen bu isim, 500 sene sonra Avrupa'da "*komando*" olarak ortaya çıkacaktır.

Börü Budun, Göktürk hakanı Vezir Bilge Tonyukuk tarafından, İlteriş yani Kutluk Kağanın emriyle tahmini olarak 680 de kuruldu. Karşı ordular ve milletler hakkında çeşitli ajanlar kullanarak bilgi toplamak ve sabote etmek gibi işler için kullanıldı. Toplamda 50 kişiye yakın oldukları söylenmekte. Henüz hükümdarlığını ilan etmemiş olan ve devlet kurma hazırlığında olan İlteriş kağan, Başta vezir Bilge Tonyukuk olmak üzere 17 arkadaşı ile bir birlik oluşturmaya karar verdiğinde ortaya ilk teşkilat olarak Börü Budun çıktı. Daha sonra ise 2. GökTürk devleti zamanı başladı.

Aşına soyunun bir dişi kurttan türediğine dair o çağda pek yaygın olduğu anlaşılan rivayetler,

Gök-Türklerin erken tarihini efsanelerle karıştırmaktadır. Ancak kurttan-türeme geleneğinin, Asya Hunları arasında da mevcut olması ve kurt ata'nın Türkleri dar, geçilmez yollardan selamete ulaştırdığı (Bozkurt Destanı'nın aslı) rivayetinin Hunlarda görülmesi, Gök-Türklerin Hunlara nispetini ortaya koymaktadır. Aşına ailesinin, yalnız bir erkek çocuk hayatta kalmak üzere, katliama uğramış olduğu rivayetini, Tsü-kü (aslında Asya Hun devletinde bir unvan) adlı Hun ailesine mensup Meng-sün tarafından kurulan Kuzey Liang Hun Devletinin, 439'da Tabgaçlar tarafından yıkılması hadisesine bağlamak mümkündür. Sui-shu'ya (Çin yıllığı, 581-618) göre, bu Hun devletinde idareyi elinde tutan Tsü-kü (Chü-ch'ü)'ler imha edildiği zaman, A-shih-na (Aşına) kolu, 500 ailelik bir kütle halinde, Kan-su bölgesinden göçerek, Juan-juanlara sığınmışlardı. Gök-Türklerin nüvesini teşkil ettiği belirtilen ve Meng-sün'ün oğlu An-çu ve sonra torunu Şu'nun öldürülmesi üzerine önce Hsi-hai'da iken sonra Altaylar'a nüfuz eden bu kütle, Chü-ch'üler (Tsü-kü) yolu ile de Asya Hunlarına bağlanmaktadır ve hatta bu kısa göç hareketini idare eden Aşına soyunun, Güney Hun tanhuları yolu ile Mo-tun'un mensup olduğu ünlü T'u-ko (Tu-ku) ailesinden gelmesi kuvvetle muhtemeldir. Kurt ata inancı dolayısıyla Gök-Türk hakanlık belgesi, altından kurt başlı sancak (tuğ) olmuştur.

Kurt başlı sancak bu kurulmuş olan Börü Budun için bir gelenek ve simge halini de almıştır. Belki de dünyanın en eski istihbarat ve haber alma teşkilatı olmuştur. Büyük Selçuk İmparatorluğunun kurulması Börü Budun üyesi olan subaşı Dukak'a verilen emir ile oğlu zeki ve etkileyici konuşmaları ile tanınan Selçuk Bey'in budun emrine alınması sonucu gerekli

Türk Kavimlerinin desteği sağlanarak baş olması sonucunda gerçekleştirilmişti. Sık sık devletler ile iç içe olmasına rağmen, devletlerden bağımsız olarak gök-Türk örf, adet ve geleneklerine bağlı olduğu bilinen Börü Budun, Büyük Selçukluya kadar İslamlaşmış olmasına rağmen derin Göktanrı ve Şaman inancının etkilerini, büyülerini, ayinlerini ve geleneklerini sürdürmüştü. Anadolu Selçuklu ve büyük Selçuklu'nun ayrılmasının kararında en büyük etkinin yine Kutalmışoğlu Süleyman Şah, Selçuk Bey'in oğlu Arslan Yabgu'nun torunu olarak Anadolu içlerini fetihle görevlendirilmiş, Ana doluya girişi ise Börü Budun tarafından istihbarat ağıyla donatılmış ve Bizans ordusunda moral bozucu etkenler oluşturulmuş şekilde teslim alan Sultan Muhammed Alparslan sağlamıştır. Alâeddin Keykubad zamanında devlet işlerinde etkili olduğu söylenen Börü Budun teşkilatı birçok dergâh şeyhi, yönetici ve padişahın da üye bulunduğu gizli tarikatlar kurarak genişlemeye devam etmiştir. Alâeddin Keykubad, 1 Haziran 1237 tarihinde Kayseri'de vefat etti. Yerine İzzeddin Kılıç Arslan'ı veliaht tayin etmesine rağmen, teşkilatın isteğinin dışında büyük oğlu Gıyaseddin Keyhüsrev tahta geçti. Böylece börü budun Anadolu selçuklulardaki gücünü kaybetmeye başladığını anlayınca teşkilat gizlendi.

Eskişehir, Kütahya, Afyon ve Denizli, Selçuklu-İslâm kültürünün yerleştiği uç merkezleri olarak yükselip Gazi Türkmenlerin faaliyette bulunduğu en ileri uç bölgesiyle Selçuklu uc bölgesi arasında bir ara bölge haline geldiler. Uç bölgelerinde ortaya çıkan Türkmen beylikleri arasında Konya'ya hakim olan Karamanoğulları en kuvvetlisi görünüyor ve Selçukluların varisi olduğunu iddia ediyordu. Batı Anadolu'da Aydınoğulları, devrin şartlarına göre

mükemmel bir donanma gücüne sahip bulunuyordu. Göçebe bir kavmin süratle denizci olması ve Adalar (Ege) Denizini alt üst eden gazalarıyla hayranlık uyandırması, şaşılacak bir gelişmeydi. Bu devir Anadolu'sunda yine mühim sayılabilecek bir güce sahip bulunan Germiyanogulları, Karesiogulları, Menteşeoğulları, Saruhanogulları, Hamidoğulları ve Candarogulları beyliklerinden her biri, kendi hesabına yayılma mücadelesine girişti. Bunlar arasında Söğüt'te kurulan Osmanlı Beyliği en mütevazı bir durumda bulunuyordu.

Ertuğrul Gazi, tahminen doksan yaşında olduğu halde, 1288'de vefat ettiğinde, Osmanlı Beyliği; Karacadağ, Söğüt, Domaniç ve çevresinde 4800 kilometrekarelik mütevazı bir toprak parçasına sahipti. Ertuğrul Bey'in vefatından sonra, uçtaki Oğuz aşiretlerinin ittifakıyla, Kayı boyundan olduğu için, Osman Bey börü budun yardımıyla hepsine baş seçildi. Diğer Anadolu beyleri birbirleriyle uğraşırken Osman Bey bu teşkilatın desteği ve yol göstermesi ile, Bizans'la mücadele etti. Bu sayede, 1288'de Selçuklu sultanının gönderdiği hakimiyet alâmetlerini alan Osman Gazi, böylece kendi nüfuz bölgesini ve oradaki reayayı (halkı) Bizans'a ve komşu beylere karşı koruma mesuliyetini yüklenmiş oldu. Çevresine aldığı Samsa Çavuş, Konuralp (gök börü), Akçakoca (gök börü), Aykut Alp, Abdurrahman Gazi gibi aşiret beyleriyle birlikte fetih hareketini başlatan Osman Gazi kısa sürede İnönü, Eskişehir, Karacahisar, Yarahisar, İnegöl ve Bilecik'i zaptetti. Bilecik'in fethi ve Osman Bey'in beylik merkezini buraya nakletmesiyle; Anadolu Selçukluları'nca Moğollara karşı girişilen başarısız Sülemiş isyanı neticesinde Sultan III. Alaaddin Keykubad'ın kaçması hemen hemen aynı tarihlere rastladı. Bu se-

bepile Selçuklu Devleti'nin başsız kalması neticesinde daha serbest hareket etmeye başlayan Osman Gazi, bağımsızlığını (istiklâlini) ilan etti (27 Ocak 1300). Osman gazi sahip olduğu mükemmel istihbarat ağı sayesinde, gerek gizli ahilik ve Yesevîlik gibi tarikatların desteğini de alarak, önceden psikolojik olarak muhasara ettiği Bizans kalelerini tek tek ele geçirdi. Efke, Mekece, Akhisar, Geyve ve Leblebici kalelerinin fethinden sonra Osman Gazi, askerî harekâtın başına oğlu Orhan Gazi'yi getirdi (1320). Osman Gazi, Bundan sonra ölümüne kadar, teşkilât meseleleriyle meşgul oldu.

Börü budun daha önceden kurmuş olduğu gizli örgütler ve tarikatları Anadolu Türklüğünün geleceği olarak gördüğü genç Osmanlılara yardım amacıyla harekete geçirdi. Edebâli, Dâvûd-ı Kayserî, Dursun Fakih gibi büyükler, Karaman ülkesinden kalkıp, Osmanlı toprağına kondular ve kültür faaliyetlerini başlattılar. Ertuğrul Gazi'nin, oğlu Osman Gazi'ye bıraktığı 4800 kilometrekarelik beylik, 43 yıl içinde, üç mislinden daha fazla büyüyerek 16000 kilometrekareye ulaştı. Orhan Gazi ise, babasından devraldığı devletini, altı kat daha büyüterek, 95 bin kilometrekareye çıkardı. Nihayet, Murad-ı Hüdâvendigâr, 1361-1389 yılları arasında, devletini beş misli daha büyüterek, 500 bin kilometrekareye yükseltti. Artık aşiretten beyliğe geçen Osmanlı Devleti, imparatorluğa hazırlanıyordu ve gayesini de çizmişti. Gerçekten de, bir aşiretten, cihangir bir imparatorluğa giden yolda, neler yapıldığı incelenecek olursa, devletin temelleri ve şaşırtıcı yükselişi daha iyi anlaşılır. Nitekim Fransız tarihçisi Grengur da *"Bu yeni imparatorluğun teessüsü, beşer tarihinin en büyük ve hayrete değer vakalarından biridir."* demektedir. Kendisini Cengiz'in miras-

çısı olarak gören ve Cengiz imparatorluğu topraklarının tamamına hâkim bir İslam devleti kurmak isteyen Timur Han, Altınordu Hanlığı gibi, Ankara civarında 20 Temmuz 1402'de, Osmanlı Devleti'ne de büyük bir darbe vurdu ve Anadolu'yu tekrar parçaladı. Ancak Timur han istenmeyen bu savaşı kazanmış olsa da, politik sebeplerle börü budunun desteklediği bu Türk devletini yıkma girişiminden dolayı cezalandırıldı. Ancak Timur han'da börü budun'a üye olup emirlerini oradan alsa da amacının bu devleti yıkmak olmadığını beyan etmişti. Tarihçiler Timur'un kellelerden kuleler yaptığını, şehirleri yakıp yıktığını da hatırlatırlar. Yıldırım Bayezid'le savaşmış ve kardeş orduları birbirine kırdırmış olmakla da suçlanır. Gerçekten Ankara Savaşı'ndan sonra Osmanlı Devleti, bir süre bocalamış ve bir fetret devri geçirmiştir. Fakat aynı tarihçiler, hatta bütün tarihçiler, Timur Han'ın son ana kadar savaşı başlatmamak için, Yıldırım Bayezid Han'ın ise başlatmak için gayret gösterdiğini yazarlar. Ama o, kendi devrine kadar, Bilge Kağan'dan başka hiçbir Türk hükümdarın göstermediği bir anlayışla, gurur kaynağını şu sözlerle belirtmiştir: *"Biz ki Melik-i Turan, Emîr-i Türkistan'ız, Biz ki Türk oğlu Türk'üz;*

Biz ki milletlerin en kadîmî ve en ulusu Türk'ün başbuğuyuz." Timur Han, 19 Mart 1405 günü vefat etti. Son sözü *"Lâ ilâhe illallah"* oldu. Cenazesini mumyalayarak Semerkant'a götürdüler. Sağlığında çok sevdiği torunu Muhammed Sultan için yaptırdığı türbeye, torununun yanına gömüldü. Ancak Anadolu'da Türklüğün yayılması ve cihan Türk imparatorluğu kurmakla görevlendirilmiş olan bir Türk Devletine karşı savaşmış olan Timur devle-

ti yok edilmeye mahkum edilmişti çoktan. Bu arada Osmanlı'da *"Dünyada tek bir din, tek bir devlet, tek bir padişah ve İstanbul da cihânın payitahtı olmalıdır"* diyen Fatih Sultan Mehmed, bundan sonra cihan hakimiyeti projesini gerçekleştirmek üzere, sistemli bir teşebbüse girişti. Peygamber efendimizin 800 küsur sene önce verdiği müjde, 29 Mayıs 1453 günü gerçekleşti. Bu durumda 1000 yıllık Şarkî Roma (Bizans) tarihe karışıyordu. Sistemli çalışmalar, psikolojik yıldırma, vur - kaç taktikleri ve güçlü istihbarat ağı Mehmet'e yardımcı olmuş, Türölük dünyasının dört bir yanından gelen bilim adamları ve âlimler Fatih olmasının temellerini atmışlardı.

Falange Armata Örgütü

Nisan 1990'da o güne kadar bilinmeyen faşist terör grubu Falange Armata (Silahlı Saf), bir hapishane pedagogunun öldürölmesi eylemini üstlendi ve bunun gibi daha birçok eylemi de üstlenmişti. Falange Armata, eylemlerinde beyaz bir FIAT Uno kullanıyordu. *"Beyaz Uno Çetesi"* diye bilinen fâiller, eylemlerinde aynı tip arabayı, aynı silahları ve karaborsada bulunması gereken özel mühimmatı kullanıyordu. Yani birbirlerine benzemekteydiler. O zamanki saldırılarda birinci kişi, tabancayla nişan alarak hedefe koşar. Bu arada oldukça uzun boylu başka bir şahıs, pompalı tüfekle hemen onun arkasında ilerler ve engelleri ortadan kaldırır. Üçüncü olarak tüfekli bir keskin nişancı gelir. Üçünün de hareketi birbirine uyumludur. Falange Armata'nın eylemlerine tanık olan birçok kişi, benzer şeyleri anlatmaktadır. 1994 sonunda Bologna çevresindeki Beyaz Uno Çetesi ile Falange eylemleri arasındaki paralellik, soruştur-

mayı yürütenler tarafından doğrulandı. Falange'nin haber yasağı konmadan önce yaptığı son konuşmasında eski Gladio çizgisinde politik bir konsept ve uygun bir stratejiye sahip bir örgütün söz konusu olduğunu açıkladı. Daha yakından bakıldığında Falange'nin eylemleri güncel politik gelişmelerle ilgiliydi. Örneğin bir hapisane pedagogunun öldürülmesi, cezaevi tüzüğünün sertleştirilmesinin tartışıldığı ve cezaevi personelinin değişiklikten yana görüş bildirmediği bir sırada gerçekleşmişti. Ekim sonunda Bologna Beyaz Uno Çetesi yakalandı. Grubun çıkarı ve amacı neydi? Bombalı saldırıları ve terörizmi aydınlatmak için kurulan Parlamento Komisyonu üyesi Senatör Giovanni Pellegrino: «Kendilerini Falange Armada diye adlandıran kişilerin bildirimleri tek bir kaynaktan gelmekte ve ortak bir hedef gütmektedir. Bu, Falange'nin farklı kişilerce kullanılan bir laf değil, somut bir örgüttür.»

Altın Şafak Hermetik Cemiyeti

Altın Şafak Hermetik Cemiyeti (The Hermetic Order of the Golden Dawn), Gül Haç Alfa+Omega Cemiyetinin (Rosicrucian Order of Alpha+Omega (A+O)) dış halkasıdır ve üçüncü cemiyetin Gizli Şeflerinin (Secret Chiefs) direkt rehberliği ve himayesi altında yegâne Altın Şafak Cemiyettir. S. L. MacGregor Mathers tarafından 1906 kurulan geleneği devam ettirmekteyiz. Ders programımız teurji (ayinle ilgili maji), simya, astroloji, Kabala, Tarot, geomansi (remil), gizlemlili Hristiyanlık ile Mısır, Enokyan, Grek ve Keldani mister ve majisi dâhil, Hermetik Tradisyonunun tüm yönlerini içermektedir.

Aleister Crowley ve Israel Regardie tarafından yayınlanan Altın Şafak ve RR+AC ritüellerinin po-

pülerliğinden dolayı günümüzde Internette bir sürü grup Altın Şafak konusunda çeşit çeşit iddia ortaya atmaktadır. Başka gruplar herhangi bir kitapçıdan temin edilebilir bilinen ve yayınlanan Altın Şafak bilgileri sunarken, Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti çok daha fazlasını sunar! Sadece dış cemiyetimizde yayınlanmış teorik malzemeler etüt etmek yerine, inisiyeller orada tam bir teurjik (majikal) sistemi uygulamaktadır. Ondan sonra ikinci cemiyete davet edilmek için hak kazanırlar. İkinci cemiyet gerçek anlamda bir gizli cemiyettir ve yayınlanmamış teurji (maji) ve simyayı uygulayan bir Gül Haç iç kolejidir. Altın Şafak bazı gruplarının çok ötesinde olan bunlar bile üçüncü cemiyetinin en yüksek misterleri için sadece ileri safhada bir hazırlık oluşturmaktadır.

Ezoterik yolculuklarına yeni başlayanlar için, Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti Altın Şafak Tradisyonun bireysel uygulayıcıları için bu sitede bulunan "İsis Çemberi" forumunu ücretsiz on-line bir cemaat sunmaktadır. Ciddî öğrenci için mabedimizde on-line üyelik sunmaktayız. Üyeler için uzaktan ilk internet bazlı Altın Şafak mabedi Harparkrat Siber-netik Mabedinde denetim altında talim görmekte ve derece terfisi için meziyet kazanmaktadır. Son olarak, dünya çapında yaygın her biri Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti tarafından lisanslı, kontratlı ve işletilen Altın Şafak Hermetik Mabetleri ağında tüm üyelerimize kaliteli inisiyasyon vaat ediyoruz.

Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti (A+O), en önemlisi adayların fiziksel mabetlerde geçerli, geleneksel inisiyasyon sunmak olan, esas Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin özelliklerini korumaya özen göstermekle tüm ezoterik cemaata yüksek bir mükemmellik standardı sergilemektedir. Bunun yerine

herhangi bir “astral” veya “kendi kendine” inisiyasyon tertibine geçilmemelidir. Ayrıca geleneksel Altın Şafak ritüelleri veya öğretileri Thelema, Neo-paganizm veya Mısır Framasonluğu gibi başka Tradisyonlarla karıştırılarak bozmamak gerekir. Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti rahat bir vicdanla esas Altın Şafağın özelliklerini bozan herhangi bir Altın Şafak bazlı grubu veya bu tür uygulamaları teşvik eden herhangi bir organizasyonu öneremez.

Cemiyetimizin Tarihi ve Özgünlüğü

Altın Şafak Hermetik Cemiyeti (The Hermetic Order of the Golden Dawn®), Gül Haç Alfa+Omega Cemiyetinin (Rosicrucian Order of Alpha+Omega (A+O)®) dış halkasıdır ve üçüncü cemiyetin Gizli Şeflerinin direkt rehberliği ve himayesi altında yegâne Altın Şafak Cemiyettir. S. L. MacGregor Mathers tarafından 1906 kurulan geleneğini sadakatle devam ettirmekteyiz. Ders programımız teurji (ritüel maji), simya, astroloji, Kabala, Tarot, geomansi (remil), ezoterik Hıristiyanlık ile Mısır, Enokyan, Grek ve Keldani mister ve majisi dahil Hermetik Tradisyonunun tüm yönlerini içermektedir. Aleister Crowley tarafından Cemiyetin teurjik sisteminin önemli bölümleri yayınlandığından beri, Cemiyetin öğretileri Batı Ezoterik Tradisyonunun hemen hemen tüm yönlerini etkilemiştir.

Crowley'nin ihaneti ile gizli öğretilerin yayınlanması ezoterik cemaate fayda sağlamış olmasına rağmen, RR+AC (Yakut Gül ve Altın Haç) Cemiyeti için bir felaketti. Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti, Crowley'nin ifşasının iç kolej için yarattığı önemi kavradılar. Böylece Alfa+Omega, 1999 yılında “Re-

formatio Fraternitatis Anno 1999" beyan ettiler, zira Gül Haç Cemiyetinin kadim kuralına göre her yüz on bir yıl da bir genel cemiyette bir reform gereklidir. Daha önceki reform 1888 yılında olmuştur (Altın Şafak Hermetik Cemiyeti ve Fransa'da iki başka Gül Haç Cemiyetinin kuruluş yılı), daha önceki de 1777 yılında olmuştur (Almanya'da Gold und Rosenkreutz Cemiyetinin reformasyonun yılı), 1666 vs.1999 yılındaki Gül Haç Alfa+Omega Cemiyetinin reformu ile yayımlayarak zahire intikal edilen bütün bilgi dış cemiyete, Altın Şafak Hermetik Cemiyetine havale edildi. Alfa+Omega'nın iç koleji RR+AC için Altın Şafak öncesi gizli Gül Haç ezoterik aktarımlar kullanarak hemen yeni ve gizli bir öğreti programı ve ezoterik külliyat geliştirildi. Bundan dolayı, Alfa+Omega Cemiyeti tam majikal dış cemiyeti ve gerçek anlamda gizli Gül Haç iç koleji olan tek Altın Şafak Cemiyetidir.

1903 yılında, İngiltere'deki Altın Şafak Üstalarının isyanından hemen sonra, S. L. MacGregor Mathers Altın Şafak'ı kapattı ve 1906 yılında Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti olarak tekrar açtı. Mather'in A+O Cemiyetinde Altın Şafak Cemiyetinin diğer kısmı için bir dış araç ve dış avlu olarak muhafaza edilmişti. Bu durum günümüze dek devam eder.

Altın Şafak'ın arkasındaki sürücü güç olarak S. L. MacGregor Mathers böyle bir değişikliği yapmak için eşsiz bir konumdaydı, zira üçüncü cemiyetin esrarengiz Gizli Şefleri (Secret Chiefs) ile irtibat kuran yegane Altın Şafak üyesiydi. Bu irtibat, MacGregor Mathers'in 1891 yılında Paris'e bir ziyaret sırasında sadece Frater Lux E Tenebris olarak bildiği Gizli Şeflerin bir vekiliyle tanıştığı zaman cereyan etmişti. Bu görüşmeden sonra, 1892 yılında Mathers, Altın Şa-

fak'ın iç (ikinci) cemiyeti olarak RR+AC adında bir Gül Haç cemiyetini kurmak üzere İngiltere'ye gerekli tüm malzemelerle donanmış olarak dönmüştü Dr. R. W. Felkin, Dion Fortune ve Paul Foster Case gibi eski Altın Şafak üyelerinin yanlış algılamalarından dolayı, üçüncü cemiyetin Gizli Şefleri hakkında epey saçmalıklar yazılmıştır. Bu kişiler Madame Blavatsky ve "Üst Alem Mahatmaların" izlerini takip ederek, her biri bir tür "astral üstat" ile irtibat kurduğunu iddia etmiştir. Kabul etmek gerekir ki, Mathers'in de bu saçmalıkların gelişmesinde bir sorumluluğu vardır, çünkü bir keresinde şöyle demişti:

"Onların dünyasal isimlerini bilmiyorum. Onları sadece takma isimleriyle (motto) tanıyorum. Onları fiziksel bedenle çok ender tanıştım ve bu durumlarda randevulaşma onlar tarafından astral olarak yapılarak buluşma saati astral olarak verilirdi. Kendi namına, onların dünyada yaşayan insanlar olduğunu inanıyorum, ama korkunç insanüstü güçlere sahiptirler." Unutmamak gerekiyor ki, MacGregor Mathers bunları söylediği zaman Londra'da yanlış yönlendirilmiş üstatların isyanını bastırmaya çalışıyordu. Bu şartlar altında, MacGregor Mathers asilere gerçek Gizli Şefler hakkında neden somut bilgi versin ki? Unutmamak gerekir ki, Mathers, Paris'te sadece Frater Lux E Tenebris ile fiziksel olarak görüşmedi, ama aynı zamanda, RR+AC' i kurmak için gerekli olan herşey ile geridöndü. Artık "iç plan irtibatları" hakkında yanılısma ve saçmalıklara son vermenin zamanı gelmiştir. Gizli Şefler, "iç planlarda" mekan eden "astral üstatlar" değildir. Onlar gerçek insanlardır. Gerçek odur ki, Avrupa'da son derece gizli ve kadim bir batı mister okulu bulunmaktadır. Cemiyetlerin en okültü olan bu cemiyet, Mezopotamya ve Mısır'dan süregel-

miştir ve Grek ve Roma İmparatorlukları tarafından Avrupa'ya getirilmişti. O zamandan beri, Sümer, Keldani ve Mısır mister tradisyonlarının bu en önemli hamisi perde arkasından dikkatli bir şekilde, kadim mister öğretilerinin parçalarını çeşitli somut dış araçlara bırakarak batı okültizmin tüm tarihini şekillendirmiştir. Hatta, esas Gül Haç hareketi bu dış tezahürlerden biri olduğu göstergeleri mevcuttur. Asırlar boyunca, ezoterik hareketler gidip gelmiştir, ama güvenli bir sessizlik peçesi arkasında Onlar kalmıştır. 1891 yılında, S. L. MacGregor Mathers ile tanışan Frater Lux E Tenebris, bu son derece kadim cemiyetin bir temsilcisiydi. 1892 yılında, Mathers'in Paris'e taşınmasının sebebi cemiyetin Gizli Şefleriyle daha yakın iletişim kurabilmektir. 1892 yılında, S. L. MacGregor Mathers'in bu Gizli Şeflerden aldığı gizlemleri aktarımın direkt sonucu olarak Altın Şafak'ın ikinci Gül Haç cemiyeti, RR+AC, bu son derece kadim misterlerin bir tezahürü olarak doğmuştu. S. L. MacGregor Mathers'in Gizli Şefler ile Paris'te görüşmesinden (1891) tam yüz on bir yıl sonra, Gül Haç Alfa+Omega Cemiyetinin temsilcileri Gizli Şefler tarafından temsilcilerinden biri ile görüşmek üzere tekrar Paris'e davet edildiler. Hayret edicidir ki, 2002 yılındaki bu tarihi Paris toplantısında, bu gizli cemiyetin temsilcisi tekrar kendisini Frater Lux E Tenebris olarak tanıttı ve daha önce Gizli Şeflerin Mathers'e yaptıkları gibi, bize esaslı ezoterik aktarımlar verdiler. 1891 yılında, Gizli Şefler Altın Şafağın ikinci cemiyetini kurması için her şeyi verdiler ve şimdi yüz on bir yıl sonra üçüncü cemiyeti kurmamız için bize her şey yine verildi. Frater Lux E Tenebris ile ekim 2002 Paris toplantısının direkt sonucu olarak tarihte ilk kez, Altın Şafak

Cemiyeti üçüncü cemiyetinin tüm misterlerini içeren malzemeye şimdi sahiptir. Gizli Şeflerin cemiyetimize verdiği güven sayesinde Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti tüm inisiyatik sistemi 10=1, Ipsissimus derecesine dek (Paul Foster Case ve diğerlerinin tahminleri aksine bu derece sadece ölmüş astral üstatların ulaşabileceği bir derece değildir)! A+O'nun inisiyatik yetkisi artık sadece sertifikalara, iştiraklere ve telif haklara dayanmıyor (her ne kadar çoğu cemiyette olmayan bunların hepsi bizde varsa da), ama en önemlisi, A+O, bize Gizli Şefler tarafından bağışlanan en yüksek misterlerin gerçek bir aracıdır. Günümüzde Altın Şafak bazlı gruplar, mabetler ve cemiyetler Internet'te mantar gibi türemektedir. Bu Altın Şafak ritüellerinin ve Crowley tarafından yayınlanan (ve Regardie ve başkaları tarafından tekrar yayınlanan) orijinal RR+AC malzemelerinin popülerliğin doğal sonucudur. Bu Internet bazlı Altın Şafak grupların bazıları RR+AC külliyatına ve yayınlanan Altın Şafak ritüellere sadık kalmaktadır. Diğerleri yayınlanmış ritüelleri değiştiriyorlar, Aleister Crowley'nin Thelema'sı, Budizm, Paganizm veya başka Tradisyonlarla karıştırıyorlar. En kötülerini son derece şüpheli "astral" inisiyasyonları yüzlerce dolara satarak halkı aldatıyorlar. Internet'te kafa karıştıracak kadar sayısı yoğun olan bu Altın Şafak bazlı cemiyet, mabet ve gruplara Altın Şafak adının kullanımı (veya bazen haksız kullanımı) dışında ortak olan bir şey vardır, o da yayınlanmış olan Altın Şafak ve RR+AC külliyatının kullanımıdır. Tek sorun çoğu bundan pek fazla hiçbir şey veya çok az şey sunmasıdır. Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti (A+O)® için bu geçerlidir. Diğer Altın Şafak bazlı gruplar öğreti prog-

ramlarını neredeyse tamamen herhangi bir kitapçada bulunabilir malzemelerle tamamlarken, Alfa+Omega bunun çok ötesine gitmektedir. Diğer Altın Şafak grupların çoğunun sunduklarını A+O sadece dış cemiyetinde içermektedir! Bunu ayrıca daha iyi yaptığımızı da düşünüyoruz. Lisanslı, anlaşmalı Altın Şafak uluslararası mabet ağımızla geçerli fiziksel inisiyasyonlar sunmaktayız. Ayrıca, diğer Altın Şafak bazlı cemiyetlerinin, inisiyelerimiz, sadece teorik yayınlanmış malzemeleri etüt etmekle kalmıyor dış cemiyette eksiksiz bir teurjik (majikal) sistem uygulamakta. Yayınlanmış Altın Şafak külliyatına hakim olur olmaz, inisiyelerimiz ikinci cemiyete davet edilmek için hak kazanırlar. İkinci cemiyet gerçek anlamda bir gizli cemiyet, yayınlanmamış teurji (maji) ve simyayı uygulayan bir Gül Haç iç kolejidir. Altın Şafak bazlı gruplarının çok ötesinde olan bunlar bile üçüncü cemiyetinin en yüksek misterleri için sadece ileri safhada bir hazırlık oluşturmaktadır. Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti (A+O), en önemlisi adayların fiziksel mabetlerde geçerli, geleneksel inisiyasyon sunmak olan, esas Altın Şafak Hermetik Cemiyetinin özelliklerini korumaya özen göstermekle tüm ezoterik cemaata yüksek bir mükemmellik standardı vermektedir. Bunun yerine herhangi bir "astral" veya "kendi kendine" inisiyasyon tertibi geçmemelidir. Ayrıca geleneksel Altın Şafak ritüelleri veya öğretileri Thelema, Neo-paganizm veya Mısır Framasonluğu gibi başka Tradisyonlarla karıştırılarak bozmamak gerekir. Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti rahat bir vicdanla esas Altın Şafağın özelliklerini bozan herhangi bir Altın Şafak bazlı grubu veya bu tür uygulamaları teşvik eden herhangi bir organizasyonu öneremez.

Bunun yerine, A+O, tüm Altın Şafak bazlı grup, mabet ve cemiyetleri Altın Şafak Hermetik Cemiyeti® olan dış cemiyetimizin yüksek standardını sağlama-larını davet ediyorum. Yayınlanmış Altın Şafak ritüellerinden sapamayınız ve adaylarınız için sadece kaliteli fiziksel inisiyasyonlar sununuz. Öğrencilerinizin sadece Altın Şafak teorik malzemeleri değil, ama RR+AC majisinin tüm pratik yönlerine hakim olmalarını isteyiniz. Böylelikle, yeteri çalışma ve azimle, ya siz, ya da en yetenekli öğrencileriniz Gül Haç Alfa+Omega Cemiyeti'nin iç cemiyetlerinin (ikinci ve üçüncü) yayınlanmamış misterlerinde daha fazla eğitim için davet edilirsiniz

Altın ve Rosenkreutz Cemiyeti

Gold und Rosenkreutz'ü (Altın ve Güllü Haç) ilk kez 1710 yılında Breslau'da Samuel Richter'in "Altın ve Güllü Haç Kardeşliğinin Felsefe Taşı Hazırlamanın Gerçek ve Tam Yöntemi" adlı eserinde duyuyoruz. Richter, Halle'de teoloji okumuş bir Luther rahibiydi ve ayrıca Altın ve Güllü Haç Kardeşliğinde Sicerus Renatus (Samimiyetle yeniden doğan) lakabını kullanırdı. Bu önemli çalışma sadece birkaç simya işlemini açıklamakla kalmıyor, Kardeşliğin anayasasını ve kurallarını da açıklıyor. Richter'in zamanında Kardeşlik çalışmalarını birbiriyle paylaşan gevşek bağlarla bir araya gelmiş bir grup simyagerden oluştuğu gözükmektedir. Bu kardeşliğin çok yaygın olduğu ve gizli çalıştığı anlaşılmaktadır. 18. asırda Almanya'da Gül Haç geleneğinin gelişimi sadece Framasonluğun yaygınlaşması birlikte anlaşılır. Hamburg (1740), Hannover (1755) ve Frankfurt'te (1766) yerel Büyük Localar kuruldu. Prusya'da Büyük

Frederick 1744 yılında Üç Kürenin Büyük Milli Ana Locasının ve 1770 yılında İsveç'te Zinnendorf altında İsveç Riti Büyük Locasının Üstad-ül Muhteremi oldu. Framasonluğun hermetik ritlerinin yaygınlaşması Aydınlanma Çağının materyalist görüşüne karşı bir tepki olarak yorumlanabilir. Bunların arasında en önemlisi 1755 yılında Karl Gotthelf Von Hund tarafından kurulan ve hızlı bir şekilde Alman eyaletlerinde yayılan Strict Observance'tı. Bu simya sembolizmi üzerine dayanıyordu ve simya dönüşümünün sırlarını vaat ediyordu. Böylelikle gevşek bağlarla kurulu söz konusu simya cemiyeti 1757 yılında Fictuld tarafından yeniden organize edildiğinde, daha fazla Framasonik bir özelliğe bürünmüştü. Bu cemiyet her on yılda bir reformdan geçip, 1767 yılında yeniden gözden geçirildi, 1777 yılında ise genel bir reformdan geçirildi. Böylece, Kardeşlik belirgin Framasonik bir yapıyla ortaya çıkmıştı. Hatta Gold und Rosenkreutz Order'e (Fraternitas Aureae et Rosae Crucis) üyelik sadece Usta Masonlara verilirdi. Framasonik Gold und Rosenkreutz Order 18. asrın ikinci yarısında Alman eyaletlerde yayıldı ve sadece Strict Observance ritine ona rakipti. Kardeşlik, 8 Ağustos, 1781 yılında Büyük Frederick'in yeğeni ve veliahdı Prens Frederick-William II'in Kardeşliğe üye olmasıyla doruk noktasına ulaştı. Kardeşlikte Prens'in önemi göz önüne alınarak ona hareketin efsanevi kurucusu Ormesus'ten kaynaklanan Ormesus Magnus adı verildi. 1786 yılında Prens tahta çıktığında Prusya sarayı Kardeşliğin üyeleri ile doldu. Cemiyetin kardeşleri tarihi Gül Haç geleneğinin bütün öğretilerini etüt ettiler ve öğretiler, bunların arasında simya, teurji, gnostisizm, kabala, hermetizm, astroloji ve gizlemler Hristiyanlık bulunuyordu. Birçok geleneksel simya

yazıtları Kardeşlik tarafından inceleniyordu, bunların arasında Mathadanus, Fictuld, Gichtel'in eserleri, Aesh Metzareph ve Aurea Catena Homeri vardı. Kabalistik ve Hermetik yazıtların da önemli bir rolü vardı, bunların arasında Knorr von Rosenroth'ın «Kabbala Denudata» ve Georg von Welling'in "Opus Magnum Mago-Cabalisticum et Theologicum" vardı. Ancak Cemiyetin en önemli öğretileri derece ritüellerinde ve derece belgelerinde aktarılmaktaydı. Gold und Rosenkreutz Order'ın derece yapısı dokuz dereceden oluşuyordu. Bu yapı sonradan 19. asırda Societas Rosicruciana In Anglia (SRIA) (İngiliz Gül Haç Cemiyeti) ve Hermetic Order of the Golden Dawn (Altın Şafak Hermetik Cemiyeti) tarafından alınmıştı (üste ek bir 10. dereceyle). Altın Şafak Hermetik Cemiyeti ve RR+AC (Yakut Gül ve Altın Haç) cemiyetinin her derecesinin mistik sayı, mistik unvan, sembolleri vs. ayrıca Gold und Rosenkreutz Order'den alınmıştı. Konfederasyonun RR+AC arşivleri bu önemli Gül Haç Cemiyetinin tüm külliyyatını içermektedir. Hatta 1999 yılı genel reformasyondan sonra Gold und Rosenkreutz külliyyatı RR+AC Cemiyetinin yeni müfredat programının köşe taşı olmuştur.

Aşağıda Gold und Rosenkreutz Order'un dokuz dereceleri kısaca özetlenmiştir.

1. Juniorus

İlk Juniors derecesi, esasında Theoricus derecesinde başlayan Gold und Rosenkreutz sistemine geç bir ilavedir. Bu derece Framasonluğun ilk üç derecesi tarzından devam edip öğretileri ritüellerinde içerilir ve Masonluğun ilk üç derecesi simyasal bir

açıdan anlaşılır (Not: Altın Şafak Hermetik Cemiyeti bu derecenin adını Zelator olarak değiştirdi).

2. Theoricus

İkinci derece olan Theoretischen Brüderde Cemiyetin asıl çalışmaları başlıyor. Bu derecede inisiye henüz simyayı uygulamaya başlamıyor, ama ritüel şeklinde bazı simyasal talimatları alıp sonradan simya teorisini etüt eder.

3. Practicus

Practicus diye adlandırılan üçüncü derecede, inisiye bizzat laboratuar simyasını uygulamaya başlar. Aday'a ilerlemeden önce hakim olması gerektiği bazı temel simya işlemleri konusunda talimat verilir. Bu derecenin esas simyasal işlemi kuru yöntemle bir menstrum ve regulus yaratmaktır.

4. Philosophus

Dördüncü, Philosophus derecesinde inisiyeye, özellikle nemli yöntemle "lapis minerali" (mineral taşı) elde etme konusunda, ek simya talimatları ve görevler verilir. The Freres Ainées de la Rose+Croix (FARC) Cemiyeti de nemli yöntemi kullanırlar.

5. Minor

Beşinci derecede Minor Adept ek Kabalistik ve simyasal talimatlar edindiği karmaşık bir ritüelden geçer. Bu dereceyle ilişkili simyasal işlemlerle ilgili ek yazılı talimatlar vardır. Bu derecenin esas simyasal çalışması tıbbi taşı imal etmekle ilgilidir.

6. Major

Altıncı derece, Major Adept'in ritüeli yoktur. Bu dereceyle ilgili ek yazılı simyasal çalışmalar konusunda talimatlar vardır. Bu derecenin esas simyasal çalışması aurum potabile'in (içilir altın) gizli ateşi kullanarak imalını içerir.

7. Adeptus Exemptus

Yedinci derece, Exempt Adept'in ritüeli yoktur. Bu dereceyle ilgili olarak ek yazılı simyasal talimatlar vardır. Bu derecenin esas simyasal çalışması felsefi vitriol (Filozofların zümrüdü) ile felsefe taşının imalini içerir ve metallerin çoğaltılması ve dönüşümü ile ilgili talimatlar da içerir.

8. Magister Templi

Gold und Rosenkreutz Order'in sekizinci derecenin gizli talimatları, "Generales Constitutiones Octavi Gradus, FA+RC" başlığını taşır. Dikkate alınması gerekir ki, Cemiyetin her kademesi genel reforma tabiiydi (her 111 yıl, 1666, 1777, 1888, ve yakın tarihte 1999). Ancak, Gülhaç kurallarına göre, her zaman ve halen Magister Templi derecesindeki talimatların içeriğini değiştirmek yasaktı, zira bu talimatlar asil yöntemle felsefe taşı elde etmenin gizli yöntemini içerir.

Yukarıda gösterilen Gold und Rosenkreutz Order'in eski İmperator'u (Başkanı) Phoebron'un imzası Magister Templi yeminini içeren FA+RC cemiyetinin sekizinci derecesinin gizli talimatlarının ilk sayfasının altında gözükmektedir (Konfederasyonun RR+AC arşivlerinde el yazması su-

retinden). Phoebron'un aslında Dr. Bernhard Joseph Schleiss von Löwenfeld'in Kardeşlikte adıydı.

9. Magus

Magus derecesi Gold und Rosenkreutz Order sisteminin dokuzuncu ve en son derecesiydi. Gold und Rosenkreutz Order teurjik (majikal) sisteminin kalbi Magus derecesine saklanırdı. Çünkü, yüce teurjinin herhangi bir değeri olabilmesi için, önceden felsefe taşı elde edilmesi gerektiğini inanırlardı.

10. Ipsissimus

Onuncu derece Altın Şafak Hermetik Cemiyeti tarafından ilave edilmiştir ve Gold und Rosenkreutz Cemiyetinin dokuz dereceli sistemini Kabala'daki hayat Ağacının 10 Sefirot sistemine uyarlamak için konmuştur.

ASALA Terör Örgütü

Ermenistan'ın Kurtuluşu için Ermeni Gizli Ordusu "ASALA-EKİEGO" Örgütün Merkezi: Beyrut/Lübnan Kuruluş Tarihi: 20 Ocak 1975 Siyasi Görüşü: Hınçak Partisi Yanlısı "Marksisit-Leninist" doğrultuda Örgütün Lideri: Bedros HAVANASSIAN Yukarı Takma İsimleri: Mihran MİHRANİAN, Agop HAGOPIAN

20 Ocak 1975 tarihinde Beyrut'taki Dünya Killiseler Birliği Bürosu'na yaptığı bombalı saldırı ile adını duyuran ASALA, kendisini Uluslararası Devrim Hareketi'nin bir parçası olarak kabul etmekte, Türkiye ile müttefiklerini can düşmanı saymakta ve Ermeni davasının ancak, silahlı mücadeleyle çözüm-

lenebileceği görüşünü savunmaktadır. Ayrıca, Sovyet yanlısı Hınçak Partisi ile ilişkide oldukları sanılan örgütün militanlarının Filistin Kurtuluş Örgütleri ile işbirliği içinde oldukları ve örgütün elemanlarının Habbaş Fedayin Grubunca eğitildikleri bilinmektedir. Örgüt üyeleri, uluslararası terör örgütü olan Japon Kızıl Ordusu, İtalyan Kızıl Tugayları, EOKB-C, Kürdistan İşçi Partisi, İrlanda Cumhuriyet Ordusu ve Marksist-Leninist Türk örgütleriyle işbirliği içerisinde olduklarını çeşitli yollarla kamuoyuna açıklamakta ve kendilerinin uluslararası devrim hareketinin ayrılmaz parçası olduklarını ifade etmektedirler.

Amacı;

1. 1915 yılında Türkiye’de meydana geldiğini iddia ettikleri “ Sözde Ermeni Soykırımı’nın” Türk Devletince itirafını sağlamak,

2. Türkiye’yi bu sözde soykırım nedeni ile tazminat ödemeye zorlamak

3. Türkiye’nin işgal ettiğini iddia ettikleri Doğu ve Güneydoğu Anadolu yöremizdeki toprakların sözde yasal sahiplerine yani Ermenilere iadesini sağlamak ve bu maksatla;

1. Bu topraklar üzerinde müstakil bir Ermeni devleti kurmak,

2. Bu toprakları Ermenistan Cumhuriyetine bağlı bir cumhuriyet haline getirmek.

Baviyera Mutekitleri

Önce (kemâle erenler) adını alan bu mutekitler Baviyera’da Ingolstadt’ta Üniversitede ruhani kanunlar dersi veren Adam Weishaupt isminde 28

yaşındaki genç tarafından I Mayıs 1776'da kurulmuştur. Weishaupt, sosyal reform bakımından son derecede ileri düşüncelere sahip olup bunları muzaffer kılmak gayesiyle bu teşkilâtı kurmuştu.

Weishaupt dinî ve siyâsî tartışmaları mason localarında yasaklayan nizamnameden dolayı darılarak küsen frank masonların mühim bir kısmını cemiyetine sokmaya muvaffak olmuştu. 1783 de en parlak devrinde Baviyera'da 600 üyesi bulunan bu cemiyetin bütün Avrupa'da üyeleri bulunmakta idi. Fakat bu başarı uzun sürmemişti, Bu gizli mason cemiyetinin teşkilât ve gayesi ne idi?

Rütbeler

Weishaupt ve arkadaşlarının rütbeleri üç devrede sınıflandırılıyordu.

I - Mütchassıs yetiştiren

1. Yetiştirici,
2. Acemi,
3. Erginleşmemiş minör makamı,
4. Mutekit minör makamı.

II - Masonluk

1. Çırak Sembolik
2. Kalfa
3. Usta
4. Mutekit majör makamı
5. İdareci mutekit

III - Gizlilik minör majör

1. Rahip
2. Saltanat naibi
3. Müneccim
4. Kral

Teşkilâtın gerçek gayeleri üyenin bu rütbelerde derece derece yükselmesiyle anlaşıyordu.

1. Mutekit minör - amir ve büyüklerine mutlak bir itaat edeceğine dair yemin ediyordu. Cemiyetin gayesinin bütün insanıyeti büyükleri tarafından idare edilen yekvücut olarak telakki etmek olduğu ona öğretilip anlatılıyordu.

2. idareci mutekit - batıl itikatlara, çekiştirmeye, dedikoduya, despot ve zalimliğe karşı fazilet, basiret, iffet ve hürriyet uğrunda mücadele edeceğine yemin eder.

3. Rahip mertebesinde aday daha ziyade tarikat doktrinlerine tabi tutulur. Bu doktrinde: (bezdirici idarecilerden kurtulmanın çaresi devletin bütün kuvvetlerini ele geçirmek gayesini güden bir gizli cemiyetin icraatıyla hareket etmektir. Prens ve rahipler imha edilmelidir. Milliyetçilik yerini kozmopolitliğe bırakmalıdır.) denilmektedir.

4. Müneccim rütbesinde maddi vahdeti vücut felsefesi örnek olmaktadır. Wheishaupt: *"Tanrı ve dünya birdir, bütün dinler esası olmayan haris kimselerce icat edilerek yapılan sun'i şeylerdir."* demektedir.

5- Nihayet en yüksek mertebede olan kral mezhep üyelerine: Her kimsenin eşit haklara sahip bulunduğunu, insanın kendi kendine hâkim

bulunarak kendini idare etmesini, pederşahi devlette olduğu gibi milletlerin bu durumda onu idare edebilecek bütün yollara yöneleceğini, yani mümkün olabilirse sulhen mümkün olmadığı takdirde kuvvetle, dünya yüzünden tabiyetin, sömürgeciliğin kalkması gerektiğini belirtmektedir. Mutekitler müstear isim alarak, eski isimleri kullanarak birbirleriyle işaretleşirlerdi. Wheishaupt'un ismi (Spartaküs), Baron Von Knigge'nin ismi (Filon), hâkim Zwackh'ın ismi (Katon) idi. Muhaberelerinde de Baviyera'yı (Yunanistan), Münih'i (Atina) isimleriyle belirtirlerdi.

Mutekitlerin Nihai Amaçları

Mutekitlerin nihaigayelerifelsefianlamdaanarsiden başka birşey değildi. Weishaupt, frank masonluğun bütün Hristiyan mezheplerine şâmil olan daha izahlı ve avantajlı bir şeklini kurduğunu belirtiyordu. Düşüncesiz dinî hükümlerden insanı serbest kıldığını, umumi bir bahtiyarlık görüşü ile cemiyetin faziletlerini canlandırıp yetiştirdiğini ileri sürüyordu. Hürriyet ve müsavatın geliştiği bir memlekette bunların çabuk gerçekleştiğini, devletin rütbe, mertebe silsilesi ve zenginlik gibi engelleri aşacağını, insanların serbest ve mesut olacağını izah ediyordu. Bazı tarihçilere göre mutekitlerin meramlarını da masonlarınki gibi teşkilâtı kendi çıkarlarına kullanmaya karşı bulunduğu belirtilmektedir. B. Fabre masonların niyetlerini belirtmek için şöyle yazmaktadır: Otorite yani hükümet bakımından, kanun yani kanun yapıcı bakımından, aile yani cemiyet bakımından milliyetçi, sınırlı ve memleketçi olmamak.

Cemiyetin Kapatılması

1982 de meşhur bir frank mason olan Baron Von Kniggenin intisabı ile cemiyet büyük gelişme sağlamıştı. Bu zat Vestefalya şefi olmuştu. Fakat o Wheishaupt'-un otoritesine çabuk tecavüz etmiş ve onun tarafından mutaassıplıkla itham edilmiştir. Wheishaupt onun merasimlerde dinî elemanlar abüyü kyer verdiğini ileri sürüyordu. Nihayet 1787 de Filon cemiyetten ayrıldı. O zamana kadar önemli çatışmalarda bulunan Baviyera seçmeni ihtilâlcı niyetleri belli olan bu tarikat hakkında tahkikat açılmasını emretti. Knigge'nin çekilmesinden sonra korkan dört üye seçmence giderek (tarikatın Hristiyanlık'tan ayrıldığını, epikür zevklerine kapıldığını, intiharı haklı gördüğünü, milliyetçiliği ve mevcut idareyi küçük düşüncelerin düşüncesiz hükümleri olarak reddettiğini, hususi mülkiyeti inkâr ettiğim, fenalığa müsaade ettiğini ve tarikatın çıkarlarını her şeyden üstün tuttuklarını) beyan etmişlerdi. 1785 de cemiyet fesheildi. Weishaupt ve üç idareci arkadaşı kürsülerinden indirilerek Baviyera'dan kovuldular.

Baviyera mutekitlerinin Fransa ihtilâline üstün tesirleri tahmin edilmektedir. Mirabo ve Orlean Dükü Filip'in harekâta bu cemiyetin mensubu olarak iştirak ettikleri belirtilmiştir. Fakat bu husustaki deliller noksandır.

Büyük Ortadoğu Projesi (BOP)

Amerika İsrail merkezli kargaşa politikalarıyla oluşturduğu "*Büyük Ortadoğu Projesi*", tamamen ülkeleri devletsizleştirme ülke halkını da kimlik-

sizleştirme projesidir. Amerika'ya göre model lke Türkiye, işi organize edecek "*Derin Devlet*" kısmını halledecek olan ülkede İsrail olacak. Amerikan yönetiminin proje dâhilinde yaptıklarına bakarsak ülke yönetimlerine müdahale etme, darbeleri tetikleme, terörist gruplar yaratmak, vb onlarcası. Evangelist-Yahudi-şeytan ortaklığının tekeliindeki Amerikan yönetimi halen uyguladığı politikaya devam ederse batağı saplanacak. Amerikan ekonomisi şimdiki durumu günde 2 milyar dolar açık vermekte bu açığın nedeni 1950'ler den sonra üretim ekonomisini bırakıp kabul ettiğı para ekonomisinden kaynaklanıyor Amerikan yönetimi kontrolünde olan devletlerde yaptığı borsa ve para oyunları ile verdikleri günlük 2 milyar dolarlık açığı kapatmaktadır. Bunun kalıcı olamadığını bildikleri için dünya enerji piyasasını tekelerine almak zorunda. şahinlerin Rusya ile yaptığı Hazar petrol çekişmesinde kazanan oldu "*Ya bizdensiniz ya onlardan*" diyerek işe başlayan Bush yönetimi oldu. Hazar petrol ilk önce Ermenistan zeri getirilecekti. Türkiye nasıl olduysa Ermenistan'ı projeden çıkardı. Gürcistan zeri getirilecek olan Hazar petrolüne zamanın da SSCB Dışışleri Bakanlığı yapmış ve Sovyetler Birliğı tarafından darbeye iktidara gelmiş olan Eduard şvardnadze Rusya'ya olan yakınlığından dolayı projeye karşı, Kadife Devrim için ülkedeki bütün sendikalar sivil toplum rgtleri George Soros'un finansmanı ile harekete geçirildi ve darbeye iktidara gelen devlet başkanı yine darbeye gönderildi. Amerika ve Avrupa Birliğı darbeyi hemen kabul etti IMF kredi musluklarını açtı. Rusya için tam bir hezimet Amerika için zaferle sonuçlandı Rusya-Çin bypass edildi ve Hazar petrol doğıya değıl batıya akmaya başladı. Eduard şvardnadze'yi

emekliye ayırtan Amerikan yönetimi yerine 40 yaşlarında genç dinamik çok iyi derecede İngilizce bilen Amerika da hukuk bürolarında hukuk eğitimi almış gözü kapalı Amerika'ya güven duyan Mihail Sakaşvili'yi göreve getirildi. CIA Gürcistan da Kadiife devrim için çalışan görev arkadaşlarının emeklilik işlemleri başladı doğal gazdan zehirlenerek öldürülen Başkan Zurub Jvaniya sonrada Başkan'ın danışmanı Giorgi Gelaşvili de evinde intihar ettirilerek öldürüldü. Gürcistan'a da demokrasi geldi bu ülke de özgürleşti. Gürcistan yenilgisini Putin ülkesindeki Yahudi asıllı Amerika için çalışan petrol ve medya patronlarına çıkardı. Rus ekonomisi enerji ihracatına bağlı petrol fiyatı artıkça rahatlayan petrol fiyatları düşerse zora giren Putin yönetimi bunlara ekrana getiren medya patronu Aleksandır Gussinsky'yi ait milyarlarca dolarlık vergi borçlarını ödemesi için baskı yapıp tüm mal varlığını el koyup Rusya'yı terk ettirdi. Putin Amerikalılar ile Dudayev'i ve Şamil Basayev'i görüştüren ve batıya çalışan ajan Nezamisnya İzvestiya da affedemedi. Putin ülkenin en zengin işadamı olan Mihail Hadorkovsk'un da milyarlarca dolar vergi borçlarını bulup ödemesi için baskı yapıp ülkeden yolladı. Son derece medyatik olan İngiliz Chelsea Kulüp'ün sahibi olan Roman Abramoviç'i de Yeltsin döneminde ülkeden kaçırılan 500 milyar dolarlık Rus kara parasının yurt dışına kaçırılmasından sorumlu tutup ülkeden gönderdi. Bu dört Yahudi kafadarın bulunduğu yer Yukos dünyanın sayılı petrol şirketleri arasında olan bu şirket şimdi Putin'in elinde Putin devletin olan Sibneft ile Yukosu birleştirip dünyanın en büyük 4. petrol şirketini yarattı. Projenin Kafkaslardaki diğer bir ayağı da Çeçenistan, Amerika ve Rusya burada da çekişti ve hala kaza-

nın olmadığı bölgeye sonun da Vehabiler de el attı Beslan kasabasında yaşanan okul baskını eylemini de Vehabiler organize etti Çeçen'lerin bu direnişi bağımsızlık hareketinden çıkıp süper güçlerin gövde gösterisine dönüştü. Vehabilerin etkisiyle Çeçenlerin haklı direnişi terör olarak nitelendirilmeye başladı. Dudayev'den sonra Rusya'ya rağmen başa geçen Aslan Mashadov'un öldürülmesinin nedeni Dağıstanlı komutan Şamil Basayev'in Çeçen direnişinin başına getirilip yeni bir Dağıstan cephesi açıp Çeçenistan ve Dağıstan'ı birleştirip Kuveyt modeli gibi Hazar petrolü etrafında yeni bir körfez petrol ülkesi yaratmak. CIA'nin Lübnan da ki faaliyetleri Ekonomi Bakanı Marwan Hamadeh suikastı ile başladı. Bu suikastı da Lübnan da ki iç savaşı önlemek için Birleşmiş Milletler, Avrupa Birliği, Amerika desteği ile Lübnan'a giren Suriye'ye ihale ettiler. Lübnan da MOSSAD'ın ince ince planladığı senaryo 16 yıl sürecek bir iç savaş başladı. Hristiyanlara çok fazla imtiyazlar verilmesi kısa süre de azınlıkların iç hesaplaşmalarına dönüştü Lübnan ordusu ikiye ayrıldı, koyu bir İsrail ve Amerika düşmanı görünümdeki Suriye'nin Lübnan'a müdahalesi başladı. Suriye'nin Lübnan'a girmesiyle Suni Müslümanları sindirilmeye başladı iç savaş sırasın da Devlet daireleri, hastaneler, okullar yıkılıp tahrip edildi, Ortadoğu'nun en güzel şehirlerinden biri olarak bilinen Beyrut bir harabeye döndü. Suriye müdahale etmeseydi ülkedeki Hristiyan azınlık neredeyse tamamen yok edilecekti. Tam bu sırada Lübnan'ın Turgut Özal'ı Bay Lübnan Refik Hariri ortaya çıktı. 16 yıl süren iç savaştan sonra ülkeyi yeniden yarattı 15 Şubat 2005 tarihinde Aziz George Otel'i'nin önünde 350 kilogram patlayıcı ile bombardıman sonucu oluşabilecek etki gibi asfaltlar yerinden söküldü, insanlar yanarak, parçalanarak öldüğü

suikast sonucu öldürüldü. Patlamadan sonra halkın olay yerine akın etmesinin engellenmemesi 17 gün sonra bile patlamanın olduğu bölge de cesetler bulunmasının nedeni Lübnan Hükümetinin suikastı ört bas etmesidir. Hariri'nin araçlarında konvoyda bomba uyarıcı düzenekler mevcut nasıl olduysa sistemler kilitlendi uydudan alınan uyarı iletileri durdu. Patlama sonrası hemen bir yalan kurgulandı olaydan 1 saat sonra muhalif birkaç siyasi hemen televizyonda direkt suçlu Suriye gösterildi CNN de alt yazılar geçiyor Amerika Suriye Büyük Elçisini geri çekti. Refik Hariri nisan ayında yapılacak seçimlerdeki en büyük Başkan adayıydı. Tek başına iktidara gelmesine kesin gözüyle bakılan Refik Hariri Suriye'nin Lübnan'dan çekilmesine karşıydı Lübnan'ın güvenliği için Suriye kuvvetlerinin ülkede kalmasını istiyordu. Hariri'nin yerine artık Muhalif Dürzî Lider Velid Canbolad Lübnan siyasetine yön veriyor Velid Canbolad Suriye'nin ülkeyi derhal terk etmesini istiyor ve sonrası bildik görüntüler ülkedeki bütün kötü gidişten Suriye sorumlu tutuluyor 1 milyon kişi sokaklarda 14 gün süren eylemler sonucunda Cumhurbaşkanı Emil Lehud tapın ağzın da Başbakan Ömer Kerame istifası veriyor. Bu halk darbesine de Sedir Devrimi adını veriliyor. Lübnan özgürleşti ve demokrasi bu ülkeye de geldi.

Como Ustaları (Comacine Masters)

Barbar istilalarının sona ermesi ve Avrupa'nın nispeten sakin bir ortama kavuşmasıyla gelişme fırsatı bulan Ortaçağ uygarlığı ile Roma İmparatorluğu'nun klasik kültürü arasında bir köprü görevi gören "*Comacine*" (Como'lu) inşaat örgütlerinden, daha önceden Roma Kolejleri ile ilgili bölümde söz

etmiştik. Haklarında pek çok söz edilen bu örgütlere özel bir dikkatle bakmak ve onları daha derinlemesine incelemek zamanı geldi. Como Ustalarından sık sık söz edildiğini duyan bir mason rahatlıkla şöyle dert yanabilir: “*Şu Como Ustalarından da, Masonluğun nasıl bu örgütten kaynaklandığını ve Ortaçağ boyunca ateşi söndürmemeyi nasıl başardıklarını dinlemekten de bıktım. Üstelik bu örgüt hakkında hemen hiç bir bilgimiz yok.*” Aslında bu sözler tam olarak doğru sayılmaz, zira Como Ustaları hakkında oldukça yeterli bir bilgi birikimine bugün sahibiz. Ancak, gerçeklerin ortaya koyduğundan daha fazlasını Como ustalarına mal etmeye kalkışan heveslilere tahammül edilmemesini de haklı görmek gerekir. Ne var ki, bu sorunu şu ya da bu biçimde çözümlemek bizim buradaki amacımızı aşmaktadır. Bilinen olguları ortaya koyarak Masonluk tarihindeki Como Ustalarının katkılarını ifade eden ünlü kuramı açıklamak şu anki gereksinimlerimizi karşılayacaktır.

Como Ustaları kuramı ilk kez, “*Leader Scott*” takma adıyla yazılar yazan ve gerçek adı Lucy Baxter olan bir hanım tarafından, 1899 yılında Londra’da yayınlanan “*The Cathedral Builders: The Story of a Great Masonic Guild*” (Katedral İnşaatçıları: Büyük bir Mason Örgütünün Öyküsü) adlı eserde ortaya atılmıştır. Bu eseri 1910 yılında yayınlanan ve W. Ravenscroft tarafından kaleme alınan, topu topu seksen sayfalık bir kitapçık izlemiştir: “*The Comacines: Their Predecessors and Their Successors*” (Como Ustaları: Öncülleri ve Ardılları). Bazı tarih kitaplarının ve ansiklopedilerin dışında, bu iki kitap masonların elindeki Como Ustaları ile ilgili yetersiz kaynaklardır, ancak İtalyanca’da konu ile ilgili geniş bir edebiyatı mevcuttur.

COMO USTALARININ TARİHİ

Daha önceden gördüğümüz gibi, Roma İmparatorluğunda tüm sanat ve meslekler “*Collegia*” (Kolejler) adı verilen kuruluşlar etrafında örgütlenmişti. *Collegia*’nın her biri, belirli bir sanat ya da bir meslek üzerinde tekелci bir denetime sahipti. Barbar istilaları sonucunda bu örgütler içinde bulundukları kentlerle birlikte yok olmuşlar, yalnızca Roma ve Constantinopolis (İstanbul) kentlerinde bulunan bazıları bu yıkımdan kurtulabilmişlerdi. Kuzey İtalya’da bulunan Lombard Krallığı sınırları içindeki sevimli Como gölü kıyısındaki Como kentinde, mimarlar ve yapı ustalarının oluşturduğu bir Collegium’un varlığını sürdürdüğü sanılmaktadır. Bu örgütün nasıl olup da ayakta kalabildiği bir muammadır. Ancak, yörede bulunan büyük taş ocaklarının varlığı bunun nedenlerinden biri olarak kabul edilebilir. Diğer önemli neden, Lombard devletinin nispeten daha gelişmiş ve güçlü olmasıdır. Bu inşaatçılar örgütü Como gölü çevresini yüz yıllar boyunca yurt edinmiş ve böylece örgütün adı “*Como Ustaları*” biçimine dönüşmüştür.

Rivoira’nın yazdığı “*Lombardic Architecture*” (Lombardiya Mimarisi) adlı esere göre, “*Magistri Comacine*” (Como Ustaları) sözlerine ilk kez Lombard Kralı Rotharis (636-652) tarafından düzenlenen yasalarda rastlanmaktadır. Bu yasaların 143. ve 145. maddelerinde Como Ustaları; kendis erf, işçi ve çalışanlarına sahip, her tür yapı işleri için kontratlar ve alt-kontratlar yapmakta tam ve sınırsız yetkili, mimar ve yapı ustalarından oluşan bir meslek ya da kardeşlik örgütü olarak anılmaktadır. Rivoira’ya göre Como yöresinde yapı etkinlikleri hiç bir zaman kesintiye uğramamış,

çevrede bulunan çok sayıda taş ve mermer ocakları ile kereste atölyeleri işçi çekmeye devam etmiştir. Ricci'nin "*History of Italian Architecture*" (İtalyan Mimarisi Tarihi) adlı kitabında, Como Ustaları'nın Ortaçağ'da geçerli kısıtlamalardan uzak tutuldukları ve özgürce dolaşım hakkına sahip oldukları belirtilmektedir. Ancak, yoğun araştırmalara karşın, ne Papalık fermanlarında, ne Karolenj Kralları'nın yasalarında, ne de dönemin diğer belgelerinde bu açıklamayı kanıtlayacak bir ipucu bulunmuş değildir. Como Ustaları da, diğer meslek örgütleri gibi, yeni üyelerin katılımı ve yeni yapı kontratları sayesinde, diğer kentlerde localar açarak etkinliklerini ve etkilerini yaygınlaştırmışlardır. İtalyan vakanüvislerine göre, Papa II. Gregory tarafından Almanya'ya misyoner olarak gönderilen Saint Boniface yanında yapı sanatında ustalaşmış çok sayıda rahiple birlikte, onlara yardımcı olmak üzere laik mimarlar da götürmüştü. Aynı kaynaklar, 598 yılında İngiltere'ye misyoner olarak giden Saint Augustine'nin de yanında yapı işçileri olduğunu; daha sonra Saint Augustine'nin manastırların ve kiliselerin yapımı için daha çok adam gönderilmesini Papadan talep ettiğini kaydetmektedirler. Leader Scott, her iki örnekte de, gönderilen laik yapı usta ve işçilerinin Como Ustalarından olduklarını ileri sürmüş ve bu düşüncesini inşaat yöntem ve biçimlerine dayandırmıştır. Benzer biçimde, Como Ustalarının yöntemlerini Güney İtalya, Sicilya ve Normandiya'da bulmak olanaklıdır. İtalya'daki Como kentinden başlayarak çevreye yayılan Como Ustaları kardeşlik örgütü, Avrupa'nın hemen tüm ülkelerinde kendi özgün yapı sanatlarını uygulamışlardır. Büyük ölçüde Merzario'nun yazdığı "*I Maestri Comacines*" (Como Ustaları) adlı kitaba daya-

nan Leader Scott, Como Ustalarının tarihini bir özet olarak şöyle ifade etmektedir. İtalya Barbarların istilasına uğrayınca, tüm Collegia örgütlenmesi sindirilmişti. Roma'da bulunan mimarlar koleji comum Cumhuriyeti'ne (Como'ya) taşınmıştı. Erken Orta Çağ döneminde, Avrupa'daki en önemli yapı örgütü; yasaları, yöntemleri ve çalışmaları ile tam olarak Roma sanatının izlerini taşıyan ve bu bakımdan Roma Collegia'sının devamı niteliklerini gösteren. Como Ustaları'dır. İtalyan vakanüvisler, mimar ve yapı ustalarının Saint Augustine'i Britanya Adalarındaki misyonunda izlediklerini kaydetmişler ve diğer İtalyan tarihçiler bu görüşü yinelemişlerdir. O dönemde, yapı işlerinden anlayan rahiplerin bulunması olağandı ve Como Ustalarına bağlı bir rahipler grubu mevcuttu; manastır örgütleri içinde de nitelikli mimarlar bulunmaktaydı. Augustine'in Britanya misyonu hakkında Bede'nin aktardıkları, misyona bağlı mimarların bulunduğunu kanıtlamaktadır. Papanın Britanya misyonu için, eski Roma inşaat geleneklerine bağlı Como Ustaları arasından mimar seçmiş olması güçlü bir olasılıktır. Britanya'daki çalışmaların belgeleri de, bunun doğru olduğunu ortaya çıkarmaktadır. Saxon mimarisinde de, tıpkı Como Ustalarında olduğu gibi, çeşitli kuş, canavar ve hayvan oymaları sık rastlanan süsleme tekniklerindendir. Fizyolojistler, Saxon mimarisindeki oyma konularının Latin kökenli olduklarını ileri sürmektedirler. Britanya misyonunu anlatan Bede'nin ve Hagustald'lı Richard'ın yazılarında kullanılan bazı tümce ve terimlerin, aynen Kral Rotharis'in yasalarında yer almakta olması, bu yazarların Como Ustalarının yapı terimlerine aşina olduklarını ortaya koymaktadır.

Eğer bu sıralanan varsayımlar doğruysa, karanlık çağlar boyunca yitirildiği sanılan uygarlık ve sanatların aslında Como Ustaları örgütünün işçi ve sanatçıları tarafından nasıl korunduğunu belirleyen çok önemli açıklamalara ulaştığımız söylenebilir. Como Ustaları, yalnızca inşaatçı olarak düşünülmemelidir; onlar, heykeltıraşlık, resim, mozaik, ağaç işleri ve oymacılık gibi birçok farklı sanatı, hatta müzik ve edebiyatı da bir arada uygulamayı biliyorlardı. İçinde birçok dost geminin yok olduğu azgın bir denizi aşar gibi, Como Ustaları örgütü, Avrupa'daki fırtına kesilip de, Barbar kavimler barış ve toplu yaşam için hazır duruma gelene dek, uygarlık gemisini yüzdürmeyi başarmışlardı. Eğer mimarlık tarihinde süreklilik hiç aksamamışsa ve daha yakın zamanların yapı örgütleri kendi sanat, gelenek ve göreneklerini eski çağlara bağlayabiliyorlarsa, bu devamlılık karanlık çağlar süresince zinciri koparmamayı başaran Como Ustalarının sayesinde. Ancak tüm bu varsayım ve açıklamalar henüz yeterince doğrulanmamıştır ve Como Ustaları kuramı hala yalnızca bir kuramdan ibarettir. Her zaman titizlik gösteren Rivoira, tüm bunları kabul etmekte çekingen davranmakta ve Como Ustaları'nın örgütlenmesini ve kullandıkları terminolojiyi yeterince bilmediğimizi vurgulamaktadır. Ancak yine de, onların rollerinin pek önemli olduğunu düşünmekte, yalnızca eski Collegia ile bir bağlantı halkası oluşturmakla yetinmeyip, Gotik Mimari ile çiçeklenen Rönesans'ın yollarını da Como Ustalarının döşediğini varsaymaktadır: *"Como Ustalarının ya da Lombard yapı örgütlerinin, örgütlenme biçimi ve ne tür dış etkilere açık oldukları tam olarak bilinmese de, Lombard Krallığının son bulmasına kadar varlıklarını sürdürdükleri kesin olarak kanıtlanmıştır. Özgürlüklerin ilk esintisi ve yeni zanaat örgütlerinin*

ortaya çıkışı ile birlikte, Como Ustaları, kendilerini zamanla geliştirerek yavaş yavaş bir Ortaçağ kurumuna dönüşmüşlerdir. Örgütün üyelerinin, kendilerini daha yetkin bir duygu ve düşünce birliği, daha yoğun bir örgütlenme içinde bulmuş olmaları gerekir. Bu durum onlara, İtalya'daki en yetkin yapı işlerini gerçekleştirmelerini sağlayan üstünlüklerini koruma koşullarını getirmiştir. Bundan fazlasını söylemek olanaklı değil. Ancak, tüm gelenekleri bir yana bıraksak da, yapılar ve anıtlar söylediklerimizi doğrulamaya yeterlidir."

Rivoira kadar titiz davranmayan Merzario, benzer bir tanıklık sunmaktadır: *"Tüm İtalya'yı kaplayan bu karanlıkta, yalnızca bir tek küçük lamba ışık saçmayı sürdürdü ve geniş İtalya mezarlığında parlak bir kıvılcım olarak kaldı. Bu, Como Ustalarının ışığıydı. Onların tek tek adlarını bilemiyoruz ama ruhlarının esintisini yüz yıllar ötesinden duyumsayabiliriz. Rahatlıkla söyleyebiliriz ki, 800 - 1000 yılları arasında gerçekleştirilen tüm sanat eserlerinin büyük bir kısmı Como Ustaları kardeşlerinin eseridir. Bilgili kişilerin yetki ve yargısı bu iddiayı doğrulamaktadır."* Agostino Segredio da aynı kanıyı taşımaktadır:

"İnşaat örgütlerinden ve onların kıskançlıkla sakladıkları gizlerinden söz ederken, Como Ustalarından kaynak bulan ve Ortaçağın en güçlü, en büyük örgütü olan Masonluğu unutmamak gerekir. Como Ustaları, Alpleri aşarak Avrupa'ya yayıldı. Papalar bu örgütü kutsadı, krallar korudu; güçlüler bu örgütün saflarına katılarak onurlandılar. Yapı işleri ile ilgili sanatları büyük bir kıskançlık ile korudular, katı yasalar ve şiddetli cezalar ile başkalarının yapı sanatını öğrenmelerini engellediler. İstekliler, uzun ve zorlu sınavlardan sonra örgüte katılabildiler. Öğretileri ve toplantıları gizemlerle doluydu. Kendi köklerini Süleyman'ın Tapınağında buldular." Leader Scott ise konuyu şöyle özetler:

“Günümüz Masonluğunun içinden çıktığı gerçek kaynağın Como Ustaları olduğu hakkında kesin bir kanıt bulunmamasına karşın, Como Ustaları örgütünün Roma Collegia’sı ile Ortaçağın meslek ve sanat örgütleri arasında bir bağlantı halkası olduğunu kabul etmemiz gerekir.”

Joseph Fort Newton da bu yorumu desteklemektedir:

“Roma’yı terk etmelerinden sonra, Mimarlar Collegium’unu izlemenin pek güç olduğu bir dönem başlamaktadır. Ne mutlu ki, yakın zamanda gerçekleştirilen bazı araştırmalar bu çabayı oldukça kolaylaştırmış ve her şeyi tümüyle öğrenmek olanaklı olmasa da, serüvenlerinin büyük bir bölümü aydınlığa kavuşmuştur. Bugüne dek mimarlık tarihinde, Roma’nın klasik sanatı ile Gotik mimarının başlangıcı arasında bir boşluk olduğu düşünülmekteydi. Aynı biçimde mimarların öyküsünde de, Roma Collegia’sı ile katedral yapıcıları arasında benzer bir kesinti olduğu sanılıyordu. Bu boşluk tam anlamıyla doldurulmamış olsa bile, Leader Scott’un yazdığı, hem bir sanat yapıtı ve hem de yetkin bir araştırma kitabı olan “The Cathedral Builders” sayesinde önemli aşamalar kat edilmiştir. Scott’un kuramı, yitirilmiş bağlantıyı Como Ustalarında bulmaktadır. Bu mimarlar örgütü, Roma İmparatorluğu’nun yıkılmasıyla, Como gölü üzerinde bulunan bir adaya taşınmış ve karanlık çağlar süresince klasik sanatın geleneklerini yaşatmayı başarmıştır. İtalyan mimarisinin farklı biçimleri doğrudan bu örgütten türemiş ve nihayet Como Ustaları, kendi mimarlık uygulamalarını Fransa, İspanya, Almanya ve İngiltere’ye götürmüşlerdir. Böyle bir kuram oldukça zor kavranır ve kesin kanıtlardan yoksun olabilir, ama

Scott olabildiğince doğru bir yaklaşımla içindedir.” Diğer yandan, Como Ustaları kardeşlik örgütünün varlığını bile kabul etmeyen ya da Ortaçağ mimarisindeki etkilerini pek önemsiz bulan yazarlar da vardır. R. F. Gould aşağıdaki satırlarda bunu açıkça ifade etmektedir:

“XIII. Yüzyılın başlarında tüm ülkelerde birer inşaatçı Collegia’sı bulunduğu ve bunların Papalığın kutlaması ve koruması altında tüm yeteneklerini dinsel yapıların inşa edilmesine yönelttikleri biçiminde günümüzde genellikle kabul edilmiş bulunan düşünce tümüyle sınırsız bir düşürünüdür. Pek ünlü, ancak oldukça hayalci bir yapıt olan “Historical Essay on Architecture” (Mimarlık Üzerine Tarihsel bir Deneme) adlı kitabında Hope, “Magistri Comacini” diye adlandırılan bir grup gezgin mimarın Ortaçağ boyunca Avrupa’da etkinlik gösterdiğini belirtmektedir. Bu düşünce geçenlerde Leader Scott tarafından yeniden canlandırılmış ve Como Ustalarının aslında Roma kolejlerinin bir devamı olduğu, Como’da yerleştikleri, Lombard kralları tarafından görevlendirildikleri, güçlü ve iyi örgütlenmiş bir meslek kuruluşu biçimine geldikleri ve tüm Ortaçağ mimarisine egemen oldukları ileri sürülmüştür. Ancak böyle bir kuram, olası olsa bile, Ortaçağ mimarisi üzerindeki karanlığı gidermeye yeterli değildir. O dönemde mimarlıkta karşılıklı etkilenmeler sıkça görülen bir özelliktir; yine de yerel ekollerin çalışmaları öylesine kendine özgü çizgiler taşımaktadır ki, varlığı kuşkulu olan merkezi bir meslek örgütünün etkisi görülmemektedir.» Diğer yandan George Edmund Street, Como Ustaları kuramını tümüyle hatalı olarak değerlendiren; Wyatt Papworth, böyle bir örgütün hiç bir zaman var olmadığını belirtmektedir. Büyük olasılıkla, bu karşı çıkışlar Como Ustaları kuramının abartılmasına gösterilen bir tepkidir. Oysa

Leader Scott, Como Ustalarının Avrupa uygarlığını kurduklarını ya da Gotik mimariyi yarattıklarını iddia edecek kadar ileri gitmemiştir. İleri sürülen yalnızca, Como bölgesinde bir mimarlar örgütünün uzun yıllar boyunca varlığını sürdürdüğü ve yaygın bir etki yarattığından ibarettir. Scott, Como Ustalarının diğer ülkelere olan etkisi konusunda titiz davranmış, bir çok konunun henüz aydınlatılmadığı hakkında okuyucularını uyarmıştır. Como Ustaları örgütünün Roma Collegia'sı ile olan bağlantısını kesin bir kanıt biçiminde değil, bir olasılık olarak sunmuştur.

COMO USTALARI VE MASONLUK

Masonlar, kendi örgütlerinin cennet bahçesinde Adem tarafından kurulmuş olduğu ya da Tanrı evreni yaratmadan önce bile var olduğu biçimindeki olanaksız bir eskiliği öne süren, sıradan ve yersiz savlarını çoktandır bir yana bırakmışlardır. Masonluk bu durumuyla da oldukça eski sayılır ve üstelik düşsel bir bağlantı ile süslenmeye gerek duymayacak denli onurlu bir geçmişe sahiptir. Masonluğun bir evrim sonucu zaman içinde gelişip ortaya çıktığı biliniyor. Bu bakımdan masonlar, Masonluğa benzeyen ya da Masonluğun öncülü olabilecek kurumların, nerede ve ne zaman olursa olsun doğuş ve gelişimlerinin incelenmesine özel bir ilgi gösterirler. İşbirliği ve kardeşliğin kullanımı, gizlilik ilkesinin bulunması, amaçlara sadakatle bağlılık içinde çabaların sürdürülmesi gönüllerin derinliklerinde saklı ülkülerin parlaması için daima esin vermiştir. Como Ustalarının öyküsüne işte bu değerler ışığında bakmak gerekir. Masonluğun yalnızca genel anlamda tarihi bağlarla bağlı olabileceği bu eski örgütün, bir mason örgütü olduğunu

ileri sürmek olanaksızdır. Masonluk tarihi ile mimarlık tarihi iç içe geçmiştir. Bu yüzden, mimarlık hakkında yeni bir bilgi, Masonluğun gelişiminin daha iyi anlaşılmasına yardımcı olacaktır. Como Ustalarının tarihi, Masonluğun gerçek tarihinin bir bölümü olabilmesi açısından değil, mimarlık tarihine ışık tutabilmesi açısından çok değerlidir. Como Ustaları örgütü bir çok bakımdan, sonradan spekülatif Masonluğu doğuracak olan, inşaatçı meslek örgütlerine benzerlikler göstermektedir. Ancak, çok hayalperest olmadıkça ya da Masonluk sözcüğüne gereğinden daha geniş anlamlar yüklemeyince, Como Ustalarını, Masonluğun öz atası olarak görmek olanaklı değildir.

İzleyen satırlarda adım adım geliştirmeye çalışacağım kendi kuramım, güya İngiltere'den kaynaklandığı iddia edilen Masonluğun, aslında Gotik mimari ile doğan meslek örgütlerinin arasından zamanla gelişip evrimleştiği biçimindedir. Bu meslek örgütlerinde bulunan ahlak, din ve törensellik tohumları, uygun bir ortam bulma şansına kavuşarak gelişmiş ve XVII. yüzyılda operatif özelliklerin giderek azalması ile tümüyle düşünsel bir yapıya dönüşmüştür. Bu dönüşüm döneminde kimi gizlici (okült) kaynaklardan yeni özellikler de katılmış ve bu gelişim, tüm Masonluğu türetecek olan Londra Büyük Locasının 1717 yılında kurulması ile zirveye varmıştır. Masonluk hakkındaki bilgileri oldukça sınırlı olan Leader Scott, haklı olarak günümüz Masonluğu ile Como Ustalarının Masonluğunu birbirine karıştırmamak konusunda pek dikkatlidir. Bu konu hakkındaki düşüncelerini dile getirdiği bölüm hemen her zaman diğer araştırmacılar tarafından eksik olarak yinelenmiştir. Bir yandan Scott'un iki örgütün tarihsel bağlantısı üzerine geliştirdiği ku-

ramı sunmak, diğer taraftan günümüzde varolan biçimi ile Masonluk hakkında ne denli az bilgisi olduğunu göstermek amacıyla, aşağıda bu bölümün tümüne yer verilmiştir. Alıntı yapılan bölüm Scott'un kitabının 16. sayfasından başlamaktadır: *"Bu bölümü yazmaya koyulduğum sırada garip bir rastlantı sonucu, mason örgütlerinin törenleri ve uygulamaları hakkında eski bir İtalyanca kitap elime geçti. Elbette, kitabın adı belli olmayan yazarı işe Süleyman Tapınağı'nın mimarı Adoniram'dan başlıyordu. Çok sayıda işçiyi yöneten Adoniram, tümünü isimleriyle ayırt etmekte zorluk çektiği için, işçileri üç kısma bölmüş: "novices" (çıraklar), "operatori" (kalfalar) ve "magistri" (ustalar). Her sınıf farklı bir işaret ve parolaya sahip olduğu için, ücretleri kolaylıkla ödenebiliyormuş ve böylelikle hile yapmaya yeltenenlere karşı önlem alınabiliyormuş. Çalışanlar arasında aynı gruplaşmanın Roma Collegia'sında da bulunması oldukça ilginçtir. Süleyman zamanında örgütün en başta gelen simgeleri "Süleyman Düğümü" ya da "Sonsuz Düğüm" ile "Judah Aslanı"ymış."* Masonlukla bağıntılı olduğu kadarıyla Como Ustaları kuramı, henüz havada kalmış ya da yalnızca emeklemekte olarak nitelendirilebilir. Tüm dikkatlerini Ortaçağ tarihine ve mimarisine yönelten günümüz araştırmacılarının bu ilgi çekici konu ile bağlantılı olarak göstermeleri gereken çok çaba var.

EOKA (Ethniki Organosis Kyprion Agoniston)

EOKA (Yunanca: Εθνική Οργάνωσις Κυπρίων Αγωνιστών - Ethniki Organosis Kyprion Agoniston: Kıbrıslıların Milli Mücadele Örgütü), Yunanistan'ın Kıbrıs'ta kurduğu bir örgüttür. EOKA örgütü, Kıbrıs Rumlarının "Enosis" amacını gerçekleştirmeyi hızlandırmak için Birleşik Krallık idaresine karşı kurulmuştur. Örgüt, self-determinasyon ilkesini BM'ye sundu. Ancak BM bunu kabul etmedi, neden olarak da adada iki etnik kökenden insanlar olmasını gösterdi.

EOKA, 1950'li yılların başlarında Kıbrıs Adasının Yunanistan'a bağlanması için Yorgo Grivas liderliğinde kurulmuştur. Filistin'de guerrilla yöntemlerini kullanarak İngilizlerle savaşan ve sonunda İngilizleri Filistin'i terk etmek zorunda bırakan "İrgun"u örnek almıştır. Yunanistan İç Savaşı'nda Yunanlı komünistlere karşı mücadele eden Grivas, 1951 yılında adada gönüllüler toplayarak Yunanistan'a eğitime götürmüştür. 1954 yılında eğitimi alan savaşçılar ile Kıbrıs'a geri dönmüştür.

Yunanistan'da eğitilen mensuplar İngilizlere saldırmışlardır. Ayrıca AKEL partisi taraftarları ve İngilizler için çalışan Kıbrıslı Rumları öldürmeye çalışmıştır. Grivas, 1958 yılından sonra ise Kıbrıslı Türkleri hedef alan saldırılara başlamıştır.

1971 yılında Başkan Başpiskopos III. Makarios'un Kıbrıs'ta Türklerinin adayı terk etmelerini hedefleyen yöntemlerini yetersiz gören Yunanistan'ın cunta yönetimi yine Grivas yönetiminde EOKA ör-

gütünü canlandırdılar.

Kıbrıs Cumhuriyeti'nin kurulmasına kadar EOKA Kıbrıslı Rumlardan kısmen destek görmüş-tü, bu sefer Makarios'u bile hedef alan EOKA yapılanmasına Kıbrıslı Rumlar destek vermediler; bu nedenle örgütün 1971 sonrası dönemi EOKA-B diye ayrılmaktadır. Ancak adadaki "Kıbrıs Rum Muhafız Kuvvetleri", Kıbrıs Rum halkından çok daha fanatikler ve adanın zaman geçirmeden Yunanistan'a bağlanmasını istiyorlardı. 15 Temmuz 1974 tarihinde Yunanistan Askerî Cuntası lideri Dimitri İyonidas'ın emriyle Nikos Sampson liderliğinde Başkan Baş-piskopos Makarios'u deviren Kıbrıs Rum Muhafız Kuvvetleri adada dikta yönetimi ilan ettiler. Türkiye Cumhuriyeti'nin 20 Temmuz 1974 tarihinde başlattığı Kıbrıs Harekâtı sırasında EOKA dağılmıştır.

Kıbrıs'taki Türk halkını yok edip, adayı Yunanistan'a bağlamak için kurulmuş bir terör örgütü olan EOKA için ilk gizli görüşmeler, 2 Temmuz 1952'de Atina'da Makarios'un başkanlığında yapılmıştır. Bu toplantıların ardından 7 Mart 1953'de bir "ihtilal konseyi" kurulmuş ve bu konseyin kurucuları, "Enosis" için şu gizli yemini etmişlerdir:

"Enosis davası hakkında bildiklerimi ve bundan böyle bileceklerimi işkence altında ve canım pahasına bile olsa bir sır olarak gizli tutmaya tanrı huzurunda yemin ederim. bana verilen tüm emirlere sorusuz olarak itaat edeceğim." 1954 yılının ilk aylarında, Yunanistan hükümetinin bilgisi dahilinde Kıbrıs'a gizli silah sevkıyatı başlamış, Grivas isimli terörist de, 9 kasım 1954'de gizlice adaya çıkmıştır. Yunan dışişleri bakanı Stefanoplus'un direktifiyle EOKA; 1 nisan 1951'de ilk bombalarını patlatarak

resmen eyleme geçmiştir.

EOKA'nın amacı; önce İngilizleri adadan atmak, ardından da top yekun bir imha hareketiyle Türk halkını yok ederek adayı Yunanistan'a bağlamaktı. Ancak, İngilizlerin adadan ayrılması beklemeden, 21 Haziran 1955'ten itibaren Türklere yönelik saldırılar başlamıştır. Hatıralarında, 22 Kasım 1954'te Makarios'un kurduğu "Peon" adlı gençlik örgütünü eğitip silahlandırması için karar aldığını yazan Grivas, böylece EOKA'nın gerisinde Makarios'un olduğunu vurgulamaktadır. Makarios'un, Atina'ya yaptığı çeşitli ziyaretlerde konuyu yunan yetkilileriyle kararlaştırdığı bilinmektedir.⁴ Haziran 1959 tarihli mektubunda Makarios'un kendisini EOKA'yı yönetmek üzere Kıbrıs'a çağırdığını belirten Grivas, terör örgütüne silah alınması için Kilise'nin para yardımında bulunduğunu açıklamaktadır.²⁷ Mart 1955'te Grivas'ı çağıran Makarios, eyleme geçilmesi emrini bizzat vermiştir. Makarios'un, EOKA'nın siyâsî lideri olduğunu öğrenen İngilizler, 9 Mart 1956'da onu tutuklayıp Seyşel adalarına sürgüne göndermiştir. Eylem yaptığı dönemde yüzlerce Türkün yanı sıra, 100 İngiliz ve yüzlerce Rum'u katleden EOKA militanları, 30 Türk köyünü yakıp yıkarak burada yaşayan Türklerin göç etmesine neden olmuşlardır.^{1963'te} yeniden saldırılara başlayan ve 103 Türk köyünü yakıp yıkarak 500'den fazla Türk'ü katleden EOKA; on binlerce Türk'ü göçe zorlamıştır.¹⁵ Temmuz 1974'teki Sampson darbesinde EOKA-b adıyla karşımıza çıkan EOKA, bu kez silahlarını kendi halkına çevirmiş ve 2.000 Rum'u katletmiştir.

Farmasonluk (Freemasonry)

Farmasonluk, daha çok Yahûdilik temelleri üzerine dayalı, millî ve mânevî değerleri bozmak gayesiyle kurulmuş, idealleri çok gizli; fakat örgütleri açık bir teşkilattır. Eski Mısır'dan alınmış bazı sembollerle birlikte, Yahûdi tarih, din ve sembollerleriyle çok yakın bir bağlantısı vardır.

Masonluk, ilk ortaya çıktığında; Mûsevîlik'le sıkı sıkıya bağlı olduğu için daha sonra Mûsevî olmayanların ve taş ustaları dışında diğer zanaat sahiplerinin de katılabileceği "*Farmasonluk*" (Freemasonry) ortaya çıkar. Bunlar köle veya serf olmayan "*özgür*" (free) taş ustalarının kurduğu zanaat loncalarıdır ve bu ustalar Avrupa'da o muhteşem Gotik kiliselerin yapımında çalışırlar. Farmasonluk, dünyanın dört bir yanına dağılmış olan kuvvet ve imkânlarını bir güç haline getirmek ve Müslümanlığı yıkıp dünyada bir "*Siyonizm saltanatı*" kurmak için yüzyıllarca önce oluşturulmuştur. Görünüşte, Bahailik'te olduğu gibi politikaya karışmaz ve dinler üstü bir hürriyet, eşitlik kardeşlik parolası ile harekete geçmiştir. Fakat gerçekte târihî ve siyâsî roller oynamış; dindışı, milliyetdışı, gizli, kapalı bir dernektir. Bu cemiyet, bütün üyelerinin çok iyi bir şekilde farkında oldukları, üye olmayanların diğerlerinin de bunu hissederken peşinde koştukları gibi, tamamen bir menfaat ve hırs merkezidir. Kısacası günümüzde masonluk, hak etsin ya da etmesin, "*yükselmek isteyenler*" ve yükselceği tahmin edilip de dernek için menfaat sağlaması beklenen çeşitli inanç ve görüşten, çeşitli meslek dallarından kişilerin, bürokrat ve politikacıların etrafında toplandıkları bir "*kurtlar sofrası*"dır. "*Siyon*

Tapınağı" tarikatı, kendini organize edip güçlenmeye çalışırken önce 1306'da "ORMUS" adını almış ve Büyük Üstad Guillaume De Gisors, tarikatı hermetik inançlara eğilimli "Farmasonluk" haline getirinceye kadar da bu ad kullanılmıştır.

Orta Çağlarda katedral inşaatlarını yapan mimar ve inşaat işçilerinin oluşturduğu loncalar, muhtelif sosyolojik nedenlerle, fiili inşaat işçiliğini kapsayan "operatif" şekilden aydınlanma felsefesinin geliştiği "açıktan" bir teşkilâta dönüşmüştür. Ritüellerinde muhafazakâr olmasına rağmen, sembol ve alegorilerin değişen zamanlarda değişik tarzda tefsir edilebilmeleri sayesinde daima güncel kalabilmiş, toplumun gelişmesine ayak uydurabilmiş ve böylece en eski cemiyet olma sıfatını kazanmıştır.

Farmasonluğun ilk kuruluşu hakkında çeşitli söylentiler vardır. Bir kısmı tarihçilere göre Farmasonluk, Süleyman Peygamber tarafından kurulmuştur. Bazıları ise, Nuh Peygamber'in gemisini yaptırdığı kimseler tarafından kurulduğunu söylerler. Farmasonluk ve benzeri cemiyetlerin kurulması birer gizli maksatlarının gerçekleşmesi içindir. En eski ve insanları aldatıcı cemiyetlerin başında farmasonluk gelir. Farmasonluk (mason), "duvar yapıcısı" mânasına gelir. "Farmason" kelimesinin ilk kullanımı hakkında Cevdet Paşa Tarihi'nde şu bilgilere yer veriliyor: « *Ve sefer arkadaşlığı yakınlığı ile Avrupalılar birbirleri ile kaynaşarak ve görüşerek kendilerini bir millet gibi tanıyıp medeniyet icabı olduğu üzere aralarında yardımlaşma düşüncesi doğarak yoksullara ve hastalara bakmak üzere birkaç müessese kurduktan başka yalnız insanlığa hizmet etmek ve her din ve mezhepten üye almak üzere, Avrupa'da hâlâ müteber olan Farmason'luk dahî o tarihten sonra meydana çıkmıştır; kendi aralarında Kemankuş Sırrı gibi*

bir sır olarak birbirlerini tanımak için bir takım alâmet ve işaretleri vardır. Medenî memleketlerde seyahat ile Avrupalıların gözleri açılıp ondan sonra her hususta akla tatbik ile karar vermeğe ve Kilise"nin telkin edegeldiği kör inançlar ve mutaassıp düşüncelerden vazgeçmeğe başlamışlardır. Ve ekserisi bu seferler münasebetiyle Roma"ya (Papalık) gidip orada geçerli olan hileleri, şahsî maksatları görüp hakikati öğrenmeleri ile hayliden hayli fikir değiştirmişlerdir...» Başlangıçta "Serbest Hareket Edebilen Meslek Erbabı" demek olan "Franc Mason" veya "Farmason" kelimeleri, zamanla aklına eseni yapabilmenin sembolü haline gelmiş, esnaf ve zanaatkârlıkla hiç bir ilişkisi kalmamıştır.

Adolf Hitler, "Kavgam" adlı kitabında Farmasonlarla ilgili şunları söyler:

«Farmasonluk teşkilatı, tamamen Yahûdi kontroliindedir. Yahûdiler, kendi hedeflerine ulaşabilmek için farmasonluğu istismâr eder. Nasıl mı? İdâreci olan kesimi, burjuvanın ileri gelen şahsiyetlerini, özendirdiği farmasonluk teşkilatına sokar. Sonra «farmasonluğun gizli kuralları» diyerek ve güya farmasonluğun hizmetine imiş gibi davrandırarak onları kendi istediği yönde sevk ve idare eder. Onlar da farmasonluğun kurallarını uyguluyoruz zannederler. Aslında bu kimseler, farmason teşkilatına dâhil olmakla, gerçekte Yahûdi'nin bir oyuncağı haline geldiklerini bilmezler.» 1877 Mason Locaları Genel Toplantısı'nda, üyelerin yeminlerini kutsal kitaplar üzerine değil, namus üzerine yapmaları kararlaştırıldı. Masonların 1900'de bir toplantıda aldıkları kararla ilgili zabıtların 102. sayfasında, "Dindarlara ve mabetlere galip gelmek kâfi değildir, asıl maksadımız dinleri yok etmektir." yazılıdır.

Farmasonların, birbirlerine *kardeş/birader* diye

hitap ettikleri ve aralarında sıkı bir bağlılığın bulunduğu söylenir. Toplandıkları yere “loca” ve “atölye”, toplantı salonuna “mâbed”, başkana “muhterem” ya da “üstâd”, bir locadaki en yüksek farmasona “üstâd-ı âzâm” gibi adlar verilir. Farmasonluğa katılanlar için yapılan hayli esrârengiz merasim ve yemin törenleri vardır. Bu yemin metnine göz atalım:

«Bana verilecek, Farmasonluk sırlarını, hakîkî bir Mason'dan başkasına ve usul ve kaidelerine uygun olarak teşekkül etmiş bir yerden başka yerde ifşâ etmeyeceğime, kardeşlerimi seveceğime, yardımlarına koşacağıma, ihtiyaçları zamanında kendilerine yardım edeceğime, onların ve Masonluğun müdafaası için, icap ederse hayatımı fedâ eyleyeceğime, Türkiye Meşrik-ı Âzâmı'nın Anayasasına ve genel Nizâmlarına ve beni sinesine kabul eden şu muhterem yerin özel nizamlarına riâyet edeceğime, Sani-i Âzâmın ve şu muhterem Mason Cemiyeti'nin huzurunda, kendi arzu ve irademle resmen ve tam bir saflık ve samimiyetle yemin eder ve vaadimden dönmekten, yeminimi bozmaktan ise ölmeyi tercih edeceğimi beyân eylerim.»

Bu yemin metni, daha doğrusu bu belge, özünü kaybetmediği için gerçeklerin farkına varan yüksek dereceli bir Farmason tarafından sızdırılmış ve kopyaları zamanın Anadolu Gazetesi tarafından çekilmiştir. Şimdi yemin metnindeki taahhütleri toparlayarak tekrar değerlendirelim.

1. Farmasonluk sırlarını hakîkî bir Mason'dan başkasına açmamak,
2. Masonların ve Masonluğun müdafaası için hayat fedâ etmek,
3. Masonların ve Farmasonların birbirini sevmesi birbirine yardım etmesi,

4. Türkiye Meşrık-i Azamı'nın Kanun-u Esâsî'sine, Anayasası'na ve Nizâmlarına riayet eylemek,

5. Yeminden ve vaatten dönmektense ölümü tercih etmek.

4. maddeden anlıyoruz ki, her millet için, milletin genel karakterinin özelliklerine göre, "Özel Anayasa"larında ve "Nizâm"larında temel ilkeler korunmakla birlikte, detaylarda bazı farklılıklar olabiliyor. Ayrıca, Beynelmilel Kardeşler içinde, bir "Birader", kendisinden aşağı derecedeki Biraderine kendi derecesinin sırrını ifşa edemez. "Bu, ne tür bir kardeşliktir?" sorusunun cevaplarını kendi ağızlarından, kendilerine mahsus Özel Anayasalarının ve Nizamlarının buyruklarından öğrenmeye devam ediyoruz. 8. dereceden 9. dereceye geçen bir Farmasonun etmesi gereken yemin; «Seçilmiş Üstad yüksek derecesi sırlarını ne bir hariciye ve ne de bir aşağı derecede bulunan Masonlara ifşa etmeyeceğim. Ve yemin ederim ki, taahhütlerimi sadıkane yerine getireceğim. Yeminimi bozmak felaketine uğrarsam, bizzat feda edilmeye, bütün Masonluğun nefret ve tiksinsmesine maruz kalmaya razı olacağım. Sani-i Azam kâinat huzurunda ve bu yüce meclis karşısında, dünyanın en yüksek kuvveti eşiğinde bir Mason ve namus-kâr insan sıfatıyla yemin ederim. » Görüyor musunuz, Beynelmilel Kardeşliğin asıl sadakatleri ve görevleri kimlere karşı olduğunu? Diyelim ki, savaş patladı. Her milletin içerisinde, her meslek grubundan süzülerek seçilmiş, bu yeminli Beynelmilel Kardeşler için önce kimlerin hayatı, emniyeti ve çıkarları söz konusu olacak? İçinden çıktıkları millet için mi savaşacaklar, yoksa üzerine yemin ettikleri "Özel Mason Anayasası ve Nizamları" gereğince mi hareket edecekler? Bir İngiliz, bir Fransız, bir İtalyan, bir İspanyol,

bir Yunanlı, bir İsraili, bir Arap, bir Çinli, bir Japon, bir Hintli, bir Alman, bir Rus, bir Türk Farmason için, kendi milletleri mi önemli olacak, yoksa Özel Mason Anayasası ve Nizamları mı? Hani bunlar çok ulvi bir gayenin tesisi için çalışıyorlardı, hani siyaset ile din ile ilgileri yoktu, bundan ala üst düzey siyaset yapma ve iman şekli var mı? Bunlar, Beynelmilelci oldukları için, Milliyetçiliğin karşısında olduklarını savunurlar. Ama sıra Yahudiliğe geldiğinde, Beynelmilel Kardeşliğin tüm üyeleri, Yahudi milliyetçisini korumak ve savunmak üzere kolları sıvayıp harekete geçerler.

Güney Amerika'nın Şili devletinde Büyük Mason Locası Genel Sekreterinin bir tamiminde şunlar emredilmektedir:

1. Her Mason, kendisini sekülerizmin bir misyoneri addetmelidir.
2. Masonlar, kendi bayan ve çocuklarına Masonluğun esas prensiplerini öğretmek mecbûriyetindedir.
3. Farmasonlar, Masonluk tarafından verilecek karar üzerine kendi bayan ve çocuklarını dini inanışlardan ve ibâdetlere iştirakten uzaklaştırmakla mükelleftir.
4. Masonlar, millî hareketleri laiklik istikametine doğru sevk etmekle görevlidir.
5. Masonlar, halkta Masonluk fikrine karşı sempatik bir ortam vücuda getirmek için basın, radyo ve mecmualardan istifade etmelidir. Masonlar, bilhassa meşrû ve gayrimeşru çocukların bir tutulması, ilk mekteplerde din derslerinin kaldırılması hususunda her türlü gayreti göstermelidir.

Orhan Koloğlu, 1799-1803 yılları arasında Avrupa'yı dolaşan bir İranlı Türkün Mirza Ebû Tâlip Hân'ın Masonluk hakkındaki izlenimlerini şöyle aktarır:

"Londra'dan uzakta bir bahçe var. Sadece Farmasonlar'a ayrılmış bu mezheple ilgili garip şeyler söyleniyor. Özel kuralları var. Ama ölüm korkusu bile onlara sırlarını açıklatamıyor. Bu konuda elde edebildiğim tek bilgi şudur: Kral Süleyman -ki Müslümanlarca Hz. Süleyman olarak bilinir- Kudüs Mâbedi'ni yaptırmaya hazırlanırken, özellikle Avrupa'dan duvarcılar (masonlar) getirtmiş. Bu kişiler, kendi aralarında anlayabilecekleri esrârengiz bâzı törenler icâd etmişler..."

Masonların dinler karşısındaki gerçek yüzünü, yıllarını bu karanlık örgütü araştırmaya harcayan İngiliz araştırmacı yazar Martin Short ortaya çıkardı. Masonik düzenin karanlık ve kanlı yüzünü gözler önüne seren, tüm dünyada büyük yankılar uyandıran *"Biraderlik"* isimli kitabı yazmasının ardından da hayatını kaybeden ve masonlar tarafından öldürtüldüğü iddia edilen İngiliz Stephen Knight'in yarım bıraktığı çalışmayı *"Masonların İçinden"* ismiyle tamamlayarak kitaplaştıran Short, masonik ayinlerde inatla Allah'tan söz edilmediğini vurguluyor. Martin Short, *"Masonların İçinden"* adlı kitabında şöyle diyor:

"Dr. Anderson tüm dünyadaki masonlarca benimsenen kitabında, 'Masonlar şimdi, yaşadıkları toplumdaki bütün insanların üzerinde anlaştığı dine uymalı, fakat kişisel belirgin 'düşüncelerini' de kendilerine saklamalıdır' demekte. Görüldüğü gibi çelişkili bir aldatmaca söz konusudur." Masonluk taraftarı yazarların, yöneticilerin fütursuzca dinleri kötüleyip, buna karşılık masonluğu zaman zaman *"bir din"* olarak tanıttıklarını dile

getiren Martin Short, bu konuda şu açıklamalarda bulunuyor:

"Baptist rahip Fort Newton, 'Masonluk bir tapınaktır. Masonluğu eleştireceğimize insanları tarikat yobazlığının elinden aldığı için şükretmeliyiz' diyor. J. S. M. Ward da, 'Farmasonluğu bir din gibi anlaşılmaya aday görüyorum. Cesurca ilan ediyorum ki, farmasonluk bir dindir' demekte. İngiliz masonlarının Büyük Özel Vaizliği de, 'Evet masonluk bir dindir. Bir dinde olması gereken, bir yüce varlığa inanç ve ona yükümlülükler, kutsal olması ve bir ibadet sisteminin bulunması gibi özellikler taşır' hükmünü dile getirmişti."

Eşref Edip Fergan'ın yıllar önce makalelerindeki Farmasonlar hakkındaki tespitleri ilginçtir:

"Farmasonlar, bütün cemiyetleri, bütün millî teşekkülleri, bilhassa matbuatı (basın organları, gazete ve tv'ler) ellerine alarak Müslümanlığı yıkmağa uğraşmışlardır. Bunların vasıtaları bilhassa bazı siyonizmin sevdalısı dönme muharrirlerdir. Bunların asılları Yahudi olduğu için Türk milletini Yahudileştirmek esas gayeleridir. Sinsi sinsi İslâm'ı tehdit eden siyonistler, 1948'de İslâm topraklarında terörist bir devlet kurduktan sonra Müslümanlığa karşı taarruzlarını açığa vurdular. Nüfuzları altındaki gazetelerle Müslüman Türk'ün, dinine, imanına karşı bombardımana girişmişlerdir."

Siyonistlerin İslam dünyasındaki ana umdesi milletlerin dini ve millî taassubunu kırmaktır. Siyonistler bu sebeple bulundukları, yaşadıkları cemiyetin içinde barınabilmek için her vasıtaya müracaat eder, toplumların dini inançlarını aşındırmak için çaba gösterirler. Böylelikle kendilerini de gizlenmiş olup kendilerine olan düşmanlıkları bertaraf etmek isterler. Siyonist misyonerlerinin en büyük propagandalarından

biri ise şudur: Eğer Türk devleti, Yahudi devletine müzaheret ve mümaşaat etmeyecek olursa Amerika yardımından ve teveccühünden mahrum kalır. Çünkü İsrail Devletini kuran Amerika'dır. Bilhassa Salomon Truman'dır. Bu suretle Türk devletinin siyaseti üzerinde müessir olmaya çalışırlar. Siyonistlerin ve Farmasonların en büyük korkusu, Türklerle Araplar arasındaki kardeşlik bağlarının, ülkeler arası ilişkilerin, din kardeşliği samimiyetinin kurulmasıdır. Eğer Araplarla Türkler arasında herhangi bir anlaşma, samimi bir dostluk, hele hele siyasi bir birlik gibi şeylerin tasavvuru bile siyonistlere göre en büyük cinayettir. Bu sebeple de sürekli olarak Arapları Türklerin nazarında daima fena gösterirler. Arap memleketlerinde de Türkler aleyhinde sürekli neşriyatta bulunurlar.»

“Mimar Sinan” dergisindeki “Politika ve Masonluk” başlıklı bir makalede, masonluğun din karşıtı savaşı, şöyle açıklanmaktadır:

“Franmasonluk, siyasi bir parti olmamakla beraber, siyasi ve sosyal olayların akımına uygun olarak uluslararası birleşik ve sosyal bir kuruluş halinde örgütlenmesi 18. yüzyılın başlarına rastlar. Mezheplerin özgürlük kurallarını uygulamaya çalıştığı sırada, onlara yardım için, din adamları kurallarının (ruhban heyetlerinin) nüfuz ve iktidarlarına karşı savaş açmak durumuna giren farmasonluğun yıkmak istediği şey, Kilisenin hükümetler ve halk üzerindeki tahakkümü idi. Bundan dolayı 1738 ve 1751 yıllarında Papa tarafından dinsiz olarak ilan edilmiştir... Farmasonluk, mezhepler özgürlüğü ilkelerini amaç edinen ülkelerde yalnız ismen gizli ve esrarlı toplantıları olan bir dernek halinde kalmış ve bu gibi memleketlerde hem müsamaha ve hem de teşvik görerek, vakit ve hali uygun orta sınıf halk ile yüksek memurlardan taraftarlar bulmuş ve mason olan devlet erkânını kendi örgütlerinin başkanlık makamına geçirmiştir. Katolik mezhebinin herkes için

mecburi olduğu güney memleketlerinde ise, gizli, yasak ve kanuni tekib ve izlenmeye maruz devrimci bir dernek niteliğini muhafaza etmiştir. Bu memleketlerde orta sınıftan hür düşünceli gençler ve hükümetlerinin yönetiminden memnun olmayan subaylar mason localarına girmeye ve böylece, İspanya, Portekiz ve İtalya'da ve özellikle Vatikan Kilise Hükümetinin tahakkümü altındaki rejimler aleyhine devrimci tertipler alınmaya başlanmıştır."

Farmasonlar, yalnızca Hz. Süleyman'ı, Hiram Abif'i, Tapınak Şövalyelerini ya da farmasonlarla ilgili konularda tarihi değiştirmediler, amaçlarını gizleyebilmek için tüm tarihle oynadılar. Bunun en güzel örneğini Mithat Gürata verir. Mithat Gürata "Unutulmuş Adetlerimiz ve Loncalarımız" adlı kitabında şunları yazar:

"Akla gelebilen her devirde masonluk varsayılır. Hz. Âdem'in mason olarak Cennet'e girdiği, St. Michel'in ilk Mason Locası üstadı olduğu iddia edilir. Nuh Tufanı'ndan kurtuluştan sonra inşa edilen Babil Kulesi masonların eseridir. Atinalı Pythagore, Eflatun, Çiçero'nun masonluğa girmiş oldukları. Mısır'da doğan ışığı, Musa ile Süleyman'ın Kudüs'te, Numan'ın Roma'da, Pythagor'un da Crotonne'de yaydıkları söylenmektedir."

Farmasonların arasında misyonerler de vardır. Londra'daki Protestan Misyoner cemiyetinin Farmason şubesi bile vardı. Kaptan Mustafa Bey, bu şubenin o zaman ki müdürü Mr. Vovilsteed ile de görüşmüş ve bu konuda şunları yazmıştır:

"Mr. Vovilsteed ise, Tûr-ı Sina yarım adasıyla Arabistan'ı ve Nobi cihetlerini dolaşmış ve Uman ile Hadra-mavt'da hayli işler görmüş idi. Arapça ve Nobice'yi güzel konuşur. Vovilsteed o kadar ketum bir adam ki, size ismim bile söylemez. Gözlerinin gayet parlak ve hareketli

olması, zekâsına bir alamettir. O havalinin siyasi, coğrafi ve bibliyografyası hakkında yazdığı eserler, İngiltere'de Fevkalade mazhar ve rağbet olmuştur. Vovisteed aynı zamanda güzel bir ressamdır."

Yukarıda sözünü ettiğimiz el yazma kitapta da bir başka misyoner olan James'in, arkadaşı misyoner Mr. Wayt'ın mason olduğunu söylediğini tespit ediyoruz. Söz konusu yazmada, Hristiyanlaştırılmak istenen Mustafa Efendi adındaki Osmanlı subayı şunları yazmaktadır:

"Sabah olur olmaz bizim gayur James geldi. Odaya girip sobayı yaktı. Sonra da beni uyandırdı. Kalktım; oturdum. Mr. Wayt üzerine bir hayli sohbet ettik. Free-Mition (Farmason) Cemiyetini teşkil ve kanunlarını tesbit eden bu zat olduğunu ve parlamentoda meclisin aza-i daimisinden bulunduğunu tefhim ve beyan eyledi."

Türkiyedeki Farmasonluğunun en üst derecesindeki "Endres", Nutkunda şöyle diyor;

"Her muharebe, çapuldur, yağmadır. Harbi destekleyecek bir Mason Prensibi yoktur. Meğerki barbarlara karşı açılmış bir harp ola. **Barbarlar kimlerdir? Hunlar, Moğollar, Türkler vs. vs...** Farz edelim ki, Asyalılar Avrupa'dan evvel kendini kuvvetlendiriyor. Ve herhangi bir sebepten dolayı milyonlarca Asyalı, Avrupa'ya karşı yürüyecek. Böyle bir tehlike karşısında sulhçuluk yapmak deliliktir. Yahut Mussoli'niye karşı harp edilebilir. Fenaları yok etme, imha etmek lazımdır.

Yeryüzüne yayılmış, iyi, asil, birbirine imdat ve yardım etmeyi seven insanlar arasında ittifak vücuda getirmek Farmasonluğun yüce gayesidir. Bu gaye, milliyetçiliğe açık olarak muhaliftir, zıttır, milliyetçilikle uzlaştırılmaz. Tam manasıyla söylemek lazımsa, Farmasonluk

Beynelmileldir. Farmasonum diyen kimse beynelmilelciyim demiş olur. Başka türlü Masonluk olmaz. Farmasonluğun vazifesi, birbirine uymayan milli prensipleri kaldırmaktır. Sınırların öbür tarafında, yani vatan sınırlarının dışında kardeşler (!) oturuyor. Milliyet yok, insaniyet var. Gayeye varıncaya kadar uğraşmak lazımdır."

1791-1808 tarihleri vakanüvisi Asım Efendi, (yani 3. Selim dönemini anlatan bir tarihçi), Pâdişâh silahşörlerinden (korumalarından) bir Masonu şöyle tarif eder:

"İslam kurallarına uymayan, imansız zındık, Frenk ülkesinde FARMASONLUK, kimya büyüü ve hokkabazlık okumuş Hasan Ağa!"

Yani masonlar, Pâdişâh'ın yakınına, onu koruyacak askerlerin arasına da kendi adamlarını sokabilmişlerdir.

Osmanlı'nın son döneminde, İttihatçılar, Musa Kazım ve Ürgüplü Mustafa Hayri efendi gibi masonları Şeyhülislam yaparak, bunlar vasıtasıyla dine reform yapmaya çalışmışlardır.^[1] Zamanın adeti uyarınca önceki dönemde görevinden istifa ederek ayrılan kabinenin yerine Sadrazam ile şeyhülislam'a kabineyi kurma görevini verilir. Bu işlem ile ilgili tezkere okunduğunda riyaset divanından 5 kişilik bir takrir takdim olunur. Takrir, *"Sakalından utanmaz Farmason kafiri gene döndün, dolaştın karşımıza mı çıktın?"* ibaresini içermektedir. Zira bir evvelki kabine de de Musa Kazım Efendi vardır.

Sultan Abdülhamid'e hâlini (tahttan indirilişini) tebliğ eden meşkur Yahudi Carasso (Karasu), renksiz ahlaksız, düşük seviyeli, namusuz, hain bir

avukattı. Talat, Cavid, Dr. Nâzım ve Bahaeddin Manastırlıyı farmasonluğa teşvikten sorumlusuydu. Bu adam, İttihat ve Terakki'nin aslan ve kaplanları için faydalı bir çakaldı. *"İttihat ve Terakki Cemiyeti"*, farmasonluk (Siyonizm) ile, parçalanmaz bir bütündü, İstanbul'daki Türklerden Selaniği bilenler, İttihad ve Terakki Cemiyeti'nin amblemleri ve Mekedonya Ristorda Locası ve Yahudi Beni Brith Cemiyeti amblemleri arasındaki benzerliği fark ediyordu. 1909 Haziranında Üstad-ı Azam makamı Türkiye Meşrik-i Âzamhğı vazifeyi devralma töreninde Hasköy'den, Selanik, İzmir, Macaristan'ın çeşitli şehirlerinden ve Orta Avrupa İmparatorluklarından gelen birçok Yahudi centilmen vardı. Bülten, Türkiye Meşrik-i Âzamhğı'nın Yüce Konsey üyelerini de sıralıyordu. Bunlardan üç veya dördü Yahudi, üçü dönme idi ve sadece dördü Müslüman'dı... Bazı yabancılar, *"Jön Türk, Alman taraftarı bir yaşlı Yahudi mi?"* diye meraklanıyordu. Çeşitli karmaşık izahattan sonra, makale şöyle bitiyordu: *"Bilindiği kadarı ile, Türk Farmasonluğu şimdi uyuyor ve muhtemelen de öyle kalacaktır. Ta ki , halen Türkiye'nin başında olan grup kuvvetten düşürülsün ve gelecek Türk rejimine veya yabana bir muzaffer kuvvete karşı yeraltı faaliyetlerine yeniden başlansın..."* Osmanlı İmparatorluğunun dağılmasına neden olan faktörleri tek tek saymamız gerekirse binlerce sayfalık kitap basmamız gerekir. Fakat bu faktörlerin en önemli ve gizli kalmışlarını ortaya çıkarırsak en azından günümüz ile bağlantısını ortaya koyabiliriz. Bugüne kadar üzerinde pek durulmamış, fakat Osmanlı'nın, Kurtuluş Savaşı sonrası kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin ve günümüzün en büyük tehlikesi *"Mason Locaları"* gizli gizli ülkemizi tehdit edip, yok etmeye yönelik çalışmalar yaparken bizler bu konu hakkın-

da bilgisizliğimizden dolayı umursamaz tavır takınıyoruz. Fakat ufak gözüken bu olgu, Osmanlı'nın başını ağrıtmış, **Kurtuluş Savaşı'ndan sonra bunu gören Mustafa Kemal Atatürk'ün bu tehlike yuvalarının kapatmasına sebep olmuştur. Fakat daha sonra Mustafa Kemal'in ölümünü fırsat bilen İsmet İnönü'nün desteğiyle tekrar ortaya çıkan Mason Locaları, Celal Bayar'la beraber daha güçlenmiş ve sonrasında Türkiye'nin siyasi politikasını yönlendirmeye başlamıştır.** Cumhuriyetin ilânından sonra, bütün dernekler ve mezhebi teşekküller gibi Farmasonluğa da memleketimizde son verilmişse de, son yıllarda yeniden faaliyetlerine hız verilmiştir.

Yabancı ülkelerdeki Masonların rehberliğe ve yardıma ihtiyaç duyduklarını belirten Kral George, şöyle diyordu:

"Farmasonluğun dağıtıldığı veyahut faaliyetlerine nihayet verildiği memleketler de vardır. Bu hal, bu teşekküllerin tarihinde kederli bir safhadır. Şundan şüphem yoktur ki, şartlar elverdiği zaman dünya büyük locası farmasonluğun yeniden kurulması için yardımını yapacak ve farmasonluğun geçirmiş olduğu nekbet devresinden daha ziyade kuvvetlenmiş olarak çıkacaktır."

Türkiye'de o gün, 5 Şubat 1948'de gelecek ve Masonlar, *"Türkiye Mason Derneği"* unvanıyla yeniden ve resmen faaliyete geçecektir.

Masonluk ve Farmasonluk Arasındaki Fark

Masonluk konusunda iki terim karşımıza çıkıyor. “Masonluk” ve “Farmasonluk”. Bu konuda Tuncar Tuğcu’nun “Masonların Saklı Tarihi” isimli kitabında konu aydınlığa kavuşturuluyor:

«Farmasonluk İngilizce «Free Mason» (Hür Mason) kavramının değişik ve serbest bir söyleniş biçimidir. Ama ne var ki, doğrudan doğruya farmasonların kendileri bu şaşırtmacayı başlatmışlardır. Kendileri için hem mason ve hem de farmason kavramlarını kullanmışlardır. Bu bir saklanma, yaşama geçirmek istedikleri projelerinin üstünü örtme girişimidir ve girişimlerinde son derece başarılı oldular. Farmason olan, farmason olmayan ya da farmasonluğa karşı olan tüm araştırmacılar ve bu problemle ilgilenenler mason ve farmason kavramlarıyla aynı şeyi kast etmişler ve farmasonları masonların bir devamı olarak görmüşlerdir.»

“Gerçekte “Masonluk” ve “Farmasonluk”, iki ayrı örgüt ve tarihsel fenomendir. Masonluk, Ortaçağ Katolik yapı işçilerinin bir meslek örgütüdür. Oysa Farmasonluk (hür masonluk), başlangıçta yalnız Anglosakson (Avrupalı beyaz ırk) ve İskoç soylularının girebildiği emperyal, (gücünü hissettiren) siyasal ve ekonomik hedefleri olan, son derece kurnazca düzenlenmiş, gizemli ritüellere sahip, (Ritüel- Dini bir inanç gibi benimsenmiş alışkanlık, kişilerce kutsallaştırılmış davranışlar, biçimler, davranış biçimleri, temalar) bir aydınlanma gizli örgütüdür. Farmasonlukla, Masonluk arasında gerçek bir bağ yoktur. Bir bağ ve sürekliliğin olduğu iddiası, Farmasonların gizlenme, örtünme tekniklerinin başarılı bir ürünüdür. Bu sebeple «Mason» kavramı ile Ortaçağ Katolik işçi loncaları, Farmason kavramı ile de sonradan küreselleşen Anglosakson İskoç kökenli

soyluların, sonra da burjuvazinin örgütlendiği, gizemli ritüellere sahip, tüm ülkelerde efsaneler örtüsünün arkasına saklanmış, kamuya açık olamayan ve denetlenemeyenlerini gizli bir örgüt anlaşılmalıdır.»

Farmasonik Semboller

Farmasonluk, dünyanın en eski ve en geniş kardeşlik birliklerinden biri. Kimileri onun Tapınak Şövalyeleri'nden, kimileri Kral Süleyman Tapınağı'nın kurucularından, kimileri de Antik Mısır'ın gizemli dinlerinden geldiğine inanıyor. Bazıları ise Hermetik felsefe ve Rönesans mistisizmi kaynaklı kadim ayinleriyle, Ortaçağ taş ustaları (Mason) loncasından geliştiğini düşünüyor. Farmasonluk sıradan insanda zenginlik ve güce ayrıcalıklı bir erişimi olan elit bir zümrenin dünyaya hükmettiği korkusunu uyandırır. Farmasonluğun katı gizliliği de sayısız komplo teorisine ve kınamaya yol açmıştır. Üç ilkeyi, kardeşlik sevgisi, yardımlaşma ve hakikati temel alan farmasonluğun pek çok gizli işaret ve parolaları vardır. İşte Masonik semboller...

Süleyman'ın Tapınağı: Bu en önemli Mason sembolü, hareketin kökenini, yitirileni ve bir Mason'un kişisel gelişim ile neler kazanabileceğine yönelik bir ilhamı temsil eder.

İki sütun Jachin ve Boaz: Süleyman'ın Tapınağı'nın girişine inşa edilen ikiz kolonlarla özdeşleştirilir.

Geometrinin G'si: Farmasonlar için geometri Süleyman Tapınağı'nı inşa eden Hiram Abiff'e Tanrı tarafından verilen özel ve gizli bir bilimdir.

Pergeller: Tüm gelişimin, hakikatin ve gize-

min esası olan geometride, ilahi olanı cismi olan içinde yeniden yaratma gücünün bulunduğu inanılır. Geometri tanrısal dimağın hakiki bir taslağıdır.

Her şeyi gören göz: Bugün bir dolarlık banknotta yer alan 13 basamaklı piramit ve üstündeki 'her şeyi gören göz' gibi Masonik semboller ABD'nin çeşitli imgeleriyle iç içe geçmiştir.

Farmasonluğun Amerika'daki Gelişimi

Amerika'da Farmasonluğun gelişimde yer alan önemli kişi ve olaylara kronolojik sıra ile bakalım:

1761 - James Otis, Mason. Amerikan Bağımsızlık Savaşına yol açan politik görüşlerin sahibi olan kişi. Masonların kazanacağı bağımsızlık savaşını tetikleyen kişi olan Otis, İngilizlerin ticaret ve denizcilik kanunlarını ağır biçimde eleştirmiştir. *"Temsilcilik olmadan vergileme tiranlıktır"* sözü ile tarihe geçmiştir.

1764 - Samuel Adams, Mason ve Illuminati. Amerika'nın kurucularından biri olan Adams, İngiliz politikalarını ve kolonilerin vergilendirilmesi eleştirmiş, Amerika'nın önde gelen propagandacılarından biri olmuştur. Otis gibi, masonların Amerika adı altında kuracakları bağımsız mason teşkilatının önde gelen isimlerinden olmuştur.

1773 - İlk Mason locaları Amerika'da görülmeye başlandı. 1775'te Amerikan Bağımsızlık Savaşı patlak verinceye kadar 150'ye yakın Mason locası ülkenin dört bir tarafına yayılmıştı.

1773 - Farmasonluk Amerika'da hızla yayılıyordu. Ancak alt seviye masonların bilmediği şey,

üst seviyedeki masonların Cizvit Generali ile beraber çalıştıkları ve onların bundan haberleri olmamasıydı. Birçok iyi niyetli ve tek derdi insanlığa hizmet olan mason, iyi olduğunu bildikleri şeyleri yaparak, Cizvit Generali "*Black Pope*"(Siyah Papa) hizmetkârlarıydılar. 1773 senesinde, Cizvit Generali Black Pope(belki de dünyanın halen en güçlü insanı) Prusya Kralı Fredrick II ile Scottish Rite'ı yazdı(Farmasonluğun genel ayinleri).

1775 - Joseph Warren, Mason. Boston'da Amerikan Vatanseverlik organizasyonlarını yürütmüş olan doktor ve asker. Gelen İngiliz saldırısına karşı Paul Revere ve William Daves adlı vatanseverleri Lexington'a yollayan önde gelen vatanseverlerden. 1776 senesinde Boston'daki Masonların lideri ilan edildi.

1776 - John Hancock, Mason. Hancock Amerikan Bağımsızlık Bildirgesini yazan ve imzalayan ilk kişi.

1776 - Benjamin Franklin, Mason. Amerikan Bağımsızlık Bildirgesine imza atan 56 kişiden biri ve İngilizlerle barış görüşmeleri yapan ünlü mucit. Pennsylvania yüce yönetim meclisinin 6. başkanı, aynı zamanda aynı eyaletin Mason liderliğini yapmış kişi. Amerika'da ilk Mason kitabını basmıştır. Thomas Jefferson ile Satanist bir gruba üye oldukları ve cinsel-ökült ayinlere katıldıkları bilinmektedir.

1776 - Adam Weishaupt'un aynı zamanda The Illuminati Faction'u bulduğu sene.

1777 - Baron Von Steuben, Mason. Amerikan Bağımsızlık Ordusunu düzene sokan ve disipline eden Prusyalı general. Yeni kurulan Amerikan devle-

tinin Fransa'ya casusluk amacı ile yolladığı Benjamin Franklin ve Amerika'nın ilk diplomatı Silas Deane tarafından keşfedilen ve George Washington'a sunulan kişi.

1777 - Marquis de Lafayette, Mason ve Illuminati. Hem Amerikan hem de Fransız devriminde yer almış olan Fransız asker ve aristokrat. Amerikan Bağımsızlık Savaşında koloniler tarafından General ilan edilerek İngilizlere karşı savaşmıştır.

Amerika'yı Farmasonlar Mı Kurdu?

ABD'nin bidayeti ister istemez merak uyandırmaktadır. Çünkü kıta yenidir, fakat dünya haki-miyeti elindedir. İster istemez ABD tarihi hakkında sorular akla gelmektedir. Bu hususu Jim Harrs'ın kitabından aktaracağız;

"Birçok kaynağa göre, Amerikan Masonları arasında şu isimler de vardı: George Washington, Thomas Jefferson, Alexander Hamilton, James Madison, Ethan Ailen, Henry Knox, Patrick Henry, John Hancock, Paul Revere ve John Marshall. Benjamin Franklin, 1734 yılında Philadelphia Locası'nın büyük üstadı oldu. Bir Masonluk tarihçisi olan Albay La Von P.Linn, Kıta Ordusu'nda 14.000 subay arasından 2.018'inin 218 locayı temsil eden Farmasonlar olduğunu, birçoklarının ise orduyla birlikte hareket halinde olan <seyyar localar> olduğunu tahmin ettiğini açıkladı, İngiliz Farmasonları, devrimden önce eğittikleri Amerikan askerleri arasında üye seçiyorlardı ve böylece bir süre sonra askeri personelin büyük çoğunluğu, kumandanlar ve erler, kendi aralarında Farmasonluk uygulamaları izlemeye başlamış ya da Farmasonluk değerlerini kabul etmişlerdi."

A New Encyclopedia of Freemasonry (Yeni Farmasonluk ansiklopedisi) göre;

"Amerikan Devriminden önceki gergin dönemde, Mason Locaları'nın gizliliği, kolonicilere gizlice toplanma ve stratejilerini planlama şansı vermişti. Ünlü Boston Çay Partileri tamamen Masonlar içindi ve St. John Locası üyeleri tarafından sürdürülüyordu."

Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzalayan elli altı kişiden sadece birinin Farmason olmadığı biliniyordu. Gelecekleriyle ilgili tartışma şiddetlendiğinde ve birçoğu hayatlarını riske sokacaklarını anlayarak bildirgeyi imzalamak istemediğinde, solgun yüzlü uzun boylu bir yabancı, aniden konuşmaya başladı. Kim olduğunu ya da nereden geldiğini kimse bilmiyordu ama konuşması son derece büyüleyiciydi. Etkileyici sözlerini bir haykırıyla noktaladı. *"Tanrı Amerika'nın özgür olmasını istedi!"* Duygu dolu haykırıyla insanlar bildirgeyi imzalamaya koştular ve o yabancı dışında herkes imzaladı. Adam ise ortadan kaybolmuştu ve bir daha onu kimse görmedi.

Masonluk yazarı Manly P.Hail, dünya tarihinde bu tür zamanların tekrarlandığını, yabancının ortaya çıkışının birçok kez görüldüğünü açıklamakta ve *"Bunlar, bir tesadüf müydü?"* diye sormaktadır. Evet, bunlar bir tesadüf mü yoksa Antik Gizemler'in ilahi bilgeliğinin hala dünya üzerindeki varlığının sürdürdüğüünün kanıtı mıydı? Çoğu kimse bu manipülasyonun farkına varamamıştır. Stili, bu konuda şunları söylemektedir:

"Bu insanlardan sadece çok azı, sadece Mason liderlerin farkında olduğu planı biliyordu. Çoğu sadece bir diktatörden ayrılmak için savaştıklarını sanıyordu. Bir çoğu için Masonluk, sadece sosyal becerileri geliştiren ve

üyeler arasında kardeşlik ruhu aşılayan bir organizasyondur ve bugün bile hala birçokları aynı şeye inanmaktadır. Amerikan Devrimi'nde Farmasonluk etkilerinin kanıtları, Birleşik Devletler dolarında bile görülebilir; ön tarafta Masonluk üyesi George Washington ve arka tarafta da Mason sembolleri vardır. En tepesindeki taş yerine izleyen göz yerleştirilmiş bir piramit resminin Masonluk sembolü olduğu uzun zamandan beri bilinmektedir. Paraların üzerindeki Latince ifadeler de ilginçtir; 'Annuit Coeptis (Başlangıcımızı o zenginleştirdi)' ve 'Novus Ordo Seclorum (Yeni Dünya Düzeni)

Birleşik Devletler Büyük Mührü'nün tasarımcısı Charles Thompson bir Farmason idi ve Benjamin Franklin'in Amerikan Felsefe Derneği'nin üyesiydi. Yazar Laurence Gardner bu konuda şunları söylemektedir: 'Mührün tasarımı tamamen simya gelenekleriyle bağlantılıdır ve antik Mısır tıp biliminden ortaya çıkmıştır. Kartal, zeytin dalı, oklar ve pentagramlar, zıt kutupların okült sembolleridir: Kötülüğe karşı iyilik, erkeğe karşı dişi, savaşa karşı barış, karanlığa karşı ışık gibi. Dolar banknotunda olduğu gibi, mührün diğer tarafında kaybolan Kilise Organizasyonu tarafından bastırılan ve yeraltına itilen eski bilgeliği temsil eden, tepesi aşınmış bir piramit deseni vardır. Bütün bunların üzerinde umut verici ışık huzmeleri ve Fransız Devrimi'nde de sembol olarak kullanılmış olan 'her şeyi gören göz' vardır."

Atatürk'ü Farmasonlar mı Öldürdü?

İşte 33. dereceden bir masonun itirafı... Yıl 1948, Ağustosun 1'i. Yunan Komünist Halk Cumhuriyeti (ELD)'nin "Laiki foni", yani "Halkın sesi" isimli gazetesinin 685.inci nüshasında, Bulgar Yahudilerinden 33 dereceli farmason Avram Beneraoyan şunları

yazar:

"Mefkûremizi imha edici darbe vuranların akıbeti, feci şartlar altında ölümdür!.."

33. dereceli komünist mason, hangi darbeden bahsetmektedir ve *"akıbeti feci şartlar altında ölüm"* olan kimdir? Bırakalım onu da kendi söylesin:

"...Mustafa Kemal Atatürk, 10.10.1935 tarihinde Ankara'da Çankaya köşkinde doktor Mim Kemal Öke'ye hitaben, "Mason cemiyetinin faaliyetini inkılaplarıma muarız gördüğüm için kapatılmasını elzem gördüm. Bu dakikadan itibaren bu cemiyeti ölmüş biliniz. Ve bir daha diriltmeğe teşebbüs etmeyiniz." demişti. O, zannetti ki; bütün muhalif ve muarızlarını tasfiye ve bertaraf ettiği gibi masonları da tasfiyeye tabi tutmaya muvaffak olacaktır. Fakat asla! Türkiye'deki mason cemiyetinin Kemal Atatürk tarafından kapatılarak faaliyetinin durdurulduğunu Moskova'da tarihi bir yerde yoldaşlar arasında yapılan bir toplantıda işittiğim zaman, beynimden okla vurulmuş gibi sersemledim. Heyecandan şaşırmış bir halde, oradakilere şaşkınlık içinde haykırdım: «O sarı lider ortadan suret-i katiyetle kaldırılacaktır!"."

İşte böyle. 1948 yılı Ağustos ayının 1'inde Yunan Komünist Halk Cumhuriyeti örgütünün yayın organı *"Laiki Foni"* nin 685 sayılı nüshasında Ege ve Balkanların kıdemli komünistlerinden 33 derece mason Bulgar Yahudi Avram Benaroyas'ın itirafları... Bu itiraflar, General Cevat Rifat Atilhan tarafından çevrilmiş ve *"Atatürk'ün Ölümündeki Sır Perdesi"* alt başlığı ile gazeteci Ogün Deli tarafından kaleme alınan *"Agoni"* isimli derlemeye de alınmıştır.

Evet, Atatürk Türkiye'deki mason derneklerini, *"Kökü dışarıda Yahudi uşakları"* diyerek kapatı-

yor ve dünya masonları bunun üzerine Moskova'da gerçekleştirdikleri bir toplantıda, *"O sarı lider suret-i katiyetle ortadan kaldırılacaktır!"* kararı alıyorlar. Sonrasını zamanın kıdemli komünistlerinden 33 dereceli mason Avram Benaroyas'ın kaleminden okumaya devam edelim:

"...Atatürk"ün âni bir dönüşle mason cemiyetini kapatması bizi pek derin bir düşünceye sevk etmişti. İlk anlarda Kemal Atatürk'ü silahla ortadan kaldırmayı düşündük. Çünkü o, felsefemizin Türkiye'de yerleşme imkânlarını ortadan kaldırmıştı. Bu sebeple kendisinin de ortadan kaldırılması son derece elzemdi."

Localarını kapattığı için Atatürk'ü *"ortadan kaldırma"* kararı alan mason-komünist ittifakı, silahla öldürme riskini başarı şansı 'larda olduğu için tercih etmez. O zaman şu kararı alırlar:

"Onun ölümü, esrarengiz olacaktır!"

Balkanların kıdemli komünisti, 33 derece mason Avram Benaroyas'ın 1948'de kaleme aldığı itiraflarında Atatürk'ü esrarengiz ölüme götüren yol haritası şöyle anlatılıyor:

"Mason cemiyeti Atatürk tarafından kapatıldıktan sonra; mason biraderler, cemiyet sanki kapatılmamış ve Atatürk'le aralarında hiçbir ihtilaf yokmuş gibi vaziyet aldılar. İmkân buldukça onun her hareketini alkışladılar ve zamanla onun etrafında bir çember vücuda getirdiler ki; Sarı lider kendiliğinden bu çemberin içine girip hayatını bize teslim etti. Doktorlarımız, Atatürk'ün ölümünün ani oluşunu tehlikeli gördüklerinden; 1937 ortalarında, ismini açıklayamayacağım bir doktor, bazı şöhretlere dayanarak Atatürk'e ilk darbeyi sinir organlarını zaafa düşürmek suretiyle indirdi."

Farmasonların ve İslam Aleyhindeki Faaliyetleri

Masonlar, İslâmiyet'i mason localarının direktiflerine uygun olarak anlatan din kitapları, Kurân-ı Kerîm tefsirleri, ilmi haller yazdırdıkları gibi, bu kimselere, *"büyük İslâm âlimi, müctehid, müceddid"* gibi isimleri yakıştırarak Müslümanları gerçek İslâmiyet'ten uzaklaştırmaya çalışmışlardır. Cemaleddin Efgani, Muhammed Abduh, Reşit Rıza gibi kimseler, bunun önemli misalini teşkil ederler. *"Les Franco-Maçons"* kitabında bunlar övülerek, *"Mısır'da kurulan mason localarının başına Cemaleddin Efgani ve ondan sonra Muhammed Abduh getirildi. Bunlar Müslümanlar arasında masonluğun yayılmasına çok yardım ettiler."* denilmektedir. Bu üç masonla çömezleri, mezhepleri yıkmak için çok önemli faaliyetler göstermişlerdir.

Güneş Tapınağı (Solar Temple)

1984 yılında kurulan Kültün kurucuları Luc Jouret (1947-1995) ve Joseph Di Mambro (1924-)dur. 1995'te Fransa'nın Vercors bölgesinde yanarak kömürleşmiş 16 ceset bulundu. Bunlarda kendi istekleri ile bu intihar yolunu seçmişlerdi. Grup liderleri Luc Jouret de kendi isteği ile yaşamına son verenlerin arasında bulunuyordu. 1994 yılında *"Güneş Tapınağı"*ndan 53 kişilik bir başka grup daha toplu olarak intihar etmişti.

UFO'lar ile yakın ilişki halindeydiler, grup liderleri Proxima adlı bir gezegenden gelen uzaylı varlıklardan bilgi alıyordu. Uzaylı varlıklar yaklaşmakta olan kıyametten tarikat üyelerini kurt-

racakları sözünü vermişlerdi. Yakın UFO ve uzaylı temasları yaşıyorlardı ve daha sonra ileri gelen, zengin tarikat yöneticilerinden birinin elinde Amerika'dan getirttiği çok gelişmiş hologram efektleri yaratan cihazların(!) bulunduğu ortaya çıktı 1989 yılında en az toplam 442 üyesi olduğu sanılan kültün yayılış alanı ise şöyleydi. İsviçre 90, Fransa 187 ,Kanada 86 ,53 kişi ise Martinik, ABD ve ispanyada yaşamaktaydı. Yukardada aktarıldığı gibi bunlardan 66 kişi toplu olarak 2 kez toplu olarak intihar etmiştir.

Hançer Birliği

Müslüman Boşnaklardan ve Katolik Hırvatlardan oluşan bu birlik, 13.Waffen-Gebrigs-Division der SS "*Handschar*"(kroatische Nr.1) diye bilinir. Bir adı da Hançer Tümeni olmasına rağmen, birliğin sembolü aynı zamanda Bosna-Hersek'in de sembolü olan pala'dır.

2. Dünya Savaşında Almanlar, Yugoslavya'yı işgal ettikten sonra bağımsız bir Hırvat Devleti (Almanya himayesinde) kurdular (10 Nisan 1941). Bu ülkeye komşu olan Bosna-Hersek de, Müslüman Boşnakların yanı sıra çok sayıda Katolik Hırvat ve Ortodoks Sırp yaşıyordu. Potansiyel düşman olarak görülen, Ortodoks Sırları kontrol altında tutmak amacı ile kısa süre içerisinde bir Hırvat SS Birliği de oluşturuldu. Nazilerin, Yugoslavya'nın işgali sırasında Türk ve Müslüman topluluklara karşı hoşgörülü olduğu ve bu guruba giren savaş tutsaklarının hemen salıverildiği, esir kamplarında sadece Ortodoks Sırların tutulduğu bir gerçektir. Nazilerin, Türk ve Müslüman topluluklar üzerinde yarattığı bu iyi imajdan yararlanmak isteyen Himmler, 13 Şubat 1943 tari-

hinde ilk defa bu birliği oluşturma fikrini ortaya attı. Himmler'in bir amacı da, sömürgelerinde 350 milyon Müslüman yaşayan İngiltere'ye karşı bunu bir propaganda silahı olarak kullanmak isteydi. Ancak mevcut Hırvat hükümetinden çok sert tepki gördü! Hırvatlar, Boşnaklardan silahlı bir güç oluşturma fikrine tepki gösterdiler. Sonunda Himmler ağırlığını koydu ve 5 Mart 1943 de birlik kuruldu. Fakat Hırvat yetkililere hoş görünmek için olacak, 26.000 kişilik birliğin askerlerinden 3.000 kadarı Katolik Hırvatlardan oluşuyordu. Bu birliğin Müslüman Boşnak askerleri resimlerde gördüğünüz gibi, üzerinde kuru kafa (SS sembolü) ve kartal armalı fes giyerlerdi (Arazide boz renkte, normalde ise kırmızı). Katolik Hırvat personel ise standart SS üniforması giyerdi.

Birlik Eylül 1943'de Fransa'ya gönderildi. 1944'ün Şubat ayında ise Bosna-Hersek'e geri döndü. Bosna ve Sırbistan'da Komünist Partizanlara karşı operasyonlarda bulundu. Kızıl Ordu nun, Hırvat sınırını aştığı 1944 yılının sonlarında birlik Güney Macaristan a transfer edildi. Müslüman askerlerin çoğu bu tarihten sonra Bosna-Hersek e geri döndüler. Hırvat askerler ise Kızıl Ordu ile çarpışarak Macaristan dan Avusturya'ya geçtiler ve 8 Mart 1945 günü İngilizlere teslim olana kadar savaşa devam ettiler.Şüphesiz Boşnak SS'lerin de Nazi İdeolojisi ile en ufak bir ilgileri yoktur! Himmler, Boşnakları etkilemek için, Kudüs Müftüsü Haj Amin al Husseiniden (1896-1974) yararlanmıştır.Filistin'de, İngilizler tarafından bir Yahudi devleti kurulacağı korkusu ile Nazi Almanya sına yanaşan Kudüs Müftüsü, Bosna-Hersek ziyareti sırasında bu birliği de ziyaret etmiştir. Bu ziyaret sırasında çekilmiş çok sayıda resim vardır. Hatta bu müftü için Boşnak SS Birliğinin manevi lideri denilebilir.

Boşnakların bu oluşuma katılma nedeni, kendilerine düşman olan Hırvat ve Sırlara karşı bir destek arayışından ibarettir. Bu sayede Hırvatların yapabileceği olası bir katliamdan korunmuş oldular. Çeşitli kaynaklarda, gerek Hırvat Ordusunun, gerek Hırvat SS lerin, gerekse Hırvat milislerin bölgede çok sayıda katliam olayına karışmasına rağmen, Boşnak SS ler için bu söz konusu değildir. Komünist Partizanlar ile olan çatışmalarda ne derece etkili oldukları ise bilinmemektedir. Bu iş (Partizanlar ile mücadele) daha çok aynı bölgede görevli «Prinz Eugen» SS Tümenine düşüyordu.

Kara Güneş Örgütü (Black Sun)

“Çocuklar, savaştan zevk almaya bakın, çünkü barış korkunç olacak!”

üII. Dünya Savaşı sırasında, Rusya harekâtına katılan Waffen SS gönüllüleri arasında yaygın olan bir deyim.”

Prof. Dr. Hans Aiberg “*Arz’dan Arş’a Miraç*” adlı kitabında “*Kara Güneş*”ten şu şekilde bahsetmektedir; Gelecekteki kıyamet öncesine yönelik bütün bu alametlerin başlangıcı ise Kara Güneş’in görünmesiyle sökün edecektir. Bu karanlık güneş Jüpiter’in ötesindedir. Günümüzde bilim, güneşin bir karanlık ortağı olan karadeliğin varlığına ait ipuçları bulmuştur. Öte yandan Hint belgelerindeki güneş hem de “*Karanlık ve Güneş*” kelimeleri birbirine tam zıttır. Bağdaşmaları, uzlaşmaları için geriye tek mantıklı açıklama kalıyor: Bu güneş bir karadeliiktir.

Prof. Dr. Hans Aiberg tarafından yazdığı “*Arz’dan Arş’a Miraç* kitabı hem Müslüman hem

de Hıristiyan dünyasında büyük ilgi görüyor..

Budizm (Özellikle Tibet Budizmi) ile Şamanizm efsane ile belgelerinde de “*Tişya*” denen yaklaşan bir karanlık gök cisminden söz etmektedir. İnsanlığa yeni bir çağ açacak bu cisim görünmeden dünyaya yaklaşan karanlık bir kuyruklu yıldızdır. Benzer bir efsane de Orta Amerika yerlilerinin “*Cuculcan*” = Tüylü yılan tanrısıdır. Prof. Dr. Aiberg’e göre, Kara Güneş; ya gezgin bir karadeliktir ve güneş sistemimize girecektir, ya da bizi çeken bir karadeliktir ki, etkilerini iyice yaklaştığımızda ilerde hissedecek olabiliriz. Bu karanlık yıldızın etkisinin yüzyıllarca süreceği Lama metinlerinde yazılı bulunmaktadır. Şaman dinlerinde ve diğer özgün Budizm verilerinde güneşi yutup söndürecek, Tişuta, Darga, Durağ, Tarka, Arka isimli karanlık yıldızlardan söz edilmektedir. Çok muhtemelen, Hindu, Budist, Brahma efsanelerinde sözü geçen, Jüpiter gezegenin ötesinden yaklaşmakta olan “*Karanlık Güneş*” mutlaka bir karadelik olmalıdır. Bu karadelik Güneş sistemini kendisiyle birlikte görünen bir karanlık arkadaşıdır. 9 Ocak 1998 tarihli Milliyet gazetesinde “*Dev Kara Delik*” başlığı altında şu haber yer alıyordu:

“Dünya ve Güneş Sistemi’nin de içinde yer aldığı ve ortalama çapı 90 bin ışık yılı olan Samanyolu gökadasının merkezinde 2.600.000 güneş kütleline eşit dev bir karadelğin kesin olarak belirlendiği açıklandı. Amerikan Gökbilim Derneği’nin (AAS) yıllık toplantısına sunulan bir tebliğe göre, gökbilimciler, ilk kez ötenden beri Samanyolu’nun göbeğinde bir karadelik bulunduğuna ilişkin teorinin kanıtlandığını kaydettiler. Sagittarius-A adı verilen karadelğin, Samanyolu’nun merkezinde ve güneşten 2,6 milyon kat büyük ve dünya dâhil bütün yıldızları hızla içine çektiği belirlendi.”

Mitolojide Hyperborea'nın başkenti Thule olarak geçmektedir. Hyperborea kelimesi "*kutupların ötesinde*" anlamındadır. Kutupların ötesinde olduğu için Hyperborea bu boyutların dışındadır. Thule bunun merkezinde bulunarak, dünyadaki yaşamın kaynağını teşkil etmekte idi. Grek mitolojisine göre, Pitagoras kutsal geometriyi Hyperborea'lı tanrı Apollo'dan öğrenmişti. Pitagoras'ın öğretilerinde geometrik olarak dünya merkezinde bir boşluk ihtiva ediyordu. Bu boşluk, Sümerliler de dâhil olmak üzere birçok eski medeniyet tarafından "*Kara Güneş*" olarak biliniyordu ve bu anlamda Thule, "*Kara Güneş*"le eşanlama geliyordu. Swastika (Gamalı Haç) bu eski kavramın bir parçasıydı. Bütün diğer tanımlamaların yanında Swastika, ilk sebep veya yaratılış kaynağı anlamı da geliyordu. Thule örgütü de Swastikayı bu düşünceyi temsil ettiği için örgütün logosu olarak seçmişti. Kara Güneş, Thule'den daha gizlemlili bir kavramı kapsıyordu. Yaratılış boşluğunu temsil ettiği için bu kavram, Thule örgütü elitleri için kutsal kabul ediliyordu.

SS'ler veya "Kara Tarikat"

SS'ler –ki "*Kara Tarikat*" olarak adlandırılırlar- basit bir polis veya muhafız birliği değildi. Bu örgüt hiyerarşik tertiplenmeye dayalı, dinsel bir tarikat niteliğindeydi. SS'ler "*Cizvit*" tarikatıru model almışlardı. Bu sebepten "*Kara Tarikat*" mensupları Cizvit rahipleri gibi siyah renkli üniformalar taşıyorlar ve yine onlar gibi, üstlerine "*Kadavergehorsam*" yani, ceset gibi mutlak itaat ediyorlardı. SS'ler Thule'nin gizlemleri ve okült inançlarını pratik olarak gerçekleştiren bir örgüttü. SS'lerin içinde daha da gizli bir örgüt vardı. Bunlar, SS'lerin seçkin çekirdek kadrosunu oluşturuyordu. İşte bu "*Kara Güneş*"ti. SS harflerinin gerçek gizlem anlamı "*Schwarze Sonne*" (Kara Güneşi). Bu tabii SS üniforması giyen her askerin "*Kara Güneş*" örgütü üyesi olduğu anlamına gelmiyordu. Naziler SS "Run"ları (2 adet "*Sig*" Run'undan müteşekkildir) ile Kara Güneşin gizli gücünü büyüsel bir şekilde çağırmaya uğraşmışlardı. Eski Tibette bulunan Şensi piramitlerin (Şimdi Orta Asya'da) koruyucusu olan Türk Moğol Hakanı Cengiz Han en küçük oğluna "*Tula*" adını vermişti ki, bu bize Thule ismini çağrıştırmaktadır. "*Kara Güneş*"in sembolü kollu bir haçtı ve III. Reich'in uçaklarının ve panzerlerinin üstünde bu işaret vardı. Tapınakçılar, Gül-Haçlılar ve diğer eski localar bir sembolü aynı anlamda (Kara Güneş) kullanmışlardı. Himmeler'in Wewelsburg'daki şatosunda SS genelkurmayının toplantıları genellikle Yoga ve Bönpas "*Ssshin*" ile başlardı. SS'lerin iç dairesi "*Kara Tarikat*"ın ve "*Ahnenerbe*" (Ataların Mirası) derneği Tibetli Bönpa lamaları ile devamlı irtibat halindeydi. "*Ahnenerbe*" genel müdürü SS Albay

Wolfram Sievers, Nürnberg Uluslar arası Mahkemesi tarafından yargılanarak idama mahkûm edilmiştir. Hitler de Agarthi (Ariana) nin girişı yerini bilen yeşil eldivenli bir rahiple devamlı temas halindeydi. 25 Nisan 1945’de Ruslar Berlin’e girdikleri zaman, bir mahzende halka şeklinde dizilmiş 6 Tibetlinin cesedine rastladılar. Bu halkanın ortasında eşil eldivenli Tibetli bir rahip cesedi bulunuyordu. Görünüşe bakılırsa rahipler topluca intihar etmişlerdi. 2 Mayıs 1945’DE Ruslar Berlin’i tamamen işgal ettikleri zaman, Alman üniforması taşıyan 1000’den fazla Tibetli’nin cesedini buldular. III. Reich sırasında sayısız Alman genci “Kara Güneş” örgütü tarafından eğitilip, Himmler’in Wewelsburg’daki şatosunda inisiye edilip Tibet’e gönderiliyorlardı.

Bu gençlerin oraya gönderilme amacı orada hayatta kalmaları ve 21. yüzyılda vukû bulacak büyük “Son Savaş”a hazır olmaları idi.

Kontrgerilla

Kontrgerilla, İtalya'daki adı Gladio, Yunanistan'da B-8 ya da Koyun Postu, Belçika'da SDRA-8, Hollanda'da NATO Komutası, Batı Almanya'da Gehlen Harekâtı, Stay Behind ya da Sword, Avusturya'da Schwert, Fransa'da Rüzgâr Gülü, İspanya'da Anti-Terör Kurtarma Grubu (GAL), İngiltere'de Secret British Network, Türkiye'de Kontrgerilla olarak bilinen Soğuk savaş döneminde komünist düşüncenin iktidarları ele geçirmesi için kurulan, NATO ve CIA destekli birimler. Son dönemlerde ise Komünizm tehlikesinin geçmesi üzerine bazı ülkelerde ulus-devlet yapısına karşı etnik milliyetçi terör örgütleri örgütleyip böl parçala yok et mantığını uygulama görevini edinmiştir. Kontrgerilla, NATO'nun karanlık operasyonlarını yürütmek amacıyla kurulmuş bir örgüt. Literatürde "Black Ops" olarak bilinen bu tip operasyonları yürütmek amacıyla kurulmuş sayısız örgüt var. Hemen hemen her devlet, elinin altında bu tip örgütleri bulundurulur. Herhalde bunlardan en farklısı, İsrail, zira İsrail, bu tip operasyonları açık açık yapan ve inkâr etmeyen tek devlet. Elbette, onların da "karanlıktan karanlık" operasyonları vardır, ama hiçbir devlet, İsrail gibi, bu tip operasyonları devlet eliyle yürüttüğünü söylemez.

Kontrgerilla'nın farkı, Uluslar arası olması. Ayrıca, birbirleriyle kısmi bir dayanışma içindeler. Örneğin, İspanya'da kontrgerilla, BASK'la mücadele ederken İngiltere'deki örgütten yardım alabiliyor. Devlet ve orduların içinde etkin oldukları halde, ulusal çıkarlar gereği, devletler bu organizasyonu "görmemiş gibi" yapıyorlar.

Kuruluş Amacı

Kontrgerilla'nın kuruluş amacı, komünist bloğa karşı, üçüncü dünya savaşını başlatmadan mücadele edebilmektir. Elbette, ABD devletinin örneğin Küba'daki devlet başkanına kendi ordusu ya da istihbarat örgütü eliyle suikast düzenlemesi mümkün değildi; zira bu durumda Rusya devreye girerdi. Bazı durumlarda sadece cinayet işlenmesi yetmiyordu, bunun "mesaj" vermesi de gerekirdi. Bu tip operasyonlar Uluslar arası hukuka aykırı olduğundan, ama her devlet de hukuka takılmadan bazı işleri el altından halletmek zorunda olduğundan, kontrgerilla ülkelerde büyük güç kazandı. Komünist blok dağılınca, bu adamların eski önemi de kalmadı. Aslında "Mission Impossible" filminin sonunda, Jon Voight (Angelina Jolie'nin babası!) bunu bir cümleyle çok güzel ifade etmiştir: "Sonra bir de bakmışsın ABD başkanı ülkeyi sana danışmadan yönetmeye başlamış." İtalya'daki "Temiz Eller" operasyonunda hedefi, aslında kontrgerilla idi. Kısmi bir başarı ve çok sayıda savcı-kolluk kuvvetinin öldürülmesinden sonra, olayın üstü kapatıldı ve "şahin" Berlusconi'nin "birdenbire" iktidara gelmesiyle, operasyon son buldu. Operasyonu başlatanlardan sağ kalanlarsa, iftiraya uğrayıp gözden düşürüldüler. Oysa davaların sonuçlandığı bir gece, çok dikkat çekici bir olay oldu: jandarma içinde temizlikten yana olan bir grup, Milano sokaklarında zaferlerini havaya ateş açarak kutladılar. Bu bir AB ülkesinde İspanya ve Yunanistan iç savaşlarından beri görülmemiş bir şeydi. Ordu ve polis, kendi içini temizlemesini kutluyor, kalanlara da gözdağı veriyordu. Maalesef, sonuna kadar gitmelerine

izin verilmedi.

Şu an kontrgerilla serseri mayın gibi. Ülkelere de şantaj yapabilecek güce sahipler; çünkü bir zamanlar “görmezden gelindiklerinden” devletlerde örgütün ne kadar derinde olduğunu bilmiyorlar. Herkesin saklamak zorunda oldukları sırları olduğundan, taraflar birbirini idare ediyorlar.

Türkiye Uzantıları

Avrupa'da II. Dünya Savaşı'ndan sonra muhaliflerin (o dönem komünistlerin) iktidara gelmesini önlemek için kurulan "*Gladio*" adlı kontrgerilla örgütünün Türkiye'deki uzantısına siyasi literatürde "*Kontrgerilla*" denilmektedir.

NATO'nun Özel Harp talimnamelerine göre, üye ülkelerde kurulan NATO birimleri Türkiye'de 1952 ya da 1953'te önce Seferberlik Tetkik Kurulu adıyla örgütlenmiş sonra doğrudan Genelkurmay Başkanlığı'na bağlı Özel Harp Dairesi çatısı altında ve bunun sivil uzantısı olarak faaliyet yürütmüştür. Bülent Ecevit 1974'te dönemin Genelkurmay Başkanı Semih Sancar'dan Özel Harp Dairesi'nin varlığını öğrenmiş ve Deniz Kuvvetlerinden Emekli Binbaşı araştırmacı-yazar Stratejist Erol Mütercimler ise ilk kez 1980'de örgütün varlığından haberdar olduğunu dile getirmiştir.

Kral Arthur ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri

Kral Arthur'u oluşturan sayısız ve sınırsız öykünün yarattığı bulmaca, yüzyıllardan beri nesilleri büyülüyor. Bu kez bir gizem araştırmacısı değil, aksine bir edebiyat uzmanı olan Grueme Fife, gerçek ötesi öykü ve romancılık çizgisinde, Kral Arthur'u ve Yuvarlak Masa Şövalyeleri'ni izledi. Birçok insan, Kral Arthur'u soruyor. Gerçekten yaşad mı? Nerede öldü ve yakıldı? Kutsal Kâse neydi? Cevaplar, gerçeklerle tahminler arasında bir yerde. Tarihsel bir tanık var. Adı Artrus, Britanya Adası'nda görevli Romalı bir süvari subayı, Artrus 6. Yüzyıl'ın başlarında

Saksonların saldırılarına karşı yapılan başarılı bir seferin başındaydı ama lejyonerlerin başarısı geçiciydi, Roma İmparatorluğu sonunda Britanya'dan çekildi. 410 yılında ise Alaric'in Vizigotları Roma'yı ele geçirecek ve Avrupa, putperest barbarlığa yenilecekti. Roma askerleri çekilirken, Artrus orada kalıyor ve diktatör taşralı yöneticilerden birisi olurken büyük ün kazanıyor ve bir halk kahramanı olarak söylencelerle bütünleşiyordu. Artrus'u çağdaş tarihçilerden Gildas, bu şekilde anlatıyordu.

Kollektif bir idealin yansıması

Saksonlar, Britanya'nın bir kısmını fethettikten sonra halkla bütünleştiler ve bölgeye "Angle Diyarı" adı verildi. Adanın bazı bölümlerini ve oralarda yaşayanları baskı altında tuttular. Bu bölgeler, Strathclyde, Cumberland, Galler ve Cornwall yaylalarıydı. Kelt topraklarında yaşayanlar ise Kanal bağımsızlıklarını korudular ve Saksonlar'la anlaşmayı reddettiler Özgürlüklerinin simgesi Kral Arthur'du ve onun anısını ebedileştirdiler ama bu anılar dağınık ve çok çeşitliydi. Masalcılar, genelde aynı tema çevresinde birleşen Arthur hakkındaki hikâyeleri topladılar. Kısacası, Kelt-Roma karışımı bir kişilikten doğan Arthur doğuyordu. Manş Kanalı'nın her iki tarafında da güçlü bir adamın şatosuyla, canavarlarla ve devlerle çarpışan savaşçılarla ilgili hikâyeler anlatılıyordu. Arthur adı, liderlik ve kahramanlıkla bütünleştirilmişti, kısacası o kaçınılmaz ve ideal bir kraldı.

Ölümsüzlüğün simgesi

Tüm nesiller, geçmişin ve kaybolmuşluğun özlemini çekerler. Arthur'un sarayı olan Camelot Şatosu (ilk kez Chretien tarafından adlandırıldı) soylu ve ilahi bir kralın ve onun tarafından yönetilen mükemmel bir dünyevi krallığın rüyasıdır yani Orta Çağ yaşamının ütopyası veya özlemlenen yaşam biçimidir. Orta Çağ krallarından Aslan Yürekli Richard şöyle derdi "*Üstün olmadığımı kabul eden bir sıradan biriyim, üstün olan Tanrı'dır*". Arthur kişiliği simgesel olarak dünyadaki en değerli Hristiyan kralıydı. Yaşayan tüm gerçek krallar onu taklit etmeye çalıştılar. Ayrıca Arthur seçkin bir savaşçı sınıfı temsil ediyordu. Arthur'la ilgili hikâyelerin çok dinleyici toplamasının bir diğer nedeni entrika, seks ve aşkı, savaş alanlarının ve turnuvaların yanı sıra, tül perdelerle örtülü yatak odaları ya da etrafına duvar örülmüş gizli bahçelerde yaşanan aşk ilişkileri anlatıları daha çekici bir hale getiriyordu. Burada, hayal kurma tekniği görülür ve temelde nostaljik bir efsane vardır. Ve dönüm noktası Arthur'un ölümsüzlüğüdür. Efsanelerde adı geçen Avalon ülkesinde yaralanır ve kendisini iyileştirir.

Kutsal Kaselerin dayanılmaz artışı

Orta Çağ'ın Katolik kilisesi, Arthur'un ölümsüzlüğünün putperestlik olarak tanımlamıştı. 1191 yılında Glastonbury Abbey'li keşişler, kazılar yaparak Arthur'la Kraliçesi Guinevre'ye ait olduğunu iddia ettikleri bazı kemikler çıkardılar (Bunlar keşfedilmiş birçok Arthur mezarlarının ilkiydi). Kutsal ve antik kalıntılar ticaret anlamına gelirdi. Benediktin

tarikatının papaz üyeleri bu ünlü iskeletleri görmeye gelen turistlerden sağladıkları gelirden memnundular. Bunun yanı sıra, İsa'nın gerildiği kutsal haçın ve işkence edilirken kullanılan kamçının parçaları vardı. Öylesine inanılmaz parçalar ortaya çıkarılıyordu ki; örneğin son akşam yemeğinde Hz. İsa'nın kullandığı kâse vardı. Buna karşın Kayseri Katedrali'ndeki din görevlileri Hz. İsa'nın kullandığı Kutsal Kâse'ye daha sonra Hz. Muhammed'in kanının doldurulduğunu ve kâsenin daha sonra bir asker tarafından çalınarak kendi kiliselerine bağışlandığı iddiasındaydılar. Başkaları kâseyi sihirli bir taş olarak tanımlıyordu. Glastonbury keşişleri kendilerinde olduğunu söyledikleri Kutsal Kâse'yi asla göstermediler. Çünkü onlara göre Kâse, manevi aydınlatmanın simgesiydi, eğer onu gizli tutarlarsa daha fazla para sağlayacaklarını biliyorlardı. Kısacası sırlar gizemi büyütüyor ve kazanç getiriyordu.

Modern Arthur'lar Hollywood'dan doğdu

Arthur, her nesil tarafından tekrar keşfedilmiştir. Modern macera romanı yazarları, Kelt kökenli Romalı-Britanyalı Arthur'u tercih ederler. Hitler kendisinin, bir Grail şövalyesi olarak resmini yaptırmıştı. Hollywood, Arthur'a daha da modern örnekler oluşturur, onun insanüstü gücünü fütüristik bir çizgide sunar. Star Wars'un ateşli Luke Skywalker'ı tamamen delikanlı Arthur'dur. Pelerinli asker Batman, Süpermen veya Maskeli Süvari, Yuvarlak Masa Şövalyeleri'nin assolistleri olan Gawan ve Lancelot gibidirler. Aslında bu yaklaşım belki de Yuvarlak Masa şövalyelerinin ruh sıçramasıdır. 19. Yüzyıl'da yaşamış bir Gal şairinin dediği gibi "*Arthur'un mezarı,*

dünyanın bilmecesidir”

Malta Şövalyeleri (St. Jean Şövalyeleri Tarikatı, Knights Hospitalier)

Hospitalier Şövalyeleri ya da St. Jean Şövalyeleri tarikatı (Latince: "Cavalieri Ospitalieri" 11. yüzyılda kurulmuş bir şövalye târikatıdır. Sonradan ismi "Rodos Şövalyeleri", çok sonralarıysa "Malta Şövalyeleri" olarak anılmıştır. Aslında bir hayır kuruluşu olan bu târikat, XI. yüzyılın sonlarına doğru Amalfili İtalyan tacirler tarafından Müslümanlardan alınan özel izinle Kudüs'te, şehre gelecek yoksul ve hasta hacı adaylarına yardım etmek amacıyla kurulmuştur. Katolik bir yardım derneği olarak günümüze kadar ulaşmış olan bu târikat, tarihin bazı dönemlerinde bağımsız bir devlet olarak güçlü bir ordu ve donanmaya sahip olmuş; Avrupa, İslam ve Osmanlı tarihi'nde büyük izler bırakmıştır. Merkezi, İtalya'nın Roma kentinde bulunan târikatın günümüzdeki resmi adı İtalyanca'da "Sovrano Militare Ordine Ospedaliero di San Giovanni di Gerusalemme di Rodi e di Malta"; yani "Kudüs, Rodos ve Maltalı St. Jean Ege-men Askeri Hospitalier Tarikatı" veya kısaca "Malta Târikatı"dır. Zamanla güçlenmiş ve 1309'da Rodos Adası'nı ele geçirerek güçlü bir donanma oluşturmuşlardır. Devletin resmî siyasetinden bağımsız hareket eden ve kendilerini sadece Papa'ya karşı sorumlu sayan bu târikatlara mensup şövalyelerin sayısı, 2000 civârında idi ve Haçlıların çekirdek gücü olan en çetin süvârileri meydana getiriyorlardı. Hospitalier Şövalyelerinin işareti, zırhlarının üstüne giydikleri uzun mantolara işlenmiş beyaz haçtır. Bu şövalyeler, önceleri Kudüs'ü sahile bağlayan "hacılaryo-

lu"nu korumakla işe başlamışlar; daha sonra bütün Haçlı seferlerine katılmışlar Müslümanların Endülüsten çıkarılmasında ve Haçlıların denizlerdeki hareketinde da görev almışlardı. Hısnu'l-Ekrad, Arka, Merkab, Sahyun, Kevkeb ve Beyt-i Cibrin kalelerine sahip olan Hospitalier Şövalyelerinin Ortadoğu'daki varlıkları Kalavun'un 25 Mayıs 1285'te son kale olan Merkab'i almasıyla sona erdi.

Tarihçe

X. Yüzyıl'da kurulan Hristiyan-Katolik inancında bir şövalyelik târikatıdır. Kudüs'teki St. Jean Kilisesi yakınında bir kilise dayanışma örgütüne yönetilen ve hasta hacıların tedavisi amacıyla işletilen hastanenin gelişmesiyle ortaya çıktı. Hugues de Payns, "Templier Şövalyeleri" târikatını kurarken; Raymond de Puy de, Hospitalier'i şövalye tarikatına dönüştürmüş ve bu tarihten sonra "Saint Jean Şövalyeleri", daha sonra "Rodos ve Malta Şövalyeleri" adıyla anılır olmuştur.

Saint John Şövalyeleri tarikatının başlangıç başlangıç tarihini kesin olarak saptamak zordur. İlk Hristiyanlar kutsal şehir Kudüs'ü ziyaret etmek için zorluklarla karşılaşıyorlardı. Uzun yolculuklar ve hastalıklar Hristiyan hacılar için korkutucuydu. M.S.600'lerde Papa, Büyük Gregori Abbot Probus'a fakir ve hasta Hristiyan hacılar için Kudüs'te bir düşkünler evi açması için yetki verdi. M.S. 800'lerde bin bir gece masallarının ünlü kişisi Harun Reşit, İmparator Şarلمان'ın isteği üzerine düşkünler evinin daha büyük olarak yapılmasına ve yanına da kütüphane eklenmesine izin verdi. İslam ve Hristiyan dünyasının bu hoşgörülü davranışı 200 yıl kadar sonra, Ha-

life El-Hâkim Zamanında son buldu. Düşkünler evi ve kütüphane ortadan kaldırdı. Buna rağmen her iki dünya arasında ticaret devam ediyordu. El-Hâkim'in ölümünden sonra İtalya kıyılarında Napoli'nin güneyinde küçük bir Cumhuriyet olan Amalfi'li tüccarlar, Şarلمان'ın yardımlarıyla yapılan düşkünler evinin arazisini satın aldılar ve burada bir kilise ile yeni bir hastaneyi Hristiyan hacılar için inşa ettiler. Sekiz köşeli beyaz bir haçı işaret olarak benimsediler. Bu haç Almalfi Cumhuriyeti'nin bayrağında olan haçtır. Kale duvarlarında görülen ve Malta haçı adını verdiği bu haç Amalfi Cumhuriyetinin ticaret gemilerinde taşınan bayrağın haçıdır. Avrupa Hristiyanları 1096'da I. Haçlı Seferi'ne başladılar ve 1099 yazında Kudüs'e geldiler. Altı haftalık bir kuşatmadan sonra Kudüs'ü aldılar. Hristiyan düşkünler evi bu savaş sırasında zengin fakir ayırt etmeden birçok kişiye hizmet sundu. Savaşa katılan pek çok şövalye bu düşkünler evine oldukça önemli bağışlarda bulundular. Bu sırada hastanenin, başında bulunan kutsalmiş Gerard, Benedektin tarikatını bırakarak, Augustinus görüşü doğrultusunda Saint Jean Aziz Yahya düşkünler evi keşişleri adıyla yeni bir tarikat kurdu. Bu tarikatın tüzüğü de papa Pascalis II tarafından onaylandı. Aynı zamanda bu tarikata Hristiyanların korunması için askeri hizmet bölümü eklendi. Tarikatın yöneticisi Gerard'dan sonra, Raymond du Puy, hastanesindeki şövalyelerin başına üstat unvanıyla seçildi. Kendisine tarikatın ikinci kurucusu da dendi. Getirdiği sistem günümüze kadar aynen sürdü.

Hospitalier Şövalyelerin, Hristiyan kutsal mekânlarını ziyaret edecek çok sayıdaki Hristiyan hacıya konukseverlik göstereceği ve aralarındaki hastaları tedavi edeceği farz ediliyordu. (Gördüğünüz

gibi konukseverlik daha sonra hastaların bakıldığı yerle eşanlamlı oldu: hospital – hastane.) Hospitalier Şövalyeler ana binalarını Kutsal Kabir Kilisesi’nin yanına, yani mantıklı bir yere inşa etti. Bir kilise, acizler yurdu ve hastaneden oluşan başka bir kompleksi ise bugün eski Yeruşalim şehrindeki Yahudi mahallesinin kalbi olan yerde, Batı Duvarı’na giden ana merdivenin yakınlarında kurdular. Bu kalıntı korunmuş, turistleri çekmektedir. Yakınlarındaki Haçlı yapıları yenilenmiş ve apartman dairesi, okul ve dükkân olarak kullanılmaktadır.1099’da Haçlıların Kudüs’ü fethetmesinden sonra, hastanenin başrahibi Gerard Kudüs’teki çalışmalarını yoğunlaştırdı. Provence’lilerle İtalyanlar’ın Filistin yolu üzerindeki kentlerinde hanlar kurdu. Hastanede tedavi gören bazı haçlı şövalyeleri mallarının bir bölümünü buraya bağışladı; bazıları ise Kudüs’te kalıp hastanede kalıp hastaneye hizmet ettiler. Böylece zenginleşen hastane, hasta ve yoksullara hizmette olduğu kadar Müslümanlara karşı savaşta da etkin olan zengin ve güçlü bir kurum durumuna geldi.

1187’de Selahaddn Eyyûbî, Kudüs’ü geri aldı ve şövalyeleri kovdu. Bunun üzerine tarikat üyeleri önce Akkaya sonra 1291 de Kıbrıs’a yerleştiler. 19 yıl Kıbrıs’ta kaldıktan sonra, Kıbrıs’ı da terk etmek zorunda kaldılar. Moğolları Ayn-Câlut’ta ağır bir bozguna uğrattıktan sonra Kutuz’u öldürerek tahta geçen Baybars, Haçlılara karşı yoğun bir kampanya başlattı. 1265’te Kaysâriyye, Hayfa ve Arsuf’u, ertesi yıl Galilea’yı, 1268’de Antakya’yı ele geçirdi ve 1271’de Hospitalier şövalyelerinin karargâhını zapt etti.1291’de Acre’nin (Akka) düşüşü ve Haçlı Prensliklerinin ortadan kalkması üzerine, mezhep üyeleri bir gün yeniden fethetmek umuduyla Filistin’e ya-

kın olabilmek için Kıbrıs'a çekilip hacılara ve hastalara yönelik çalışmalarını burada sürdürmeye karar verdiler.1308 de Menteşe Beyi tarafından fethedilen Rodos'a yerleştiler. Kısa bir zaman içinde çevredeki adalara hakim oldular ve kaleler inşa ettiler. Papa V. Clement, 2 Mayıs 1312'de Mabed Şövalyeleri Tarikatı'nın kapatılmış olduğunu resmen ilan etti. Ancak kapatılma kararında suçlamaların hiçbirisi yer almıyor, sadece "*kilisenin hayrına olduğu*" belirtiliyordu. Tebliğde dikkat çeken bir başka karar da, şövalyelerin bütün mallarının, Kudüs'ten beri bu tarikatın rakibi olan Hospitalier (Misafirperver Şövalyeler) Tarikatı'na devredilmesi idi. 1406'da Anadolu kıyılarında, antik Halikarnassos'ta bugünkü Bodrum'da kale yapımına başladılar. Şövalyeler yedi ayrı ülkeden gelen bir birlik oluşturmuşlardır. Her bir birliğe Langue =dil adını veriyorlardı. Bunlar Provence, Auvergne (Bugünkü Fransa'nın eyaletlerinden), Fransa, İtalya, İspanya, İngiltere ve Almanya'dır. Provence Fransa'nın güney bölgesi, Auvergne ise Fransa'nın ortasındaki dağlık bölgedir. Daha sonra sekizinci dil olarak Kastilya'da (Portekiz) tarikata alınmıştır. Her bir gurup kendi milletinden ayrı bir şövalyenin emri altındaydı. Koyu Katolik Hristiyan'dılar. Rodos Adası 1522 yılında, altı aylık bir kuşatmadan sonra Türkler tarafından alındı. Şövalyeler 20 Aralık 1522'de teslim oldular.Adayı ve çevredeki diğer kaleleri 1 Ocak 1523 de terk ettiler. Bir süre Akdeniz'de başı boş gezen şövalyelere Avusturya, İspanya ve Sicilya'yı yöneten imparator V.Charles, 1530 yılında, Akdeniz'in ortasındaki Malta adasını verdi.

Osmanlılar, 1522'de Rodos'u alınca, papa ve Kutsal Roma Germen İmparatoru Şarlken tarafından kendilerine verilen Malta Adası'na çekildiler. [3]

Türkler 1565'te buraya da hücum ettiler. Bu kez şövalyeler galip geldi. Türkler adayı alamadılar. Bu gün hala Eylübün 7'si Malta'da Kurtuluş Günü olarak kutlanmaktadır. 1798'de Napolyon Bonaparte adayı işgal etti, şövalyeler üç gün içinde savaşız adayı teslim ettiler. XVII. Yüzyıl'dan sonra güçlerini yitirdiler. 1834 Yılında merkezini Roma'ya taşıyan tarikat, günümüzde de yardım işleriyle uğraşmaktadır.

Rodos ve Malta'da Üslenmeleri

1309'da Rodos'u ele geçirdiler. Burada bir hastane kurup adayı bağımsız devlet gibi yönettiler. Doğu Akdeniz'de güçlü bir donanmaya sahip oldular. 1522'de Osmanlı Rodos'u fethetti, ama 1530'da Kutsal Roma Germen İmparatoru V. Karl, Malta Adasını tarikata bağışladı. Şövalyeler Osmanlı saldırılarına karşı direnerek donanmalarını güçlendirdiler ve gelişmiş bir hastane kurdular; en parlak dönemlerini burada yaşadılar. Osmanlı tehdidinin azaldığı 17. ve 18. yüzyıllarda tarikat da giderek zayıfladı. 1798'de Malta adası Napolyon Bonapart'ın eline geçti. Tarikatın merkezi 1834'te Roma'ya taşındı.

Kanuni'nin Büyük Zaferi: Rodos

Anadolu'nun güneybatısında bulunan Rodos Adası, ilk olarak 672'de, Emevîler zamanında, Bizanslılardan alındı. Ada, 680'de tekrar Bizanslılara geçti. Daha sonra Akka'dan kovulan Hospitalier Şövalyeleri, buraya yerleştiler (1291). Hristiyanların en kuvvetli ileri karakolu oldu. Anadolu ve Mısır'a yönelik Haçlı seferlerinde üs olarak kullanıldı. Fethi için, birçok seferler düzenlendiyse de muvaffak olunamadı.

Fatih Sultan Mehmed Han zamanında da muhasara edildi. (1480). Cem Sultan'ın, Rodos Şövalyelerinin eline geçmesi, onları daha da azgınlıktırdı. Bayezid Han'dan sonra tahta geçen Yavuz Sultan Selim Han'ın Mısır'ı fethetmesiyle, Rodos'un önemi daha da arttı. Anadolu'dan Mısır'a giden deniz yollarının emniyetinin tam olarak temin edilmesi, artık katî bir zaruret hâlini almıştı. Yavuz Selim Han, bu maksatla hazırlıklara girişilmesini emretti. Ömrünün vefa etmemesi yüzünden, Rodos'un fethi, oğlu Kanunî Sultan Süleyman Hana kaldı. Rodos adası, Sen Jan Şövalyelerinin elindeydi. Şövalyeler korsanlık yapıyor, Türk donanmasına zarar veriyorlardı. Rodos'u fethetmek Osmanlı için İstanbul'un fethi kadar önemliydi. Kanunî, Kütahya yoluyla Marmaris'e, oradan da gemilerle Rodos'a çıkmıştı. Teslim teklifinin şövalyeler tarafından reddi üzerine, Ağustos'un birinci günü kale dövölmeye başlandı. Bütün Ağustos ayı, karşılıklı top ateşi ve yine karşılıklı lağım açmakla geçti. Açılan top ateşiyle, kalede mühim tahribat yapılmasına rağmen, bu tahribat kısa zamanda düşman tarafından kapatılıyordu. Türk lağımcılarının, devamlı, Rodos burçlarının altına açtıkları lağımlar, Avrupa'nın en meşhur mühendisi olup, şövalyelere yardıma gelen Gariele Martinengo'nun mukabil lağımlarıyla karşılaşıyor ve yer altında korkunç boğıuşmalar oluyordu. 10 Aralık'a kadar, şiddetli top atışları, lağımlar ve sık sık tekrarlanan umumî hücumlarla, kale iyice yıpratıldı. 18 Aralık'ta yapılan bir umumî hücumda şövalyeler, şehir içindeki istihkâm ve hendeklerin arkasına çekilmeye mecbur kaldılar ve artık mukavemet etmenin imkânsızlığını da anladıklarından, kaleyi teslim etmeyi kabul ettiler. Ordunun aylar süren baskısı ve verilen binlerce şehi-

din ardından Rodos fethedildi. Kanûnî, aylar süren abluka sonunda adayı teslim aldı ve şöyle demişti; “Bağrımızdaki hançeri çıkardık”. 21 Ocak 1522

St. Jean Şövalyeleri ve Mantar Kayası

Malta dilinde “Il-Gebla Tal-General” (General Kayaları) olarak geçen Mantar Kayası, adını bu kayalar üzerinde bulunan nadir bir bitkiyi toplayan St. Jean Şövalyeleri’nden alıyor. “*Cynomorium coccineus*”, koyu kahverengi, golf sopası şeklinde ve 18 cm’ye kadar büyüyen bir bitki. Bir tür asalak olduğundan ve yaprakları bulunmadığından mantar olarak sınıflanıyor. Doğal yaşam alanı Kuzey Afrika olan kaya mantarının, Avrupa’daki tek örneği burada.

Bitkiden çok etkili farmakolojik ürünler elde ediliyor. Kanamayı durdurucu ve yara üzerine sürüldüğünde mikrop kapmayı engelleyici özelliği bulunuyor. Ülser, dizanteri, felç ve zührevi hastalıklarda tedavi edici etki gösteriyor. Uzun yıllar boyunca Araplar tarafından kullanılan ve “ilaçların en değerlisi” olarak görülen bu bitki, Gozo’da, St. Jean Şövalyeleri’nin generali tarafından bulunduğu büyük bir sevinç yaratmış. Bitki, şövalyelerin kurdukları hastanelerde kullanılmış ve Avrupa’nın diğer bölgelerine çok yüksek fiyatlar karşılığında satılmış.

Günümüzdeki İşlevi

Malta Tarîkatı, günümüzde egemen bir “mikro devlet” statüsü taşımaktadır. Birleşmiş Milletler’e gözlemci olarak katılmasına karşılık kendine ait topraklardan yoksundur. Kendini tarafsız ve insancıl bir yardım kuruluşu olarak tanımlayan tarikatın (arala-

rında Türkiye'nin olmadığı) 96 ülkeyle diplomatik ilişkisi vardır. Birçok ülke tarafından diplomatik statüleri vardır.

Mathers ve Gizli Üstadlar

Mathers'ler, 1892 yılında Londra'yı terk ederek Paris'e yerleştiler ve 1918 yılındaki S. L. MacGregor Mathers'in ölümüne dek bu şehirde oturdular. Mather'in Fransa'da kalmasının birkaç nedeni vardı:

1. En başta, maddi nedenler vardı: Annie Horniman'ın babasıyla tartıştıktan sonra, Mathers 1891 yılında Horniman Müzesinde müdürlük işinden ve ona bağlı olarak lojman olarak kaldığı Stent Lodge, Forest Hill'deki evden ayrılmak zorunda kaldı.
2. İkinci neden ise, kişisel ve aileviydi: karısı Moïna Paris'te resim kariyerini devam ettirmek ve bazı yardımlar istediği kardeşi ünlü felsefe doktoru Henri Bergson'a yakın olmak istemişti.
3. Üçüncü nedeni finansaldı: Moïna mektupların birinde belirttiği gibi Paris'te o sıralarda maddi açıdan yaşam Londra'dakinden daha uygundu.
4. Dördüncüsü gizlem nedenlerdi: O güzel zamanlarda Paris okültizmin başkentiydi. Bunun haricinde Moïna kocasının Üstatlarından okült faaliyetlerini Paris'e taşıma emrini aldığını belirtmişti (S.L.Mathers'in "The Kabbalah Unveiled" July 1926, dördüncü baskısına önsözü).

Bu son nokta Mathers'in sürekli söz ettiği ünlü "*Üçüncü Cemiyetin Gizli Üstadları*"nın kimlikle-

rini gündeme getiriyor.

Mathers, Temmuz 1891 tarihinde Paris'e ilk seyahatinde Westcott'a yazdığı mektupta: "*Frater Lux Ex Tenebris ve diğer (gizli) Üstatlarla temasta olduğunu belirtti*". Mathers her zaman 1891 son baharında Rosae Rubeae & Aureae Crucis'in İç Cemiyetlerin birinden Frater Lux Ex Tenebris adı altında bir üyesinden ders ve Ritüeller aldığını iddia ederdi. 1900 yıllı civarında Altın Şafak üyeleri, ünlü Frater Lux Ex Tenebris'in, Dr. Thiessen adında Martinist Order/Cemiyetinin yüksek dereceli bir üyesi ve Leige'de oturan bir Belçikalı olduğunu inanırlardı. Yaptığımız araştırmaya göre, Dr. Thiessen'in Antwerpen'li ilahiyatçı Antoine Thys'in torunu olabilir. Belçikalı tarihçisi Charles Rahlenbeck inanırsak Thys, 1615 yılında Kont Maurice de Hesse-Cassel tarafında kurulan Gül+Haç de Cassel bölümüne üyeydi. Rahlenbeck'in bu incelemesi Brüksel, Belçika'da 1888 yılında yürütülen Uluslararası Gül+Haç (Rose+Croix) Masonları Konferansında sunulmuştu. Mathers ve Westcott Framason oluşlarından ve Societas Rosicruciana In Anglia'nın yüksek dereceli üyeleri olarak ünlü Uluslararası Gül+Haç Masonları Konferansını bilmeleri gerekir. İlginçtir ki, konferansın yer aldığı 1888 yılı, sadece Altın Şafak'ın kuruluş yılı değil, aynı zamanda Fransa'da Martinist Order/Cemiyeti ve Rose+Croix Kabbalistique Order/Cemiyetinin kuruluş yıllarıydı. 1888 yılı rastgele seçilmemişti, çünkü 1777 yılında derece sistemi yenilenen (S.R.I.A. ve Altın Şafak'ın uyarladığı dereceler) Altın Gül-Haç Kardeşliğin 111 yıllık bir devinimine tekabül eder.

Birçok yazarın Mathers'in ünlü Üçüncü Cemiyetin Gizli Üstadları ile temaslarını müphem gözüyle bakmışsa da, Altın Gül+Haçtan bir inisiyetik bir

aktarım aldığına dair kanıtı R.R.&.A.C. Cemiyetinin bazı ritüellerinde görüyoruz. R.R.&.A.C. Cemiyetinin birkaç ritüeli (örneğin: Kabalistik Haç Ritüeli, Orta Sütun Ritüeli ve Adeptus Minor Majikal Aletleri Kutsama Ritüelleri) Altın Gül+Haç Cemiyetinin son derece gizli bir belgesinin başlangıç noktası olarak elle almaktadır; şimdiye dek basılanlardan farklı VIIème Livre de Moïse'nin (Hz. Musa'nın Yedinci Kitabı) gizlemleri bir eleştirisidir. Bu belgenin başlığı "Das VII Buch Mosis" dir (Wittenberg, Anno 1505). VIIème Livre de Moïse başlıklı gizli belgenin 1505 tarihli olmasına rağmen, 1785 yılında Asya Kardeşleri (Asiatic Brethren) tarafından değiştirildiği kesindir, çünkü Sabatay Sevi ekolünden etkilendiği bellidir. Asya Kardeşleri Alman Gül+Haçın Kabalistik dalı özelliklerini taşıyordu, çünkü üyeleri arasında Sabatay Sevi'nin Polonyalı Kabalistik Ekolüne mensup Yahudileri kabul ediyordu. Birçok tarihçinin iddia ettiklerine aksi olarak Asya Kardeşlerinin 1800 civarlarında yok olmadığını, ama 1817'de İngiliz Büyük Locası tarafından tanınan Frankfurt-am-Main'de l'Aurore Naissante ("*Doğan Şafak*") Masonik Cemiyeti olarak devam ettiğini görüyoruz. Kenneth MacKenzie (Altın Şafak şifre el yazmasının yazarı) mutlaka l'Aurore Naissante Cemiyetini biliyordu, çünkü gençliğine Vienna, Avusturya'da, bir zamanlar Avusturya'nın Paris Büyük Elçisi olan Kont Apponyi tarafından Gül+Haç cemiyetine inisiye olduğunu iddia etmişti. Ancak, yaklaşık olarak 1840 yılında MacKenzie'nin Vienna'da bulunduğu zaman, Gül+Haç cemiyetinin tek ayakta kalan dalı Frankfurt-am-Main'de l'Aurore Naissante Masonik Cemiyeti altında korunan Asya Kardeşlerinkiydi. Zaten bu şehirde Gül+Haç Cemiyetinin dereceleri ve ritüelleri 1777 yılında reform

görmüştü.

MacKenzie Asya Kardeşlerinin Kabalistik derslerini bir başlangıç noktası olarak Altın Şafak ritüelleri yarattı. Altın Şafak Kabalistik sistemi ve Asya Kardeşleri Kabalası ile VIIème Livre de Moïse arasında birçok benzer nokta vardır. Ancak, bu kitabın gizli yorumu esas Gül+Haç Cemiyetinin Magister Templi derecesinin Teurji Ritüellerinin bir kısmını açıklıyor. Bu ritüeller her zaman gizli olduğundan ve bunlar sadece halen mevcut olan Gül+Haç İç Cemiyetinin yetkisiyle inisiyasyon aktarımı ile devredileceği için, bu bize göre Mathers'in inisiyasyon aktarımı aldığına dair resmi kanıt oluşturmaktadır. Ayrıca onun Alman Gül+Haç Cemiyetinden simya el yazmaları (örneğin: "*Sigillum Secretorum Magnalia Dei Optimi Maximi*") aldığını biliyoruz, çünkü elimizde bunların kendi elliyle tercüme edilmiş ve yazılmış suretleri vardır. Onun, VIIème Livre de Moïse'in gilzi Kabalistik yorumunu Martinist Cemiyetinden alabilmiş olması olası dışı değildir, çünkü Hirschfeld ve Joseph Molitor gibi l'Aurore Naissante Cemiyetinin başkanları (Asya Kardeşleri Synédrion'ün bütün üyeleri) Strasbourg'de Yenilenmiş İskoç Riti (Order of the Rectified Scottish Rite) aracılığı ile Louis Claude de Saint Martin ve Rodolphe de Salzmänn gibi ilk Martinistler ile temas halindeydiler.

VIIème Livre de Moïse'nin kabalistik tefsirini saran sırlar, onun Sabatay Sevi'nin kabalistik ekolünden gelen "*Tantrik*" veya cinsel ritüeller içermesinden dolayıdır. Amerikan Mabretler ve esas Alpha Omega Cemiyeti arasındaki mektuplarda bulunan bazı ibarelerden anlıyoruz ki Mathers, Adeptus Exemptus Derecesinde olanlara (ayrıca "*İç Simya*" olarak da bilinen) bu tür dersleri aktarılmıştı ve tepkileri onla-

rın cemiyetten istifa etmelerine neden olmuştu. Zira, onların çoğu aynı zamanda cinsel perhiz ve iffete önem veren Teosofi Cemiyetine üyesiydiler ve “gay-ri-saf” olarak nitelendirdikleri bu öğretileri şok edici bir skandal olarak değerlendirmişler. Bütün bunlar her açıdan hiç şüphe götürmeyecek bir şekilde gösteriyor ki, Mathers Gül+Haç Kardeşlerinin veya Asya Kardeşlerinin Simya Külliyyatı dahil Magister Templi derecesinin Corpus Hermeticum’nun (Hermetik Külliyyatı) çoğunu almıştı, ancak tamamını değil. Zira, sadece Magus derecesine vakıf kişiler “*Thesaurus Thesaurorum A Fraternitate Rosae Et Aureae Crucis Testamento*” (1580) adlı bir eserin içeriği simya ve teürji külliyyatının tamamına sahip olabilir.

Kısacası, şüphe götürmeyecek şekilde bildiğimiz şey, Rosae Rubeae & Aureae Crucis İçsel Cemiyetlerinin belgeleri son derece gizli Alman Gül+Haç Kardeşliğinin Magister Templi derecesi belgelerinden gelmiş olmasıdır. Bu belgelerin son derece gizli içeriği bize aktarılmış olmasından bunun kanıtına sahibiz, ancak (bu bilgiler Gül+Haç’ın İç Kolejinin yemini altında verildiği için) onları yayınlamayız. Ancak, R.R.&A.C Cemiyetinin Adeptus Exemptus 7°= 4° derecesine inisiye olan üyelere (kendi sorumluluğumuz altında) onları iletme yetkisine sahibiz. Şimdiye dek, onları bu dereceye vakıf Amerika’da Alpha Omega Cemiyetinin Amerikan dalının bir kısmından sorumlu sadece bir kişiye devredebildik.

Mathers ayrıca Gizli Üstatlardan birinin “*Frater Lux Ex Septentriones*” mistik adıyla temsil ettiği Paris’te oturan İskoç asıllı bir Fransız İnisiye olduğunu iddia etmişti. Bu inisiye belki de halen Fransa’da soyundan torunları bulunan Stuart ailesine akrabalığı olabilir. Zira Mathers Beyaz Gül Cemiyeti (“*The White*

Rose Society”) adında Jakobit bir örgüte üyeydi.

Molly Maguires

Molly Maguires, İrlandalı gizli bir örgüttür. Tarihçilere göre “Mollie”lerin ABD Pennsylvania’da ki kömür madenlerinde Amerikan İç Savaşından itibaren 1876 yılında başlayan davalarına kadar örgütlü oldukları düşünülmektedir. Molly Maguires örgütünün bu dönemdeki madenlerde yaşanan suç teşkil eden olaylardan, adam kaçırmalardan vs sorumlu oldukları, bir tek Pinkerton ajanının şahitliğiyle iddia edilmiştir. Diğer örgüt üyelerinin ifadeleri ve itiraflarının baskı altında alınmış olması kuvvetle muhtemeldir.

Suçlamalara dayanak olarak bir takım İrlandalı madencinin suç işlemek için biraraya gelmiş olabileceği iddiasının doğru olabileceği mümkündür ancak mahkemelerde tüm suç olaylarının arkasında Molly Maguires örgütü olduğuna dair kuvvetli bir basınç oluşmuştur. Bunun sebebi işçiler arasındaki ekonomik mücadelenin içinde çekirdek halinde militan işçilerin bulunuyor olması olarak açıklanabilir. Bahsedilen tarihsel dönemde şiddetin çok yaygın olduğu da unutulmamalıdır. Soruşturmanın, duruşmaların ve infazların bazı ayrıntıları çok nahoştur. Bölgedeki en güçlü sanayici için ajan olarak çalışan Pinkerton mensubu, yürüttüğü takip sırasında Molly Maguires üyesi olduğundan şüphelendiği işçileri elinde delil olmaksızın takip ettirmiş, pusuya düşürmüş ve hatta öldürmüştür. Bu takiplerden ve cınayetlerden işçilerin aileleri de kurtulamamıştır. Molly Maguires örgütünün çökertilmesiyle ekonomik kazanç sağlayacak olan sanayici patron, davalarda

bir savcı olarak yer almıştır. Molly tarihi, kişisel intikam peşinde olan bir gizli örgüt tarihi olarak veya patronlara karşı örgütlenen işçilerin mücadelesi olarak farklı şekillerde anlatılır. Örgüte üyeliğin gizli bir sendikaya üyelikten ne kadar farklı olduğu bilinmemektedir. Örgüt, kendisi hakkında arkasında yazılı hiçbir belge bırakmamış olduğundan dolayı örgüte dair bilgiler sınırlıdır ve örgütle ilgili olarak yazılan akademik yazıların neredeyse tamamı taraflıdır.

İrlanda'da Molly Maguires

Örgüt İrlanda kökenlidir, İrlanda'da 18.yüzyılda itibaren Whiteboys, Peep O'Day Boys gibi gizli örgütler kurulmuştur. Molly Maguires ile ilgili akademik bir araştırma yapan tarihçi Kevin Kanny örgütün geçmişini Ribbonmen ve daha önceden ise Defenders adlı örgütlere bağlar. Diğer bir örgüt olan Ancient Order of Hibernians (AOH) ise Molly Maguires ile sürekli ilişkilendirilmiştir. Bu örgüt ABD'de kurulmuştur ve bir dayanışma vakfı gibi çalışmaktadır. Bu farklı örgüt isimlerinin tek bir örgütün farklı isimlendirilmesi olduğu da iddia edilmektedir. İrlanda kökenli örgütlerin çoğu gizlidir ve bazıları da şiddete başvurmaktadır. Ribbonmen ismi bir örgüte ait bir isim olmakla beraber kırsal İrlanda'da bu isim gizli örgütün uyguladığı şiddeti temsil etmektedir. Kırsal alandaki isyanlar toprak kullanımına dair anlaşmazlıklara kadar indirgenebilir. Küçük ölçekli patates tarımı yapan aileler, mera alanlarını çitle çevirdikleri için hayvancılığa karşı doğrudan bir tehdit olarak algılanmıştır. Kırsal çıkar çatışmaları çoğunlukla çitlerin parçalanması, ekili alanların harap edilmesi bazen de küçük ve büyükbaş hayvanların telef

edilmesi şeklinde olmaktadır. Molly Maguires örgütü ve onun gibi örgütlerin varoluş sebebi ise toprak ağalarının uyguladığı zorbalığa karşı çıkmak olagelmıştır. Toprak ağasının sistemine polis ve mahkeme de dâhil olduğundan doğal olarak bu kurumlar da hedef alınmaktaydı. Molly Maguires ve öncesindeki örgütler zaman zaman toprak ağalarının topraklarını da ele geçirip yoksul köylülüğe veriyorlardı. Molly Maguires örgütünün hâkim olduğu önemli bölgelerden Donegal'de ele geçirilen topraklar orada daha önceden çalışan köylülerin isteklerine göre dağıtılmıştır. Bu anlaşmalar yazılı olmadığı için hatırlanıldığı sürece geçerliydi. Toprak ağaları bu toprakları hayvancılık için kullanmaya başladığında ise direniş başlıyordu. Birçok toprak sahibi ve onların ajanları Protestan iken Molly Maguires örgütü Katoliklerden oluşmaktaydı. Bu da ayrı bir karmaşıklık katıyordu duruma. Tüccarlar, değirmenciler ve diğer meslek sahipleri çoğunlukla tehdit ediliyor, fiyatları düşürmeleri isteniyor, karşı koyanlar dövülüyor, bazen de öldürülüyordu. Yerel Molly Maguires liderlerinin bazen kadın kılığında dükkânlara gidip yardım istedikleri, dükkân sahibinin olumsuz cevabı üzerine diğer örgüt üyelerinin hemen olaya müdâhil olup dükkândaki mallara zorla el koyup, bunları halka ücretsiz dağıttıkları anlatılır. Örgütün ismine dair de yerel efsaneler mevcuttur. Molly parasız olduğu için evinden atılan bir dul kadındır, komşuları onun öcünü almak için gizli bir şekilde örgütlenmişlerdir. Diğer bir efsaneye göre ise Molly yerel bir meyhane işleten bir kadındır. Başka bir efsanede ise Molly geceleri gizli örgüt üyelerine kırsalda yol gösteren genç ve cesur bir kadındır.

ABD’de Molly Maguires

Birçok tarihçiye göre ABD’ye yoğun olarak gelen İrlandalı göçmenler buraya Molly Maguires örgütünü de bir şekilde getirmişlerdir. Çoğunlukla kömür madenlerinde çalıştıkları için Pennsylvania’ya bağlı Lackawanna, Luzerne, Columbia, Schuylkill, Carbon ve Norumberland gibi kentlerde örgütlüdürler. İrlandalı maden işçileri daha önceden toprak ağalarına karşı uyguladıkları baskı, gözdağı ve şiddeti buradaki maden şirket patronlarına karşı kullanacaklardır. Ancak bölgedeki patronlar da gizli bir örgüt hayaletinin varlığını kullanmışlardır. Sanayici patron Franklin Gowen hakkını ısrarla arayan militan bir işçinin Molly Maguires olmaktan suçlanarak rahatlıkla asılabileceğini belirtmiştir.

Moon Tarikatı

ABD basın yayın organlarında, *‘Rahip Sun Myung Moon’un Birleştirme Kilisesi, ABD’de sarsıntı geçiriyor olsa da, özellikle başkent Washington ve çevresinde yayılan şirketleri ile giderek kuvvetleniyor’* yorumu yapıldı. Yapılan belirlemelere göre, Moon Hareketi, bu bölgede 300 milyon dolardan (58 trilyon lira) fazla ticari, politik ve kültürel faaliyeti kontrolü altında bulunduruyor. Washington Times Gazetesi’nin de sahibi olan Moon hareketinin mal varlıkları bununla da kalmıyor. Japonya’da bilgisayar, Alaska’da deniz mahsulleri, Kore’de silah fabrikaları, ABD’nin Connecticut Eyaleti’nde bir üniversitesi, Manhattan’da bir kayıt stüdyosu ve turizm şirketi, Teksas’ta hara, Kaliforniya’da ise golf tesisleri var. Washington Post Gazetesi’nde, Birleştirme Kilisesi ile ilgili yayınlanan dizi yazısının bir bölümünde de, şöyle deniliyor:

'Moon, kendisine inananların Kilise'ye akıttığı paranın bir bölümünün, kültür, eğitim ve dini yatırımlara gittiğini söylüyor. Ancak bazı eski kilise mensuplarına göre Birleştirme Hareketi'nin kaynaklarının büyük bölümü politik etkinlik kazanmak amacıyla kullanılıyor.'

Moon, rüyasında gördüğü Hz. İsa'dan emir almış.

6 Ocak 1920: Sun Myung Moon, Kuzeybatı Kore'de dünyaya geldi.

1935 Yortu Pazarı: 15 yaşındaki Moon, Kore'nin şimdi Kuzey Kore olan bölümünde bir dağda dua ederken, kendi iddiasına göre Hz. İsa'yi gördü. İsa, Moon'dan misyonunu tamamlamasını ve dünyada Tanrı'nın hükümdarlığını sağlamasını istedi.

1945: 25 yaşına gelen Moon, Kore'deki Hristiyan gruplara görüşlerini aktarmaya başladı ama büyük bir tepkiyle karşılaştı ve tutuklandı.

1945-1971: Moon'un Kore'deki yaşamı tutuklamalar, evlenmeler ve boşanmalarla geçti. Bu arada müritleri de arttı.

1971: Moon, ABD'ye gelerek yerleşti.

1975: Japonya'da Sekai Nippo Gazetesi'ni yayınlamaya başladı.

1976: Moon, bir yandan kilisesini ve müritlerini yaygınlaştırırken, bir yandan da Amerika'yı şeytanların işgal ettiği ve kendisinin ülkeyi kurtarmak üzere Tanrı tarafından gönderildiği propagandasını yaymaya başladı.

1982: Vergi kaçırmaktan 18 ay hapse mahkûm oldu.

1985: 13 ay hapis yattıktan sonra serbest bıraktıldı.

1985'ten beri: Moon, Kore'de, öteki ülkelerde ve ABD'de iş alanlarını giderek genişletirken, her yıl binlerce kişiyi evlendirme törenleri düzenliyor. Bu törenler sırasında '*Dünya Barış Konferansı*' adı altında yabancı sanatçı, politikacı ve işadamlarını bir araya getiriyor.

Moon Tarikatı'nın Lideri Rahip Sun Myung Moon'un kıydığı toplu nikâhlar, ilginç görüntülere sahne oluyor. Tarikatın topluma ve Allah'a hizmet amaçlı, dünya barışını sağlamak için kıydığı toplu nikâhlar Seul Olimpiyat Stadı ya da New York'taki boks maçlarının yapıldığı Madison Square Garden gibi büyük spor sahalarında düzenleniyor. Evlenen çiftlerin sayısı 1000'in üzerinde olduğu için böyle büyük alanlara ihtiyaç duyuluyor. Japon ve Koreliler'in çoğunluğu oluşturduğu çiftlerin çöpçatanlığını Rahip Moon yapıyor. Nikâh gününe ya da birkaç gün öncesine kadar birbirini tanımayan kadın ve erkekler evlendiriliyorlar. Birbirine '*Allah adına*' güvendiklerini söyleyen çiftler, rahip tarafından üzerlerinde cinsiyet, tabiyet, kişisel tercihler, yaş, eğitim derecesi yazılan fotoğraflarına bakılarak eşleştiriliyor. Evlenmek için bir de doğum kağıdı ve sağlık belgesi gerekiyor. Bazı gelinler törene gelemeyen müstakbel kocalarının resimlerini ellerinde tutarak evleniyorlar. Toplu nikâhlarda 100'den fazla ülkeden insan evlendiği için bazen aynı dili konuşmayan bir kadın ve erkek de eşleştirilebiliyor, onlar evliliklerinin ilk günlerinde tercümanla diyalog kurmaya çalışıyorlar. Nikâhı kıyan Rahip Moon'un '*Evlenmeyi kabul ediyor musunuz?*' sorusuna 4 kez '*evet*' diyen çiftler o andan itibaren evli sayılıyorlar.

Tarikatın geleneğine göre yeni evlilerin 40 gün cinsel ilişkiye girmeleri yasak. Bu 40 günde birbirlerini ruhsal açıdan tanıyan çiftler sonra fiziksel olarak ilişkiye giriyorlar. Tarikat üyeleri, bunun da tarikatın evlilik anlayışının günümüz evlilik anlayışlarından farklı, seksi çok önemsemeyen temeller üzerine kurulu olmasından kaynaklandığını söylüyorlar.

Muvahhidin Cemiyeti

Türk Kurtuluş Savaşı'nın tam olarak anlaşılması ve doğru değerlendirilebilmesi için hiç şüphesiz bu dönemde kurulmuş olan teşkilatların yakînen bilinmesi gerekir. Bu devrede kurulmuş olan teşkilatları yerli ve yabancı, gizli ve âşikâr, yararlı ve zararlı diye kısımlara ayırmak mümkündür. Bu teşkilatlardan bir kısmı yurt içinde, diğer bir kısmı ise yurt dışında kurulmuş olmakla birlikte Anadolu'da faaliyet-te bulunmuştur.

Aşağıdaki çalışmamızda İngiliz Dışişleri Arşivi'nden temin ettiğimiz bazı vesikalar ışığında bu dönemde kurulmuş, Türk Kurtuluş Savaşı erlerine ve önderlerine yardımda bulunmuş ve kendileriyle işbirliğine girmiş olan "*Muvakkidin Cemiyeti*"nin kuruluşundan, üyelerinden, tüzüğünden ve yapmış olduğu faaliyetlerden bahisle bu cemiyeti tanıtmaya çalışacağız.

Muvahhidin Cemiyeti'nin temel gayesi, tüzük maddelerinde de belirtilmiş olduğu gibi, her türlü vasıta ve imkânı kullanmak suretiyle hâli hazırda yabancı devletlerin koruması veya istilâsı altında bulunan Müslüman ülkelerin tam bir bağımsızlığa kavuşmalarını sağlamaya çalışmak ve bu ülkeleri, Osmanlı

Hilafeti'nin liderlik edeceği evrensel İslam Birliği adı altında birleştirmektir. Cemiyet'in Osmanlı Hilâfeti'ne, Osmanlı hânedanlığına ve Türk devletine bağlı kalmakta kararlı olduğu hususu tüzük maddelerinde hassasiyetle dile getirilmiştir. Cemiyet Türkiye'nin adâletsiz bir barış anlaşması ile karşı karşıya kalması için tüm gayretini bu noktaya teksif etmiştir. Hicaz Kralı müstesnâ, tüm Müslümanlar genel olarak cemiyetin gerçekleştirmeyi öngördüğü hedefler üzerinde ittifak etmişlerdir. Aşırı bir Pan-İslamist yapıya sahip olan Muvahhidin Cemiyeti kendisini Bolşevik taraftarı olarak tanıtmıştır. Moskova'da temsilci bulundurmuş ve Ankara Büyük Millet Meclisi'nin 105 üyesinin Bolşevik prensiplerine bağlanmasını sağlamıştır. Suriye, Mısır ve Irak halkı tarafından hedeflerinin tahakkuku yolunda büyük destek gören Cemiyet, Şam, Humus, Baalbek, Kâhire, Tanta, Resid, Hayfa, Halep, Zor, Bağdad, Necef ve Kuveyt'te merkezler oluşturmuş, Mısır ve Bombay'da ise şubeler açmıştır. Kuruluşundan kısa bir süre sonra Milli Mücadele Hareketi ve yine Suriye'de faaliyet göstermekte olan Pan-İslamist taraftarı ve Avrupa muhâlifî Nâdiu'l-Arabî cemiyetleri ile birleşmiştir.

Cemiyetin Mısır şubesinin üyelerini Halil Paşa el-Teruk, Rıza Bey el-Gabnî, Mansur Elvan ve Hacı Râtib Efendi oluşturmuştur. Mısır şubesinin ilk toplantısı 17 Kasım'da Âlim Akkaz Efendi Feridun'un evinde yapılmıştır. Bu toplantıya önde gelen otuz Kâhire'li kimse katılmış ve Akkaz Efendi'nin başkanlığında bir Yürütme Kurulu oluşturulmuştur. Mısır şubesi vâsıtasıyla cemiyet Hizbu'l-Vatani cemiyeti ile birleşme müzâkerelerine başlamış ve dört gün gibi kısa bir süre sonunda yaklaşık 12.000 Mısır Paundu toplanmış ve 120'nin üzerinde Mısırlı subay cemiyete

katılmıştır. Mısır şubesinin Kasım ayında ve muhtelif yerlerde gerçekleştirdiği daha kapsamlı toplantıya 50-60 bin insan iştirak etmiş, Mısır'ın bağımsızlığını ve Hilâfet'e bağlılığını dile getiren hararetli konuşmalar yapılmıştır.

Cemiyet merkezi Mısır ve Suriye'ye üçer, Irak'a iki, Kafkasya ve Azerbaycan'a dört, Afganistan, Tunus, Fas ve Hindistan'a birer temsilci göndermiştir. Ayrıca Mardin bölgesinde ki göçebe Kürt kabilelerine, Barzan halkına ve Yemen'de İmam Yahya'ya da birer temsilci göndermiştir. Cemiyet göndermiş olduğu bu resmî temsilcilerine ilâveten Müslüman halka da yaklaşık bir milyon nüsha civârında ilan ve beyannâme dağıtmıştır. Diğer taraftan cemiyet, daha evvelce Türkiye'de Kafkas Cumhuriyetleri temsilcileri, Türk Milliyetçileri, İran demokratları ve İngiliz muhâlif Müslüman unsurlar arasında müzâkere konusu olan İslam Ülkeleri Federasyonu oluşturma fikrini destekler mâhiyette çalışmalara girmiştir. Yukarıda genel hatları ile verilmeğe çalışılan Muvahhidin Cemiyeti'nin tüzük maddeleri ise şöyledir:

Madde I- Hakikat şudur ki, medeniyetin gelişmiş olmasına rağmen fanatizm hâlâ dünyada hüküm sürmektedir. Bu nedenle din, dinin yönlendirdiği her türlü saldırıya karşı koymak için kullanılmalıdır. Muvahhidin Cemiyeti adlı, şuan gizli olarak bulunan, teşkilat, isimleri malûm önde gelen sekiz Müslüman kimse tarafından kurulmuştur. Cemiyetin gayesi tüm dünya Müslümanlarını Hilafet'in etrafında toplamak ve otonomilerini, bölgesel ve kültürel bağımsızlıklarını nazarı dikkate almak kaydıyla, aralarında dayanışma birliği oluşturmaktır.

Madde II- Hedeflerine ulaşabilmek için Cemi-

yet evvela Müslüman ülke delege ve ileri gelenlerinin katılacağı bir kongre tertip edecektir. Bu kongrede şu meseleler ele alınacaktır:

(a) Cemiyet'in hedeflerine ulaşmak üzere başvuracağı metotların tespit edilmesi;

(b) Cemiyet'in ihtiyacı olan paranın nasıl toplanacağını tespit;

(c) Muhtelif merkezlerde oluşturulması gereken teşkilatlarca uygulanması icap eden faaliyet alanının tespiti;

d) Teşkilatın merkezde görev yapacak üyeleri ile Yürütme Kurulu üyelerinin tespit edilmesi.

Madde III- Hilâfet makâmı, Osmanlı İmparatorluğu'nun hak ve fazilet bakımından yöneticisi olmanın yanında Osmanlı hânedârının en yaşlı üyesi bulunan kimsenin hakkıdır. Bu yüce makam hiç bir tereddüde mahal bırakmayacak şekilde tüm Müslüman dünyâsını murâkebe etme ve kontrolde bulma hakkına sâhiptir.

Madde IV- Fiilen bağımsız bulunmayan veya yabancı kuvvetlerin sömürgesi yahut otoritesi altında bulunan Müslüman halkların, Avrupa devletlerince de benimsenmiş olan Millî prensiplere uygun olarak, bağımsızlıklarını elde etmeğe gayret etmek cemiyetin başta gelen vazifesidir. Bu ülkelerin bağımsızlığının elde edilmesini müteâkip her ülkeden gelecek temsilcilerin katılımı ile oluşacak ve Hilâfet merkezinde veya ona yakın herhangi bir belde toplanacak olan Muvahhidin Cemiyeti Meclisince varılan kararlara uygun olarak Pan-İslamizm uygulanmaya konacaktır.

Madde V- Cemiyet katî sûrette gereksiz yere kan dökmekten kaçınmayı esas kabul etmekle beraber buna mecbur kalırsa meşrû gayelerini tahakkuk ettirebilmek için silaha başvuracaktır.

Madde VI- Cemiyetin maddî geliri şuan için üyelerin ödeyeceği aidatlar ve zengin Müslümanların yapacağı bağışlar olacaktır. Ülkeler bağımsızlıklarını kazanmaları sonrasında zikri geçen maddî konuyla alakalı olarak bütçelerinden bu işe pay ayıracaklardır.

Madde VII- Cemiyetin faaliyet ve hesaplama yılı da bir, gerekli görülürse altı ayda bir, toplanacak olan Genel Kongre'de incelenecektir.

Madde VIII- İlk kongre toplanıncaya kadar cemiyetin kurucu üyeleri Yürütme Kurulunu teşkil edecekler ve tüm işler büyük bir gizlilik içerisinde icrâ edilecektir.

Madde IX- Kurân-ı Kerim'in muayyen âyetlerine uygun olarak tüm Müslümanlar prensip olarak kardeşlerini kurtarmaya ve onlara yardım etmeğe koşacaklardır. Bu sebeple her Müslüman cemiyetin tabîî bir üyesi durumundadır.

Madde X- Cemiyetin, bir başkan, dört üye ve iki denetleme memurundan (Examining Magistrates) oluşacak bir üst mahkemesi olacak. Bu mahkeme cemiyetin prensiplerine ihânette bulunan kimselerin durumlarını ele alacaktır.

Madde XI- Her üye hayatına da mal olsa cemiyetin emirlerine kesinlikle itaat edecektir. Emirlerle bağılılıkta bulunmayanlar ihânetle suçlanacak ve durumu üst mahkemeye havale edilecektir.

Madde XII- Siyâsî gereklere uygun olarak ilk genel kongrenin yerini tespit etmek ve muhtelif Müslüman ülkelere delegeler göndermek yürütme kurulunun vazifesidir.

Madde XIII- Cemiyet vakit kaybetmeden faaliyete koyulacaktır. Zira İslam dini İslam ülkelerinde yaşayan insanların hürriyet ve dinî bütünlüklerine, can ve şereflerine saygı duyulmasını emreder. Cemiyetin prensiplerine muhalefette bulunmayan gayr-i Müslimler korumamız altında ve tam bir emniyet içerisinde olacaklardır.

Madde XIV- Cemiyetin hedeflerini uygun bir lisanla anlatmak gayesiyle câmilerde halklar tertip etmek; risâleler, kitaplar ve gazeteler basmak; propagandada bulunacak özel heyetler teşkil etmek; masraflarını karşılamak sûretiyle Türkistan'a, Kafkasya'ya, Rusya'nın Asya'da kalan kısımlarına, Hindistan'a, Afganistan'a, Bulicistan'a, İran'a, Cava'ya, Muskat'a, Suriye'ye, Sumatra'ya, Irak'a, Kuzey ve Orta Afrika'ya özel temsilciler göndermek cemiyetin vazifesidir.

Madde XV- Cemiyet, ilkinin teşkilatlanma ve iç ekonomi ikincisinin propaganda ve neşriyat, üçüncüsünün ise dış siyâset ile alakadar olacağı üç bölümden oluşacaktır.

Madde XVI- Üst Mahkeme ve karargahların temsilci üyeleri yukarıda zikredilen bölümlerin takip edeceği talimatlarla ilgili olarak özel kaideler oluşturacaklardır.

Madde XVII- Birliğe katılan her ülke bu birlik içerisinde serbest ve bağımsız bir bölüm oluşturacaktır. Bu ülkeler Hilâfet makâmının kutsî koruması al-

tında sâdece iktisâdi, askerî ve dış politikada birlik oluşturuncalardır. Her bağımsız ülkenin kendi başkanı, üst mahkemesi ve bir bakanlığa âit kabinesi olacaktır. Ayrıca Hilâfet makâmının bulunduğu belde içinde bütün Müslüman ülkelerin temsil edileceği Muvahhidin Cemiyeti Genel Meclisi oluşturulacaktır.

Madde XVIII- Kongre ilk toplantısında, temel hedeflerine halel gelmemek üzere, bu tüzük maddeleri üzerinde değişiklik yapabilecektir. Cemiyetin ilk genel kongresi 11 Kasım 1919'da Sivas'ın Zara kazasında bulunan Rüşdü Koleji'nde yapılmıştır. Gerçekleştirilen bu ilk kongrede dünya Müslümanlarına hitâben, İslam'ı ve Müslüman milletleri yok etmeğe çalışan Hristiyan güçlerin saldırılarına karşı mücadele etmekte tek vâsıta durumundaki cemiyete destek vermeğe çağırın dinî esaslara dayanılarak hazırlanmış bir beyannâme yayınlanmıştır.

Zikri geçen beyannamenin metni şudur:

“Müslümanlar, (Selâm kısmından sonra) Bugün İslam dünyası, yeni bir Haçlı seferi tehlikesiyle karşı karşıya bulunmaktadır. Her gün bir çok Hristiyan hükümetlerinin hakları tam olarak tanınır ve teyit edilerek bağımsızlıkları kabul olunurken maalesef Türk milletleri ise sürekli olarak varlık haklarının ellerinden alındığına şahit olmaktadır. Eğer takınılan bu tavra karşı hareketsiz kalacak olursak Allah ve onun peygamberi nezdinde lanetlenmiş olacağız ve hem bu dünyada ve hem de ahirette emniyetten mahrum olacağız.”

“ Hazret i Peygamber bütün Müslümanları kardeş olduğunu ilan etmiştir. Eğer onun şefaatine nail olmak istiyorsak onun tüm arzularını yerine getirmek zorundayız.”

"Müslümanlar ortak tehlikeye karşı birleşik bir mukavemetle karşı koymalıdır. Böyle bir mukavemet ise ancak teşekkülünde tüm İslam dünyasının yer almış olduğu Muvahiddin Cemiyetine yapılacak olan her türlü maddi de manevi destekle mümkündür."

"Tüm din kardeşlerimizi Allah ve Peygamber aşkına ve İslam'ın emniyeti adına bize yardımda bulunmaya davet ediyoruz."

İlk genel kongreye katılan ve isimleri tespit edilen 37 delegenin 12'sini (Mustafa Kemal ve Rauf Bey'in de dâhil oldukları) Türk Milli Mücadele hareketi temsilcileri oluşturmuştur. Geriye kalanların dokuzu hariç, diğerleri ise yöresel Türk temsilcilerden teşekkül etmekteydi. Dokuz kişi olarak hariç tutulan kimseler ise Mısır, Suriye, Arabistan, Güney Kafkasya ve Kırım delegeleri olarak bulunmaktaydılar.

Bu toplantıya iştirâk eden delegelerin isimleri şöyledir:

Ülemâ: Akkaz Efendi Kardun ve Ahmed Attar Bey Mısır temsilcisi.

Cilânizâde Necib Efendi ve Feyzullah Efendi (Tabbara ailesinden) Suriye temsilcisi.

Şeyh Eburrâ Şeyh Yahya'yı temsilen. Ahmed Zafer el-Nebâî Necid ve Hassa kabilesi Şeyhleri

Receb Zenbebad Bey ve Yahya Tepmaseb Bey Rauf Peşdili, Molla Hassan (?) ve Behzed.

İsmet Bey Rahimof

Hasib Efendi Zâde Vecihi Nurullah Efendi temsilcisi.

Güney Kafkasya Türkleri temsilcisi

Erzincan temsilcisi.

Kırım Müslümanları temsilcisi.

Mardin'li meşhur âlim.
 Diyarbakır'da İslâm Hukuku Profesörü Hadi-
 lanzâde Muhiddin ve Sefer Niyazi Efendi
 Muhammed Alim Efendi
 Muhammed Atıf Efendi
 Süleyman Efendi
 Cevheri Zâdeh Ahmed Nimet
 Rızâ Efendi
 Alaaddin Raif Efendi
 Hâlid Remzi Efendi
 Konya temsilcisi.
 Ankara temsilcisi.
 Tokat temsilcisi.
 İstanbul temsilcisi.
 Bursa temsilcisi.
 Kütahya temsilcisi
 Adana temsilcisi.
 Akşehir temsilcileri.
 Hüsnizâdeh Bâki ve Hoca Râsim Efendi
 (sâbık mebus) Trabzon temsilcisi.

Yukarıda zikri geçen kimselere ilave olarak, Kara Vasıf Bey hariç, Sivas Milli Mücadele Kuvvetlerini temsilen delegasyon üyeleri de Kongrede hazır bulunmuşlardır.

Kongre Akkaz Efendi Kardun'un Kurân'dan okuduğu bir aşır ile açmıştır. Cemiyetin Yürütme Kurul üyelerini, başkanlığını Hasibzâde Vecîhi Efendi'nin ve sekreterliğini sâbık Bahriye Nâzın Rauf Bey ve sâbık Memleketeyn mutasarrıfı İsmail Bey'in yürüttüğü üyeler meydana getirmiştir.

Daha sonra Bekir Sami Bey, eski vali, toplantının gayesini şu sözlerle dile getirmiştir:

“Türkiye'nin, nasıl olduğu bir yana, son savaş-

tan, mağlup olarak çıkması bize bir gerçeği göstermiştir: Hristiyan dünyası Müslüman dünyasını kendi despotik boyunduruğu altına almak arzusunu taşımaktadır. Müslüman Güçlerden alınan haklar ki bu haklar daha küçük Hristiyan milletlere verilmiş olacaktır, tersine çevrilmiş olan durumlardır.

Mısır, Hindistan, Fas, Cezayir, Tunus ve Afrika'da Trablusgarp'ın haline bakınız. Tüm bu ülkeler İngiliz, Fransız veya İtalyan boyunduruğu altında inlemektedirler. Despotizm altında inleyen bu halkların Müslüman olmaktan başka bir suçları var mıdır? Bunları Habeşistan ve Karadağ halkı kadar bağımsızlığa liyâkatleri yok mudur? Bu vaziyet karşısında, bağımsızlığımıza ve mevcudiyetimize karşı ittifak içerisinde bulunan, Hristiyanlığın fanatik saldırılarına karşı koyabilmek için samimi bir şekilde İslam'a sarılmak zorundayız. Peygamberin talimatları doğrultusunda, tüm Müslümanlar arasında ittihadı ve kardeşliği tesis etmek durumundayız. Zira emniyetimiz için başka bir yol söz konusu değildir. Bundan dolayıdır ki, programını okumuş olduğunuz, cemiyet kurulmuştur."

"Pan-İslam, bazı fanatiklerin inandığı gibi, tecavüzde veya baskıda bulunmayı gaye edinmez. Sadece meşru müdafaaı hedef alır. Faydasız sözlerle vakit geçirecek durumda değiliz. Bundan dolayı, İslam ittihadının gerekliliğini takdir ederek, şuan burada mevcut olan kıymetli temsilcilerini bize göndermiş bulunan kardeşlerimize şükran borçluyuz. "Şu anki Kongremize delege göndere-memiş olan Hindistan, Afganistan, Buhara, Cezayir, Fas ve Muskaflı kardeşlerimizin, Allah'ın izni ile, ikinci Kongremize katılacaklarını ümit etmekteyiz. Kongreye katılanların Yönetim Kurulu üyelerini seçmelerini öneriyorum." Yürütme Kurulu aşağıdaki şahıslar altı ay süre ile Yürütme Kurulu üyeliğine seçilmişlerdi: Mustafa Kemal Paşa, Rauf Bey, Ahmed Bey Attar, Cilânîzâde Necib,

Ahmed Zafer el-Nebâî, Yahya Tehmasab, Rauf Peşdili, Cevherîzâde Ahmed Nimet.

Kongre delegeleri, muayyen mülâhazalardan sonra aşağıdaki kararları ittifakla kabul etmişlerdir:

1- Cemiyet, mümkün olan her türlü vâsitayı kullanmak sûretiyle Hristiyan egemenliği altında bulunan İslam ülkelerinin bağımsızlık ve hürriyetlerini elde etmeği temel gayesi olarak kabul eder.

2- Yürütme Kurulu, faaliyetleri hakkında ikinci kongreye rapor sunmak şartıyla, görev yaptığı süre zarfında cemiyetin gayesinin gerçekleşmesine yardımcı olabilecek her türlü tedbiri alma hakkına sahiptir.

3- Aktif atılımlar cemiyetin başarılı bir şekilde yapılanmasından, maddî imkan ve gerekli malzemelerin sağlanmasından sonra gerçekleştirilebilecektir.

4- Muhtelif mümessil heyetlerinin görevlendirilmesi ve bunların masraflarının karşılanması Yürütme Kurulunun kararına bağlı bir konudur.

5- Bu kongrede hazır bulunan bütün temsilciler temsil ettikleri milletler için otonomi ve bağımsızlık fikrine sıkı sıkıya bağlı bulunurken aynı zamanda Hilafet'e karşı besledikleri sarsılmaz sadâkat ve vatanseverlik duygularını da dile getirmişlerdir. Ayrıca delegeler tam bir ittifakla Hicaz Emiri'nin 1. dünya savaşı sırasında takınmış olduğu tavrı şiddetle kınadıklarını beyan etmişlerdir.

6- Yürütme Kurulu'nun muayyen bir merkezi bulunmamaktadır. Kurul şartları göz önüne alarak uygun gördüğü Müslüman bir kasabada toplantılar-

da bulunabilecektir.

7- Delegeler memleketlerine döndüklerinde, Cemiyetin birer temsilcisi olarak, kendi bölgelerinde gerekli olan teşkilatı kuracaklar ve kendilerine özel olarak belirtilecek olan yolları kullanmak sûretiyle Merkez Teşkilât'a faaliyetleri hakkında malumat vereceklerdir.

8- Kongre kararları basılarak bir beyanname ile birlikte İslam dünyasının her bölgesinde dağıtılacaktır. Yürütme Kurulu bu vazifeden sorumlu olacaktır.

9- Cemiyetin üyesi bulunan Müslüman kardeşlerimiz, dayanışma ve dinin emniyeti adına, Yürütme Kurulu'nun tüm kararlarını kabul edeceklerdir.

10- Cemiyet'in şubeleri tarafından toplanmış olan paraların % 50, gerekli görüldüğü takdirde incelenmek şartıyla, masraflara ayrılacaktır.

Yukarıdaki kararların kabul edilmesinin ardından kongreye katılan diğer üyelerle birlikte Kurul üyeleri Hilafet'e ve İslam'a bağlı kalacaklarına, Cemiyet'in gayelerine sadık olacaklarına dâir yeminde bulunmuşlardır. Duâ ile kapanan toplantıda ayrıca bir hafta içerisinde ekonomik ve diğer konuların görüşülmesi için Kongre üyelerinin tekrar toplanması kararı alınmıştır.

Muvahiddin Cemiyet'inin üçüncü toplantısı ise 10 Aralık 1919'da Sivas'ta İdâdi Mektebi'nde yapılmıştır. Cemiyetin müdâvim ve üyelerinden biri de Mustafa Kemal olmuştur. Kongre üye ve temsilcilerine hitâben yaptığı bir konuşmada cemiyetin Yürütme Kurulu merkezinin Ankara'ya aktarılmasının gerekleri üzerinde durmuştur.

Bu toplantıda alınan kararlar ise şöyledir:

1- Avrupa devletlerinin Hilâfet ve Osmanlı devletini yok etmeği, Türkleri İstanbul, İzmir, Edirne ve Adana'dan çıkarıp atmayı veya Hilafet'in saygınlığını gidermeği ve İmparatorluğun bağımsızlığını tehlikeye düşürmeği hedef alan bir siyâseti uygulamaya koymaları hâlinde evvelâ Osmanlı milleti böyle bir karara boyun eğmeği reddedecek, ikinci etapta ise Muvahiddin Cemiyeti şubeleri vasıtasıyla dünya Müslümanlarını isyâna teşvik edecektir.

2- Milletin hangi şartlar dahilinde barış yapmaya hazırlandığını açıklamak üzere Merkezî Hükümet'e bir rapor sunulacaktır. Şartların kabul olunmaması halinde doğacak sonuçlar için sorumluluk kabul edilmeyecektir.

3- Muvahhidin Cemiyeti Yürütme Kurulu Millî Mücâdele Kuvvetleri Temsilci Kurulu ile ortak hareket edecektir.

4- Mustafa Kemal Paşa, Rauf Bey ve onlar tarafından seçilecek olan üç kıdemli kurmay subaydan oluşan bir askerî kurul oluşturulacaktır. Bu kurul mevcut olan ve olması planlanan Millî Mücadele Kuvvetlerini tanzim ve idâre etmeğe çalışacaktır.

5- Millî Mücâdele Kuvvetleri'nden sorumlu olan herkese, askeri vazife görmeğe elverişli kimsele rin derhal adlarını, adres ve mesleklerini kaydetmeleri için emri verilecektir. Aynı zamanda tüm sekreterlere, ileriki bir emre kadar, Merkezî Komite emrine para göndermemeleri talimatında bulunulacaktır.

6- Bütün köy korucuları ve Kurbuzlar ve İz-cilik gibi tüm teşkilatlar askerî kurulun emri altında bulunacaktır.

7- Askeri Kurul mümkün mertebe Genel Kurmay Başkanlığı ile temas hâlinde olacaktır.

8- Rusya'dan ithal edilen silah ve askerî malzemelerin düzenli bir şekilde aktarılabilmesi için Samsun'da bir muhâbere üssü oluşturulacaktır. Bu tür üsler Sivas, Merzifon, Tokat, Amasya, Kayseri, Kırşehir, Ayaş, Ankara ve Eskişehir'de de olacaktır.

9- Tüm askerî kıtaların komutanlarından derhal kumandaları altında bulunan askerler, silah ve donanımlarının sayısını bildiren raporlar göndermeleri istenecektir.

Phi Beta Kappa

Kabalacı bir Hukuk profesörü olan Adam Weishaupt, 1776 yılında Almanya'nın Münih kentinde, dünyanın en karanlık ve gizemli örgütü olarak bilinen İlluminati'yi kurarken aynı yıl Amerika'nın Harward Üniversitesi'nde de ilginç bir cemiyet doğuyordu. Adı, "Phi Beta Kappa" idi. Phi, ezoterik (gizemli) örgütlerin en bilinen sembolüydü; Altın Oran! Beta ve Kappa ise Yunanca alfabesindeki 2. ve 9. harf. Bugüne kadar hiç kimse, bunun anlamını çözemedi.

Phi Beta Kappa, Amerika'nın ilk gizli cemiyeti olarak tanındı. Zamanla garip ritüelleri olan bir "sır kardeşliği" olarak dikkatleri üzerinde çekti. Bütün gizemli örgütler gibi sadece üyelerin bildiği bir "gizlilik yeminleri" vardı.

1831 yılında Amerikan kamuoyunda, masonlara yönelik büyük bir tepki oluştu. Phi Beta Kappa cemiyeti de masonlukla suçlandı. Cemiyet,

bu tepkiler üzerine 1831 yılında, “gizli yemini” kaldırdıklarını açıklamak zorunda kaldı. Bundan 1 yıl sonra, 1832’de yine Amerikan tarihinin en tartışmalı diğer bir gizli örgütü, “Kurukafa ve Kemikler Cemiyeti” kuruldu. Bu yeni örgütün kurucuları, aynı zamanda Phi Beta Kappa üyesi olan William Huntington Russel ile Alphonso Taft’tı. Phi Beta Kappa, kurulduğu günden itibaren, üye olabilmenin en zor olduğu cemiyetlerin başında geliyor. Asil ve zengin bir aileden gelmek ilk şartlardan biri. Cemiyet’in internet sitesinde yer alan bilgilere göre; 2009 yılı üyelik başvuruları, 2006 yılında sona ermiş. Sadece başvuru formu bile 2000\$. Başvurunuz dikkate alınırsa, sınava giriyorsunuz. Sınava giriş bedeli ise 10000\$. Bu rakamları ödeseniz bile, üye olabileceğiniz anlamına gelmiyor. Son kararı cemiyet yönetimi veriyor. Üyeleri de en az Phi Beta Kappa kadar ünlü oldu. Amerikan Başkanları Theodor Roosevelt, Woodrow Willson, Jimmy Carter, halen Amerikan Başkanı olan George W. Bush, Phi Beta Kappa üyesiydi. Telefonu bulan Graham Bell, ünlü fizikçi İsaac Newton da öyle. Sonra ünlü stratejist Henry Kissinger, dünyanın en zengin isimlerinden Nelson Rockefeller. Başkan Adayı Hilary Clinton, Dışişleri Bakanı Condolezza Rice.. Hepsi Phi Beta Kappa üyesiydi.

Phi Beta Kappa’nın en ünlü üyelerinden biri, geçtiğimiz günlerde dünyayı sarsan büyük bir suikaste kurban gitti. 1973 yılında Cemiyet’in üyeliğine layık görülmüştü. 1988 yılında ise bir İslam ülkesinde Başbakanlığa kadar yükselen ilk kadın oldu. O, Benazir Butto’du!

Rael Tarikatı (Sapkın Tarikat)

13 Aralık 1973’de henüz 28 yaşında genç bir ralliçi olan Claude Vorilhon, gezmek için Fransa’nın Clermont Ferrand yakınlarındaki sönmüş Auvergne Yanardağı’na gider. Birdenbire parlak ışıklar saçan bir UFO, 10 metre yakınına iner ve içinden badem gözlü, uzun saçlı, kısa ve siyah sakallı bir uzaylı çıkar. Vorilhon’u uçan daireye bindirir. Adının Elohim olduğunu söyleyen uzaylı, Vorilhon’a “İnsanlara sizin ve bizim ne olduğumuz gerçeğini söyleyeceksin.” der. Şaşırان Vorilhon, neden kendisinin seçildiğini sorar. Onlar da şu ilginç yanıtı verir: “Fransa, demokrasinin doğduğu ve bütün dünyaca hür bir ülke olduğu unvanına sahiptir. Ayrıca, zeki ve her şeye açık bir bellekle bakan birine ihtiyacımız vardı. Her şeyden önemlisi de hür düşünceli ve dine karşı olmayan birini istiyorduk. Yahudi bir babadan ve Katolik bir anneden doğduğun için senin, dünya tarihinin iki önemli insan grubu arasında önemli bir bağ olduğunun kararına vardık. Bu nedenle seni seçtik.”

Vorilhon, ertesi gün yine aynı yere gelir. Bu sefer uzaylılar, ona seçilmiş bir insan olarak neler yapması gerektiğini söyler. Rael Tarikatı, uzaylıların insanları yarattığına inanan, 2000’li yılların başında “Clonaid” adlı şirket aracılığıyla insan klonladıklarını iddia eden, grup seks ayinleriyle gündeme gelen bir oluşum. İki yıl önce lüks bir oteldeki seks ayini görüntüleriyle gündeme gelen tarikatın lideri Claude Vorilhon, “dinlerine” ait kuralları yazdığı kitabında ilginç emirler veriyor: “Biriyle veya birkaç kişiyle ne cinsiyette olursa olsunlar, şehvâni veya cinsi deneyim etme arzusunu duyarsan, ötekiler razı oldukça,

istediğin gibi davranabilirsin. Vücudunu ve böylece zihnini uyandırmak yolunda her şeye izin verilmektedir.”

Bugün 84 ülkede örgütlü 75.000 civarında üyesi bulunduğu tahmin edilen, dünyanın en sapkın tarikatı Rael'in lideri Claude Vorilhon, "Uzaylıların Verdiği Mesaj" kitabında müritlerine uzaylıların verdiği mesajları birbirinden çılgın emirler halinde sıralıyor. Kendisinin "Tanrı'sız bir dinin kurucusu" olduğunu söyleyip, dinlere, evliliğe, askerliğe karşı çıkıyor, sınırsız seksin gerekliliğini anlatıyor. Uzaylılar tarafından "haberci" anlamına gelen "Rael" ünvanını aldığı söyleyen Vorilhon, en geç 2035 yılında gerçekte insanları yarattığını öne sürdüğü uzaylıların dünyaya hâkim olacağını iddia ediyor. Bu tarihe kadar, tarikatının bir elçilik binası yapması gerektiğini savunuyor. Uzaylılar ona uçan daire şeklindeki elçilik binasını öncelikle İsrail'de kurması gerektiğini söylemişler. Eğer İsrail reddederse uzaylıların geleceği ve dünyayı yöneteceği elçilik binası Filistin, Mısır ya da Türkiye gibi İsrail'e yakın bir ülkede kurulacakmış!

Müritlerinin kendisine "dinlerin dininin peygamberi" diye inandığı Vorilhon'un emirleri doğrultusunda Rael Tarikatı Türkiye'yi kendisine hedef seçti. İlk olarak 2004 yılında Taksim'de beş yıldızlı bir otelde ilk toplantılarını gerçekleştiren tarikatın Türkiye liderliğine de Suat Sular adında ilâçbilimci olduğunu söyleyen, 22 dil bildiğini iddia eden, tıpkı tarikatın lideri gibi eski ralliçi olan biri atandı.

1 yaşındaki Suat Sular, Endonezya'da Java Adası'nda bir dönem uzaylılarla randevulaşıp görüşme yapacağını da öne sürmüştü. Sular, o tarihte tarikatın Türkiye'ye gelişini uzaylıların Fırat hav-

zasına olan ilgileriyle açıklamıştı. Tarikatın Ortadoğu Temsilcisi Leon Mellul ve ekibinin de katıldığı toplantılara Türklerin katılımı sağlanmaya çalışıldı. Rael Tarikatı, 2004 yılında ortaya çıkan skandal görüntülerle Türkiye’de zor günler yaşamaya başladı. Çünkü uzay ve seks tarikatı Rael üyeleri müzik eşliğinde soyunuyor, öpüşüyorlar, tarikatın bir ritüeli olan “seks ayinini” gerçekleştiriyorlardı. O tarihten itibaren tarikat faaliyetlerini daha bir gizli yapma yolunu seçti. Çünkü gerek Türk devletinden, gerekse de toplumdan büyük tepki görmüşlerdi. Bugün Rael Tarikatıyla artık bir ilişkisi kalmadığını söyleyen Suat Sular, o dönem içinde yasal soruşturma geçirip yargılandığını söylüyor. Hatta kendisinin de aktif biçimde içinde yer alarak Rael Tarikatına darbe vurulduğunu savunuyor. Ancak Sular, o dönem tarikatın amaçları ve çalışmalarıyla ilgili verdiği bilgilerin aksine, Rael içinde Türk olmadığını iddia ediyor bugün. Daha iki yıl önce yapılan toplantılara katılan ne kimseyi hatırlıyor, ne de bilgisini veriyor. Ancak Rael Tarikatı liderinin yazdığı, tarikatın üyelerince dağıtılan kitapta “Türkiye Raelien Hareketi” adlı bölümdeki adres Suat Sular’a ait.

SABAH’ın sorularını yanıtlayan Suat Sular, tarikatla ilgili çarpıcı iddialarda bulunuyor: “Ben onların kitaplarını tercüme ettim, paramı almak için birkaç kez merkezine gittim. Ben bunlar düzgün bir kuruluşa çalışayım dedim. Ama baktım ki bunlar düzgün insan değil. Abuk sabuk insanlar. Çok büyük bir sömürü var. Sizin çok paranız varsa, sizi göklere çıkarırlar, sonra paranızı alırlar, tekme vururlar.” Sular, bugün Rael Tarikatının Türkiye’de faaliyetleri olmadığını söylüyor; ancak tarikatın resmi internet sitesinde Türkiye de örgütlenen ülkeler arasında yer

alıyor. Hatta tarikatın Türkçe resmi internet sitesi bile mevcut. Bu arada Suat Sular, tarikatla ilişkisinin yalnızca bir kitap çevirisinden ibaret olduğunu söylüyor ve ekliyor: "Ben sadece onların kitaplarını tercüme ettim. Tercüme paralarımı bile vermediler. Onları dava edecektim." Hristiyanlığın bittiğini savunan Rael lideri, İsrail ve Yahudilere karşı daha bir ılımlı. Çünkü Yahudilerin İsrail'e dönüşleriyle altın çağın başladığına inanıyor.

Uzaylıların birgün geleceği ve kendisinden yapmalarını istediği elçilik binasını da zaten İsrail'de tasarlıyor. Ancak İsrail devleti, 1990'lı yılların başından bu yana tarikatın bu talebine olumsuz yanıt veriyor. Vorilhon, uzaylıların bu duruma kızdıklarını şu sözleriyle anlatıyor: "Elçiliğimizin hükümetin vereceği bir toprak parçası üzerinde İsrail'de yapılmasını arzu ederiz, kabul etmezlerse başka ülkeye kurabilirsin ve İsrail'e elçimizi tanımadığı için yeni bir ceza verilecektir." Uzaylıların kendisine "Sen, dinlerin dini peygamberisin" dediğini öne süren Vorilhon'un tarikatında "şehvânî eğitim" adı altında da kurallar bulunuyor. "Vücutundan veya çıplaklığından hiçbir zaman ayıplık duymayacaksın ki onlara verilen görünüşten utanç duyanlardan yaratıcılarımızı daha hiçbir şey gücendiremez." diyen tarikatın lideri, sınırları kaldırıp kadın üyelere evlenmeden çocuk yapmalarını öğütüyor. Evliliği reddeden tarikat, üyelerine ülkelerinde askerlik yapmamaları emri de veriyor! Tarikatın lideri en geç 2035 yılında yaratıcı olarak kabul ettikleri Elohim'in dünyaya geleceğini ve beraberinde Musa, İsa, Buda ve İslam dininin peygamberi Hz. Muhammed'i de getireceğini öne sürüyor.

Ramtha Tarikatı

ABD'nin Seattle yakınlarındaki Yelm kasabasında 1976 yılının kış aylarında sıradan bir pazar günü, ev kadını Judith Darlene Hampton, evinde yemek yapmaktadır. Birdenbire mutfağında garip bir varlık belirir. 35 bin yıl önce Lemuria adlı kayıp bir kıtada yaşadığını söyler. Hampton'a "*Seni zincirlerinden kurtarmaya geldim.*" der. Amerikalı kadın birdenbire ruhunun bedeninden ayrıldığını hisseder. Sanki bir ışık hızıyla karanlık bir tünele girer, sonra da müt-hiş bir güzellikle karşılaşır. Doğup ölmeyi, dünyaya tekrar tekrar gelmeyi bu tünelden binlerce kez geçerek garip tecrübeler yaşayarak öğrenir.

Yelm'deki bu sıradan kadının bedeninde artık iki ruh vardır. Adının Ramtha olduğunu söyleyen varlık Hampton'ın bedenine girdiğinde onun ağzından mesajlar vermeye başlar. Daha sonra J.Z. Knight adını alan "iki varlıklı" bu kadının bedenine istediği an gelen Ramtha, onu önemli mesajlar getiren "*kutsal insana*" dönüştürür. J.Z. Knight, bugün Washington yakınlarındaki Fransız tarzı şatosunda yaşıyor. Burası aynı zamanda Ramtha Aydınlanma Okulu. Dünyanın pek çok ülkesinden insan onun bedeninden Ramtha ile temas kurmak için binlerce dolar ödeyerek bu şatoya geliyor. Ramtha tarikatının üyeleri arasında Türkler de var, Scientology tarikatı gibi Salma Hayek ve Linda Evans gibi Hollywood ünlüleri de...

KANAL FENOMENİ

Lise mezunu, beş evlilik yaşamış, sigara tiryakisi J.Z.'nin Ramtha ile temasının tarikat üyelerince bilinen adı "*kanallık fenomeni*". Tarikata göre, 1999'da J.Z. Knight, bilim adamları tarafından birtakım aletlerle bağlanarak teste tabii tutuluyor. Bu şekilde "*kanal fenomeni*"nin ispat edildiği öne sürülüyor. Ünlü parapsikologlar Ian Wickramasekera ve Stanley Krippner'in bulgularına göre, Ramtha tarafından kanal olarak kullanılma esnasında J.Z. Knight'ın beyin dalgaları deltaya dönüşüyor ve beynindeki alt cerebellum bölgesi, konuşup yürüyebilmesi için onun vücudunu kontrol ediyor. Bu da aklın gizemlerinden biri olarak düşünülüyor.

250 YIL YAŞAM VAADI

J.Z. Knight, Ramtha ile temasını ilk olarak 1978 yılında açıkladığında herkes ona deli gözüyle bakmıştı. Ancak 1985 yılında bir televizyon şovunda Ramtha'nın bedenine girip bir erkeğin sesiyle konuşmasının ardından durum değişmiş. Ramtha'nın, insan bedeninin en az 250 yıl yaşlanmadan mükemmel şekilde yaşayabileceğini savunuyor. Gençliği uzatmak ve uzun yaşam sırrı Ramtha'da insanın kendi kendine psikolojik olarak yapabilmesini hedefliyor.

RİTÜELLERİ ŞARAP TÖRENİ

Ramtha tarikatındaki tek ritüel şarap töreni. Ramtha, şarabın şifa verici ve hayat uzatıcı özelliklere sahip olduğunu söylediği için, tarikatta derslere başlanmadan önce şarap merasimi düzenleniyor. Şarapla beraber de dua ediliyor. Ramtha'nın kehanetleri de bulunuyor. Mesela Sovyetler Birliği'nin yıkılacağını, tam beş yıl önceden öngörmüş.

Reformatio Fraternitatis

Rose-Croix (Gül -Haç) cemiyetinin kadim kuralları cemiyetin her on yılda bir küçük bir reform ve her yüz on bir yılda bir genel reform gibi belirli devrelerde reformdan geçmesini öngörür. Son genel reform 1888 yılında Hermetic Order of the Golden Dawn ve Fransa'da iki Gülhaç cemiyetinin kurulmasıyla gerçekleşti. Bundan önce Almanya'da 1777 yılında Gold und Rosenkreutz cemiyetinin kurulmasıyla gelen reform vardı. Daha önce bu tür reformlar 1666 vs. oluştu. Böylece, Reverenda Confoederatio et Sincera Fraternitatis ad Rosae Crucis (Gül-Haç Kardeşlikleri Konfederasyonu) selahiyeti altında Hermetic Order of the Golden Dawn (Altın Şafak Hermetik Cemiyeti) Mabetleri ve College of the R.R. ve A.C. Adepti (Yakut Gül ve Altın Haç Üstadları Koleji) 1999 yılı genel reformasyonu beyan ederler. Gerçekten bu safhada bir reform gereklidir. Aleister Crowley ve Israel Regardie sır tutma yeminlerini bozarak Hermetic Order of the Golden Dawn ve R.R. et A.C.'in sırlarının yayınlamaları, cemiyet içerisinde oldukça absürd bir durum yaratmıştır. Crowley ve

Regardie'nin yaptıklarının gerekli olduğu veya kasıtlı ihanet olup olmadığı gibi etik sorunları tartışmaktan özellikle kaçınıyoruz. Tartışılmaz bir şey varsa o da sırlarının çoğu açıklanan bir "ezoterik" cemiyetin absürt konumudur.

Bu durumu telafi etmek için Konfederasyonun salahiyeti altında College of the Adepti of the R.R. et A.C. hemen geçerli olmak üzere, bütün basılı R.R. et A.C. yazıları dış cemiyete taşımaya karar vermiştir. Dolayısıyla, bundan sonra harici (konfederasyon dahilinde) Hermetic Order of the Golden Dawn Mabretleri teorik ve entelektüel öğretiler yerine majikal/uygulamalı öğretileri esas alacaktır. Basılarak açıklanan bütün majikal sistemler artık ağırlıklı olarak dış cemiyette uygulanacaktır (the Hermetic Order of the Golden Dawn).

1999 Reformatio Fraternitatis'in beyanı vesilesiyle Konfederasyon altında College of the Adepti of the R.R. et A.C.'in sadece çoğu basılarak açıklanan R.R. et C.R.'in ezoterik külliyatına değil, fakat oldukça kabarık ve yoğun daha eski gizli ve ezoterik ek aktarımlara sahiptir. Bu külliyatın tam mahiyeti ve menşei R.R. et C.R.'in sırrı olarak kalması gereği görülmüştür, zira reform görmüş R.R. et A.C.'nin öğreti sistemi doğrudan bu ezoterik aktarımlardan kaynaklanmaktadır. Ancak, diyebiliriz ki bu öğretiler gerek maji/teürji (Havâss)ve gerekse de teorik, pratik/labratuar ve içsel simya içermektedir. Bu külliyat kısmen R.R. et A.C. ve S.R.I.A.'dan önceki Rose-Croix kaynaklarına dayanmaktadır. Popüler yanılgıların aksine Rose-Croix tradisyonu ne İngiltere'deki S.R.I.A, ne de Rose-Croix teürjik/majikal tradisyonu Hermetic Order of the Golden Dawn ile başladı. Çok iyi bilinen basılı bilgiler konusunda bir çok Golden Dawn Ma-

bedinin adaylarına uyguladıkları sır tutma yeminleri artık saçma bir konuma geçmiştir. Bu durum konfederasyon dışındaki mabet ve cemiyetlerde daha da absürd durumlara yol açmıştır ve bazen mabet/cemiyet başkanları iç cemiyetin sırları oldukları gerekçesiyle çok iyi bilinen basit ve basılı konularda yanıt vermeye reddetmektedirler. Bazı mabetler R.R. et C.R.'ın basılı bilgilerinin iç cemiyetlerinin sırlarını teşkil ettiklerini iddia ederek, Golden Dawn inisiyelerini henüz dış cemiyetteyken sadece Küçük Defleme Pentagram Ritüeli (Lesser Banishing Ritual of the Pentagram) ve Orta Sütun Ritüeli (Middle Pillar Ritual) uygulamalarını talep ediyorlar. Bu tür saçma durumlar çoğu zaman söz konusu mabet ve cemiyetlerinin inisiyelerine bilinen ve basılı R.R. et C.R. bilgileri dışında verecek fazla bir şeyleri olmadığı için meydana gelmektedir. Reverenda Confoederatio et Sincera Fraternitatis ad Rosae Crucis'e bağlı mabet ve cemiyetler bu tür riya-karlıklara hiç bir ilgisi olmayacaktır. Bunu teyit olarak 1999 Reformatio Fraternitatis'i beyan ediyoruz ve bütün basılı R.R. et A.C. teürjik bilgileri dış cemiyette, Hermetic Order of the Golden Dawn'a taşıdık. Dolayısıyla, reformlu R.R. et C.R. tekrar kapsamlı, EZOTERİK, majikal ve simyasal öğretisi olan gerçek bir EZOTERİK cemiyet konumuna geçmiştir. İşbu beyanla Konfederasyon dahilinde Hermetic Order of the Golden Dawn, R.R. et C.R.'ın içerdiği bütün basılı teürjik bilgiler içeren kapsamlı majikal, teürjik ve uygulamalı öğretilerine sahiptir. Bu öğreti sistemi dış cemiyetteyken inisiyeye R.R. ve C.R.'ın öğretilerine bir hazırlık olarak günlük majikal çalışmaları içeren sağlam bir temel vermektedir.

Rotschild Ailesi (Kırmızı Levha)

Dünya çapında Bankacılık Sektöründe çok bilmece bırakan Rotschild Ailesi. 1750’de Mayer Amschel Bauer, Frankfurt’ta babasından Banka’yı devralır ve Banka’nın ismini değiştirerek adını Rotschild koyar. Kırmızı levha, kapının üstünde asılır. Levha doğu Avrupa’da başarılı bir Yahudi savaşçının sembolüdür.)

Mayer evlenmiş ve 5 erkek ve 5 kız çocuğu olmuştur. Erkeklerin isimleri; Amschel, Salamon, Nathan, Kalmanın (Karl), Jakob (James). Yükselişinin nedeni, Prens Wilhelm IX. Von Hessen-Hanau’nun, parasını bankasına yatırmadan dolayıcıydı ve bu Prens, Mayer’i sıkı sık masonların Almanya’daki gizli toplantılarına getiriyordu. Prens Wilhelm, Hannoveraner Kraliyet ailesinin yakın arkadaşıydı. Bu Kraliyet Ailesi, İngiliz Kraliyet ailesine (Hannoveraner) asker kiralamaktan gelir elde ediyordu. Bu askerler, gelecekte George Washington’un askerlerine karşı Valley Forge’de de savaşacaktı. Rotschild, Wilhelm’in özel danışmanı olmuştu zamanla. Ne de olsa Prens ve ailesi kâr ediyordu. Ama ülkede iç huzursuzluk başlayınca; Prens, Danimarka’ya kaçmak zorunda kaldı ve askerlerin maaşlarını geri almak şartıyla Rotschild’in bankasına bıraktı. Nathan Rotschild (Mayer’in en büyük oğlu), bunun üzerine bu parayı alıp Londra’ya gitti ve orada kendi adına banka açtı. Altın, en güvenilir sayıldığı için bütün parayı altına yatırır. Ne de olsa altınlar, East India Company’den gelmektedir ve sorun çıkması nerdeyse imkânsızdır.

Nathan, tefeciliğe başladı. Duke of Wellington’a borç vermekle nerdeyse bundan 4 misli para ka-

zandı. Zaten Duke of Wellington, aldığı borç parayla askerlerin maaşını ödüyordu. İlerde de güvenli sayılan altınlarından illegal satışla kâr elde etti. Bütün bu ticâretler, Rotschild Ailesi'nin başlangıcıydı ve bundan sonra, uluslararası bankacılığa başlanacaktı. Hedefler, çok büyüktü.

Her oğluna bir büyük Avrupa şehrinde bir banka kuruldu. Amschel, Berlin'de; Salamon, Wien'de; Jakob, Paris'te; ve Kalmann, Neapel'de. Salamon Rotschild, masonların üyesiydi aynı zamanda.

Mayer Amschel Rotschild, vekâletnamesinde tam olarak kim, nasıl, neyi yapmasını gerektiğini yazmıştı. Sermâyeler, erkekler tarafından yönetilecekti. En önemli oy, en büyük kardeşindi. Anlaşmazlıklarda, önemli kararları o alırdı. Bütün gelirler, gizli tutulması gerekirdi. Hele ki devletten...1773 yılında Mayer Amschel Rotschild, tam 12 zengin Yahudi tefeciyle "Sion Bilgelerinin Protokolleri" Frankfurt Yahudi sokağında buluştu. (Dikkat çekilecek konu, buradaki 12 kişi ve kendisi ile birlikte13... Konuyu bilenler için önemli bir rakam) Hedefleri, dünyadaki parayı nasıl kontrol edebilecekleriydi ve uzun, çok titiz bir plan hazırlamaya başladılar.

Herbert G. Dorseys'in açıklamalarına göre şu konularda da konuşulmuş: Acaba İngiliz merkez bankasını nasıl kurup ele alabiliriz? Ne de olsa, o zaman İngiltere'nin tüm sermayesi, ellerinden geçecekti. Dünya çapındaki para akışını elde edebilmek için; İngiliz bankası, tamamen kayıtsız-şartsız kontrol altında olmalıydı. Bunu her defasında söylüyorlardı.

.Dorsey ve William Guy Carr, "Pawns in the Game"nin dosyalarına göre plan "Sion Bilgelerinin Protokolleri"ne ait; ama Rotschild bunu biraz daha

geliştirdi. Ne de olsa birkaç yüzyıl kadar eski bir plandı. Yeni yazı ile gerçek bir anlam kazandı ve bütün detaylar, en inceliğine kadar hesaplandı. Bu çalışmalar, 1901 yılına kadar gizli tutuldu. Tâ ki Rus Profesör S. Nilus Fielen'in eline düşene dek. Profesör Fielen, bu döküman hakkında "Yahudi Tehlikesi" isimli bir kitap yazmıştır ve Victor Marsden de, bunu İngilizceye çevirmiştir

"The Protocols of The Learned Elders of Zion" Toplam 24 protokol vardır ve sadece 12 tanesi bilinmektedir ve onlar da sansürlenmiştir. Sizlere yakında bu bankacı ailesinin nasıl çalıştığını, yaklaşık 70 milyon insanı nasıl ölüme sürüklediğini, Amerika Merkez Bankası'nı nasıl ele geçirdiğini, BM'yi nasıl kontrol ettiğini ve daha aklınız almayacak işler çevirdiğini yazacağım.

Sainte Vehme Cemiyeti

Sainte - Vehme, adalet gayesiyle kurulan gizli cemiyetlerin en meşhurdur. 13. yüzyılın ortasına doğru Vestafalya'da Baviyera ve saks dükü I. ci Frederik tarafından imparatorluğun ilânından sonra hüküm süren kargaşalık ve haydutluk esnasında bu cemiyet doğmuştur. Ren ve Weser nehirleri arasındaki bu arazide kurulan imparatorlukta asayiş temin edilemiyor, haydutlar memleketi haraca kesiyorlardı. Bu anarşiye son vermek, zayıflamış adalet otoritelerinin yerine geçmek için Sente - Vehme cemiyeti kurulmuştur. XIV. asırda bu gizli cemiyet sınırsız bir iktidara mâlikti ve en parlak devrinde yüz binden fazla üyesi vardı ki bunlara Wissenden denilmekteydi. Bu cemiyetin kazai hükmü 1377'de Vestefalya'da impa-

rator 4. Şarl tarafından tasdik edilen kod ile tanınmıştır. Nihayet 5. Şarl ve imparator Maksimilyen'in kanunları, kısa süren bu mahkeme usulü kodunu lüzumsuz kılmıştır. Bununla beraber 16. asırdan sonra bile Sente - Vehme cemiyetinin tesir ve iktidarı gizlice devam etti. Bu gizli cemiyet Alman topraklarının Napolyon askerleri tarafından 1811'de istilâsıyla ortadan kaldırılmıştır.

Cemiyetin teşkilâtı

Bu cemiyet korkuyla karışık bir itibar telkin ediyordu. Zira sosyetenin her sınıfına mensup büyük miktarda üyeleri mevcuttu. Bunlar yeminlerini tutarak mahkemeleri durdurmayı ifa ediyorlardı. Cemiyet mensupları tanınacak işaretler taşıyarak dereceli rütbe alıyorlardı, Frohnboten: hükümleri tatbik etmekle mükellefti. Freischöffen: yargılardı. Stuhlherren: Mahkemeye başkanlık yapardı. Sente - Vehme toplantıları umumiyetle açık havada yapılırdı. Mahkeme celseleri umumiyetle herkese açık bazı durumlarda da yeminlilere tahsis edilirdi. (Gizli mahkeme). Gizli tutulan yazılı bir kanun vardı ki bunu cemiyet haricindekilere bildirmek yasaktı. Başlıca ceza en yakın ağaçta asılmaktı. Sanığa altı hafta üç gün zarfında cevap vermek mecburiyetinde olduğu üç davet yapılırdı. Eğer sanık mahkemeye cevap vermediği kabul ederse otuza kadar şahit göstermeğe hakkı bulunurdu. Şayet sanık mahkûm edilirse Vehme tarafından ağaca astırılmak suretiyle hüküm infaz olunurdu. Sanık üç davete de cevap vermediği takdirde gıyaben mahkûm edilir ve Vehme'nin üç üyesi ona el koyunca en yakın ağaca onu asmak salâhiyetini haiz olurlardı.

Böyle bir mahkemenin işini çabuk bitiren mahkeme usulü ve büyük miktarı bulunan üyeleriyle İspanyol engizisyonu kadar korku telkin etmesi kolayca anlaşılmaktadır.

Satanist Kara Aristokrasi

Thule ve Vril örgütleri, belirli bir yere kadar ortak çalışmışlardı. Vril örgütü, “*Öbür taraf*”taki hedeflere yönelirken; Thule mensupları, daha çok teknik ve ideolojik faaliyetlerde bulunuyor ve NSDAP (Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi)’ın temellerini oluşturuyorlardı.

Vril örgütü ilk kurulduğu zaman adı “*Alldeutsche Gesellschaft für Metaphysik*” (Pancermanist Metafizik Örgütü) idi. “*Alldeutsche Bund*” daha sonra Nasyonal Sosyalist-Sosyalist rejim tarafından yasaklanmıştır. Aslında bu örgüt de “*Peababylonischen Gesellschaft*”tan doğmuştu. Bu örgütün üyeleri aynı zamanda “*Thule-Orden*”a da üye idiler. “*Vril Gesellschaft*”ın 1920’li yıllardaki önderleri, Maria Orschitsch ve Traute A. Adlı medyum bayanlardı. Vril örgütü bazı Nasyonal-Sosyalist çevrelerce “gerici” olarak nitelendiriliyordu. Vril örgütü, geleneksel “*Offizierkorps*” (Subaylar Heyeti) yani, Generalfeldmareşal von Mackense, General von Manstein, General Wever, daha sonra General von Bülow, General Galland ve Büyükamiral Dönitz ile iyi ilişkiler kurmuştu. Vril ile Amiral Kanaris’in “*Abwehr*” (Ordu İstihbarat) içindeki “Z”bölümü ile de 1941 sonunda ilişki kurulmuştu.

Thule ve Vril, III. Reich’in en gizli örgütü olan “*Kara Güneş*” ve aynı şekilde çok gizli bir örgüt

olan “*Kara Taşın Lordları*” ile ilişkideydiler. “*Kara Taşın Lordları*” doğrudan Vril ile bağlantılıydı. Daha sonra kötü ün yapmış olan “*Kara Aristokrasi*” de bu ilişkide rol oynadı. Gerek Vril, gerekse Thule bugün yine mevcuttur. Örneğin, Viyana’daki “*Tempelhof Gesellschaft*” (THG= Tapınakçı Örgütü) III. Reich’in okült sırlarını açıklayan kitaplar yayınlamaktadır. İlluminati örgütü bütün Masonları kontrol edebilir. İlluminati’yi kontrol eden KA’dır.

Geçmişten Günümüze Kara Aristokrasi (KA)

KA, Avrupa'nın en zengin ve güçlü ailelerinden oluşmuştur. Bu aileler, 12. yüzyılda Ceno-va ve Venedik şehirlerini yöneten ve kontrol eden ailelerdi. Bu ailelere "Kara Aristokrasi" denmesinin sebebi, bunların yalan, hile, sahtekârlık, cinayet, terörizm, illuminizim ve Satanizm'e (Kara Büyü'ye) bulaşmış olmaları dolayısıyladır. Diğer bir enternasyonal örgüt, Roma Kulübü (Club of Rome) KA tarafından kontrol edilmektedir. Venedikli KA, eski Avrupalı ailelerin en güçlüsü ve en zenginidir. Bunların serveti dünyanın en zengin ailesi denilen Illuminati'nin kurucularından Rockefeller'lerin servetini kat kat aşmaktadır. KA, "300'ler Komitesi" denilen gizli örgütün ve bundan türeyen bütün örgütlerin kurucusudur. KA'nın faaliyetleri 12. yüzyıla kadar geri gitmektedir. 1155'de Cenova'daki ticari imtiyaz KA'nın eline geçti ki bu durumu bugün dahi muhafaza etmektedirler.

Venedikli KA'nın yolunun üstüne çıkanlar bunu çok pahalı ödemişlerdi. Bizans İmparatoru da Venedikli'lerden ticari imtiyazları geri almaya kalkıştığı zaman

(1170-1177) onların gücünü hissetmişti. İmparator, ailelerin tekeli kırıkmak istediği için KA'ye korkunç bir zarar tazminatı ödemeye mecbur kalmıştı.

1171 yılında Venedik'in mutlak kontrolü Doç'lardan KA'nın eline geçti. Doç'lara buğn "Büyük Komite" denmektedir. Bu komite ticari aristokrasi üyelerinden oluşuyordu.

Venedik bugüne kadar KA'nın elinde kaldı ve gücünü bu şehirle sınırlamakla kalmayıp, bütün dünyaya yaydı.KA, 1000 yıldan beri varlığını sürdürmektedir ve bugün de çok faaldir. Bugün her zamankinden daha güçlü olduğu söylenebilir. KA'nın en güçlü aileleri şu ülkelere dağılmış vaziyettedir: İtalya, Almanya, İsviçre, Avusturya, İngiltere, Hollanda, Yunanistan, Danimarka ve diğerleri.İngiltere Kraliçesi II. Elizabeth'in soyu, Venedikli KA ailelerinden GUELPH'lere dayanmaktadır. Bu eski kan bağı Ethioc, Rudolph, Gunigunda, Azoll gibi isimler taşımaktadır. Kraliçe Viktoria da "*Este Guelph*" ailesinden gelmekteydi. "*Este*" adı Venedikli Marki de Este'den gelmekteydi. "*Guelph*"'ler çok güçlü bir şekilde Alman aristokrasisi ile de kan bağı kurmuşlardır. Örneğin; Hannover hanedanlığı ile Gualph ailesi, büyük güçlerini, kontrollerinde tuttukları uyuşturucu ticaretinden almaktaydı.Bu açıdan bakıldığında Prens Charles'in sık sık Venedik'e gitmesinin sebebi kolaylıkla anlaşılıyor. Bu ziyaretlerin bir amacı da Venedik KA'sisi ile İngiltere Kraliyet KA'sisi arasındaki bağları güçlendirmektir.

Bu asil aileler, dünyadaki –yanlış yönlendirilen- çevre hareketlerinin çoğunun arkasındadırlar. Prens Philip ve Prens Charles sık sık ve açıkça dünyanın "*istenmeyen halklar*"dan kurtulması gerektiğini dile getirmişlerdir. Edinburg Dükü Prens Philip, "*Aşırı nüfus artışı önlemek için, yeniden doğarsam, ölümcül bir virüs olarak dünyaya gelmek isterim!*" demişti.

Bütün masonlar ve Illuminati'yi kontrol eden Ana Masonik Kara Aristokrasi Örgütü İngiliz Prensler Dünya nüfusunu azaltmak için nükleer savaşını başlatmak istiyorlardı. Prens'lerin gelirleri arazi kiralamaya dayandığı için, dünyanın daha fazla endüstrileşmesine karşı çıkıyorlardı.Bu çok asil kraliyet aile-

leri, boğazlarına kadar uyuşturucu ticaretine batmış bir vaziyettedir. Bu aileler bugüne kadar pis işlerini gördürecek uşaklar bulmakta hiç zorluk çekmemişlerdir. İngiltere, Almanya, Kanada ve ABD'nin güçlü aileleri, uyuşturucu ticaretinin köşe direkleri oldukları için, uyuşturucu ticaretinin önlenmesi mümkün olmamaktadır.

Amerikan başkanı Nixon'u Amerika Gizli Hükümetini kontrol eden Illuminati örgütün ana masonik örgüt KA tarafından komplolarla devrilmiştir.

ABD Başkanı Nixon uyuşturucu ticaretine darbe vuracak bir programı yürürlüğe sokmak istediğinde, gerçekte uyuşturucu ticaretini kimlerin yürüttüğü ortaya çıktı; KA'nın görevlendirdiği "*Tavistock-Enstitüsü*". Bu Enstitü derhal Başkan karalamaya başladı ki, ABD'de hiçbir Başkan böyle bir muameleye maruz kalmamıştı. Enstitü ünlü "*Watergate*" planını yürürlüğe sokarak, Nixon'u alaşağı etmeyi başardı. İşte KA'nın hiç küçümsenmemesi gereken gücü buydu!..

İngiliz Gualph'ler hammadde pazarlarına da hükmetmekte ve ayrıca yıllardır altın fiyatlarını dikte ettirmektedirler. Windsor'lar (Guelph'ler) aynı şekilde bakır, kalay, kurşun ve çinko fiyatlarını kontrol etmektedirler. Hammadde borsasının Londra'da olması tabii ki tesadüf değildir!.. Avrupalı KA aileleri ile işbirliği yapan Amerikalı ailerden Harriman'ları, Mc George Bundy'leri ve "*Eastern Establishment*" ailelerini sayabiliriz.

Avrupa kraliyet ailelerinin tamamı Roma Kulübü'nün düşüncelerine sahip çıkmaktadır. Örneğin; Hollanda Kraliçesi Julianna, Rotterdam'da Roma Kulübü'nün düşüncelerinin sergilenmesini istemişti.

Sayeret Matkal

Sayeret Matkal, çok gizli bir komando birliğidir. İsrail özel kuvveti Sayeret Matkal, 1957 yılında İsraili subay Abraham Arnan tarafından kurulmuştur. "Sayeret Matkal", İbranice "genelkurmaya bağlı keşif birliği" anlamına gelir. İsrail devleti ve Yahudilere karşı dünya çapında girişilen eylemleri önlemek amacıyla oluşturulan bu birimin terörizm olaylarının artmasıyla, anti terör ve karşı terör ağırlıklı olarak yeniden yapılandığı sanılıyor, İsrail dışında da özel operasyonlara katılıyor. Sayeret Matkal'ın kamuoyunda bilinen en önemli siması ise bir dönem İsrail başbakanı olarak görev yapan Ehud Barak ve Benjamin Netanyahu'dur. İsrail'in en gizli askeri birliği olan Sayeret Matkal'ın CT operasyonlarından sorumlu birimi, "269" olarak tanımlanıyor. Bu bölümün faaliyetlerine bir örnek olarak, Unit 131 adında ve Sayeret Matkal'a bağlı bir kolun 30 Haziran 1954'te Mısır'da düzenlemiş olduğu bir operasyon gösterilebilir.

Bu birim adaylarını diğer özel kuvvet birimleri olan Sayeret Tzanhanim, Flotilla 13 ve Sayeret Golani arasından seçer. Adaylar, Tzanhanim'de dört aylık fizikî ve ruhsal testlerden başarıyla geçtikten sonra, 5 haftalık paraşütle atlama, rehine kurtarma ve modern iletişim araçlarını kullanma eğitimi alıyor.

Entebbe Baskını

1976 Entebbe baskını harekâtını gerçekleştiren Sayeret Matkal, İsrail ordusunun en yetenekli subaylarını kendine çekmesiyle de ünlü. Nitekim Sayeret Matkal subaylarından ikisi (ilki bu birliğe komuta da

etti), Ehud Barak ve Benjamin Netanyahu, İsrail başbakanı oldular. Bu operasyonda ölen ve operasyonu yöneten İsrail askeri (Jonathan Netamyahu), eski İsrail başbakanı Benjamin Netanyahu'nun ağabeyidir.

27 Haziran 1976'da Atina'dan havalandırılmak üzere olan Air France uçağı Filistin kurtuluş örgütü ve Alman Baader Meinhof grubu tarafından Uganda'nın Entebbe havaalanına kaçırılır. Uganda, o zamanlar diktatör Idi Amin tarafından yönetiliyordu ve teröristlere gizli destek veriyordu. Sayeret Matkal'ın 15 dakikalık operasyonu sonucu şöyledir;

3 ölü rehine(İkisi Ugandalılar tarafından, biri İsrail askerlerine koşarken) 6 ölü terörist (bazı kaynaklarda 8 geçer) 45 ölü Uganda askeri. (Evet, çatışma sonucu 45 Uganda askeri öldürülmüştür. İlegal olarak Uganda hava alanına indikleri için Uganda askerleri Sayeret Matkal'la çatışmıştır.) 11 adet yok edilmiş Uganda askeri uçağı 1 olu Sayeret Matkal askeri

Sayeret Matkal'ın Diğer Bilinen Operasyonları

1968'de, Mısır'da Nil üzerindeki köprüler ve enerji santrallerine sabotaj. 1968'de, Lübnan'da Beirut International Airport'ta Arapha yollarına sabotaj. 1969'da, Mısır elektrik dağıtım santralini etkisiz bırakmak. 1969'da, Mısır kuvvetlendirilmiş Green Island saldırısı. 1970'te, Mısır radar sistemi kurulumunu etkisiz hale getirme. 1972'de, Tel-Aviv'de 512 sefer sayılı Hijacking of Sebena uçağındaki teröristleri etkisiz hale getirme ve yolcuları kurtarma. 1972'de, Suriye istihbarat subaylarını, Suriye'den kaçırma, İsrail'de

alıkoyma. 1973'de, Beytut'ta, "Black September" liderlerini öldürme.1973'de, İsrail topraklarında sayılıp (!) Suriyelilerce işgâl edilen Hermon Dağı'nı geri alma. 1974'de, okul baskınında okul içerisindeki rehinelere kurtarma. 1975'de, otel baskınında otel içerisindeki rehinelere kurtarma.Ve günümüze kadar pek çok benzeri eylemlerde rehine kurtarmada başarılı olmuş servistir.

İsrail'in işgal altındaki Filistin topraklarında yürüttüğü katliamlara karşı karşı Eylül'de Hava Kuvvetleri'ne bağlı 27 savaş pilotunun Batı Şeria ve Gazze'deki görevlerini «masum sivillerin ölümüne yol açması» gerekçesiyle reddetmesinin ardından, Sayeret Matkal da isyan etmiş, üçü subay toplam 13 yedek asker, Başbakan Ariel Şaron'a yazdıkları mektupta, "Artık bu zulüm idaresi ve milyonlarca Filistinlinin insan haklarından mahrum bırakılması adına hayatımızı tehlikeye atmayacağız. Artık yerleşim birimlerinde canlı kalkan olarak görev yapmayacağız. Artık içimizdeki insaniyeti, bir işgal ordusunun operasyonlarında yer alarak yok etmeyeceğiz" ifadelerini kullanmıştır.

Scientology Tarikatı

En ünlü üyesi Tom Cruise olan tarikatın geçen Ramazan'da iftar yemekleri düzenlediği ortaya çıktı. Almanya'nın Hamburg Eyaleti İçişleri Bakanlığı, Scientology tarikatı konusunda Almanya'daki Türkleri uyardı. İçişleri Bakanı Udo Nagel, bakanlık bünyesinde Scientology'ye karşı bir çalışma gurubu oluşturulduğunu, bu grubun içinde de Türk vatandaşları için *"özel bilgilendirme servisi"* bulunduğunu belirtti. Nagel, *"Scientology'nin son zamanlarda Türk derneklerinde yandaş kazanma çabasında olduğu tespit edilmiştir. Bu örgüte karşı Türk vatandaşlarının dikkatli ve hassas davranmalarını istiyoruz."* dedi. Çalışma gurubu başkanı Ursula Cabera da, tarikatın son günlerde Türk derneklerinin içine girerek, gençleri uyuşturucuyla mücadeleyi kullanarak propaganda yaptığını söyledi. Scientology'nin Berlin'deki camilere kadar sızdığı Ramazan'da dinler arası diyalog adı altında iftar yemeği düzenledikleri iddia edildi. 1954'te bilimkurgu yazarı Ron Hubbard'ın Hollywood'da kurduğu tarikat insanların 75 milyon yıl önce galaksideki 76 gezegenden sürgün edilerek dünyaya geldiğini savunuyor. 10 milyon üyesi olan tarikatın ABD'den sonra en güçlü olduğu yer Almanya.

Evet değerli dostlar; bir ülkede eğer din konusu aşırı saldırıya uğrarsa, mevcut dini değerler konusunda insanlar sürekli saldırıya uğrarlarsa, elbette ki sapkın inançlar manevi bunalım geçiren gençleri tuzaklarına düşürmek için fırsat bekleyecekler. Nitekim ülkemizdeki bu manevi kaostan yararlanan bu tür sapkın fikirler lüks otellerde seks partileri vererek toplumdaki zafiyetleri de kullanarak ülke genç-

lerini tekellerine düşürmektedir. Mevcut dinimizin sapkınlıklara asla izin vermediğini biliyoruz. Ancak ülkemizde kutsal dinimize ve değerlerimize o kadar çok saldırı vardır ki gençlerimizde neye inanıp neye inanmayacağını şaşırmış durumda. Asırlardır kutlanan kurban bayramı bakın ne hale geldi, vay neymiş hayvan haklarınıymış, vahşetmiş falan filan. Şunu açıkça söyleyeyim birkaç yıla kadar Müslüman halklar kurbanı gizli gizli kesmeye başlayacaklar. Bu toplumu bu hale getirenler utansın. Bu toplumun inanç değerlerine saldıranlar utansın.

Gelelim Scientology tarikatına. 11.08.05 tarihinde nokta dergisinde Tutkun Akbaş'ın araştırması, bundan iki yıl önce bunu haber vermişti.

Londra'nın en işlek istasyonlarından Goodge Street'in hemen yanı başındaki Tottenham Court Road Caddesi'nde, nerdeyse dört yıldır hiç kaldırılmadan duran "*Eleman aranıyor*" ilanını gördüğünde, 28 yaşındaki İpek kendini şanslı hissetmişti. Çünkü İngiltere'nin en popüler eczanelerinden Boots'taki randevusuna daha 45 dakika vardı. Boots'un hemen çaprazındaki bu "*Eleman aranıyor*" ilanını değerlendirmek için vakit var demekti. İki katlı lüks binanın kocaman tabelasında yazan 'Church of Scientology' yazısının ne anlama geldiği konusunda da hiçbir fikri yoktu. Kapıyı çaldı, geniş bir salona girdi. Kendisini güler yüzle karşıladılar. Hemen beş sayfadan oluşan bir formu doldurmaya başladı. Kişisel bilgiler bölümünün ardından hiçbir iş ilanında karşılaşmadığı garip sorulara yanıt verip vermemek konusunda tereddüt etti: "*Reenkarnasyona inanır mısınız? Geçmiş hayatınızda ne tür bir tecrübe yaşadığınızı biliyor musunuz? Hiç uyuşturucu kullanıp cezaevine girdiniz mi?*" gibi birbirinden tuhaf onlarca soruya yanıt verdi. İstanbullu

İpek'i -Londra'da başlayan öğrencilik serüveninde- bu iş görüşmesinin ardından ilginç olaylar silsilesi bekliyordu. İpek orada değil ama Boots'ta işe başladı. Ama her gün o tuhaf yerin önünden gidip geldi işine. Birgün sigara almak için büfede beklerken 35 yaşlarında bir İtalyan erkek, sigara parasını verdi. Çünkü İpek'in bozuğu yoktu ve adam, centilmence bir hareketle İpek'le tanışma fırsatı da yakalamış oldu. Aradan uzun bir zaman geçti. Kısa bir seyahat için İstanbul'a döndüğünde, o esrarengiz İtalyan nerdeyse her gün Boots'a uğrayıp İpek'i sordu. Boots çalışanları durumdan kuşkulandılar. Yine aradan günler geçti. İpek, otobüs durağında beklerken, kendisine gülen bir adamla göz göze geldi. Önce tanıyamadı, sonra hatırladı. Yine o adamdı. Yine aradan günler geçti. Birgün İpek, bir İngiliz arkadaşıyla salaş bir İtalyan restoranına yemeğe gitti. Tam ilk içkilerini yudumlamışlardı ki, garsonlardan biri İpek'e gelip, "*Size bir telefon var*" dedi. İpek şaşırdı, inanamadı. "*Yanlışlık olmasın*" dedi. Garson, "*Telefondaki ses sizi tarif ediyor*" dedi. İpek telefonu aldığı anda, karşısındaki yine bu İtalyan'dı. "*Benimle bir akşam buluşma sözü vermezsen telefonu kapatmam*" dedi. İpek "Pekâlâ" demek zorunda kaldı. İlk buluşmaları gerçekleşti.

National Film Theatre'da oynayan gizemli bir Fransız filmi 'Green Line'a gittiler. Sohbetsohbeti açtı. 35 yaşındaki İtalyan, İpek'e bir ara ağrılarından ve sıkıntılarından nasıl kurtulduğunu anlatmaya başladı. İtalyan'ın bir zamanlar karnında ciddi ağrılar varmış ve yok olmuş, çünkü bunun sırrını çözmüş. Meğer İtalyan, Ortaçağ'da bir şövalyeymiş. Karnından bir kılıç darbesi almış. Ağrılarının kaynağı buymuş. Bu gizemi çözünce de ağrılarından kurtulmuş. İtalyan, sonuç olarak İpek'e, insanın her türlü sıkıntısını çöz-

mesinin yolunu, geçmişindeki izlerde araması gerektiğinden bahsetti. İşin ilginç tarafı, İtalyan, randevuya tıpkı İpek gibi, yeşil pantolon, turuncu bir tişört ve yeşil hırkayla gelmişti. Sanki önceden sözleşmişler gibi. Konuşmanın bir yerinde İpek'e, "*Kırmızı palton çok yakışıyor*" dedi İtalyan. İpek için film burada koptu. Çünkü takip ediliyordu.

İtalyan, İpek'e Scientolog olduğunu itiraf etti. İpek korktu. İtalyan, onu sürekli aradı. Birgün İpek arkadaşlarına telefonunu açtırdı ve İtalyan'ı tehdit ettirmek zorunda kaldı. İpek'in işyerine çiçekler gönderdi. Yine mesajlar çekti. Sonra birden kayboldu. İngiltere'nin başkentinde yalnız bir Türk'ün başına gelen bu olay, belki binlerce Scientology vakasından biri.

Die Welt'te uyarı

Geçen şubat ayında Almanya'da yayımlanan Die Welt gazetesinde çıkan bir haber, Türkiye'yi yakından ilgilendiriyordu. Haberin başlığı, "*Uzmanlar uyarıyor: Scientology Tarikatı Türkiye'de yayılmayı planlıyor*" idi. Hamburg İçişleri Bakanlığı'nın Scientology Tarikatı ile ilgili araştırma yapan biriminde uzman olarak görev alan Ursula Caberta'nın uyarılarının da yer aldığı haberde, tarikatın gerçek kimliğini açığa vurmada İstanbul'da kurulacak bir organizasyon ile Türk ekonomisine giriş yapma niyetinde olduğu iddiasına yer veriliyordu.

Bu arada aynı tarihte, 31 yaşındaki İhsan Göktaş, yıllarca üye olduğu tarikattan ayrıldıktan sonra yayımladığı gizli raporda, Türkiye'nin Scientology'nin genişlemesi için seçilen 1 numaralı ülke olarak gös-

terildiğini açıklıyordu. Yıllarca tarikat hakkında elde ettiği bilgileri ve gizli Türkiye raporunu Hamburg Eyaleti İçişleri Bakanlığı Scientology Çalışma Grubu Başkanı Ursula Caberta'ya veren Göktaş, *"Beni, tarikat düşüncesini Türkiye'nin dört bir yanına yaymam için seçtiler ve kullandılar. Hedef Türk ticaretini ele geçirmekti"* açıklamasını yapıyordu. Dünya çapında 3500 civarında kilisesi, 155 ülkede faaliyeti ve 8 milyon üyesi olduğu bilinen, Tom Cruise, John Travolta, Nicole Kidman, Demi Moore gibi Hollywood yıldızlarının fanatiği olduğu, *"Dünyanın en hızlı yayılan dini"* iddiasındaki Scientology'nin Türkiye'de de faaliyet gösterip göstermediği hep merak konusuydu. Türkiye'deki temsilcileri ve bağlantılarına ulaşan Tempo muhabiri, Scientology'nin Türkiye'yi kendine yeni üs olarak seçtiğinin bilgilerini ilk kez gün yüzüne çıkarıyor. Araştırmanın ilk ayağı Scientology'nin resmi internet sitesine atılan bir e-mail ile başladı. Gazeteci kimliği gizlenerek Scientology'ye atılan *"Meraklı bir Türk"* mesajına, Z.G. adında bir Türk'ten yanıt geldi. Mesajda, Türkiye'de irtibat kurabileceğimiz U.T. adındaki isimle ilgili bilgilere yer veriliyordu. Tempo muhabirinin yaptığı araştırmalarda, Z.G. ve U.T.'nin henüz yeni faaliyete geçmiş olan bir internet sitesi ve yayıncılık şirketinde de ortak oldukları ortaya çıktı. Bu iki isim, İstanbul Ticaret Odası kayıtlarında henüz iki ay önce kurulduğu anlaşılan bir yayınevinin sahibi. Ayrıca Scientology'nin resmi sitesindeki Türkiye bağlantısında U.T.'nin ismi de yer alıyor. Tempo, uzun çabalar sonucunda hem Z.G.'yi, hem de U.T.'yi konuşturmayı başardı. Bu arada Scientology'nin resmi internet sitesinde, Türkiye *'Starting Point'* olarak belirlenmiş durumda. Yani faaliyetlerin başlatıldığı ülke.

Peki, 8 milyon üyesiyle, yeni çağın bu kült tarikatının amacı ne? Scientology'ye inananlar neyin peşinde? Tarikatın temelini atan kişi, 1986'da ölen bilimkurgu yazarı Ron Hubbard. Tarikatın temelini attığı kitabının adı '*Dianetik: Ruh Sağlığının Modern Bilimi*'.

Tarikatın varoluş hikâyesi ise ilginç: 75 milyon yıl önce, Xenu adında, gezegenler arası kötü bir savaşçı, birçok gezegenin yaşayanlarını öldürüp dünyaya getirmiş ve 'tetan'ları -yani ruhları- atmosfere yayan bir doğal afetler reaksiyon zinciri kurmuş! Atmosfere yayılan bu ruhlarsa, insanların bedenlerine girmiş. Şimdi Scientology'ye inananlar bunu çıkarmanın peşindeler!

Hollywood yıldızlarının üyesi olduğu, ABD' de devlet tarafından bile desteklenen, 'sır dolu' bir teknolojiyle, sıkıntılardan uzaklaştırma gerekçesiyle insanlara aletler bağlayan, dünyanın en zengin tarikatı Scientology, artık Türkiye'de. Türkiye'deki resmi, ekonomik faaliyetlerini bir yayıncılık şirketi üzerinden yapıyorlar. İnternet sitelerinin adı www.superkitaplar.com. Burada Ron Hubbard'ın kitapları pazarlanmaya başlandı bile. Bu arada, Türkiye'deki sayıları konusunda açıklama yapılmıyor.

Scientology Nasıl Örgütleniyor?

1. Bütün hedef aldığı ülkelerde çok sayıda alt örgütler ve paralel yapılanmalar ile biçimleniyor.

2. Hepsi Los Angeles'taki merkeze ve mesela Almanya içinde Kopenhag'daki '*Advanced Organization*' adlı kuruluşa bağlı faaliyet gösteriyor.

3. Scientology'nin ekonomide işletmecilik, pazarlama, teknoloji pazarlama gibi hizmet sektörleri ile ilgilendiği biliniyor.

4. Kendileriyle irtibat kuran herkesle mutlaka iletişime geçiyorlar.

5. Küresel bir yönetim ağınca yönlendiriliyorlar. Yapısı çok sayıda örgüt ve gruptan oluşuyor.

6. En üst birimi Los Angeles'taki '*Dini Teknoloji Merkezi*' (RTC). Başındaki isim: David Miscavige.

7. RTC'nin amacı, Scientology'nin teknolojilerinin doğru ellerde olmasını, doğru kullanılmasını ve üyelerin güvenliğini sağlamak.

8. RTC bünyesinde bir de 'uluslararası işletmecilik' birimi var. Burada sektör bazında stratejiler ve planlamalar yapıyor. Bu bölümün başında adına '*Watchdog-Committee*' denilen bir komite var. Bu komite teftiş ve denetleme faaliyetlerini yürütüyor ve bünyesinde çok sayıda sorumluluk sahalarını paylaşan gruplar var.

9. Scientology çeşitli örgüt türleri ve sektörlerdeki faaliyetleriyle dikkat çekiyor. Bunlarsa: Şöhret Merkezleri Sektörü, Uluslararası Scientology Misyonları Sektörü, Scientology Girişimciliği Dünya Ens-

titüsü (WISE) Sektörü, Daha İyi Yaşam ve Yetiştirme (ABLE) Sektörü, Altın Çağ Sektörü, Kamu Konuları Bürosu (OSA) Sektörü.

10. Scientology faaliyetine başlayacağı ülkelerde ‘Clear’ adını verdikleri ilk uygulama projesi yürütüyor. Mesela ‘Clear Türkiye’ gibi.

11. ‘Gung-Ho’ adı verilen gruplar, tarikatın dünya hükümetini kurmak için sempati duyan veya yakın duranları Scientology bünyesine katıyor.

12. Tarikatın ayrıca ‘OSA’ adında bir de gizli servisi var. Daha önce adı Guardian Office olan bu örgüt, sonra ‘Department of Special Affairs’ (DSA) adını aldı. İsim daha sonra OSA halini aldı. Her ülkede bu gizli servisten bulunuyor.

13. İddiaya göre tarikatın bir de hapishaneleri var. Rehabilitasyon Projesi Gücü (RPF) ceza ve çalışma kampı gibi. Günde 18 saat çalışılan, konuşmanın yasak olduğu, gıda olarak sadece bezelye ve pirincin verildiği bu toplama kamplarının varlığı Alman makamlarının belgelerine dayanıyor.

14. Allah’ın varlığına inandıklarını ifade ediyorlar. Cennet ve cehenneme inanmıyorlar. Reenkarnasyon, inançlarının temelini oluşturuyor.

15. Scientology, bugün 40 yaşındaki, liseden terk ve ikinci kuşak bir kilise üyesi olan David Miscavige tarafından yönetiliyor.

Sicarii Gizli Örgütü

Sicarii, Hz. İsa döneminde Yahudi suikastçilerden oluşan gizli bir cemiyetti. Diğer suikastçi grupları gibi Sicarii de dini fanatizm ve delilik ölçüsünde siyasi tarafgirlik karışımıyla üyelerinin körü körüne sadakatini sağlıyordu. “*Hançer*” sözcüğünün Latincesi, “*sicarus*”tur ve Sicarii, basitçe “*hançerli adam*” anlamına gelir. Bu terim, aynı zamanda Roma arenasında bir gladyatör tipinin de adıdır. Çünkü gladyatörler, taşıdıkları silah göre adlandırılıyorlardı. Julius Caesar, Yahudilerin dostu ve hayranıydı. Roma imparatorluğu döneminde onlara devlet kurma ve huzur içinde yaşama izni vermişti. Bu devlet, Haşmoneyan Hanedanı’nın kukla Yahudi kral ve kraliçeleri tarafından idare ediliyordu. Ama Roma’nın fethettiği başka bölgelere göre ayrıcalıkları çok daha fazlaydı. Ancak Yahudiler ve onların fatihleri (Romalılar, uzun bir listenin sonundaydı. Diğer fatihler arasında Babilliler, Asurlular, Selevkos Yunan İmparatorluğu da vardı) arasındaki ilişki, sonraki yüzyılda giderek sorunlu bir hal aldı.

Bu yeni anlaşmazlığın iki nedeni vardı: Bağnazlar ve Sicarii:

☉ Zealotlar, Judea merkezli aşırı sağcı bir siyasi partiydi. İngilizcede “*bağnaz*” anlamına gelen “*zealot*” sözcüğü, ideolojinin kör ettiği insanlar için kullanılır.

☉ Sicarii, Zealotlardan oluşan gizli bir cemiyetti ve bu cemiyetin üyeleri, Roma işgâline karşı isyan başlatmakla yetinmeyen Yahudilerdi.

Sicarii tarikatı, kanlı bir isyan başlatmaya ni-

yetliydi ve “*Helenleşmiş*”, yani Romalı derebeylerinin etkisi altına girmiş ya da onlara olumlu bakan herkesi öldürerek bunu bir ölçüde başardılar. Sonunda M.S. 68’de aradıkları kıyamet senaryosunu tetiklemeyi başardılar. Şiddetten bıkip usanan Roma lejyonları, bu zorlu eyaleti işgal etti. Ulusu kıyıma uğratan ve Yahudileri dünyanın dört bir yanına dağıtan üç uzun savaştan ilkiydi bu. İnançlı Yahudiler, Sicarii’nin Tapınak Dağı’nda, Kudüs’teki en kutsal ibadet yeri Süleyman Tapınağı’nda bile kan dökmekten çekinilmemesinden dehşete düşmüşlerdi. Ancak dini festivaller arasında mekanı dolduran kalabalığın içine karışıp hedeflerini öldürdükten sonra yine kalabalığın arasında kaybolmak, Sicariilerin salt tapınağa hürmet ettikleri için vazgeçemeyecekleri kadar büyük bir fırsattı. Dökülen kan bir Romalıya ya da Roma vatandaşına ait olduğu sürece, Sicariiler için hiçbir sorun yoktu. İsyanın son dramatik sahnesini dağ şehri Masada’da tasarlayan bir grup Sicarii, teslim olmak yerine topluca intihar etmeyi seçmişti. Onlara boşuna Zealotlar dememişlerdi. Romalılar, birini yakalayıp işkence ettiği zaman, tarihçi Josephus’un anlattıklarına göre adamın cesareti ya da belki de delilik ölçüsündeki setliği, herkesi şaşırtmıştı. Hatta Sicarii çocukları bile işkence gördüklerinde Sezar’ı lider kabul etmeyi reddediyorlardı. Hz. İsa’ya ihanet eden havarisi Yahuda İskaryot da büyük olasılıkla bir Sicarii idi. “*İskaryot*” sözcüğü, “*Sicariilerden biri*” anlamına gelen sicarus sözcüğünün Latinleştirilmiş versiyonuydu.

Judea dümdüz edildikten sonra, Sicariiler, Mısır’a kalabalık bir Yahudi nüfusunun yaşadığı İskenderiye’ye kaçtılar ve onları da isyana teşvik etmeye çalıştılar. İskenderiye Yahudileri, bu teklife bulabil-

dikleri bütün Sicariileri öldürerek karşılık verdi. Geriye kalanlar, birer birer yetkililer tarafından yakalandı ve kısa süre sonra Sicariiler, tarih sahnesinden silindiler.

Sion Tapınağı Tarikatı Ve Sion Liderleri Protokolleri

Büyük Kulüp, Masonlar, Sebataycılar, Siyonistler, Evangelistler, Kuru Kafa ve Kemikler Tarikatı vb... Hepsi Siyonizm Tapınağı Tarikatı altında toplanıyorlar.

Masonlar, Sabataycılar, İlluminati, Evangelistler, Dış ilişkiler Konseyi, Bilderbergler, Kuru Kafa ve Kemikler vb... Bunların hepsi Merkezi Kudüs'te bulunan ve başından 70 hahamın bulunduğu Siyonizm Tapınağı Tarikatı için çalışmaktadır. Bu Siyonizm düşüncesinin temeli, sınırları Şüveyş kanalından Basra'ya oradan Anadolu toprakları Kapadokya'ya kadar olan bölgede merkezi Kudüs'te bulunan Siyon Tepeleri üzerine kurulmuş bir kaleden dünyayı yönetmektir.

Protokoller, 1905 yılında Rusya'da ortaya çıktığında, artık herkes, hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını biliyordu. Ve öyle de oldu. Tüm dünyada mutlak Yahudi hükümdarlığı amacı güden "*Protokoller*", beraberinde cinayetleri, sürgünleri, ihanetleri, tuzakları, yalanları ve kaçınılmaz olarak kan ve gözyaşını getirdi. "*Protokoller*"i kim kaleme aldı? Nerede ve ne zaman ilan edildi? Neden Rusya'da ortaya çıktı? Rus Devrimi'nin altında yatan gerçek, "*Protokoller*" mi? Sergius Nilus'un dediği gibi, Siyonizm'i temsil eden sembolik yılanın Kudüs'e dönmeden önce uğrayacağı son durak İstanbul mu?

“Bize karşı olan her şeyi ortadan kaldırmayı kendimize görev edineceğiz. Bu amaçla, krallığımızı kurmamıza çeşitli silahlarla karşı koyan herkesi merhametsizce katledeceğiz.” (IV. Protokol)

“Yahudi olmayanların ölmesini istiyoruz.” (III. Protokol)

Bunları yazan ya bir canı, ya da bir çılgın. Ancak, bir canı ya da çılgın için olağanüstü bir başarı. Eğer bu fikirlerin gerçekten tek bir beyinden çıktığını düşünürsek, yazarın ne bir canı, ne bir çılgın, fakat adanmışlık duygusu ve imanın önderlik ettiği bir beyin olduğu ortaya çıkıyor. Hayal olabilmesi için korkunç derecede gerçek, kurgu olması için son derece mükemmel.

“Dünyada Yahudi ırkından daha gizemli, daha ölümcül ve daha ilginç bir başka ırk daha yoktur.” (Yahudi Dr. Oscar Levy)

SİYON LİDERLERİNİN PROTOKOLLERİ - 1

Edebiyat yapmayı bir kenara bırakarak her fikrin manasını söyleyeceğiz. Mukayese ve istidlâl ile çevremizdeki hadiselerle ışık tutacağız. İleride meydana koyacağım sistemimiz iki görüş noktasından hareket eder; kendimiz ve Yahudi olmayanlar.

Dikkat etmelidir ki kötü düşünceli insanlar sayıca iyi insanlardan fazladır. Bundan dolayı onları idare etmekten en iyi neticeler akademik müzakerelele değil, şiddet ve yıldırma ile elde edilir. Herkes iktidar mevkiinde olmayı arzu eder, her şahıs bir diktatör olmayı ister, yeter ki buna muktedir olsun. Kendi menfaatini temin etmek uğrunda herkesin menfaatini feda etmeye istekli olmayan insanlar gerçekten pek azdır.

İnsan denilen yırtıcı hayvanları zapt eden nedir?

Onlara şimdiye kadar rehberlik için ne hizmet etmiştir. Cemiyet hayatının başlangıcında onlar, kaba, kör kuvvete tabi oldular. Sonra ise yanı mahiyette ve sadece kıyafet değiştirmiş bir kuvvet olan kanunlara boyun eğdiler. Bundan şu neticeyi çıkarıyorum. Yaradılışın kanununa göre hak, kuvvete yatar. Siyasi hürriyet bir fikirdir, fakat gerçek değildir. Otorite mevkiinde bulunan bir partiye baskı yapmak gayesi ile halk kitlelerini diğer bir partiye çekmek lüzumu ortaya çıktığı zaman, bu fikrin yem olarak nasıl kullanılacağı bilinmelidir. Liberalizm de denilen bu hürriyet fikrine eğer hasmın kendisi de kapılmış ve bu fikrin uğrunda iktidarının bir kısmını teslim etme-

ğe arzulu ise görev daha da kolaylaşır. Burada bizim nazariyemizin zaferi kesinlikle meydana çıkıyor.

Gevşetilen hükümet dizginleri hayat kanunu gereğince derhal yeni bir el tarafından ele geçirilir ve bir araya toplanır. Çünkü milletin kör kuvveti bir gün dahi rehbersiz kalamaz ve yeni otorite, liberalizm ile zayıflatılan eskinin sadece mevkiine yerleşmekten ibaret kalır.

Günümüzdeki liberal idarecilerinin iktidarının yerini *“altının iktidarı”* almıştır.

Bir zamanlar iman hükmetmişti. Hürriyet gerçekleşmesi imkânsız bir idealdir. Çünkü kimse onun ölçülü olarak nasıl kullanılacağını bilmez. Halka muayyen bir müddet için kendi kendini idare etme yetkisi vermek, onları düzensiz bir güruh haline getirmeye yeter. Ondan sonra orada öldürücü bir didişme ortaya çıkar ve kısa zamanda sınıf mücadelesine dönüşür. Bu durumun içinde devletler yanıp yok olur ve onların değeri bir kül yığını derecesine iner. Bir devlet kendi sarsıntıları içinde kendini tüketse veya dâhili anlaşmazlıkları onu dış düşmanlarından zayıf duruma getirse telafi edilemez bir kayba uğramış sayılabilir. O bizim hâkimiyetimize girmiştir. Tamamı ile bizim ellerimizde olan sermayenin istibdadı ona bir saman çöpü uzatır. Devlet ister istemez ona sarılır. Eğer sarılmazsa dibi boylar. Liberal düşünceli bir kimse yukarıdaki gibi fikirlere ahaka aykırı derse şu sualleri sorarım: Her devletin iki düşmanı olduğuna ve harici tutmak onlara gece vakti veya üstün sayıda kuvvetlerle hücum etmek gibi mücadelenin her tarz ve maharetini kullanma, ahlaka aykırı mütalaa edilmediğine göre daha kötü bir düşmana karşı cemiyetin yapısını ve amme menfaatini bertaraf edenlere

karşı ayını vasıtalarla, nasıl olurda ahlaka aykırı ve müsaade edilemez denilebilir?

Sağlam mantıklı herhangi bir dimağ için akla uygun müşavere ve münakaşalar yardımı ile kalabalık güruhları bir yöne sevk etmede herhangi bir başarı ümit etmek mümkün müdür? O zaman akılsızca itiraz ve tekzipler de yapılabilir: Bu gibi itirazlar halk arasında daha çok taraftar bulursa muhakeme kuvveti su yüzüne çıkabilir mi? Avam tabakasından olan ve olmayan insanlara sadece küçük ihtirasları önemsiz kanaatleri, adetleri, ananeleri, hissi nazariyeleri rehberlik ettiğinden parti anlaşmazlıklarına düşerler, hatta tamamiyle uygun müzakere temeline dayanan herhangi bir anlaşmaya engel olurlar. Bir kalabalık güruhunun her kararı, bir çoğunluk ihtimaline veya çoğunluğa dayanır. Onlar siyasi sırları bilmediklerinden bir kısım gülünç kararlar ortaya koyarlar ki bunlar idareye bir anarşi tohumu eker. Siyasetin ahlak ile ortak hiçbir yönü yoktur. Ahlaka uygun bir şekilde hüküm süren bir hükümdar mahir bir politikacı değildir ve bundan dolayı tahtında sağlam duramaz. Hükmetmek isteyen kimse hem kurnazlığa hem de yapmacılığa başvurmalıdır. Açık sözlülük ve dürüstlük gibi halk arasında meziyet sayılan vasıflar siyasette kusurdurlar. Çünkü bunlar en kuvvetli düşmandan daha tesirli olarak ve daha kesinlikle hükümdarları tahtlarından düşürürler. Bu gibi vasıflar Yahudi olmayanların krallıklarına ait olmalıdır. Fakat biz hiçbir surette o vasıfları rehber edinmemeliyiz.

Bizim hakkımız kuvvette yatar. Mücerret bir düşünce olan “hak” kelimesi hiçbir şey ile ispat edilemez. Bu kelimenin manası şundan başka bir şey değildir: İstedığimi bana ver ki onunla senden kuvvetli olduğuma dair delil sahibi olayım...

Nerede hak başlar? Nerede sona erer?

Merkezi otoritenin zayıf olduğu, liberalizmin durmadan çoğalttığı hakların seli ortasında; kanunların ve hükümdarların şahsiyetlerini kaybetmiş oldukları herhangi bir devlette; kuvvetlinin hakkı ile hücum etmek ve mevcut bütün kalite ve düzeni darmadağın etmek, bütün müesseseleri yeniden kurmak, kuvvetlerinin hakkını kendi liberalizmleri içinde gönüllü olarak bırakıp bize terk edenlerin hükümdarı olmak için kendimde yeni bir hak buluyorum. Her çeşit iktidarın sallantı halinde olduğu şimdiki zamanda bizim iktidarımız diğer herhangi birinden daha yenilmez olacaktır. Çünkü o hiçbir kurnazlığın artık kendisinin temellerini çürütemeyeceği bir kuvvete sahip oluncaya kadar görünmez kalacaktır.

Şimdi işlemek zorunda bırakıldığımız geçici kötülükten, sarsılmaz bir idarenin iyiliği meydana çıkacaktır. Bu idare, liberalizmin hiçe indirdiği milli hayat mekanizmasının düzenli işleyişini geri getirecektir. Gaye, vasıtaları haklı kılar. Bu duruma göre planlarımızda, dikkatlerimizi iyi ve ahlakla uygun olandan ziyade lüzumlu ve faydalıya çevirelim. Önümüzdeki stratejik bir plandır. Birçok yüzyıllar boyu devam eden çabaların boşa gittiğini görmek riskine girmeden bu plandan sapamayız. Faaliyetin memnuniyet verici şekillerini üzerinde inceden inceye durarak meydana getirmek için avamın seviyesizliğini, gevşekliğini, sebatsızlığını, kendi hayat ve refahının şartlarını anlamak ve onlara uymaktaki kabiliyetsizliğini dikkat nazara almak gereklidir. Bilinmelidir ki; avamın kuvveti kör, hissiz ve akılsızdır. Daima herhangi bir taraftan gelen telkinlerin elinde kalır. Bir kör diğer bir köre onu uçuruma yuvarlamaksızın rehberlik edemez. Binaenaleyh büyük bir zekâ sahibi olsalar

bile avamın fertleri ve halk arasından çıkan sonradan görme kimseler henüz siyasetten anlamadıklarından bütün milleti mahva götürmeksizin kitlenin liderleri olarak ileri çıkamazlar. Ancak çocukluğundan beri müstakil olarak hükmetmek için eğitilmiş bir kimse siyaset alfabesi ile tertip edilebilen kelimelerin manasını anlayabilir. Kendi haline, yani aralarından çıkan sonradan görme kimselere bırakılan halk, iktidar ve itibar elde etmeğe çalışmanın tahrik ettiği parti çekişmeleri ve bundan doğan karışıklıklarla kendisini mahva götürür.

Halk kitlelerinin sükunetle ve küçük kıskançlıklardan ari olarak karar vermesi ve şahsi menfaatleri ile karıştırmadan memleket işleri ile uğraşabilmesi mümkün müdür? Bunlar harici bir düşmandan kendilerini koruyabilirler mi? Bu düşünülemez. Çünkü halk kitlesinde kafa sayısınca parçalanmış bir plan bütün birliğini kaybeder, bu suretle anlaşılmaz olur ve tatbiki imkânsız hale gelir.

Ancak müstebid bir hükümdar ile planlar geniş ve açık bir şekilde, üzerinde dikkatle durularak hazırlanabilir ve devlet mekanizmasının parçaları arasına uygun şekilde dağıtılabilir. Bundan çıkan zaruri sonuç şudur ki; herhangi bir memleket için tatmin edici hükümet şekli birdir. O da sorumlu bir şahsın ellerinde toplanmasıdır. Kesin bir istibdat olmaksızın medeniyet mevcut olamaz. Medeniyet, kitleler tarafından değil onların yöneticisi tarafından devam ettirilebilir. Avam vahşidir ve vahşetini her fırsatta gösterir. Avam hürriyeti ellerine aldığı an o hürriyet çabucak vahşetin en yüksek derecesi olan anarşiye dönüşür.

Hürriyetin kendilerine çok miktarda içki kul-

lanma hakkı verdiği, içki ile düşünce kabiliyetini kaybetmiş, alkollenmiş hayvanlara bakın. Bu bizim için değildir ve bu yol bizim yürüyebileceğimiz yol değildir. Yahudi olmayan halk, alkollü içkilerle düşünce kabiliyetlerini kaybetmişlerdir. Onların gençliği klasisizm ve ilk çağ ahlaksızlığı ile ve içlerine soktuğumuz özel ajanlarımız, öğretmenler, hizmetçiler, zenginlerin evlerinde mürebbiyeler, takipler vasıtası ile zehirlenerek ahmak bir şekilde yetiştirilmişlerdir. Bu sonuncular arasına kötü yol ve lüks içindeki kimseleri gönüllü olarak takip eden ve kendine sosyete kadını denilen kimseleri de dahil edeceğim. Parolamız kuvvet ve yapmacıktır. Siyasette sadece kuvvet, bilhassa devlet adamlarına çok lüzumlu olan kabiliyetler içine gizlenmiş kuvvet galip gelir. Taçlarının bir kısım yeni kuvvetlerin ajanlarının ayaklarına düşmesini istemeyen hükümetler için şiddet bir prensip ve desise ile yapmacık usûl olmalıdır. Bu kötülük sonunda iyiliği elde etmek için tek ve yegâne vasıtaadır. Bundan dolayı gayemizi elde etmeğe hizmet edecekleri zaman rüşvetçilik, düzenbazlık ve hıyanet hususlarında duraklamamalıyız. Siyaset yolu ile başkalarının mülkünü tereddütsüz olarak nasıl ele geçireceğimizi bilmeliyiz, eğer bu yolla başkalarına boyun eğdirmeyi ve hükümdarlığımızı temin edebileceksek. Bizim devletimiz, bu sessiz işgal yolunda ilerlerken körü körüne itaat meydana getirmek için lüzumlu olan dehşet havasını sürdürmek hususunda savaş korkusunun yerine daha az fark edilebilen fakat daha tatmin edici olan ölüm cezasını koymak hakkına sahip bulunmaktadır. Adil fakat merhametsiz şiddet, devlet kuvvetinin en büyük amilidir. Sadece menfaatimiz için değil aynı zamanda vazifemiz icabı olarak ve zaferimiz için şiddet ve yapmacık programı devam

ettirmeliyiz. Hesaba dayanan bu doktrin kesinlikle kullanılan vasıtalar kadar kuvvetlidir. Bundan dolayı o vasıtalar ile olduğu kadar şiddet doktrini ile zafer kazanacağız ve bütün hükümetleri bizim hükümetimizin tebası haline getireceğiz. Bütün itaatsizliklerin ortadan kalkması için bizim merhametsiz olduğumuzu bilmek onlara yetecektir. Çok eski zamanlarda «hürriyet, eşitlik, kardeşlik» kelimelerini halk kitleleri arasında ilk defa biz bağırdık. O günlerden beri her taraftan gelip bu oltaya takılan budala papağanlar tarafından bu kelimeler çok defa tekrar edildi. Bunlarla, evvelce avamın baskısına karşı çok güzel muhafaza edilen dünyanın refahı ve ferdin hakiki hürriyeti giderildi. Yahudi olmayanların sözde zeki insanları, ilim sahipleri, bu mücerred kelimelerin hakiki manalarını anlayamadılar. Bunların manalarının ve karşılıklı münasebetlerinin çelişmesine dikkat etmelidir. Görmediler ki mahlukat arasında eşitlik yoktur ve hürriyet olamaz. Yaradılıştan akıl, seciye ve kabiliyetler eşit değildir. Düşünmediler ki avam tabakası kördür. Onların arasından seçilip yönetimi üzerlerine alan sonradan görmeler de siyaset mevzuunda avam tabakasının kendisi gibi kördürler. Yetişmiş bir kimse bir budala da olsa yine hükmedebilir. Hâlbuki yetişmemiş kimse çok zeki de olsa siyasetten bir şey anlamaz. Bütün bu hususlara Yahudi olmayanlar dikkat etmedi. Oysa ki her zaman hanedan hükümdarlıkları bu fikirlere dayanmıştır. Çünkü baba siyasi işlere dair bilgileri oğluna naklederdi. Bu suretle bunları hanedan içindeki intikal manasını kaybetti ve bu durum davamızın başarısına yardımcı oldu.

Dünyanın her köşesinde “*hürriyet, eşitlik, kardeşlik*” kelimeleri şuursuz ajanlarımız sayesinde, bizim sancağımız coşkunluğu taşıyan çok sayıda

kimseleri saflarımıza soktu. Bu kelimeler daima Yahudi olmayanların refahını kemiren, her tarata sulhu, sükûneti, dayanışmayı yok eden, Yahudi olmayan devletlerin bütün müesseselerini tahrip eden mahvedici kurtçuklar oldular. İlerde göreceğiniz gibi bu durum bize zaferimiz için yardım etmektedir. Bu diğer şeyler meyanında en kuvvetli imkânı, yani imtiyazları yıkma, başka bir ifade ile Yahudi olmayanların aristokrasisinin tüm mevcudiyetini yok etme imkânını elimize geçirmeye bizi muktedir kıldı. Bu sınıf halkları ve memleketlerin bize karşı sahip oldukları yegâne müdafaa vasıtası idi. Yahudi olmayanların tabii ve soya dayanan aristokrasisinin yıkıntıları üstünde biz para aristokrasisinin önderliğinde bizim tahsil görmüş tabakamızın aristokrasisini kurduk. Bize bağlı olan serveti ve bizim Siyon Liderlerimizin tertip ettiği tahrik kuvveti olan bilgiyi ve aristokrasinin şartları olarak tesis ettik. İhtiyacımız olan insanlarla münasebetlerimizde daima beşer düşüncesinin en hassas duyguları, para hesabı, tamah ve insanın maddi ihtiyaçları hususundaki açgözlülük üzerinde işlemek suretiyle zaferimiz kolaylaştırılmış bulunmaktadır. Bu beşeri zafiyetlerin her biri tek başına ele alınunca şahsi teşebbüse felce uğratmaya yeterlidir. Çünkü insanların temayüllerine göre istedikleri verilerek faaliyetleri satın alınmıştır. Hürriyet mücerritliği, her memlekette avamı; hükümetlerin, memleketin sahipleri olan halkın kahyası olmaktan başka bir şey olmadıkları ve kahyanın ise eskimiş bir eldiven gibi değiştirilebileceği fikrine inandırmağa bizi muktedir kıldı. Halk temsilcilerinin bu değiştirilme imkânı, onları bizim emrimize tabi hale getirdi ve böylece bize onları tayin etme kuvveti verdi. Gayelerimize erişebilmek

için harplerin mümkün olduğu kadar arazi kazançları ile neticelenmemesi zorunludur. Böylece harpler ekonomik alana kaydırılacaktır. Bu alanda milletler verdiğimiz yardımda üstünlüğümüzün kuvvetini sezmekte gecikmeyeceklerdir. Bu durum her iki tarafı bizim beynelminel ajan kadromuzun merhametine terk edecektir. Bu kadromuz milyonlarca göze sahip olup; devamlı olarak gözetleme halindedir ve hiçbir tehdit onları engellememiştir. Sonra bizim beynelminel hukukumuz, milli hukuku ortadan kaldıracak ve devletin medeni kanunları, tebası arasındaki münasebetleri nasıl idare ediyorsa, milletleri öyle idare edecektir. Halkın içinde kabiliyetleri ve kölece itaatlerine göre titiz bir dikkatle seçeceğimiz idareciler, idare etme sanatında eğitim görmemiş kimselerden olacak ve bundan dolayı kendilerinden müşavirleri ve uzmanları olan çocukluklarından beri bütün dünya işlerini idare etmek için yetiştirilen bilgi ve zekâ sahibi kimselerin ellerinde oyuncak olacaklardır. İyice bildiğiniz gibi bizim bu uzmanlarımız idare hususunda ihtiyaç duydukları malumatı bizim siyasi planlarımızdan, tarih derslerinden ve her an geçen hadiselerin müşahedelerinin tatbikatı ile yönetilemezler. Onlar neticelerden tenkidi bir görüş çıkarmayan nazari usule alışıkırlar. Bundan dolayı bizim onları hesaba katmaya ihtiyacımız yoktur. Bırakın onları vakti gelinceye kadar kendilerini eğlendirsinler veya girişkin mazilerinin yeni şekillerinin ümidi içinde ve zevklerinin hayalleri ile yaşasınlar. Bırakın; bizim onları ilmin emirleri diye kandırdığımız oyunların başrolünü oynasınlar. Bu maksatla devamlı olarak basınımızın vasıtası ile bu nazariyelere körü körüne itimat uyandırıyoruz. Yahudi olmayanların bilim adamları bilgileri ile böbürlenecek ve ilimden elde edeceği bütün

malumatı makul bir şekilde doğruluğunu ispat etmeden tatbik mevkiine koyacaktır. Halbuki bizim arzu ettiğimiz istikamette eğitmek için bunları kurnazlıkla tertip etmişlerdir. Bir an bile ifadelerimizi boş sözler sanmayın. Bizim tertip ettiğimiz Darwinizm, Marksizm, Nietzscheizm'in başarılarını dikkatle düşünün. Biz Yahudiler için bu direktiflerin Yahudi olmayanların üzerinde nasıl bir bölücü etki yaptığını görmek herhalde zor olmayacaktır. Siyasette ve idari işler yönetmekte hata yapmaktan kaçınmak için milletlerin düşüncelerini, seciyelerini ve temayüllerini hesaba katmak bizim için zaruridir. Siyasetimizin zafer ve onun meydana getirdiği mekanizmanın işleyişi, karşılaştığımız halkların mizacına göre değişmelidir. Onun tatbikatı şimdiki zamanın ışığında geçmişten alınan derslerin hülasalarına dayanmadıkça temin dilmeyecektir. Bugünün devletlerinin elinde büyük bir kuvvet vardır ki; halkın içinde düşünce hareketleri meydana getirir. Bu, basındır. Basının rolü devamlı olarak ihtiyaçları zaruri imiş gibi göstermek ve halkın şikâyetlerini ifade etmek ve hoşnutsuzluk meydana getirmektir. İfade hürriyetinin zaferi basında mücessem hale gelir. Fakat Yahudi olmayan devletler bu kuvvetin nasıl kullanılacağını bilmediler ve o kuvvet bizim elimize geçti. Basın vasıtası ile kendimiz gölgede kalarak tesir yapmak gücünü kazandık. Her ne kadar kan ve gözyaşı isek de basın sayesinde altını ele geçirdik. Gerçi halkımızın içinden birçoğunu feda ettik, fakat altın elimize geçti. Safımızdan fend edilen her şahıs Tanrı nazarında bin Yahudi olmayan şahısa bedeldir.

Sion Protokolleri ve “Priore De Sion” Örgütü

“*Prieuré de Sion*” örgütünün varlığı ve etkinlikleri ile ilgili olarak bulunan en ikna edici kanıtlardan biri, 19. yüzyıl sonlarından kalmadır. Söz konusu kanıt, çok iyi bilinmesine karşın, bir kanıt olarak asla değerlendirilmemiştir. Tam tersine, sürekli olarak pek uğursuz olaylarla ilişkilendirilmiş ve yakın tarih üzerinde kötü etkiler yaratmış olan bu kanıt, birçok kişinin aklından çıkarmakla huzur duyacağı şiddetli duyguları, acı çekişmeleri ve tüyler ürperten anıları hala canlandırmaktadır. Bu kanıtın, insanlarda yarattığı önyargı ve acılar göz önüne alınırsa, bu kişilerin tutumu anlaşılabilir. Ancak bu kanıt, suç oluşturacak biçimde kötüye kullanılmışsa, bu kanıtın ciddi bir biçimde yanlış değerlendirildiği de anlaşılmalıdır. Rus Çarı Nikola ve Çariçe Aleksandra’nın çevresinde, Rasputin’in etkisi az çok bilinir. Buna karşın, Rasputin’den çok önceleri de Rus sarayında etkin ve güçlü ezoterik grupların bulunduğu genellikle bilinmez. 1890’lar ve 1900’lerde, böyle bir grup Mösyö Philippe ve danışmanının çevresinde oluşmuştu. Saint Petersburg’taki Rus sarayına düzenli ziyaretler yapan Mösyö Philippe’nin danışmanı, ünlü Fransız gizemcisi Papus’tan başkası değildi. Papus; Languedoc yöresindeki Yeni Kathar Kilisesi’nin kurucusu Jules Doinel, İsa’nın mezarını bulduğunu ileri süren Peladan, Emma Calvé ve Claude Debussy gibi kişilerle bağlantılıydı. Kısacası, 19. Yüzyıl sonlarındaki “*Fransız Okült (Gizlici)Canlanışı*” yalnızca Saint Peterburg’a yayılmakla kalmamış; temsilcileri, Çar ve Çariçenin kişisel güvenini kazanarak sarayda ayrıcalıklı konuma ulaşmışlardı.

Ne var ki, Papus ve Philippe tarafından oluşturulan ezoterik etki grubuna, kimi güçlü kişiler şiddetle karşı çıkmaktaydılar. Örneğin, Büyük Düşes Elizabeth, imparatorluk tahtının yakınına kendi adamlarını yerleştirmek niyetindeydi. Büyük Düşesin yandaşlarından biri de, sonradan Sergey Nilus adıyla çok ünlü olacak olan, oldukça alçak karakterli bir adamdı. 1903 Yılında Nilus, tehlikeli bir komployu açıkladığını ileri sürdüğü pek tartışmalı bir belgeyi Çara sundu. Ancak eğer Nilus, bu çalışması için Çarın minnettar olmasını beklediye, acı bir hayal kırıklığına uğramış olmalıdır. Çar, bu belgenin ahlaksızca bir uydurma olduğunu düşündü ve tüm nüshalarının yok edilmesini buyurdu. Ve Nilus, gözden düşerek, saraydan uzaklaşmak zorunda kaldı. Elbette, belge - ya da, her şeye karşın, belgenin bir nüshası - varlığını sürdürebildi. 1903 Yılında bir gazetede dizi olarak yayınlandı, ancak hiç ilgi çekmedi. 1905 Yılında yeniden yayınlandı; ancak bu kez, ünlü gizemci düşünür Vladimir Soloviov'un bir kitabının eki olarak basıldı. Bu noktada artık ilgi çekmeye başladı. İzleyen yıllarda bu belge, 20. yüzyılın en rezil belgelerinden biri oldu. Söz konusu belge bir broşür, ya da daha kesin söylemek gerekirse, sosyal ve politik bir program niteliğindeydi. Birbirinden çok az farkı olan değişik isimler ve başlıklar altında yayınlandı; en sık kullanılan adı; *"Sion Bilgelerinin Protokolleri"* (Protocols of the Elders of Sion) idi. Protokollerin Yahudi kaynaklarından çıktığı ileri sürülmekteydi. O dönemde, Yahudi karşıtı olan kişilerin büyük çoğunluğu, Protokolleri "uluslararası Yahudi komplosu" hakkında kesin bir kanıt olarak değerlendirdiler. Örneğin 1919 yılında Protokoller, Beyaz Rus Ordusuna bağlı birliklere dağıtıldı - bu birlikler, izleyen iki yıl boyunca 1917

Devriminden sorumlu tuttukları yaklaşık altmış bin Yahudi'yi öldürdüler. 1919 Yılında Protokoller Almanya'da, sonradan Nasyonal Sosyalist Parti propagandacısı ve ırk kuramcısı olacak olan Alfred Rosenberg tarafından herkese dağıtılıyordu. "*Kav-gam*" (Mein Kampf) adlı kitabında Hitler, gerçek olduklarına körü körüne inandığı Protokolleri, kendi fanatik önyargılarını ateşlemek için kullanmıştır. İngiltere'de, "*Morning Post*" gazetesi Protokolleri derhal gerçek olarak kabul etti. Hatta 1921 yılında "*The Times*" gazetesi Protokolleri pek ciddiye aldı ve ancak sonradan yanlışını kabullendi. Günümüzde uzmanlar, Protokollerin, en azından bugünkü biçimleriyle, kötü niyetli ve sinsi bir sahtekârlık ürünü oldukları üzerinde uzlaşmışlardır. Yine de Protokoller; Latin Amerika, İspanya ve hatta İngiltere'de Yahudi karşıtı propaganda aracı olarak hala dolaşımdadır. Ana hatlarıyla Protokoller, dünyaya tümüyle egemen olmak için düzenlenmiş bir tasarım görünümündedir. İlk okunuşunda, yeni bir dünya düzeni kurmak amacındaki bireylerden oluşan bir grup için yazılmış Makyavelist bir program – deyim yerindeyse, bir tür örgüt içi bildiri – niteliğindedir. Protokollerin metni; düzensizlik ve anarşi yaratmaya, varolan kimi rejimleri devirmeye, Masonluk ve benzeri örgütlere sızma ve böylece Batı Dünyasının sosyal, ekonomik ve politik kurumları üzerinde mutlak denetim sağlamaya adanmış, çok kollu ve çok başlı bir komplo desteklemektedir. Protokollerin kimliği belirsiz yazarları, yüzyıllar boyunca hiç kimsenin sezinleyemediği politik bir plana uygun olarak, bütün insanları koyun gibi güttüklerini özellikle belirtmektedirler.

Günümüz okuyucusu için Protokoller, Ian Fleming öykülerindeki James Bond'un karşıtı olan SPE-

CTRE benzeri bir düşsel örgüt tarafından düzenlenmiş gibi görülebilir. Ne var ki, ilk yayınlandıklarında, Protokollerin 1897 yılında Basel’de düzenlenen uluslararası Yahudi Kongresinde derlendiği ileri sürülmüştü. Bu sav uzun zaman önce çürütüldü. Örneğin, Protokollerin ilk nüshalarının Fransızca oldukları bilinmektedir – oysa Basel’deki 1897 kongresinde tek bir Fransız delege bile yer almamıştır. Üstelik Protokollerin bir nüshasının, Basel kongresinden tam on üç yıl önce, yani 1884 yılında dolaşımda olduğu kanıtlanmıştır. Protokollerin 1884 yılına ait nüshası, bir mason locasına bağlı bir kişinin elinde ortaya çıkmıştı – bu loca, Papus’un da üye olduğu ve sonradan Büyük Üstatlığını yaptığı locaydı. Ayrıca, Pagan ve Hristiyan gizemlerini kaynaştıran ve Rose-Croix örgütünü kuran Mısırlı bilge Ormus geleneğinin ilk ortaya çıktığı loca da, yine bu locaydı.

Günümüz araştırmacıları, Protokollerin, basılı biçimleriyle en azından kısmen de olsa, 1864 yılında Cenevre’de basılmış hiciv niteliğinde bir yapıtı temel aldığını kanıtlamışlardır. Bu yapıt Maurice Joly adlı bir kişi tarafından III. Napolyon’a saldırmak amacıyla yazılmış ve Joly bu yazdıklarından dolayı hapse atılmıştır. Joly’nin Rose-Croix örgütüne üye olduğu ileri sürülmüştür. Bunun doğru olup olmadığı bilinmiyor; ama en azından Joly’nin Victor Hugo ile dost olduğu kesindir. Joly’nin III. Napolyon’a beslediği nefreti paylaşan Hugo, Rose-Croix örgütüne üye idi. Sonuçta, Protokollerin 1897’deki Basel Yahudi Kongresinden kaynaklanmadığı kanıtlanmış oldu. Öyleyse sorun, Protokollerin nereden çıktığında düğümleniyor. Günümüzde araştırmacılar, Protokollerin tümüyle gerçek dışı, Yahudi karşıtı çıkarlar adına, Yahudileri kötüleme amacıyla hazırlanmış düzmece bir

belge olduğu sonucuna varmışlar ve tümüyle gözden uzak tutmuşlardır. Ancak yine de Protokollerin kendisi böyle bir kanıya ulaşılmamasına kesinlikle meydan vermemektedir. Örneğin Protokoller, açıkça Yahudilikle ilgisi olmayan çok sayıda muamma dolu göndermeler içermektedir. Bu göndermeler, o kadar açık bir biçimde Yahudilikten uzaktır ki, sahtekârlık amacıyla olan birisi tarafından bile uydurulmaları akla yakın değildir. Hiçbir Yahudi karşıtı kişi, zekası pek kıt olsa bile, Yahudiliğin saygınlığını yok etmek için, böylesi göndermeleri derlemiş olamaz. Zira hiç kimse, bu referansların Yahudi kaynaklı olabileceğine inanmaz; Örneğin, Protokollerin metni şöyle bir ifade ile son bulur: “33. Dereceli Sion temsilcileri tarafından imzalanmıştır.” Neden Yahudi karşıtı bir sahtekâr böyle bir açıklamayı uydurmuş olsun? Neden, tüm Yahudileri suçlamak yerine, yalnızca bir grup Yahudi’yi – 33 dereceli Sion temsilcileri niteliğindeki birkaç kişiyi suçlamak yolunu seçsin? Bu belgenin, örnek olarak, Uluslararası Yahudi Kongresi temsilcileri tarafından imzalandığını söylemek neden aklına gelmesin? Gerçekte, “33. Dereceli Sion Temsilcileri” deyimi, hiç de Yahudiliğe ya da uluslararası Yahudi komplosuna ait değilmiş gibi görünüyor. Eğer bu sözlerin ardında mutlaka bir gönderme aranacaksa, özellikle Masonluk ile ilgili bir şeylere gönderme yaptığı düşünülebilir. Üstelik, Hund tarafından kurulan ve “Sıkı İzleyiş” (Strict Observance) adıyla bilinen Mason ritinde 33. Derece “Bilinmeyen Üstünler” diye nitelendirilen kişilerin derecesidir ki, Charles Radclyffe de bu kişilerden biri olarak kabul edilir. Protokollerde başka apaçık gariplikler de vardır. Örneğin, metinde sürekli olarak bir “Masonik Krallık” kurulacağından ve “Sion kanından bir Kralın” gelişinden söz edilmektedir.

Gelecek olan bu Kralın “*Kral David’in soyundan*” olacağı belirtilmekte; “*Yahudilerin Kralı gerçek Papa olacak*” ve “*uluslararası Kilisenin başına geçecek*” denilmektedir. Bu gariplikler pek gizemli bir söylemle sonuçlanmaktadır: “*David’in tohumundan kimi kişiler Kralları ve varislerini hazırlayacaklar... Yalnızca Kral ve ona destek olan üç kişi, olacakları bilecek.*” İster gerçek, isterse düzmece olsun bu çeşit deyişler, Yahudi düşüncesinin yansıması olarak alınırsa, ortaya kaba bir saçmalık çıkar. Eski Ahit zamanlarından bu yana, Yahudi geleneğinde Kral yoktur ve Krallık kavramı kesinlikle konu dışı kalmıştır. Bir Yahudi Kral kavramı, günümüz Yahudileri için ne denli anlamsız ise, 1897’deki Yahudiler için de o denli anlamsızdı. Üstelik hiçbir sahtekar bundan habersiz olamazdı. Gerçekte, yukarıda sıralanmış olan deyişler Yahudilikten çok Hristiyanlığa ait görünmekte. Son iki bin yıl içinde bilinen yegâne “*Yahudi Kralı*”, İsa’dan başkası değildir ve İsa, İncillere göre “*David’in soyundan gelmektedir*”. Eğer bir kişi düzmece bir belge hazırlıyorsa ve bunu bir Yahudi komplosuna bağlamak düşüncesindeyse, neden doğrudan Hristiyan yansımaları olan ipuçlarını bu belgeye yerleştirsin? Neden, özellikle ve doğrudan Hristiyan olan Papa kavramından söz etsin? Neden, “*uluslararası bir sinagog*” ya da “*uluslararası bir tapınak*” yerine “*uluslararası bir Kilise*” deyimini kullansın? Ve neden gizem dolu “*Kral ve destekçisi üç kişi*” deyişini yinelesin? Bu sözler, Yahudilik ya da Hristiyanlıktan çok, Johann Valentin Andrea ve Charles Nodier tarafından kurulmuş olan gizli örgütlere yaraşmaktadır. Eğer Protokoller, bir propagandacının Yahudi karşıtı düş gücünden kaynaklanmaktaysa, böylesi şaşkın, bilgisiz ve yeteneksiz bir propagandacıyı tasavvur etmek pek zor olsa gerek.

“Sion Bilgelerinin Protokolleri” adlı belge hakkında sistemli bir araştırmanın ulaştığı sonuçlar şöyledir:

* Protokollerin basılı biçiminin temel aldığı bir özgün metin vardır. Bu özgün metin düzmece değildir. Tam tersine gerçektir. Ancak ne Yahudilikle, ne de *“uluslararası Yahudi komplosu”* ile bir ilgisi yoktur. Ya bir mason örgütünden, ya da Sion adını özümseyen Masonluğa benzer bir gizli örgütten kaynaklanmıştır.

* Protokollerin basılı biçiminin temel aldığı özgün metin, kendi ifadelerinde, kışkırtıcı ya da ateşleyici olmak zorunda değildir. Ancak yine de; güç kazanmak, Masonluğa sızmak, sosyal, politik ve ekonomik kurumları denetimi altına almak üzere hazırlanmış bir programı içerebilir. Böyle bir program Rönesans dönemi gizli örgütlerine uygun olduğu kadar, Andrea ve Nodier tarafından kurulan örgütlere de yakışmaktadır.

* Protokollerin basılı biçiminin temel aldığı özgün metin Nilus'un eline geçmiştir. Nilus, başlangıçta Yahudiliğin saygınlığını zedelemek düşüncesinde değildir. Tam tersine, imparatorluk sarayındaki ezoterik grupların itibarını yıkmak amacıyla elindeki metni Çara sunar – burada hedef alınan Papus, Mösyö Philippe ve diğerleri tarafından oluşturulmuş gizli örgüttür. Nilus, metni Çara sunmadan önce, metindeki ifadeleri özgün biçiminden çok daha kışkırtıcı ve zehirli bir biçime dönüştürmüştür. Çardan gerekli ilgiyi görmeyince Nilus, kendi dönüştürdüğü metni basıma hazırlamıştır. Bu metin, ilk amacı olan, Papus ve çevresindekilerin onuruna gölge düşürme görevini yerine getirememiştir; ancak, hala ikinci bir amaca hizmet edebilir – Yahudi düşmanlığını kışkırtma amacına! Asıl hedefi Papus ve Mösyö Philippe olmasına karşın Nilus, Yahudilere de düşmandır.

* Protokollerin basılı biçimi, öyleyse tümüyle düzme-

ce değildir. Daha ziyade, kökten değişikliğe uğramış bir metindir. Üzerinde gerçekleştirilen değişikliklere rağmen, özgün metinden kalan kimi izler hala fark edilebilir. Papaya, bir Krala, uluslararası Kiliseye ve Sion'a göndermeler yapan bu izler, büyük olasılıkla Nilus için hiç bir anlamı olmayan sözlerdi. Bu tür konularda pek bilgili olmayan Nilus, bu gibi izleri yok etmek için bir gerekçe düşünemedi. Ne var ki bu izler, Yahudilik açısından tümüyle gereksiz ve anlamsız olsalar da, bir gizli örgüt için hiç de gündem dışı değildiler. Bu ipuçları, "*Prieuré de Sion*" örgütü için fazlasıyla önemli ve anlamlıydı

Sion Tarikatı

Sion Tarikatı, (İngilizce: Priory of Sion, Fransızca: Prieuré de Sion) çeşitli komplo teorilerinde adı geçen, bin yıllık olduğu iddia edilen, gizli politik ve dini örgüt. Yakın dönemde Dan dan Brown'un Da Vinci Şifresi kitabıyla tekrar gündeme gelmiştir.

Bugün Da Vinci Şifresi'nde yazılan bilgiler, tarihsel tartışmalara götürüyor insanlığı. Hristiyanların hiç evlenmediğine kutsal bir ayet gibi inandığı İsa aslında evliydi. Karısı da fahişe olarak tanımlanan Magdalalı Meryem'di. Hatta İsa çarmıha gerildiği sırada Meryem kızları Sarah'a hamileydi. İsa'nın doğmamış çocuğu ve Magdalalı Meryem, neslinin korunması için kutsal topraklardan kaçtı. Tarihte hep sır isim olarak zikredilen Arimatea'lı Yusuf devreye girdi. Meryem'i gizlice Fransa'ya getirildi. Oradaki Yahudiler arasında kendine sığınacak güvenli bir yer bulundu. Kızını da burada doğurdu. Sarah, İsa'nın ilk çocuğu olarak, İsa neslini çoğaltacak bir kadın olarak, Fransa topraklarında yaşama gözünü açtı. İşte

olaylar zinciri de bu noktadan sonra başladı.

İsa ile ilgili gerçekleri gizlediği iddia edilen Roma Kilisesi, İsa'nın neslinin artmasından, İsa ve Magdalalı Meryem sırrının açığa çıkmasından ve temel Katolik öğretilerine meydan okunmasından korkuyordu. Bugünkü Vatikan'ın, o dönemdeki Roma Kilisesi'nin tüm engellerine rağmen İsa'nın nesli çoğalmaya devam etti. 15. yüzyıla kadar bu nesil gizlice çoğalmıştı. Ancak bu tarihte İsa'nın neslinin son temsilcisi, Fransız asillerinden biriyle evlendi. Merovingian hanedanı diye bilinen İsa'dan gelme bir soy oluştu. Vatikan, bu soyu yok etmek için türlü çabalar içine girdi. İşte bu krallıkta bir isim öne çıktı: Kral Dagobert. Dagobert Merovingian kralıydı. Yani İsa'nın neslini temsil eden hanedanlığın da kralı. 17. yüzyıl sonunda bu hanedanlık yok olma aşamasına geldi. Dagobert öldürüldü. Oğlu Sigisbert kaçmayı başardı. Aileye sonradan bir isim eklendi: Godefroi de Bouillon. İşte İsa'nın sırrı bu isimle birlikte bir gizli cemiyyetin himayesine girdi.

İsa'nın bu sırrını koruyan Sion tarikatı kuruldu. İsa'nın neslinden olan Merovingianların bugün soyunu temsil eden soyadları ise Plantard ve Saint Clair. Bu soyadları tarikat tarafından yıllarca korundu. İsa soyunun son temsilcisi bugün hayatta. Fransa'da yaşıyor ve tarikat tarafından gizlice korunuyor. İsmi ise Pierre Plantard de Saint Clair. Bu isim Dan Brown'un kitabında yazmıyor. Ancak 80'lerden bu yana Hıristiyanlık ve Vatikan'la ilgili araştırmaları olan Aytunç Altındal bu ismi Tempo'ya açıkladı. Son olarak Gül ve Haç Kardeşliği adlı kitabı da yayımlanan Altındal için Türkiye'nin Dan Brown'u demek yanlış olmaz. Altındal, İsa'nın torunu, neslin son temsilcisi Saint Clair ile ilgili ise şunları anlatı-

yor: «Pierre Plantard de St. Clair. İkinci Dünya Savaşı sırasında adamı Almanya'da aramaya başlıyorlar. Paris'te oturuyor. Hemen Londra'ya kaçırıyorlar. Adamı Londra'da saklıyorlar. Savaş bitince geliyor. 1945'den itibaren de AB'nin kurulması meselesinde, Sion tarikatı yeraltından çıkıyor. Sion tarikatının elindeki, İsa'yla ilgili dosyalar birden bire devlet arşivinde bulunuyor.»

Altındal'ın verdiği bilgiye göre İsa soyunun son temsilcisi 88 yaşında şu an ve Paris'te yaşıyor. İsa'nın kimliğiyle ilgili bu şaşırtıcı bilgiler, binlerce yıldır şifreler, gizli oluşumlar, cinayetler ve entrikalar arasında taşınıp durmuş. Tapınak Şövalyeleri, Sion tarikatı, Gül ve Haç Kardeşliği diye bilinen gizli örgütler, İsa'nın sırrını saklamak ve yüzlerce yıl Vatikan'a kaptırmamak için çalışıyorlar. Tartışmalı da olsa 25 Aralık İsa'nın doğum günü. 2000 yılın bittiği yeni bir çağın da içindeyiz artık. Sion Tarikatı bu gerçekleri açıklamaya hazırlanıyor. Hem Dan Brown bu bilgiyi kitabında yazıyor, hem de Aytunç Altındal bunun altını çiziyor. Altındal, tarikatın şifreleme sistemine göre bugünkü Papa'nın ölmesini beklediklerini söylüyor.

Ölümünün ardından da gizli belgeler gün yüzüne çıkarılacak ve İsa gerçekleri ortaya konacak. Dolayısıyla binlerce yıldır Vatikan'la bu gizli tarikatlar arasında yaşanan çatışma da Vatikan'ın aleyhine sonuçlanmış olacak. Bu tarikatın içinde Victor Hugo, Leonardo da Vinci, Isaac Newton, Botticelli gibi ünlü sanatçılar da var. Her biri bu tarikatın üyesi olmuşlar. Eserlerine İsa gerçeğiyle ilgili gizli şifrelerini koymuşlar. Bir dönem Sion Tarikatı başkanlığını da yaptığı ortaya çıkan Leonardo da Vinci'in Son Akşam Yemeği tablosu bugün yeniden tartışılıyor. Çünkü 13

havari ve İsa olarak bilinen tablodaki karakterlerin 13'üncüsü meğer Magdalalı Meryem'miş. Aslında tüm bunları anlayabilmek için tarihin başına dönmek gerek. Hristiyanlık tarihi için önemli bir isim olan Constantin'in Hristiyanlık dinini seçtiği tarihe...

325 yılında Constantin'in emriyle İznik'te toplanan Konsey'de, İsa'nın Tanrı olarak görülmesine karar veriliyor ve İsa'yı insan ve evli olarak tanımlayan İncil'ler yok ediliyor. Dan Brown bu tarihi gerçeği romanında şu satırlarla aktarıyor: "İsa'nın çarmıha gerilmesinden üç yüzyıl sonra, İsa müritleri katlanarak artıyordu. Hristiyanlarla paganlar savaşmaya başlamışlardı ve anlaşmazlık o boyutlara gelmişti ki, Roma'yı ikiye bölmekle tehdit ediyordu. Constantin de bir şeyler yapılması gerektiğine karar verdi. 325 yılında Roma'yı tek bin din altında birleştirmeye karar verdi. Hristiyan sembollerinde pagan dinine ait izler vardır. Mısırlıların güneş çemberleri, Katolik azizlerin haleleri oldu. İsis'in mucizevi bir şekilde gebe kaldığı oğlu Horus'u emzirdiğini gösteren çizimler, Bakire Meryem'in Bebek İsa'yı emzirdiği modern sahnelere dönüştü. Constantin Hristiyan geleneğini sağlamlaştırmak için İznik Konseyi adlı ekümenik toplantı düzenlendi. Tarihin o anına kadar Mesih, müritleri tarafından ölümlü bir peygamber olarak kabul ediliyordu. Mesih'in Tanrı'nın oğlu olduğu İznik Konseyi'nde teklif edilmiş ve kabul edilmişti"

1956'da Fransız tacında hak iddia eden Pierre Plantard tarafından Sion Tarikatı isimli bir örgüt kuruldu. Sion Tarikatı Fransız yasaları gereği 20 Temmuz 1956'da resmi olarak kayıt edildi. Plantard bu örgütü kraliyet destekçisi bir mason locası olarak kurmuştu. Örgütün monarşinin desteklenmesinde ve kendisinin kral olmasında etkili olacağını umuyordu.

Örgüt ismini Kudüs'teki Sion Dağı'ndan alır. Ayrıca Fransa'nın Annemasse bölgesinde de aynı isimli bir tepe bulunmaktadır. Kudüs'teki Sion Dağı daha önce de bazı dini kuruluş ve tarikatlar tarafından kullanılmıştır.

Bazı ezoterik tarihçiler, tartışmalı filozoflardan Sicilya'lı Julius Evola'nın fikirlerinin, Pierre Plantard'ın iddialarına temel teşkil ettiğini düşünmektedirler. Bu örgütün tarihi kökenleriyle ilgili iddialar ve kanıtlar bir çok önemli tarihçi ve akademisyeni tatmin etmemiş, sonradan örgütün kökenleri ile ilgili bazı kanıtların Plantard ve arkadaşları tarafından Fransa'nın çeşitli yerlerine yerleştirildiği ortaya çıkmıştır. Bununla birlikte komplo teorisyenleri örgütün varlığı ve gücü konusunda ısrarcıdırlar.

Skopzen Tarikatı

1772 yılında Tula'da A. Ivanova "*Tanrının Anası*" ve Blochin "*1832 İsa*" tarafından kurulan Rus tarikatı. Onların öğretisine göre Âdem ve Havva, cinsel organları olmadan yaratılmışlardır. İlk Günahın gerçekleşmesinden sonra; Âdem, elmanın iki yarısından kendi testislerini ve Havva da göğüslerini oluşturmuştur. Erkekler, evlenip üç çocuk yaptıktan sonra günahlarının izlerini ortadan kaldırmak için hadım olmak zorundadırlar.

Thug Tarikatı

Thuglar ya da sözcüğün Hintçe çoğul haliyle Thugee, kökenleri 14. yüzyıla uzanan gizli bir kâtiler tarikatıydı. "*Thug*" sözcüğü, Hintçede "*hırsız*" anlamına gelir. İngilizcede "*serseri*", "*suçlu*", "*haydut*" an-

lamına gelen “*thug*” sözcüğü, buradan gelir. Thuglar, son derece organize bir örgüttü. Kolları, Hindistan’ın her yerine yayılmıştı. Ama çeteleri, onları birleştiriyordu. Çete liderlerine “*jamaadaar*” deniyordu. Hepsi, Tanrıça Kali’ye tapıyordu. Kendi terminolojileri ve birbirlerini tanımak için işaretleri vardı. Ancak bunun ötesinde Thugları Haşhaşiler ya da Sicarii’ye karıştırmamak gerekir. Çünkü bu ikisinin ritüel cinayetleri, en azından idealist birtakım amaçlar için işleniyordu.

Thugların bu adı almasının sebebi, insanları yalnızca para için öldürmeleriydi. Yüzyıllarca Hindistan yollarını dolaşıp yolculara yaklaşıp güvenlerini kazandılar. Sonra onları öldürüp eşyalarına el koydular. Öldürdükleri insanları gömer, aceleleri varsa bir kuyuya ya da çukura atıp giderlerdi.

Ancak her şeyi tuhaf ritüellerine göre yaparlardı. Hatta “*kussee*” denen mezar kazmakta kullandıkları kazmalar bile onlara göre kutsaldı. Aşırı bâtıl inançlıydılar ve hangi yoldan gideceklerine, kime saldıracaklarına bile işaretler ve alametlere göre karar verirlerdi. Hac yolculuğunda olduklarını söyleyerek nehir kenarlarında kurban arayan Thuglara “*Bungoo*” denirdi. Dualar, ilahiler, “*jaggery*” denilen Hint siyah şekerini yakmak gibi cinayet sonrası ayinleri de vardı.

Thug Ayinleri ve Silahları

Yeni bir adayın gruba alınması, iki nedenden dolayı zorlu ve zaman alıcıydı. Öncelikle Thug üyeliğine tamamen kabul edilmek için yıllarca onlarla birlikte vakit geçirmek gerekiyordu. İkincisi de, kabul töreni, gerçekten uzun sürüyordu.

Beyazlar giyen, çiçeklerden bir taç takan üye adayları, çeşitli Jamaadaar'ların karşısına çıkarılır, bu arada Guru, uzun dualar ederdi. Arkasından birlikte dışarı çıkarlar, Jamaadaar'lar, adayı ortalarına alıp bir daire oluşturacak şekilde oturur, bir tür alamet beklerlerdi. Bu bekleyiş, oldukça uzun sürebilirdi. Her şey, alamet kabul edilebilirdi. Esen rüzgâr, düşen bir kuş, gök gürültüsü, geçen bir hayvan... Böylece Kali'nin töreni kutsadığına inanırlardı. Sonra yeniden içeri girip ziyafet çekerlerdi.

Tercih ettikleri silaha "*sumaal*" denirdi. Şihlelerin türban ya da sarık için kullandığı sözcüktü bu. Genellikle sarı olurdu, yani Kali'nin kutsal rengi. Ama Thugee, bunu daha pratik bir şekilde kullanırdı. Katlarının arasında metal bir para ya da paralar koyar, bunun ağırlığı sayesinde kumaşı çabucak kurbanlarının boynuna dolar, eğitilmiş elleriyle çabucak boğarlardı. Bu uygulamaya "*garot*" denirdi.

İngiliz kraliyet üyeleri, eski zamanlarda kafaları uçurularak infaz edilirdi. Ancak Doğu'da kraliyet kanundan olanlar, genellikle "*garot*" denen yöntemle boğularak infaz edilirdi. Kafanın uçurulması, en aşağılık serserilere bile lâayık görülme-yen feci bir ölüm şekli olarak kabul edilirdi. Daha sonra 18. yüzyılda Kuzey Afrikalı Berberî devletleri tarafından yakalanan Batılı denizciler, genellikle kafaları kesilmek suretiyle infaz edilmeye başlandı. Bazen yakıldıkları ya da çarmıha gerildikleri de olurdu.

Tanrıça Kali

Thuglar, Müslüman ya da Hindu olabiliyordu. Ama bir Thug'un asıl inancı önemli değildi. Çünkü

topluluğa dâhil olduklarında Thggee tanrıçası Kalî'ye tapıyorlardı. Kalî'nin bir adı da Bhowanee'ydi.

Orijinal Hindu panteonunun yok oluşu simgelemesine rağmen, barışçıl Hindular da Kalî'ye tapıyorlardı. Kali, karmaşık Hindu dininde yüzyıllar içinde pek çok kez şekil değiştirdi. Tipik bir toprak ana tanrıçası olarak kabul edildiği dönemler de oldu. Ancak Thugların inancına göre, tanrıça, cinayet ve hırsızlığı yalnızca affetmekle kalmıyor, onu kutsuyordu da.

Thugee mezhebi üyeliği, genellikle babadan oğula geçiyordu. Ayrıca kurbanlarının çocuklarını çalıp yetiştirerek yeni üyeler kazandıkları da söyleniyordu.

Thugların Yok Oluşu

Thugların var oldukları süre içinde kaç kişiyi öldürdükleri, tam olarak bilinmiyor. Fakat bu rakamın 100.000 ile 2.000.000 kişi arasında olduğu tahmin ediliyor. Ancak sonunda kontrolden çıktılar ve Britanya Hindistan'ı yönetimi, bu konuda bir şey yapmaya karar verdi.

Hintçe "*raj*", "*hükümdarlık*" demektir. Hindistan'da Britanya İmparatorluğu'na İngiliz Raju da deniyordu.

Lord Eilliam Cavedish-Bentinck, 1828'de Hindistan Genel Valisi oldu ve Thuglara savaş açtı. Bir tür tanık koruma programı gibi modern yöntemleri de kullanarak eski kardeşlerine karşı mahkemede tanıklık eden Thuglara dokunulmazlık verdi. Kısa süre içinde "*Thugee ve Dacoit*" (Hırsız ve Haydut) adı verilen bir özel polis birimi kuruldu. Son derece etkili

olan birim, 1870'e gelindiğinde Thugların kökünü kazıymıştı. Onların terör devrinin sonlandırılması, İngilizlere Hindu tebaanın da sadakatini kazandırmış oldu.

Ancak Thugee efsanesi, hâlâ yaşıyor. İndiana Jones filmlerinden bilgisayar oyunlarına, her yerde karşımıza çıkıyorlar. Kipling ve Conan Doyle gibi İngiliz ve Anglo-Hint yazarlar, bu tuhaf tarikatı kimi öykülerinde kullandı ve efsane, böyle doğdu. Kana susamış tanrıçaları Kali'ye bağlılıkları gibi bazı özellikleri, Batı'da fazlasıyla abartılmış olsa da, Thugların tüm zamanların en ölümcül gizli cemiyetlerinden biri olduğunu söylemek, abartılı olmaz.

Thule Tarikatı

2. Dünya Savaşı sonlarında doğru yıkılan Nazi Karargâhı'na girildiğinde, hiç akıllara gelmeyen bir şeyle karşılaşmıştı. Yıkıntılar arasında 12 Tibetli rahibin cesedi bulunuyordu. Bu duruma o yıllarda hiç bir anlam verilememişti. Savaş bitip de her şey normale dönmeye başladıktan sonra bu durum birçok kimsenin dikkatini çekmeye başlamıştı: Nazi karargâhında 12 Tibetli rahibin işi neydi? Bu soru uzun bir süre zihinleri meşgul etti. Ortaya çıkan sonuçlar bir hayli düşündürücüydü: Naziler, Şambala ile irtibatlıydı.

Her şey, Thule efsanesiyle başlıyordu. Thule efsanesinin kökeni ise kayıp bir uygarlığa dayanmaktaydı. Bu da Nazizm'in temelini oluşturmuyordu. Bu efsane altında birleşen bir grup, Thule adında gizli bir tarikat kurdular. Nazi partisinin 7 kurucusundan biri olan Dietrich Eckardt, Thule tarikatının temel ifa-

desini şöyle açıklıyordu;

"Thule'nin tüm sırları, eski kayıp bir uygarlığa dayanır. İnsanoğlu ile 'dış zekâlar' arasında bulunan bazı aracı varlıklar, bu sırlara erenlere büyük bir güç kaynağı oluşturmaktadırlar. Bu güç kaynağı Almancayı dünyaya egemen kılacaktır. Yine bu güç kaynağı, geleceğin üstün insanının ortaya çıkmasını ve insan türünün değişimini sağlayacaktır."

Gizli Thule tarikatı'nın üyeleri arasında Rudolf Hess, Karl Haushoffer, Alfred Rosenberg ve Adolf Hitler gibi önde gelen isimler bulunmaktaydı. Nazi partisinin kurucu üyelerinden ve Thule tarikatının önde gelen isimlerinden Karl Haushofer'ın, bir takım normal ötesi yeteneklere sahip olduğu bilinmekteydi. Örneğin ileri derecede geleceği bilme yeteneği vardı. Olacakları daha önceden haber verebiliyordu. Düşmanın saldıracağı saati, top mermilerinin düşeceği noktaları çevresindekilere söyleyebiliyordu.

Buna benzer şekilde hitlerinde garip yeteneklere sahip olduğu tespit edildi. Daha sonraları Hitler'in majik çalışmalar gerçekleştirdiğinde ortaya çıktı. Bunlardan en belirgin olanı radyodan yaptığı konuşmalarda, ses majisi denen majik bir yöntemi kullanmasıydı. Bu yöntem büyük kitlelerin etki altına alınmasında büyük bir fonksiyon görmüştür. Araştırmalar ilerledikçe ortaya bir başka gerçek daha çıktı. Nazi partisi kurucu üyelerinden Karl Haushofer'ın Hindistan, Japonya ve Tibet'e giderek oralarda uzun bir süre gizli çalışmalarda bulunduğu tespit edildi. Esrarengiz bir eğitimden geçtiği de, kayıtlar arasındaki bilgilerde dikkati çekiyordu. Tibet'te bir takım insanlarla gizli toplantılar yaptığı raporlarda belirtildi. Bu kişilerin kim olduğu hiç bir zaman öğrenile-

medi.

İşin bir başka ilginç noktası ise Nazi'lerin kullanmış olduğu sembolleriydi. bu şekil öyle rasgele seçilmiş bir sembol değildi. Gamalı haç insanlığın kullanmış olduğu en eski sembollerden biridir. Dünyanın pek çok köşesinde bu sembole rastlanmıştır. Eski uygarlıkların kullandığı en önemli sembollerden biri olan bu sembolü daha da ilginç yapan özellik, bunun bir Mi sembolü olmasıydı.

Tüm bilimsel yasalara karşı amansız bir savaş açan hitler, acaba bu gücünü nereden almaktaydı? Bu büyümlü ve gizemli gücün adı, Thule örgütü idi.

Bu örgütün kurucularından, şair ve gazeteci, Dietrich Eckardt, 1920'lerde, mimar Alfred Rosenberg ve Karl Haushoffer ile birlikte, Hitler'e, mistik doğu'nun gizemlerini öğretmiş ve Hitler'in, o yıllarda bu örgüte katılmasını sağlamıştır. 1923 yılında kurulan milliyetçi sosyalist parti'nin yedi kurucu üyesinden biri olan Eckardt, aynı yıl içinde öldüğünde, elindeki tüm bilgi birikimini Karl Haushofer'e bırakır. Vasiyetinde ise, şöyle demektedir: *"Hitler'i izleyiniz. Dans edecektir; ancak müziği ben yazdım. Onlarla temasa geçmesi için gerekli araçları kendisine verdik. Bana da sakın acımayın. Tarihi herhangi bir Alman'dan daha fazla etkilemiş olacağım."*

Thule örgütü, adını *"thule kornen"*den almıştı. *"Thule"*, İzlanda efsanelerindeki batık bir kıtanın adıdır. Ayrıca, Grönland'ın batısında, halen bir Thule kenti bulunmaktadır. *"kornen"* ise, hem yarımada, hem de *"boynuz"* anlamına gelmektedir. *"thule kornen"*, Thule yarımadası anlamına gelmekle beraber, Thule kentirün gerçek adı qaanaak'tır. iki ismi beraber okuduğumuzda *"Zülkarneyn"* kelimesi açık-

ça görülmektedir (Aiberg, yaptığımız konuşmada bu konuya değinmişti). Thule örgütü'nün sembolü, çift boynuzlu Viking miğferidir. kökleri, kayıp kıta "mu" uygarlığına dayanan bu öğretinin temel taşları, insan psikolojisinin bilinmeyen yanları ve zaman boyutları idi. amaçları, "zamanda insan ve taşıt naklini" gerçekleştirerek, dünya'nın kaderini değiştirip üstün bir ırk meydana getirmek ve "üst zekalılarla" diyaloga geçmekti.

Vladimir Terziski tarafından hazırlanan "The Secrets of The Third Reich" (Üçüncü Reich'in Sırları) isimli video filminde, Nazi Thule ve Vril örgütü üyelerinin, dünya dışı canlılarla telepatik temas kurduklarını ileri sürülmüştür.

Thule örgütü'nde, Güneş, "aryan"ların kutsal sembolü olarak bilinirdi. "Aryan"ın lügat anlamı, "ari ırk" ve Hint-Avrupa dilini konuşan tarih öncesi kavim (Hint-Avrupalı) demektir. bir Tibet efsanesine göre, üç-dört bin yıl önce, Orta Asya'da, Gobi'de çok büyük bir uygarlık vardı. Bu uygarlık, bir felaket, belki de bir atom savaşı sonucu yıkılır; Gobi bir çöle dönüşür. Bu felaketten canını kurtarabilenler, Kuzey Avrupa'ya ve Kafkasya'ya göç ederler (Bu olay, tarih kitaplarında okuduğumuz, Orta Asya'daki kuraklık ve göçler konusu ile uyumludur). Thule örgütü'nün ermişleri, bu Gobi göçmenlerinin, insanlığın temel ırkını (ari soyunu) oluşturduğuna inanmaktaydılar.

Haushoffer, "kaynaklara dönmeyi", yani doğu Avrupa'yı, Türkistan'ı, Pamir'i, Gobi'yi ve Tibet'i ele geçirme gereğini savunmaktaydı. ona göre, bu bölgeleri ele geçiren dünya'ya egemen olurdu.

Hint-Tibet mitoslarında, "uzay üstü uzay"a çıkıp zaman yolculuğu yapan "dhurakhapalam"a, "vai-

dor"; UFO benzeri uçan disklere de *"vimana"* denilmektedir. Hint esatirinde, vaidor'ların, turan dağı'nda; vimana'ların ise, Tor Dağı'nda bulunduğu, daha doğrusu inip, çıktıkları yazılıdır. Hatta, Çinlilerin, Fransızların (kont sédir) ve Rusların (Çar Nikola) büyük paralar harcayarak kurdukları ekiplerle Dhurakhapalam'ı arattırdıkları söylenir. general Haushofer'in de, Tibet'te bu konuda araştırmalar yaptığı söylenmiştir. diğer taraftan, Tibet'teki lama rahiplerinin ağızbirliği ile sakladıkları bir sırra göre, Dhurakhapalam'ın, saklandığı kutsal beldeden çalındığı ileri sürülmüştür. Bu konu ile ilgili olarak, Aiberg'in kitaplarından birinde, satır aralarında sadece şöyle bir cümle yer alıyor: *"g'nin bu aygıtı bularak, Rusya üzerinden Grönland'a taşınması ve Paul Kamenberg isimli birini zamanda iki yıl geri göndermesi ile ilgili olarak süper devletleri şok eden deneyler"*. Burada sözü edilen *"g"*nin, gurdjieff olduğu anlaşıyor. Ancak ne yazık ki, Aiberg'in kitaplarında bu konu ile ilgili daha fazla bilgi bulunmuyor.

Thule örgütü, 1943 yılına kadar Tibet'le yakın ilişkiler içersinde olmuş, karşılıklı heyetler gönderilmiştir. hatta, 1926 yılında, Berlin ve Münih'e, küçük bir Hindu kolonisinin yerleştirildiği bilinmektedir (Rusların Berlin'e girişi sırasında, ölenler arasında, himalaya ırkından gelme, alman üniforması giymiş, üzerinde kimliği ve rütbesi bulunmayan bin kadar cesede rastlanmıştır). Nazi'lerin *"odessa"* adlı bilim örgütünde de, üst rütbeli Tibetlilerin çalışmış olduğu saptanmıştır. Tibet kökenli *"yeşil ejder"* adlı bir örgütün de, Thule örgütü ile bağlantılı olduğu bilinmektedir.

Thule örgütü'nün merkezi, birinci dünya savaşı'ndan sonra, İstanbul'a taşınmıştır. Örgütün baş-

kanı, hitler tarafından İstanbul'a gönderilen, ancak daha sonra İstanbul'da intihar süsü verilerek öldürülmüş olan (Türk literatüründe "*Gizli Müslüman Baron*" diye anılan), "*Baron Rudolf von Sebottendorff*" (diğer adıyla, "*Rudolf Glauer*")dir. araştırmacı yazar Jason Bishop, Baron Sebottendorff'un, İslam mistizmi ve Süfizmini tüm ayrıntıları ile çok iyi bilen ve tarihlerle doğrudan teması olan bir kişi olduğunu belirtmektedir.

Baron Sebottendorff, 1933 yılında yayınlanan, "*Before Hitler Came*" (Hitler'den Önce) isimli kitabında, Nazi liderlerinin gizemli çalışmalarını konu almış ve kitap, bu nedenle gestapo tarafından yasaklanmıştır. Haushoffer ve Hanussen ile birlikte, gurdjieff de Müslüman olmadan önce bu örgüte mensuptu. diğer bir örgüt üyesi olan Rudolf Hess'in de Müslüman olduğu ileri sürülmüştür. Hitler'in, Thule örgütü'ne 1920 yılında katıldığını daha önce belirtmiştik. zig-zag grubu ile bir süre bağıntılı olarak çalışan Thule örgütü'nün hitler tarafından nazileştirilmesinden sonra, zig-zag grubu bu örgütle ilişkisini kesmiştir. En büyük hedefi, zaman yolculuğunu gerçekleştirerek dünya'nın kaderini değiştirmek olan Thule örgütü'nün, bu amaca ulaşacak teknolojiye erişebilmek için, tarih öncesi üstün aryan uygarlığının yaşadığı Hindistan ve Tibet'e kadar uzandığını görüyoruz. Hazreti Hızır'ın öğrencisi olarak zaman yolculuğunun sırrına eren Mevlana halid-i bağdadi'nin de, Mekke-i Mükerreme'de kendisine söylendiği üzere, Hindistan yollarına düştüğünü ve cihanabad'da irşat edildiğini daha önce belirtmiştik

Dolayısıyla, görüyoruz ki, zaman yolculuğunun sırrı, her iki taraftan da Hindistan ve Tibet taraflarına doğru uzanıyor. diğer taraftan, gurdjieff ve

Haushofer'in hem Thule, hem de zig-zag mensubu olmaları, Thule örgütü'nün, bağdadi'nin zaman yolculuğu etkinliğinden haberdar olduğunu akla getiriyor. zig-zag grubu'nun, Thule örgütü ile ilişkisini kesmesi, belki de Nazi'lerin, zaman yolculuğu teknolojisini siyasi amaçlarla kullanmak istemelerinden kaynaklanmıştır.

Vril Cemiyeti

Vril Cemiyeti, tartışmalı bir konudur. Çünkü aksini iddia eden pek çoklarına rağmen böyle bir grubun gerçekten var olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Sözde Vril Cemiyeti'ni gerçekten tuhaf yapan şey, bir bilim-kurgu hikâyesi olarak başlamış olmasıdır.

Edward Bulwer-Lytton, Victoria döneminde yaşamış bir yazardı. *"The Last Days of Pompeii"* (Pompei'nin Son Günleri) gibi kitaplarıyla ünlenmişti. 1870'de *"The Power of the Coming Race"* (Gelecek Irkın Gücü) adlı bir bilim-kurgu romanı yazdı. İnsanüstü, meleği andıran, yeraltında yaşayan bir ırkı ve onların gizemli enerji gücü Vril'i anlatıyordu.

Vril, *"her şeye nüfuz eden"* sınırsız güçte bir sıvıydı. Vril/ya adında bu halk/ırk, bu enerji kaynağını zihinleriyle kontrol edebiliyor, hem iyilik hem de kötülük için kullanıyorlardı.

Hikâyeye göre, yerkürenin içini doldurmuşlardı ve yerleşecek yeni yerler bulmak için dünya yüzeyine çıkmaya hazırlanıyorlardı. Ve tabii yeni medeniyetlerini kurabilmeleri için can sıkıcı insan sürüsünün yok edilmesi gerekiyordu. Büyük ilgi gören kitap, yerkürenin içinin boş olduğu ve uzaylıların burada yaşadığı yönündeki söylentilerin kaynağıydı.

Vrilya halkı, Atlantislilerin soyundan geliyordu ve efsanevî şehri yok eden sel sularından kaçmak için dünyanın merkezine sığınmışlardı. Roman, Atlantis'e inananlar arasında çok tutuldu. Daha da önemlisi, "Vril" sözcüğü, "*hayat veren iksir*" anlamında kullanılmaya başlandı. 1935'te Alman bilim insanı ve bilim-kurgu yazarı Willy Ley, Nazi Almanyası'ndan kaçarak ABD'ye geldi. İki yıl sonra yazdığı bir makalede Vril'in teknolojisinden faydalanmak için varlığını araştıran Wahrheitsgesellschaft (Gerçek Cemiyeti) adlı bir gruptan söz etti. Ley'in gruptan söz etmesi üzerine başka araştırmacılar da gerçek Vril Cemiyeti'nin İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Almanya'da var olduğunu iddia ettiler. 1960'ta Jacques Bergier ve Louis Pauwels, spekülatif bir kitap olan "*Morning of the Magicians*"ı (Büyücülerin Sabahı) yayınladı. Kitapta Vril Cemiyeti hakkında iddialarda da bulunuyorlardı. Berlin Vril Cemiyeti, onlara göre Thule Cemiyeti ve Nazi Partisi'nin öncülüydü. Diğerleri, cemiyetin Vrilya ile gerçekten iletişime geçtiğini ve Nazilerin Vril teknolojisiyle çalışan ve 1945'te Prag'a giden uçan daire V-7'yi bu sayede inşa ettiğini yazdılar. Anlatılanlara göre savaş sonunda Vril Cemiyeti, malzemeleri toplamış, uçan dairelerini almış ve Antartika'daki gizli bir yeraltı karargâhına yerleşmişlerdi.

Vril teknolojisinin Naziler'in 1942'de Ay'a inmesini sağladığı da iddialardan biri. Bu iddiaya göre Naziler, Ay'da bir yeraltı merkezi inşa etmişlerdi ve bu yapı, bugün hâlâ Ay'daydı...

Cecil Rhodes ve Rhodes-Milner Yuvarlak Masası

Akıl kutusu Rhodes akademisyenlerini duymuş olmalısınız. Ama adını taşıdıkları adamı bilmiyor olabilirsiniz: Cecil John Rhodes. Rhodes adı, Yeni Dünya Düzeni gruplarının “*dünya hükümeti*” planıyla ilişkilendiriliyor. Bunun nedeni, De Beers elmasçılık şirketinin kurucusu olması. Bir ara dünya üzerinde satılan elmasların yüzde 90’ını kontrol eden De Beers, bugün pazarın yüzde 60’ını kontrol altında tutuyor.

1853 yılında İngiltere’de doğan Rhodes, servetini Afrika kıtasında kazandı. Hastalıklı bir çocuktan ve 1870’te Cape Kolonisi’nde daha sağlıklı hava koşullarında yaşaması için ağabeyinin yanına gönderildi. Yakınlardaki Kimberley’de elmas madeni bulunca, Rhodes de bu işe girdi. 19 yaşına geldiğinde elmas işinden küçük bir servet edinmişti bile. 1873-1881 yılları arasında Oxford’da eğitim gördü. Ama hayatının geri kalanını Afrika’da geçirdi.

İngiliz sömürgeciliğinin ateşli savunucularından Rhodes, sömürgecilik sisteminden büyük kazanç sağladı. Afrika’daki kolonilerdeki madencilik haklarını ve madenlerini ele geçirmek için İngiliz hükümetindeki güçlü dostlarını kullanmaktan çekinmiyordu. 1888’de De Beers Consolidated Ltd. şirketini kurdu ve Güney Amerika, Zambia, Zimbabwe ve Botswana’da elmas ticaretini tekeline aldı.

Zambia ve Zimbabwe bölgelerine Rhodes’in buradaki faaliyetleri ve prestiji nedeniyle Rhodesia adı verildi. Peki, Rhodes, Güney Afrika’daki büyük küçük bütün madenleri ele geçirmeyi nasıl başarmıştı? Arkadaşı Lord Nathan Mayer, Rothschild’den ve Rotschild Londra Hanedanı’ndan yüklü miktarda

borç alarak Rhodes'in kendine özgü bir sömürgecilik felsefesi vardı. İngiliz ırkının dünya üzerindeki en "uygar ırk" olduğuna ve Britanya sömürgeciliğinin dünyanın "aşağı" halklarını yücelteceğine inanıyordu.

Cape Kolonisi, Avustralya, Yeni Zelanda ve Kanada, İmparatorluğu yeni zirvelere taşıyacaktı ve tabii sefil, koyu tenli yerlilerin hayatları iyileşecekti. Tabii gerçekte yapılan, ülkenin doğal kaynaklarının toptan ele geçirilmesiydi. Ama önce bu bölgelerde yaşayan önemsiz kişilerin yok edilmesi gerekiyordu. 1880 ve 1. Dünya Savaşı arasındaki dönem, Afrika Kapaşması olarak biliniyordu. Avrupalı uluslar, Afrika kıtasını paylaşmaya çalışıyordu. Sonunda Rhodes, İngiliz, Alman ve Amerikalıların dünyayı yöneteceklerine inandı.

Rhodes ve Gizli Seçkinler Cemiyeti

Rhodes, hayatı boyunca sağlık sorunları çekti ve vasiyetnamesini 6 kez değiştirdi. Yeniden yazmaya değer bir vasiyetnameydi. Çünkü Rhodes, o dönemde dünyanın en zengin adamıydı. Bu vasiyetname, 23 yaşında, fazla parası yokken yazdığı ilk vasiyetnamedir. Belgelerin bir bölümünde "amacı dünyaya İngiliz egemenliğini yaymak olan bir Gizli Cemiyet'in kurulması, tanıtılması ve geliştirilmesi için çalışmaktan" söz ediyordu. "Britanya İmparatorluğu'nun güçlendirilmesi ve uygarlık yoksunu bütün dünyanın İngiliz yönetimi altında birleştirilmesi, Birleşik Devletler'in geri alınması ve Anglosakson ırkının tek imparatorluk haline getirilmesi..." diye devam ediyordu vasiyet.

Gençliğinde Masonlara katılan Rhodes, cemi-

yetten pek etkilenmemiştir. Masonluğun dünya çapındaki ağını ve etkisini dünyayı değiştirmek için kullanmayarak hata ettiği görüşündeydi. Şöyle yazıyordu:

“Sahip oldukları serveti ve gücü ne kadar etkili kullandıklarını görüyorum. Törenlerini düşünüyorum ve ne kadar kalabalık bir grup insanın kimi zaman dünyanın en saçma ve saçma ritüelleriyle amaçsızca vakit harcamasına şaşıyorum.”

Bazı araştırmacılar, Rhodes’in kendi gizli cemiyetini kurduğunu iddia ediyorlar: *“Seçkinler Cemiyeti”* (Society of the Elect). Rhodes ve *“Pall Mall Gazette”* editörü William T. Stead, 1891’de tanıştılar ve grubu birlikte tasarladılar. Rhodes, cemiyetin generali; Stead ve Lord Nathan mayer Rotschild de yardımcıları olacaktı. Bunun ardından *“Üçlü Cunta”* (Junta of Three) adlı derece, arkasından *“Yeni Üye Çemberi”* (Circle of Initiates) ve son olarak *“Yardımcılar Birliği”* (Association of Helpers) geliyordu.

Üst seviyelere İngiliz soyluları ve hükümet üyelerinden önemli isimler düşünüldü. Ama bu tasarının konuşma aşamasından daha ileri taşındığına dair hiçbir kanıt yoktu. Yazar Carroll Quigley, 1966 tarihli kitabı *“Trajedi ve Umut”*ta Seçkinler Cemiyeti’nin kesinlikle gerçek olduğunu ve Yardımcılar Birliği’nin Rhodes Milner Yuvarlak Masası (Rhodes-Milner Round Table) şeklinde organize edildiğini iddia ediyor.

Yine Rhodes’in vasiyetnameleri meselesine geliyoruz. 5. ve 6. vasiyetnamelere gelindiğinde, gizli cemiyetler göndermeleri yapmayı bırakmıştı ve bunun yerini Rhodes bursları tasarısı almıştı.

Rhodes Bursları

Rhodes, 1902'de oldukça genç yaşta, 42'sinde öldü. 6. ve son vasiyeti geçerli sayıldı. İngiliz, alman ve ABD halkının genetik, ekonomik ve felsefi üstünlüğüne inandığı için ölümünden sonra servetinin büyük bölümünü Rhodes burs programını kurmaya ayırdı. Bu burs, İngiltere Oxord Üniversitesi tarafından veriliyor.

Bursuna ABD'yi dahil etmesinin altta yatan nedeni, yeni bir tür "*felsefe krallarının*" gelişimini desteklemektir. Bu gençlere doğru yolu bulacak ve ABD'yi Britanya Krallığı'na katılmaya yönlendireceklerdi.

Nihayetinde ABD'li ve Alman öğrencileri Oxford'a getirmekle ülkeler arasında daha büyük bir yakınlık doğacağını, savaşların önleneyeğini düşünüyordu. Buna rağmen Almanlar, 1914-1932 arasında ve 1939-1970 yılları arasında programdan çıkarıldı. Kadınların başvurmasına 1975'ten sonra izin verildi.

Rhodes bursu alan önemli ABD vatandaşları arasında Müttefikler Kumandanı Wesley Clark, eski çalışma bakanı Robert Reich, Yüksek Mahkeme Üyesi David Souter, eski ABD başkanı Bill Clinton, şarkıcı Kris Kristofferson ve Louisiana Valisi Piyush Jindal sayılabilir.

Rhodes-Milner Yuvarlak Masası

Burada oyuncuların sayısı artıyor ve olaylar çetrefilleşiyor. Rhodes, İngilizlerin ırksal üstünlüğü ve dünyayı yönetmesi gerektiği inancında yalnız değildi. Yüksek Komiser Alfred Lord Milner, bu dö-

nemde olağanüstü nüfuzlu bir devlet adamıydı ve Rhodes'in düşüncelerine yakın duruyordu.

Milner, Almanya'da doğmuş olmasına rağmen kendini İngiliz kabul ediyordu ve o da imparatorluk hayalleri kuruyordu. Milner'e göre bütün büyük İngiltere sömürgelerinin kendi hükümetleri olmalıydı ve imparatorluk meseleleri, Londra'daki bir imparatorluk parlamentosundan yönetilmeliydi.

Sömürgeler, imparatorluk hükümetinde temsil edilecekti ve sömürgeler oldukça özerk hareket edebilecek, fakat savunma ve uluslararası ticaret sözleşmeleri gibi konular, Londra'da halledilecekti.

Abd, bu tür eyalet/federal sistemin en iyi örneklerinden biriydi ve Milner, İmparatorluk Federasyonu'nun imparatorluğun ömrünü uzatmanın ve onu korumanın tek yolu olduğunu düşünüyordu. Böylece beyaz İngilizler ilerleyebilecek, çoğalacak ve refah içinde yaşayacaktı. Yoksa Milner'e göre er ya da geç yerel nüfus, isyan edip bağımsızlık isteyecekti. Zaten öyle de oldu.

Dört farklı koloninin birleşerek Güney Afrika'yı oluşturmasıyla sonuçlanan 2. Boer Savaşı'nın ardından Milner, çevresine bir grup genç devlet görevlisi ve yöneticiyi toplayarak büyük planına ortak etti. Bu topluluğa Milner'in Anaokulu deniyordu. Milner ve görüşlerini paylaşan arkadaşları, sonraki onyıllar içinde İngiliz hükümetinde önemli konumlara yükselseler de, İmparatorluk Federasyonu hayali gerçekleşmesi.

1910'da grup, bu görüşlerini paylaşmak için "Yuvarlak Masa" (Round Table) dergisini kurdu. Kendilerine "Moot" diyen cemiyet, bugün hala varlı-

ğını sürdürüyor.

1. Dünya Savaşı sonunda Abd Başkanı Woodrow Wilson'un en yakın danışmanı Edward M. House, Paris'te Yuvarlak Masa grubuyla buluştu. Bazı araştırmacılar, merkezi New York'ta olan Dış İlişkiler Konseyi'nin temellerinin bu toplantıda atıldığını öne sürüyor. Anlatılanlara göre Amerikalılar, bu kadar Anglosakson odaklı bir grubu dinlemeyi kabul etmediklerinden CFR'yi kurdular.

TÜRKİYEYİ TEHDİT EDEN ON İKİ AZILI ÖRGÜT

4'ü yasa dışı sol

3'ü bölücü

5'i dini motifli örgütler

Bunlar arasında eğitim seviyesi en düşük kişiler terör örgütü PKK mensupları arasında bulunuyor.

Sol Örgütler

DHKP-C

(DEVİRİMCİ HALK KURTULUŞ PARTİSİ)

Kurucusu Dursun Karataş'ın hayatını kaybetmesiyle dağılma noktasına gelen DHKP-C'nin tarihi kanlı suikastlerle dolu. Nihat Erim (Türkiye Cumhuriyeti tarihinde öldürülen tek Başbakan) Gümrük ve Tekel Bakanı Gün Sazak, Sakıp Sabancı'nın kardeşi Özdemir Sabancı.

DHKP-C'NİN KÖKENLERİ MAHİR ÇAYAN'A DAYANIYOR

1970'de Mahir Çayan'ın öncülüğünde kurulan Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C) Türkiye'de örgütlü ve sistemli hareket eden ve şiddeti esas alan temel yapı görünümündeydi. Çayan ve arkadaşlarının kurduğu bu yapı; örgütlenme, hiyerarşi ve eylem stratejilerinde Latin Amerika'daki sol örgütleri esas almıştır. THKP-C ve türevlerinin hedefi, devlet sistemini ortadan kaldırarak yerine işçi sınıfının önderliğinde Marksist ve Leninist bir yapı kurmaktır. Bu bakış açısı Kürtçü-Sol gruplarında da hissediliyor. Devrimin şehirlerde başlayıp daha sonrasında kırsal kesime yayılacağını savunan THKP-C kendisinde sonra gelen birçok sol terör grubunu yakından etkilemiştir. Tıpkı DHKP-C gibi...

KIBRIS ÇIKARMASINDA RUM'DAN YANA OLDULAR

1974 yılında Kıbrıs'ta EOKA'nın estirdiği terör üzerine adadaki Türkleri korumak için çıkarma yapan Türk Silahlı Kuvvetleri, dönemin THKP-C kadroları ve Dursun Karataş gibi isimler olayı protesto edip, duvarlara "Bağımsız Birleşik Kıbrıs" yazıları yazdılar. Bu yazılar sonrasında Karataş gözaltına alındı ve bir süre sonra serbest bırakıldı.

DHKP-C'NİN AÇILIMI NEDİR?

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (kısaca DHKP-C), 30 Mart 1994 tarihinde Devrimci Sol örgütünün partileşme kararı alması ile Dursun Karataş liderliğinde kurulan Marksist-Leninist partidir.

Parti siyasal faaliyetler ve propagandadan sorumluyken ve Cephe askeri örgütlenmeden ve silahlı eylemlerden sorumludur. DHKP-C nihai amacını Türkiye’de mevcut anayasal düzeni yürüttüğünü öne sürdüğü silahlı öncü savaş ile yıkarak Marksist-Leninist ilkelere dayalı Devrimci Halk İktidarı’nı kurmak olarak açıklamaktadır.

Türkiye’de iktidarın uzun süreli bir halk savaşı ile ele geçirilmesini ve yürütülecek şehir gerillası mücadelesi ve silahlı propoganda eylemlerinin gerekliliğini savununan Mahir Çayan tarafından teorize edilmiş Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisini Türkiye’de devrimin stratejisi olarak temel alan örgüt, şehirlerde hücre evleri şeklinde örgütlenmekte ve oluşturduğu Silahlı Propoganda Birlikleri ile çeşitli eylemler düzenlenmektedir.

DHKP-C 1994 YILINDA KURULDU

1994’te kuruluşunda bugüne kadar çeşitli dalgalandırıcı eylemleri üstlenen örgüt, ismini özellikle Özdemir Sabancı suikasti, Gazi Mahallesi olayları, F Tipi cezaevlerine karşı gerçekleştirdikleri ölüm oruçları ile duyurmuştur.

DHKP-C LİDERLERİ YURT DIŞINDA YAŞIYOR

Günümüzde, DHKP-C yöneticilerinin önemli bir kısmı İtalya, Almanya, Belçika, Hollanda ve Yunanistan gibi Avrupa ülkelerinde yaşamaktadır. 2008 yılında örgütün kurucu lideri Dursun Karataş'ın ölümünün ardından, örgütte liderlik sorunu ortaya çıkmıştır. Bugüne kadar birçok isim öne atıldıysa da, 2014 yılında Yunanistan'da yakalanan Hüseyin Fevzi Tekin örgütün bugünkü kilit ismi ve lideri olarak görülmektedir.

DHKP-C Türkiye, Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere[ve Avrupa Birliği'nin terör örgütleri listesinde bulunmaktadır. ABD 2014 yılında örgütün üç önemli ismi Musa Asoğlu, Zerrin Sarı ve Seher Demir Şen'in bulunmasını sağlayacak bilgileri veren kişilere 3'er milyon dolar ödül vereceğini açıklamıştır.

YUNANİSTAN'DA KAMPLARI VAR

Örgütün Yunanistan'da Lavrion, Kinesa ve Dileysi'de, Lübnan ve Suriye'de kampları bulunduğu, örgüt militanlarının buralarda eğitim gördükleri öne sürülmektedir. Fakat örgüt, Suriye rejimi ile bir ilişkisi olduğunu, militanlarının Suriye İç Savaşı'nda hükümet güçleriyle birlikte savaştığını ve burada eğitim kampları bulunduğunu yaptığı açıklamalarla reddetmiştir.

Yasal olarak faaliyet gösteren Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile Dayanışma Derneği (TAYAD), Gençlik Federasyonu, Haklar ve Özgürlükler Cephesi ve Halk Cephesi gibi dernek ve oluşumların DHKP-C ile ilişkisi olduğu, alt örgütlenmeleri gibi çalış-

tıkları çeşitli yetkili makamlarca iddia edilmektedir.

DHKP-C KURUCU LİDERİ DURSUN KARATAŞ KİMDİR?

Dursun Karataş, 25 Mart 1952’de Elâzığ’ın Cevizdere köyünde doğdu. Ailesi, bir Zaza ailesiydi. Devrimci düşünceye 1970 öncesinde sempati duymaya başladı. Gençlik yıllarında Dev-Genç örgütü ve Devrimci Yol hareketinde yer aldı.

1978’de Devrimci Yol’dan ayrılarak Devrimci Sol’u kurdu. Dursun Karataş, 12 Kasım 1981’den önce bulunduğu yasadışı faaliyetler sebebiyle 26 Kasım 1983’te askeri mahkemece tutuklandı ve idam cezasına çarptırıldı. Daha sonra cezası müebbetle çevrildi. Dokuz yıl sonra İstanbul Bayrampaşa cezaevinden kaçtı. 1994 yılında Devrimci Sol’u DHKP-C’ye dönüştürdü. Aynı yıl Fransa’da yakalanan Dursun Karataş 1995’te tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Daha sonra kansere yakalanan Dursun Karataş, Aerssenstraat 24 etten-leur/hollanda adresinde 11 Ağustos 2008’de kanser yüzünden hayatını kaybetti. Ölmeden önce interpol tarafından 17 ülkede yaklaşık 1500 ayrı suçtan aranıyordu. Örgüt içerisinde ve halk arasında “Dayı” lakabıyla da tanınır (DHKP/C, yaşamını yitirmesi üzerine verdiği DHKP/C 49 Sayılı Açıklamasının başlığında, “Komutanımız, Önderimiz, Dayımızı Yitirdik.” demiştir.) Gazi Mahallesi’ndeki cenazesine 2000 kişi katılmıştır

Dursun Karataş, 37 devlet yöneticisi ve siyasetçinin ölümünden sorumlu tutuluyordu.

Bunlardan En Önemlileri;

Eski başbakan ve CHP milletvekili Nihat Erim

MHP Gümrük Bakanı Gün Sazak Emekli generaller Kemal Kayacan ve Adnan Ersöz Emekli MİT Müşterşar Yardımcısı Hıram Abas DGM savcısı Yaşar Güneydın Milli İstihbarat Teşkilatı MİT görevlisi Engin Kaya

MKP (MAOİST KOMÜNST PARTİSİ)

MKP nedir? Nasıl ortaya çıktı? MKP yi kimler nasıl kurdu, amaçları neydi? Özellikle biraz geriye gidelim MKP kurulmadan TİKKO sürecini biraz ırdeyelim. TİKKO örgütü dersimde özellikle gelişmeye başladığında 1977 1978 lerde devlet tarafından yandaşları sızdırılarak denetime alındı. Yandaşlarından biri topladı. Özellikle dersim bölgesine gönderilmişti. LEVENT BEĞEN bir diğeri vejdi tapsındı (SARI VEJDI) vejdi de tikkodan ayrılarak GKK adında bir örgüt kurdu Sakarya İzmit Adapazarı civarında etkili olunca derin devlet dışına tasınca devlet bunları çökertti. Levent Beğen dersimin Mazgirt ilçesi reş mezra köyünde dersim Ovacıklı hasan çakmak adlı bir devrimciye işkence yaparak katlettikten sonra deşifre olmaya başladı. Dersimi terk ederek istanbula gitti. Ama TİKKO gurubunun çalışmaları dersim civarında özellikle köy muhtarlarını vurmakla devam ediyordu. Dersimde TİKKO örgütü tarafından kardelen adı altında 1990 lardan sonra gerçekleşen bir zat genelkurmayın öncülük ettiğı devrimci komünistlerin katledilmesi insanlık ve kamuoyuyla Paylaşmak sorumluluğunu his ederek o katliam sürecini açmak istiyorum. Bir zat derin devletin denetiminde gerçekleşen dersimdeki devrimci komünistlerin imhası TİKKO nun eylemselliklerinin yoğun oldu yıllarda yapıldı. burdaki derin devletin amacı

(Laz Nihat) Enver Doğru ve birlikteki gerilla birliğini saf dışı bırakarak tamamen TİKKO örgütünü denetime almaktı. Laz Nihat ve çevresini kardelen adı altında imha eden ekip daha sonraki yıllarda MKP maoist komünist partisi adını alarak dersim alanında kendisini yaşatmaya başladı. MKP nin birinci kongresinden sonra yeniden devlet için tehlike arz ettiği örgütün yeni yönetiminin yeniden tasfiyesi genelkurmayın gündemine oturdu. MKP onlar için yine denetimden çıkmıştı. Ve mercan operasyonu ile yönetimi kademesi 17 kişi bir kez daha devre dışı bırakılmıştı. Mercan Operasyonundan sonra MKP öyle bir hal aldığı kamuoyuna açıklamada bulunamadı. Öyle bir kurgulama yaptığı operasyonun sorumlusu olarak katırları ve şehit düşen devrimcileri gösterdi. Kamuoyu o açıklamayı çok iyi bilir. Kardeşlen sürecindeki gelişmelere tanık olduğum için Enver doğru diğer 13 yoldaşın hunharca katledilmesine değinmeden geçemeyeceğim. Laz Nihat ve 13 ler kendilerini Türkiye ve kuzey Kürdistan Halklarının kurtuluşuna adanmış kaypakkayacılığı özümsemiş kararlı, dirençli, ideolojik donanımlı halk savaşı stratejisini Türkiye somutuna indirgeyen ve yıllarca onun savaşını veren komünistlerdi. Kamuoyunun bu olaylarla ilgili aydınlanması gerekir. Başındada belirttiğim gibi bu devrimci komünistlerin tasfiyesiydi. Dünyanın neresinde görülmüş onların yaşadıkları günlerce süren işkenceler faşist cellâtların Diyarbakır zindanında İbrahim Kaypakkaya uyguladığı işkenceleri daha fazlası komünistlik adına 13 devrimciye yapıyordu. Bu yöntemin TC ninkisinden farkı var mıdır? Bunlar değerlendirildiğinde bu yöntemler devrimci yöntemi? Değilmi kimin yöntemidir. Laz nihatın söylediği tek şey ben TİKKO'cuyum. Kendimi halkların

kurtuluşuna adadım. İddialarınızı red ediyorum. Günlerce süren dayak ve işkenceler sonucu yaşamını yitirdi. Yanındaki devrimcilerde aynı uygulamalar la karşı karşıya kalarak katledildiler. Devrimcilerin duruşu her zaman işkenceye karşı olmaktadır. İşken-ce insanlık suçudur. Her devrimci işkencenin ne olduğunu bilir. Faşist cellâtların devrimcilere uyguladığı yöntemdir. Bu anlamda bu kardelen süreci açığa çıkmalıdır. Bunu kimler ne adına yapıldığı kamuoyunun bilgisine sunulmalıdır. Bu yöntem yalnızca kardelen sürecinde uygulanmadı. Onlar-ca köylüyede uygulandı. Örneğin 60.70. yaşlarındaki köylüler ajan suçlamasıyla günlerce sopalarla dövülerek öldürüldüler. Örneğin dersimin yol ko-nak köyünde Metin Özer aynı yöntemle günler-ce sopayla dövüle dövüle öldürüldü. Ajan dendi. Ona atılan dayanın yarısı hangi MKP gerillasına atıl-saydı o ajanlığı kabul ederdi. Çiçekli bölgesine, Hozat alanındaki halka yönelimler derin devletin perspek-tifleriydi.

2004'te PKK milislerine yönelmeleri zey-nel benlerin öldürülmesi Zeynel Benler yıllardır konargöçer yaşamı nedeniyle kırsal kesimde her türlü desteği sağlayan, şehit gerillanın babasıdır. MKP örgütünün başka hedefi kalmadı mı ki Zeynel Benlere yöneldi? Mustafa Büyükkaya Malazgirt'in İsmaili köyünde yaşayan yurtsever bir milisti. Sü-leyman Burmagıç keza öyle düşman hedefler durur-ken neden bunlara yönelindi? PKK nin tavır alacağı-nı bile bile bütün bu yaşananlar yan yana getirildi-ğinde bu yapını durumu net olarak ortaya çıkıyor. Kardelen operasyonu kamuoyuna açıklanmalıdır so-rumluları hesap vermeli. İşken-ce dünyanın neresinde olursa olsun insanlık suçudur. Devrimcilerin sosya-

listlerin, yöntemi değildir. Bu örgüt içerisinde 6. 7 toplu katliam yapıldı pah, kirzi, ovacık, kıl, mercan da katledilenler başta olmak üzere kimse tarafından sorgulanmaması ayrıca üzerinde düşünülmesi gereken ayrı olaylardır.

MLKP(MARKSİST LENİNİST KOMÜNİST PARTİ)

MLKP, 10 Eylül 1994 yılında kuruldu. Kuruluş Kongresi (1. Kongre) belgeleri, onun teorik, siyasal ve örgütsel temellerini oluşturur. 'Birlik devrimi' olarak ifade edilen bu tarihi gelişme, 'komünistlerin birliği' düşüncesine sahip parti önceli örgütlerin, '89'dan itibaren örgütler içinde ve örgütler arasında yürüttükleri bir mücadelenin ürünüdür. 1991'de TDKİH ve TKİH birleşir. Yıllar süren mücadelenin sonucunda Eylül 1994'te TKİH ve TKP-ML Hareketi Birlik Kongresini toplarlar ve MLKP-K kurulur. Eylül 1995'te toplanan 1. Parti ve Birlik Konferansı, MLKP-K ile TKP-ML (YİÖ) arasındaki birliği sağlar ve 'Kuruluş' ekini kaldırır. Böylece MLKP, dört komünist örgütün birleşmesiyle oluşur.

MLKP ÖNCESİ KOMÜNİST HAREKETE KISA BİR BAKIŞ

Türkiye'de ilk komünist örgüt, yani TKP, 1920 yılında Mustafa Suphi ve yoldaşları tarafından Bakû'de kurulur. Komünist Enternasyonal'in desteğini alır. Teorisi ve eylemi ile Marksist-Leninist bir çizgide faaliyet yürütür. O dönemde, Türkiye'de emperyalist işgale karşı mücadele yürütmek için M.

Suphi ve arkadaşları, Türk devleti ve Mustafa Kemal'in bilgisi dâhilinde ülkeye girerler. Ne var ki, Ekim Devrimi ve sosyalizm pratiğinin yarattığı sempati ve çekicilik, Türk egemen sınıflarını da korkutur. Onlar, 29 Ocak 1921 tarihinde M. Suphi ve 15 yoldaşını Karadeniz'de boğdururlar. Bu, TKP için büyük bir darbeydi. M. Suphi'den sonra TKP, Türkiye'de burjuva Kemalist iktidarı destekler. Kürt sorunu karşısında sosyal şoven bir çizgide yürür. M. Kemal'den 'demokratikleşme', hatta 'sosyalist devrim' beklentisi içine girir. TKP, bu yıllarda fırsatçı bir nitelik taşır.

TKP, 1956'dan sonra modern revizyonizmin Türkiye kolu haline gelir. Devrim ve sosyalizm mücadelesinde dikkate alınır politik bir etkisi ve eylemi ortaya çıkmış değildir. O nedenle, 1921-1971 arası dönem, 50 yıllık TKP revizyonizminin pasifizm ve reformizm yılları olarak adlandırılır. Bu anlamda 1971 devrimci hareketi, 1921 M. Suphi önderliğindeki TKP'nin dışında kendi öncesinde ciddi bir devrimci miras olarak doğmamıştır.

1971 yılında devrimci örgütler olarak doğan THKO, THKP-C ve TKP-ML, 50 yıllık revizyonizmi, sınıf işbirliği ve reformizmi devrimci düşüncesi ve eylemi ile parçalarlar.

1960 yıllarda toplumsal farklılaşma ve sınıf çelişkilerinin derinleşmesi, Kürt ulusal bilincinin gelişmesi, dünyada 1968 antifaşist ve antiemperyalist gençlik hareketlerinin etkisi Türkiye ve K. Kürdistan'da da işçi sınıfı, emekçi yığınlar ve üniversiteli gençlik hareketi dalgasının gelişmesine yol açtı. Bu yıllarda gençliğin NATO ve 6. Filo'ya karşı mücadeleleri, işçi sınıfının 15-16 Haziran Direnişi, TİP'in 15 kişiyi parlamentoya göndermesi vd. olgular ilerici,

devrimci ve sosyalist düşünceleri kitleler içinde maddi bir güç haline getiriyordu.

12 Mart 1971'de askeri bir darbe gerçekleşir. Bu faşist darbeyi ABD emperyalizmi destekler. İşbirlikçi Türk burjuvazisi ve generalleri, 1961 Anayasası'nın sağladığı kısmi hak ve özgürlüklerin 'toplumsal harekete bol geldiğini' belirterek, baskı, yasak ve sınırlamalara yöneldiler. Yukarıda isimlerini verdiğimiz devrimci örgütler, eşitsiz güç ilişkileri koşullarında askeri faşist darbeye karşı savaşarak bir yenilgi aldılar. Onlar, Türkiye ve K. Kürdistan devrimi, devrimcileri ve komünistleri için zihinlerde silinmez devrimci değerler ve gelenekler, büyük bir miras ve kazanımlar bıraktılar. Onlardan bugüne taşınan devrimci irade ve mücadele kararlılığı, devrimci dayanışma ve siper yoldaşlığı devrimci hareketin mayası olmaya devam ediyor. Şüphesiz ki, 71 yenilgisi ve Uluslararası Komünist Hareketin durumu, Türkiye devrimci hareketi saflarında da tartışılır. THKO'nun kadroları ve THKP-C'nin bazı kadroları kendi küçük burjuva maceracı çizgilerine, Kürt ulusal sorunu ve Kemalist iktidar dönemine ilişkin görüşlerine eleştirel yaklaşırlar. Sosyal emperyalist SB ve modern revizyonizme karşı mücadele yürütmeye karar verirler. ÇKP-AEP çizgisinde yer alırlar. TKP-ML ise baştan beri bu çizgide yer alır. 1970'li yılların ikinci yarısında THKO yerine TDKP kurulur. Aynı süreçte TDKP ile birleşen TİKB, ayrılarak yeniden grup olarak faaliyet yürütür. Yine TDKP'den 1980'li yılların ikinci yarısında TDKİH adlı başka bir grup ayrılır. THKP-C yerine ise THKP-C ML (daha sonra ismi TKİH olur) kurulur. TKP-ML, bazı teorik ve siyasal görüş farklılıklarından dolayı TKP-ML ve TKP-ML Hareketi olarak ikiye bölünür.

1978'de TKP-ML (YİÖ) ise, TKP-ML Hareketi'nden kopar. Diyebiliriz ki, devrimci hareketin bazı kaçınılmaz ayrışma ve saflaşmaları yanında, zorlama ayrılıklara dayalı kopuş ve bölünmeleri de yaşandı.

1979 yılına kadar bu örgüt ve gruplar, ayrı durarak ama gerek UKH'te gerekse birbirlerinden etkilenerak paralel bir teorik ve siyasi gelişim çizgisi kaydettiler. Belki siyasal çizgileri, örgütsel çalışmalarında bazı ileri-geri farklılıklar taşıdılar; ancak, sosyal pratikleri aynı zemin üzerinde yürüdüklerini gösteriyordu.

Bu grupların bir bölümü, 1979'da ÇKP'nin ileri sürdüğü '3 dünya teorisi'nin reddi ve Mao Zedong Düşüncesi'ne karşı bir mücadeleden sonra kendisini komünist grup olarak ilan eder. Görüleceği gibi devrimci ve komünist hareket, dağınık, parçalı ve devrimci kendiliğindenci durumdayken askeri faşist cunta saldırılarıyla yüz yüze kalır.

1980 ASKERİ FAŞİST REJİMİ VE DEVRİMCİ HAREKET

Türkiye'de bir devrimci savaş örgütü gibi örgütlenemeyen, örgütsel ve siyasal pratiği devrimci kendiliğindencilikle karakterize olan parti, grup ve örgütler, 1980 askeri faşist darbesi karşısında ideolojik, siyasi ve örgütsel sonuçları ağır olan ciddi bir yenilgi aldılar. On binlerce devrimci kadro ve militan tutsak düştü, yüz binlerce devrim taraftarı işkencelerden geçirildi, binlercesi katledildi. 1980-1987 yılları arasında devrimci çalışmada adeta bir 'kesinti' yaşandı, ya da çok zayıf bir çalışma yürütüldü. Bu yıllarda devrimci ve komünist hareket ağır bir yenilgi almışken, Kuzey Kürdistan'da devrimci ulusalcı PKK ön-

derliğinde Kürt ulusal hareketi, kısa bir cephe gerisi hazırlığı ve örgütlülüğü ile gerilla savaşı başlatarak yükselişe geçti.

İşte MLKP, kendiliğindenciliğin ya da tesadüfün ürünü değil, tamamen bu tarihsel dönemde sınıf mücadelesinin kaçınılmaz temel bir ihtiyacı olarak ortaya çıktı. Zira İstanbul'da 1987 Netaş grevi, adına Bahar Eylemi denilen 1989 işçi sınıfı hareketi dalgası ve Zonguldak maden işçilerinin genel grev ve direnişi, komünist bir önderlik boşluğuna ya da zayıflığına çarpıcı bir şekilde işaret ediyordu.

Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi, bir devrim düzeyine erişmiş ve Türkiye'de 'devrimci bir işçi hareketinin yaratılması' göreviyle birleşik devrimci bir mücadeleyi ilerletmenin koşulları doğmuştu. Kürt ulusal hareketiyle enternasyonal dayanışma görevi bütün yakıcılığı ile dayatıyordu. Şüphesiz ki, bu tarihsel ve siyasal görevleri yerine getirmek, ancak komünist hareketin dağınık, parçalı ve etkisiz durumuna son vermekle mümkün olabilirdi.

Bu siyasal koşullarda doğan birlik arayışı ve girişimi, aynı zamanda '89-'91'de SB, Doğu ve Orta Avrupa ülkelerinde modern revizyonist çözülme sürecinin yarattığı ideolojik ve örgütsel yıkıma ve emperyalist burjuvazinin sosyalizm teorisi ve pratiğine yönelik karşıdevrimci propagandasına yönelik devrimci bir irade ve duruş anlamına geliyordu. Dolayısıyla MLKP, aynı zamanda ulusal kurtuluş devriminin ortaya çıkardığı tarihsel ve siyasal görevlerin yerine getirilmesi isteğidir. Kürt halkı ile işçi sınıfının devrimci öfkesinin birleştirilmesi ihtiyacıdır. MLKP, Batı'da ikinci bir cephe, işçi sınıfı cephesinin yaratılması tutkusu ve iradesinin eseridir. İşçi sınıfı ve emek-

çilerin birleşme talebi ve isteğine verilen bir yanıttır.

KOMÜNİSTLERİN BİRLİĞİ MÜCADELESİ VE SONUÇLARI BAŞARILI BİR DENEYİMDİR

Parti önceli komünist gruplar, özgün bir birlik çalışması yöntemi ve planı geliştirdiler. Birlik mücadelesinin bu deneyimi, gerek tek tek ülkelerde komünist grup ve güçlerin birliği, gerekse de uluslararası komünist hareketin birliği bakımından önemli bir deneyimdir.

Öncelikle komünist hareketin nesnel bir değerlendirilmesinden hareket edildi. Ve başlıca belirlemeler yapıldı: Türkiye’de komünist hareket (devrimci hareketin durumu da aynı) dağınık, parçalı, etkisiz ve devrimci kendiliğindencidir. Bu durum, siyasal ve örgütsel bir strateji ve taktiğe, devrimci bir iradeyle komünistlerin merkezileşmesi ve örgütsel birliği görevine işaret eder.

Komünistlerin birliği bir ilke sorunu ve güncel siyasal bir görevdir. Her komünist birey ve grubu ilke düzeyinde ilgilendirir ve geleceğe ertelenemez bir mücadeleyi gerektirir.

Komünist örgütler, yukarıdan ve aşağıdan mücadele ve iradi tartışma planlarıyla birlik iradesi ve eğilimini ortaya çıkarmalıdır.

Birlik çalışmalarında ayrılıklardan değil, aynılıklardan yola çıkılmalıdır. Her örgüt kendi içinde ve örgütler arasında tartışmalar örgütlemelidir. Her gruptan komünistler, bireyler olarak tartışmalara katılmalıdır. Birlik tartışmaları, ortak eylem ve siyasal pratiğin geliştirilmesi süreci içinde yürütülmelidir. Komünistlerle-

rin birliğin güvencesi politik atılım ve sıçramadır. Ancak gerçek ilişkiler üzerinde bir yakınlaşma ve güven ilişkileri, önyargı ve grupçu duvarları yıkabilir. MLKP'nin, bu özgün birlik çalışması yöntemi ve deneyimi, uluslararası komünist hareket için bir kazanımdır.

MLKP NE İÇİN SAVAŞIYOR?

MLKP, kapitalizme, ücretli kölelik sistemine son vermek için, işçi sınıfı ve emekçi yığınları özgürlük ve sosyalizm mücadelesinde birleştirmeye, siyallaştırmaya ve örgütlemeye önderlik eder; bütün ezilenlerin her türlü sorunu ve mücadelesine yüksek bir ilgi ve sorumluluk gösterir.

Kitlelerle çeşitli düzeylerde ilişki kuran MLKP, kapitalist sistemle emekçi yığınlar arasındaki irili-ufaklı her çelişkiyi kitle mücadelesine konu edinir, savaşır ve savaşır. Kitlelerle ilişki tarzı, onları sürü gören ve aşağılayan burjuva düzen partileri ve yine, kitlelere yukarıdan bakan ve bürokratik ilişki kuran küçük burjuva devrimci parti ve grupların ilişki tarzından farklıdır.

Kuruluş Kongresi'nde, '... Ortak, birlikte çalışma içinde dönüştürme' şeklinde tarif edilen bu tarz, kitlelerle mücadele içinde ilişki kurmayı, mücadele içinde değiştirmeyi ve mücadele içinde kitlelerden öğrenerek kendisini de değiştirmeyi kapsar. MLKP'nin amacı, kapitalizmi yıkmak, sosyalizmi kurmaktır. İnsanlığın kurtuluşu olan proletaryanın kurtuluşu mücadelesine önderlik etmektir. Ve sınırsız, sömürsüz, sınıfsız ve devletsiz bir dünya için savaşmaktır. Sosyalizm, işçi sınıfı ve emekçi yığınların

bizzat kuracağı sistem olduğuna göre, onların, iktisadi, siyasi ve toplumsal yaşama katılmasına önderlik etmektir.

MLKP çalışmaları ve eylemiyle, ulusal ve toplumsal/sınıfsal çelişkilerin düğüm noktası burjuva iktidarın yıkılması ve işçi-emekçi iktidarının kurulması için; işçi sınıfı, emekçi köylülük, kent ve kır yoksullarını, emekçi kadınları, gençliği, Kürt halkını, aydınları sosyalizmi kurmak üzere, antiemperyalist demokratik devrim için savaşılmaya çağırmaktadır. MLKP'nin antiemperyalist demokratik devrim programı, İşçi-Emekçi Sovyet Cumhuriyetler Birliği'ne, Türkiye ve Kuzey Kürdistan halklarının gönüllü, özgür ve eşit birliğine dayanır.

MLKP, proletarya ve insanlığın kurtuluşu olan komünizm dünyasına varmak için, proletarya devrimi ve proletarya diktatörlünü savunur, onun için savaşır. Proletarya iktidarı altında yenileme tehlikesine karşı sert sınıf mücadelesinin devam edeceğine, proletarya diktatörlüğünün gerçek bir demokrasi, sosyalist demokrasi olacağına inanır, bunu hedefler. MLKP'nin programında Uluslararası Komünist Hareket'in durumuna ilişkin şu tespit yapılır: '14- 1956'da Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçiren modern revizyonistler sosyalizmi yıkma, kapitalizmi yeniden kurma sürecini başlattılar. Kruşçev'le başlayıp Brejnev yönetimiyle süren karşıdevrim, Sovyetler Birliği'ni, tekelci devlet kapitalizminin egemen olduğu sosyal emperyalist bir ülke haline getirdi. Proletarya diktatörlüğünün yerine bürokrat burjuvazinin diktatörlüğü kuruldu.

16- Marksist-Leninist teori, emperyalist kuşatma şartlarında sosyalist bir ülkede geriye dönüşü

olanaklı görmüş; emperyalist saldırı, içteki karşıdevrimci ayaklanma ve partideki beyaz ihanet bunun nedenleri ve yolları olarak vurgulanmıştı. Sovyetler Birliği'ndeki karşıdevrim partideki bürokratik yozlaşma ve ihanet yoluyla gerçekleşti'

17- 1980'lerin sonunda patronluğunu Sovyetler Birliği'nin yaptığı değişimci kamp çöktü ve bunu Sovyetler Birliği'nin dağılması izledi. Dünya burjuvazisi bu durumu azgın bir ideolojik saldırı fırsatı haline getirdi ve tüm imkânlarıyla 'sosyalizm'in 'öldü'ğü, propagandası için kullandı. Bütün bu gelişmelerin ve emperyalist faaliyetin doğrudan bir parçası olarak sosyalizmin çetin mevzisi Arnavutluk'ta da tasfiyecilik yoluyla geriye dönüş yaşandı'

19- Bugün, proleter dünya devriminin nesnel koşulları ile öznel koşulları arasındaki uçurumun doldurulması ve her ülkede işçi sınıfının komünist öncü müfrezelerinin oluşturulup pekiştirilmesi, yaşamsal bir önem taşıyor. Bu görevin yerine getirilmesi, burjuvazinin ideolojik saldırıları ve modern revizyonizmin yeni biçimlerinin yanı sıra Maoizm, Troçkizm ve her renkten revizyonizme karşı kararlı ve uzlaşmaz ideolojik savaşımdan geçmektedir.'

MLKP'NİN SİYASAL VE ÖRGÜTSEL GELİŞİM ÇİZGİSİ

MLKP, politik mücadelesinin ana çizgilerini kendi pratiği içinde geliştirdi. Politik taktik ve sloganlar, devrimci irade, öncü müdahale, politik refleks, kapsayıcılık ve birleştiricilik, etkin siyasal kampanyalar, dışa dönük politika, bütün mücadele araç ve biçimlerinin değerlendirilmesi bu ana çizgilerin bazılarıdır. MLKP, Mart 1995'te emekçi semti İstanbul-Gazi baş-

kaldırısında, hazırlık düzeyi ve ayaklanmayı yayma perspektifiyle bir adım öne çıkar. Faşist rejim, Kuru-cu Kongre delegesi Hasan Ocak'ı gözaltında katleder. Parti, H. Ocak şahsında gözaltında kayıplara karşı mücadele kampanyası yürütür. Sürecin sloganları, önce, 'sağ aldınız, sağ istiyoruz', sonra 'kaybedenle-rin listesini istiyoruz', 'Susma, sustukça sıra sana ge-lecek' biçiminde belirlenir.

Kayıplar kampanyasıyla faşist rejimi köşeye sıkıştıran Cumartesi Anneleri eylemleri başlar. Ve bu mücadele 1996 Martında toplanan Uluslararası Gözaltında Kayıplar Kurultayı ile enternasyonal bir düzeye sıçratılır. Böylece, Uluslararası Gözaltında Kayıplarla Mücadele Komitesi (ICAD), dünyada ka-yıplar mücadelesinin bir mevzisi olur. Coğrafyamız-da kaybetme saldırıları bir dönem geriletilir.

14 Eylül 1995'te Mert FM radyosu, MLKP kı-zıl müfrezeleri tarafından basılır. 40 dak-ka boyunca işçi ve emekçi yığınlar parti safla-rına çağrılır. MLKP kuruluş bildirisi okunur. Gazi başkaldırısının yıldönümünde '96 Martında Sultanbeyli ilçesine (İstanbul) MLKP müfrezeleri bas-kın düzenler, devlet bina ve kurumları uzun süre ateş altında tutulur, tahrip edilir.

MLKP, işçi sınıfı içinde kendisini oluşturmak, işçi sınıfı hareketinden beslenen siyasal bir güç haline gelmek ve farklı kanallardan akışını sürdüren işçi sı-nfı hareketiyle komünist hareket arasındaki kopuk-luğu gidermek için '95 yılı sonunda '1. İşçi Konferan-sı'nı toplar. Konferans illegal koşullarda gerçekleşir. İşçi Konferansı, katılan kadroların ideolojik, politik ve örgütsel kavrayış düzeylerinin yükselmesine, ka-pitalizmin güncel eleştirisi ve sosyalizm kavrayışla-

rının geliştirilmesine, işçi sınıfının iktisadi ve siyasi mücadele bağı arasındaki ilişkinin kavranmasına önemli katkılar sağlar, etkin bir kadrolaşma aracı olarak işlev görür. 2005 yılında ise büyük kentlerde gerçekleşen İşçi Kurultayları, işçilerin özgür kürsülerde kendi sorunlarını tartıştıkları, dile getirdikleri, çözüm arayışlarına girdikleri önemli platformlar olur. 1996 1 Mayıs'ında, kitle hareketinin yükselişte olduğu bir sürece denk düşen parti çalışması ve 1 Mayıs'a yapılan çağrı üzerine 15 bin emekçi MLKP kortejinde yerini alır. Parti, genç bir komünist işçiyi, Hasan Albayark'ı polisle yaşanan çatışmada şehit verir. Partili militanlar, gösterinin ardından patlak veren çatışmaların en kitlesel gücünü oluştururlar. 1996 yılı üniversiteli gençlik mücadelesinde KGÖ, öncü bir müdahale ile gençlik hareketine itiş verir. Genç yapıcılar, diğer gençlik gruplarının 'herhangi bir, üstelik de pasif eylem' olarak eleştirip omuz vermedikleri açılık grevini devrimci bir irade ve inatla sürdürürler. Protestoculuğun aşılması anlamına gelen bu eylem, tüm üniversitelere yayılmaya başlar. Ve açlık grevleri, gençlik hareketinin uzun yıllardır biriktirdiği öfke ve enerjiyi açığa çıkarır. 4 Şubat'ta 5 bin genç, yasaklı bulunan İstanbul Taksim Meydanına girer. 5 Şubat'ta ise 3 bin genç Ankara Kızılay meydanını zapt eder. KGÖ, gençliğe yürümesi gereken yola işaret eder: 'sokağa, eyleme, özgürleşmeye!' Gözaltında tecavüz ve taciz, politik kadınlara karşı faşist rejimin sıkça başvurduğu bir saldırdır. Asiyeye Zeybek'in bu saldırıya maruz kalan kadınlardan biri olarak başından geçenleri kitaplaştırması, taciz ve tecavüz saldırısına karşı bir mücadelenin kaldırıcı yapılıdır. Komünist kadınlar tarafından 2000 yılında bu konuda bir kurultay örgütlenir. 6 ay sü-

ren politik bir çalışmanın ardından Haziran ayında Gözaltında Cinsel Taciz Ve Tecavüze Hayır Kurultayı gerçekleşir. Kurultay, gözaltında, savaşlarda işkenceye, tecavüze uğrayan, cinsellikleri aşağılanan Türk ve Kürt kadınlarının büyüyen onuruna ve sesine ve cesaretine tanıklık eder. Kadınlar maruz kaldıkları tecavüzü haykırarak, işkenceci devleti yargılar. Geniş yankı uyandıran ve bine yakın kadının katıldığı kurultay, devletin tecavüz işkencesini büyük oranda gerileterek amacına ulaştığını gösterir. 2001 yılında işçi sınıfına yeni kölece çalışma koşulları dayatan yeni iş yasası, sendikaların ve muhalefetin sessizliği ortamında Meclis'ten geçer. MLKP, bu kölelik yasalarına karşı 'bayrak yürüyüşü' adlı yoğunlaştırılmış bir çalışma başlatır. Mavi renkli, üzerinde 'kölelik yasalarına hayır' sloganı yazılı bayrak, şehirden şehre, fabrika, işçi havzası ve emekçi semtlerde dalgalanır. Bu aydınlatma çalışmasının yaydığı ışık, ufuk açan ve işçi sınıfı mücadelesinde enerji uyandıran, kamçılayan ürünler ortaya çıkarır. MLKP, 3 Kasım 2002 ve son olarak da 28 Mart 2004 seçimlerine devrimci bir müdahale gerçekleştirir. Yasadışı ve gizli temelde örgütlenen MLKP, yasal ve açık çalışma ve mücadele olanaklarını dışalamadan seçimleri, işçi ve emekçilerle buluşmanın ve sosyalizm seçeneğini işçi ve emekçilere taşımanın bir anı olarak değerlendirir. MLKP'nin, burjuva parlamentoyu ve 'burjuva yasalığı'nı her şey haline getiren reformist partilerle arasında kalın ilkesel, politik çizgileri vardır. Ve yine Türkiye devrimci hareketinin seçimlere katılmama ve boykotu 'değişmez' bir taktik olarak algılamasına karşı da mücadele yürütür. Seçim dönemlerini, devrim ve sosyalizm propagandası yürütmenin bir aracı

olarak gören parti, 'burjuva yasallığı'nı meşru yollar-
dan zorlar ve aşar. Bağımsız sosyalist adaylar aracılı-
ğıyla seçim mitingleri düzenler, ses araçlarıyla ken-
dileri dolaşır, kitle ajitasyonu ile yığınları aydınlatır.
MLKP, Ortadoğu'ya yönelik emperyalist saldırganlık
ve işgale karşı coğrafyamızda etkin siyasal mücadele
yürüten devrimci örgütlerin başında gelir. Haziran
2004'te İstanbul'da toplanan NATO zirvesine kar-
şı yürütülen büyük mücadelede devrimci hareketin
merkezinde durur. Hazırlık düzeyi, an'a ilişkin tak-
tik belirlemeleri ve ufuk açıklığıyla 29 Hazirandaki
barikat savaşına ve sokak çatışmalarına damgasını
vurur. İki ay boyunca NATO zirvesine karşı her türlü
mücadele aracı ve biçimiyle etkin bir kavga yürütür.
NATO toplantısı iptal edilemedi, ama İstanbul NA-
TO'ya dar edildi. MLKP, 2004 yılında kuruluşunun
10. yıldönümünü de politik faaliyeti büyütmenin,
işçi, emekçi, genç ve kadınları partiye çağırmanın ve-
silesi yapar.

Özet olarak denilebilir ki; Devrimci iradenin
gücüyle komünistlerin birliğini gerçekleştiren MLKP,
devrimci iradenin rolünü pratiğinde test eder. Ve son-
rası siyasal ve örgütsel çalışmasında ve ortaya çıkan
sorunların çözümünde devrimci irade ve eylemi ya-
şamında temel bir kavram yapar. Politik mücadelede
atılım ve sıçrama, etkin çalışma planları, öncü müda-
hale tarzı, siyasi refleks, örgütsel yaşamda eleştirinin
devrimci şiddeti, devrimci kendiliğindencilik ve bü-
rokratizme karşı mücadele, özgüven ve politik cüret,
kadroların kendini devrimci örgütlemesi ve kendi-
sine rol biçmesi vb. devrimci iradenin başarılarıdır.
MLKP önceli komünist örgütlerin kendilerini fes-
hederek, sınıf mücadelesinin ihtiyacı olan güçlü bir
partiyi oluşturmaları; aynı zamanda amaçlaştırı-

lan ve idealize edilen örgüt fikrine karşı pratikte bir eleştiridir. Bu eleştiriyle araç-amaç ilişkisini doğru kavrayan MLKP örgütleri ve kadroları, sınıf kavgasında çeşitli mücadele araç ve biçimlerini, taktik ve sloganları büyük bir başarıyla kullanmaya başlarlar. MLKP, siyasal ve örgütsel faaliyette sürekli sınırları zorlar. Doğru yolda, ilerleyiş, harekete geçme, coşkulu yürüyüş, koşma, sıçrama, kitlelere hücum vb. kavramlarla, statükoculuğu ve idareciliği aşar. MLKP'nin, bölgesel antiemperyalist mücadele koordinasyonu ve konferansları düşüncesi ve çalışmaları, enternasyonal kitle hareketine devrimci ve etkin müdahalesi önemli politik bir faaliyettir. MLKP'de karşıdevrimci şiddete karşı, grupsal ve kitlesel devrimci şiddet eylemleri politik mücadelenin meşru ve etkin araçlarıdır. MLKP, örgütlülük düzeyini yükseltir; örgütlülüğünü yayar ve genişletir. Eldeki örgütlenme araçlarını çoğaltır, ya da daha etkili kullanır. Çalışmalarını kesintisiz sürdürür. Yeni örgütlenme merkezleri ve mevzileriyle esnek ve dolaylı örgütlemelerle ilerler. Gazete ve çeşitli kurumlarıyla genişliğine ve derinliğine bir çalışma yürütür. Devrimci çalışmasında işbölümü ve uzmanlaşmaya dayalı bir derinleşme süreci yaşamaktadır. MLKP, kendi hazır güçlerini örgütlenme ve yönetme pratiğinden, işçi ve emekçileri, kitleleri örgütlenme ve önderlik etme hattında 'öncü partiden önder partiye' şiarıyla ilerlemektedir.

MLKP, ŞEHİTLERİN İZİNDEN GELECEĞE YÜRÜYOR

Türkiye ve K. Kürdistan, sert sınıf mücadelesinin verildiği bir coğrafyadır. Özgürlük ve sosyalizm savaşımı eşitsiz güç ilişkileri koşullarında yürütülüyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri, militarizm ve savaş makinesinin gücüyle şimdilik iktidarlarını yürütüyorlar ve güvenceye alıyorlar. Sömürgeci faşist Türk rejiminin tarihi, işçi sınıfı ve halklarımızın siyasal öncüleri devrimci ve komünist kadrolara yönelik saldırı, işkence ve katliamlarla doludur. Karşıdevrimci şiddet ve baskı onun temel politikasıdır. O nedenle devrimci irade ile karşıdevrimci irade arasındaki çarpışmada halklarımızın on binlerce seçkin evladı şehit düşer. Kendi tarihini kendisi yapan MLKP de siyasal mücadelede onlarca kadro ve militanını şehit verir. Onları, yarattıkları değerler ve geleneklerle kavgasında yaşıyor. Parti kadroları ve militanları, her bir şehit yoldaşımızdan öğrenmeye devam ediyor. H. DEMİRCİOĞLU, MLKP Merkez Komite üyesi iken cezaevlerinde süren '96 Ölüm Orucu eyleminde şehit düştü. O devrimin öğretmeni; işçi sınıfı ve emekçilerin zafere kilitlenmiş iradesinin sembolüydü. İşçi sınıfı ve emekçi yığınları teslim almak için önce devrimci öncüleri tecrit etmesi gerektiğini bilen devletin saldırısına, önce kendisi eylemiyle karşı durdu. Bulunduğu cezaevinde ölüm orucu eylemine girecek MLKP kadrolarını belirlemeden önce 'ilk ben olmalıyım' diyerek kendisi öne çıktı. Açlığa yatırdı bedenini ve emekçiler için mücadele ederek sonsuzluğa uğurlandı. Son sözü bizi Azadi (Yaşasın Özgürlük) oldu. Gazi komutanı Hasan OCAK, gözaltında katledildi. O, işkencede karşıdevrimci iradeyi yerle bir etti,

uslanmaz bir direniş destanı oldu. Hasan Ocak, faşizme karşı Gazi halkının özgürlük ve kardeşlik çağrısıdır. Gazi barikatlarında, sokak çarpışmalarında ve kayıplar mücadelesinde tanır onu Türkiye'nin emekçi halkları. İşkenceciler Gazi ayağa kalkışının intikamını almak için O'nu katlettiler. Ayaklanmaya önderlik eden partisine gözdağı vermek istediler. Ne var ki, Hasan'ın kaçırılıp, katledilmesi katiller sürüsünü vuran bir silaha dönüştü. Süleyman YETER, komünist bir işçi önderiydi. Küçük yaştan beri devrimci mücadelenin birçok görevini bükülmeden omuzladı. İşçi grevlerine ve direnişlerine önderlik etti. Varoşlar, barikatlar onu bağrına bastı. İstanbul proletaryası onu çok iyi tanıyordu. O, işçi sınıfını siyasallaştırma ve örgütlenme mücadelesinde dikkatleri üzerine çekti. Sömürgeciliğe karşı bir isyan çağrısıydı. Kürtlere yönelik siyasi ve ulusal linç girişimleri karşısında en önde savaştı. İşkencede partiyi, devrimi, sosyalizmi ve halkların kardeşliğini savundu, işkencecileri kendi inlerinde yendi. İşkencede direnişin sembolü oldu. Tuncay YILDIRIM, 2000 ölüm orucu direnişi sürecinde şehit düştü. 21 Mart 2001'de bayraklaştı. O, Kürtlerin bayramı Nevroz günü şehit düştü. Sınıf savaşımı bakımında bir yeniden diriliş ateşi oldu. Ölüm orucu direnişi cezaevlerinde sürdürülürken, dışarıda ölüm orucu direnişinin iradesi kırılmıştı. Ölüm orucunu sürdürürken tahliye olan Tuncay Yıldırım, direnişini dışarıda da sürdürerek kırılan iradelere bir kararlılık mesajı verdi. O, partinin ayağa kalkışının bir sembolü olarak tarihe geçti. T. Yıldırım'ın yeniden alevlendirdiği mücadele ateşi, partinin çoğalan ve çelikleşen gelişimine ışık saçıyor.

MLKP, KAPSAYICILIK VE BİRLEŞTİRİCİLİKTE BİR ADIM ÖNDE

MLKP, komünist grupların birleşmesiyle ortaya çıkan devrimci bir güç, irade ve eylemdir. O nedenle birleştiricilik ve kapsayıcılık onun mayasında vardır. MLKP, '71 devrimci geleneği ve değerlerini savunur, sahiplenir. Sahiplenici, birleştirici ve kapsayıcı pratiğiyle geliştirilmesini sağlar. Devrimci parti ve gruplar arasında oluşmaya başlayan yabancılaşma ve ilgisizliğe bir müdahale anlamına gelen 'siper yoldaşlığı' kavramı, ilişkilerde birleştirici bir ideolojik çimento olarak varlık kazanır. Bunda MLKP'nin öncü tutumu, gurur kaynağıdır. Devrimci güçler arasında, 'birleşik mücadele' ya da 'güç birliği'ni geliştirme yönündeki arayış ve girişimleri önemli devrimci hamlelerdir. 1996'da Cezaevleri Merkezi Koordinasyonu, Gençlik Platformları ve emekçi semtlerde gerçekleşen platformlar, birleşik devrimci önderlik yaratmanın ilk adımlarıdır. Haziran 1998'de kurulan Birleşik Devrimci Güçler Platformu, Kürt ulusal kurtuluş mücadelesi ile Türkiye devrim ve sosyalizm mücadelesinin birleştirilmesinde önemli bir deneydir. Irak işgaline karşı kurulan 'Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu', 'NATO ve Bush Karşısı Birlik'in kurulmasında birleştirici olur.

MLKP KÜRDİSTAN ÖRGÜTÜ

MLKP Kürdistan Örgütü özerktir. Kendi özgün taktiklerini ve örgütlenmesini oluşturur. Devrimci çalışması ve eylemini Kuzey Kürdistan'ın ilişkileri ve özgünlükleri doğrultusunda yürütür. Sömürgeci Türk faşist rejiminin boyunduruğu altındaki Kuzey Kürdistan'da devletin geleneksel inkar

ve imha politikasına karşı mücadelesini kararlılıkla sürdürür. Zira Kürt sorununun Türkiye’de gerici ve faşizmi besleyen temel sorunların başında geldiğini; Kürt halkı özgür olmadan Türkiye’de siyasal özgürlüğün kazanılamayacağını; antiemperyalist demokratik devrimin temellerinden birinin Kürt ulusunun özgürlük sorunu olduğunu bilir. Kürtulusununulusal demokratik istemlerinin haklı ve meşru olduğunu vurgulayan MLKP Kuruluş Kongresi, diğer temel sorunların çözümünün, ‘Kürt ulusunun kendi geleceğini belirleme, yani devlet kurma hakkının tanınmasıyla olanaklı hale geleceğini’ ilan eder. MLKP, Kürt ulusal özgürlüğünü, Türk ve Kürt emekçilerinin ortak Sovyet Federasyonunu savunur ve bunun için mücadele eder. Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin bileşeni ve aktif eylemli destekçisi olarak konumlanır. MLKP, Türk işçi ve emekçi saflarındaki şovenizme karşı olduğu kadar, ilerici ve devrimci örgütlerdeki sosyal şovenizme karşı da mücadele yürütür. O, devrimci partileri, 1990’nın ilk yarısındaki gelişme düzeyiyle ‘Kürt devrimini anlayamamak’la eleştirir. MLKP, PKK’nin İmralı çizgisini mahkûm eder. Ulusal hareketteki ideolojik teslimiyeti, politik irade kırılmasını ve tasfiyeciliği eleştirir. PKK’nin ulusal reformist bir parti haline geldiğini ilan eder. Fakat aynı zamanda Kürt halkının ulusal ve demokratik talepleri uğruna bağımsız ya da eylem birliğine dayalı bir mücadele yürütülmesi görevini yerine getirmeye çalışır. Kürt devriminin yenilmesini, Kürdistan’ın sosyal yapısını göz önünde bulundurarak; ulusal sorun yanında sınıfsal sorunları da öne çıkarır. MLKP-Kürdistan örgütü, sosyalist görüş açısıyla Kuzey Kürdistan’da siyasal ve örgütsel bir gelişim seyri

içindedir.

MLKP'NİN ENTERNASYONALİZM ANLAYIŞI VE PRATİĞİ:

MLKP, '...proletarya enternasyonalizmi ilkesi-
ne bağlıdır. Dünya komünist hareketinin yaşadığımız
coğrafya'daki koludur.' Sınıf mücadelesinin 'özünde
enternasyonal bir mücadele' olduğuna; emperyaliz-
min şiddetlenen çelişkilerinin, bugün bölge ve dün-
ya devriminin toplumsal maddi koşullarını daha çok
olgunlaştırdığına, yeni olanak ve dinamikler ortaya
çıkardığına inanır.

MLKP, enternasyonal çalışma ve ilişkilerini iki
eksen üzerinde yürütür.

Birincisi, komünist parti ve hareketin sorunla-
rı:

MLKP, 3. Kongresi'nde bugün, 'Uluslara-
rası Komünist Hareketin ideolojik ve örgütsel bir
kriz yaşadığı'nı belirtir. Ve bu alandaki çalışma-
sı ve pratiğini, bu sorunun etkin bir müdahaleyle
aşılmasına ve yeni bir Enternasyonal'in kurulması
amacı ve perspektifiyle ele alır. Komünist ve dev-
rimci parti ve örgütler arasında yeni bir enternas-
yonal ilişki tarzının geliştirilmesi ve yerleştirilme-
sine inanır. Buradan hareketle komünist ve 'geçiş
süreci'ndeki parti ve gruplarla ikili görüşmeler sür-
dürür; uluslararası ve bölgesel düzeyde çeşitli parti
ve grupların oluşturduğu kümelenmelerde yer alır.
Yeni enternasyonal ilişki tarzı:

1) Partiler arası ilişkilerin eşit, şeffaf, bağımsız
ve yoldaşça eleştiri-özeleştiriye dayalı yürütülmesini,

2) Enternasyonal ilişkilerin soyut ve genel değil, somut ve eylemli, siyasal pratikle koparılamaz bağı içerisinde ele alınmasını,

3) Partiler arası karşılıklı değerlendirme ve güven ilişkilerinin 'gerçek ilişkiler üzerinde' kurulmasını,

4) İdeolojik mücadeleyi gölgeleyen faktörler ve ulusalcı eğilimlerden uzak durulmasını içermesini ister.

İkincisi, antiempyralist mücadelenin sorunları:

Uluslararası ve bölgesel antiempyralist mücadelenin sorunları MLKP'nin ilgisi ve görevleri arasındadır. Empyralist küreselleşme karşıtı eylemlerde, Sosyal Forum ve empyralist savaşa karşı platformlarda yer alır. Antiempyralist devrimci bir odak yaratmayı ve bu hareketin radikal unsurlarıyla buluşmayı hedefler. Bölgesel antiempyralist mücadele birliği ya da koordinasyonlarının kurulması perspektifiyle hareket eder. Çünkü;

a) Bunun zemini güçlü, dinamikleri, olanakları ve koşulları gelişkindir.

b) Ortak bir platform zemininde çeşitli ilerici, antifaşist ve antiempyralist, devrimci ve komünist parti ve gruplarla buluşmak mümkündür.

c) bölgesel antiempyralist mücadele koordinasyonları, yerel ve uluslararası antiempyralist mücadelenin yükseltilmesine önemli katkı sunar.

d) Devrimci ve komünist partiler, gruplar arasında ilişkilerin güçlenmesi ve geliştirilmesine hiz-

met eder.

EMEKÇİ KADIN HAREKETİ MLKP'Yİ İYİ TANIR

MLKP, demokratik ve komünist kadın çalışmasıyla işçi kadının, ev emekçisi kadının, üniversiteli ve liseli kadının, dili ve kimliği yasak Kürt kadının yanında ve eyleminde yer alır. Türkiye devrimci hareketi içerisinde kadının özgürlük mücadelesinin öncü kurmayı olur. Kadını devrimin ve yaşamın öznesi görür. Sınıflı toplumlarda kadının yok sayılan emeğini, bilincini ve yeteneğini sahiplenir, ileriye taşır ve açığa çıkarmaya çalışır. Toplumsal özgürlüğün ancak kadının özgürleşmesiyle gerçekleşeceğini bilir, kadının özgürlük mücadelesine önderlik eder. MLKP, önceli örgütlerin gerçekleştirdiği Emekçi Kadınlar Kurultayı'nın ürünü demokratik kadın örgütlülüğü ve çalışmasının başlıca emekçisi olur. Kadın kurumunun yerel ve merkezi kurultaylarıyla bu çalışmayı sürdürür. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün bu coğrafyada sokaklarda devrimci bir çizgide, kızıl bayraklar altında kutlanmasına öncülük eder. Analar Kurultayı ile tutsak ve kayıp yakını emekçi kadınları, mücadelenin öznesi haline getirmeye çalışır. Gözaltında Taciz Ve Tecavüze Hayır Kurultayı ile cüreti ve dayanışmayı örgütler. Töre cinayetleri ve gericiliğin baskılarına karşı mücadele bayrağını yükseltir. Genç kadınlar çalışmasını, kadın çalışmasının önemli bir unsuru haline getirir. MLKP, kadının erkeklerle her alanda eşit olacağı bir sistem için savaşı. Bu sistem sosyalizmdir. Sosyalizm, özel mülkiyeti kaldırdığı için, kadının da ev köleliğinden ve toplum-

sal kölelikten kurtuluşunun şartlarını hazırlar. MLKP, sosyalist toplumda gerçekleşecek kadın-erkek ilişkilerini daha bugünden örgütlemek için mücadele eder. Saflarında geleceğin özgür kadın ve erkeğinin prototiplerini yaratır. Bu militan, savaştı, özgür, yeni kadın simgelerinden biri şehit Şengül Boran'dır.

MLKP'NİN YILDIZI KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜ (KGÖ)

MLKP, gençliği, özgür bir gelecek, eşit, adil bir toplum için savaşımaya çağırır. Bu kavgada KGÖ, devrimci iradesi ve eylemi ile gençlik hareketinin önünde savaşı. Gençliğin düzene itirazlarını ve öfkesini yeni, adil ve özgür bir dünya için mücadeleye sevk eder. KGÖ, 1994 yılında kurulur. İdeolojik olarak partiye bağlı, örgütsel olarak bağımsız gençlik örgütlenmesidir. Akademik mücadelesinden özgürlük mücadelesine kadar gençlik hareketine önderlik eder. Gençlik hareketinin temel önder güçlerinden birisi olarak, önemli atılım ve çıkışlara imza atar. 1994'te, canlı ve etkin bir kampanyanın ardından, yüzlerce liseli öğrencinin katıldığı Demokratik Lise Kurultayı'nı örgütler. Kapitalizmin harç saldırısına karşı, 1995 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi'ni işgal ederek başlattığı açlık grevini, 4-5 Şubat 1996 günlerinde binlerce gencin katıldığı kitle gösterileriyle taçlandırır. Üniversiteleri sermayenin boyunduruğuna sokacak yeni YÖK tasarısına karşı 18 Mayıs 2001'de binlerce gencin Ankara Kızılay'da polis barikatlarını aşarak yaptığı eyleme önderlik eder. Kürtçe seçmeli ders için yürütülen kampanyada yer alır. Genç Kadınlar Konferansını örgütleyerek genç kadınların özgürleşmesi mücadelesini iletir.

KGÖ, mücadele tarihi içinde 3 Kongre toplar, kendi önderliğini seçer. Sosyalist demokrasi uygulamasının etkin örneklerini yaşar. Gençliğin devrimci yeteneği ve gücünü açığa çıkarmaya devam eder. Saflarından Özgür, Şengül, Erkut ve Aynur gibi yiğitsavaşçılar çıkarır. KGÖ'nün gençliğe çağrısı: Liseli, üniversiteli, işçi, işsiz gençler, genç kadınlar; partili kavgayla geleceğinizi yaratmak, eşit, özgür ve adil sosyalist toplumu kurmak için KGÖ saflarına!

PARTİLİ MÜCADELEDE KÜLTÜR-SANAT CEPHESİ

MLKP, kültür ve sanat cephesinde devrimci ve çekici bir alternatif oluşturur. Sanat ve kültürü sokak, halk ve hayatla buluşturma çizgisinde yürür. Sanatı kent merkezlerinin elit mekanlarında hapsedmeye karşı, sanatı varoşlara, taşra kentlerine ve dağ köylerine taşır. Devrimci hareketin sanat cephesine genel yaklaşımını aşarak, kültür kurumunu güçlü bir üretim merkezi haline getirir. Kültür ve sanat alanındaki çalışmalar ve panellerle on binlerce insanı eğitir. Kısa film alanında politik sinema eserleri yaratır. Müzik ve tiyatro atölyeleriyle çekici olur. MLKP, kültür ve sanat cephesini aynı zamanda politik mücadelenin somut gündemlerine aydınların müdahalesini örgütlemek için bir kanal olarak örgütler. 'Toplum için sanat, insanlık için bilim, özgürlük için politika' sloganı, onun görev ve sorumluluklarını belirler.

BÖLÜCÜ ÖRGÜTLER

PŞK (KÜRDİSTAN DEVRİM PARTİSİ)

PKK'dan dan ayrılmış bazı örgüt militanlarının da bulunduğu Kürdistan Devrim Partisi'ne (PŞK) mensup 26 kişinin, dalgalandırıcı eylem hazırlığında olduğu belirlendi. Örgütün silah zoruyla anayasal düzeni yıkararak, yerine bir Kürt devleti kurmayı hedeflediği bildirildi.

Bölgede yaşanan huzur ortamını bozmak ve dalgalandırıcı eylemler yapmak amacı ile kurulduğu belirlenen Kürdistan Devrim Partisi (PŞK), Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nün yaptığı istihbarat çalışmaları sonucunda çökertildi. Toplanan bilgiler doğrultusunda bir eve operasyon düzenleyen Terörle Mücadele ekipleri, toplantı halinde olan ve PŞK adı altında örgütlendikleri tespit edilen 26 kişi yakalandı. Yakalananlar arasında örgütün kurucu ve üst düzey sorumluları ile bazı PKK'lıların da bulunduğu bildirildi.

Diyarbakır Emniyet Müdürlüğü'nden bugün konuyla ilgili bir yazılı açıklama yapılarak örgütün faaliyetleri hakkında bilgi verildi. Açıklamada, eylem hazırlığı içinde olan örgütün, PKK'ya alternatif olarak kurulduğunun belirlendiği ve üst düzey yöneticilere yönelik ses getirecek eylemleri planladığının ortaya çıktığı açıklandı.

"PKK'YA ALTERNATİF OLARAK KURULDU"

Örgütün mevcut anayasal düzeni silah zoruyla yıkararak yerine bir Kurt devleti kurmayı hedeflediği vurgulanan açıklamada, merkez olarak da Diyarbakır'ın seçildiği belirtildi. Yurt geneline yayılmanın

planlarını yaptığı tespit edilen örgütün, bu amaçla da silahlandığı ve bire yapılanma içine girdiğinin anlaşıldığına dikkat çekildi. Örgütün, Abdullah Öcalan'ın yakalanmasının ardından PKK'nın eylemlerde pasif kaldığı gerekçesiyle kurulduğu ifade edilen açıklamada, "Yasadışı terör örgütünün, eylem ve faaliyetleriyle kadrolarının güvenlik güçlerince kesintiye uğratılması ve deşifre edilmesi sonucu ilimiz merkezli yeni bir ad ve rumuzla yapılanma içerisinde bulunduğu belirlendi. Doğu ve Güneydoğu'da yaşayan vatandaşlarımızın içinde bulundukları huzur ortamını bozmak ve dalgalandırıcı eylemlerle adını duyurarak, terör örgütü kadrolarını da alabilmek amacıyla kurulan örgüte yönelik gerçekleştirilen operasyonda, aralarında örgütün kurucusu ve üst düzey yöneticilerinin de bulunduğu 26 kişi yakalanarak gözaltına alındı" denildi.

ÖRGÜTÜN KURUCUSU MEHMET BİLEN

Kürdistan Devrim Partisi adı altında kurdukları örgütün etrafında toplanan militanların Kuzey Irak'ta bulunan kamplarda eğitildikten sonra, özellikle Diyarbakır, Batman ve Şırnak'ta ses getirecek eylemlere yönlendirildiği belirtildi.

Bölgede silahlı eylem yapmayı hedeflerken çökertilen Kürdistan Devrim Partisi'nin Barzani destekli olduğu ve kurucusunun ise Mehmet Bilen adlı bir kişi olduğu iddia edildi. Diyarbakırlı olan Mehmet Bilen hakkında herhangi bir açıklama yapılmazken, örgütün askeri ve siyasi yapılanmasını tamamladığı ortaya çıktı.

PKK (KOMÜNİST KÜRT PARTİSİ)

Türkiye’de siyasal Kürt hareketi, Demokrat Parti (DP) iktidarının sonlarında ortaya çıktı. 27 Mayıs Darbesi’nin ardından kabul edilen 1961 Anayasası’nın yarattığı özgürlük ortamı, ‘Doğu Meselesi’ni üzerinde en çok konuşulan konulardan biri haline getirdi. Özgürlükçü ortamda gelişen sol akımlar, o güne kadar meşru siyasi zeminde örgütlenme şansı bulamayan Kürtler için bir fırsat yarattı.

Bununla beraber doğudan batıya doğru göç olgusu, pek çok Kürt vatandaşın ülkedeki eşitsizliklerin ve ekonomik farklılıkların farkına varmasını sağladı. Doğudan gelen gençler okumak ve siyasetle uğraşmanın yanı sıra birlikte hareket etme olanağını da yakaladı. Musa Anter, Tarık Ziya Ekinci, Faik Bucak, Sait Elçi, Yaşar Kaya gibi isimler Kürt hareketinin hem teorik hem de pratik zeminini oluşturdu. Özellikle Musa Anter’in çıkarttığı ve doğunun geri kalmışlığını işleyen İleri Yurt gazetesi bu açıdan önemliydi. Kürt hareketinin entelektüel zemin kazanmasıyla birçok Kürt aydın yeni kurulan Türkiye İşçi Partisi (TİP) bünyesinde aktif siyasete girdi.

Doğu mitingleri

Devletin doğuda uygulamaya koyduğu komando baskınlarına tepki olarak 1967’de bölgede başlayan gösteriler, Kürtlük bilincinin geliştiğinin göstergesi oldu. İşte bu dönemde TİP önderliğinde Diyarbakır, Silvan, Batman, Tunceli, Siverek, Ağrı, Erzurum ve Ankara’da düzenlenen mitingler, hem Kürtlerin Cumhuriyet sonrası kitlesel olarak gerçekleştirildikleri ilk demokratik hak arama eylemi ol-

muştur, hem de Kürt Sorunu'nun o dönemki sol ve sosyalist hareket içerisinde yer bulmasının yolunu açmıştır.

12 Mart 1971 muhtırasının ardından yaşanan baskı dönemi de sol hareketin gelişimini engellemeye yetmedi. PKK'nın temellerinin atılması da bu döneme rastlar.

1974 yılında Ankara'da kurulan Demokrat Yüksek Öğrenim Derneği'nin kurucuları arasında yer alan Abdullah Öcalan, daha sonra Kürdistan İşçi Partisi'ni yani PKK'yı kuracaktı.

PKK, ilk kurulduğu yıllarda Türkiye'nin doğu ve güneydoğu bölgelerinde yaşayan vatandaşların Türk ırkından ayrı bir ırk olduğunu, Türk devleti tarafından sömürüldüğünü, dil ve kültürünün asimile edildiğini savunarak, Türkiye'nin doğu ve güneydoğu Anadolu bölgelerini içine alacak şekilde Suriye-İran ve Irak toprakları üzerinde bağımsız birleşik demokratik Kürdistan devleti kurmayı hedeflemekteydi.

PKK, Türkiye'deki sol örgütlerin Kürt Sorunu'na yaklaşımlarına ve çözüm önerilerine bir tepki olarak ortaya çıksa da, Marksist söylemden kopmadı. Ancak örgüt, ilk oluşumundan itibaren önceliğini Kürt ulusal bilincinin oluşturulmasına verdi. PKK'nın kurulması, Türkiye'nin çözemediği Kürt Sorunu'nda bir dönüm noktası oldu.

Abdullah Öcalan öğrencilik yıllarında ulusal sorunun silahlı mücadeleyle çözülebileceği fikrini savunarak, faaliyet alanını Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine taşıdı. 1978 yılında silahlı eylemler başladı. Grup, ilk önce 'Apocular' veya 'UKO'cular'

(Ulusal Kurtuluş Ordusu) olarak tanındı. Öcalan ve arkadaşları, Diyarbakır'ın Lice ilçesi Fis köyünde 27 Kasım 1978'de yaptıkları toplantıyla örgütlenmelerinin ismini PKK olarak belirledi.

Darbeyle güçlenen örgüt

12 Eylül 1980 tarihi Türkiye'nin çok uzun süre çıkamayacağı karanlık bir tünelin başlangıcı oldu. Darbeyle beraber başlayan baskı rejiminden Kürt hareketi de nasibini aldı. Çok sayıda Kürt vatandaş yurtdışına kaçmak zorunda kaldı. Suriye'ye gidenler Filistin eğitim kamplarına katıldı, Avrupa'ya iltica edenlerse üniversiteler ve sivil toplum örgütleri aracılığıyla Kürt Sorunu'nu Batı'ya anlatmaya başladı. Geride kalanların pek çoğu ise dönemin baskılarının simgesi haline gelen Diyarbakır Askeri Cezaevi'ndeydi. Böyle bir dönemde PKK da, çoğu yasadışı örgüt gibi Türkiye dışına çıktı. 12 Eylül'den kısa bir süre önce Şam'a yerleşen Öcalan, örgütü buradan yönetmeye başladı.

Darbenin Kürt hareketine yönelik tasfiye amacı sosyalist harekete uyguladığı tasfiye kadar başarılı olamadı, aksine Kürt hareketi darbe sonrası toparlandı. Özellikle Diyarbakır Cezaevi'nden çıkanların kitlesel olarak PKK'ya katılarak dağa çıktığı bir süreç yaşandı. Filistin kamplarında eğitimlerini tamamlayarak Suriye'den Türkiye sınırını geçen örgüt üyeleri Adıyaman, Sason ve Dersim'e yerleşerek örgüte vurucu bir güç kazandırdı.

PKK-Suriye ilişkisi

15-25 Temmuz 1981'de Suriye'de yapılan PKK 1. Konferansı'na 60 civarında örgüt mensubu katıldı. Konferans PKK'ya tahsis edilen Helve Kampı'nda

yapılmış, dönemin Suriye Devlet Başkanı Hafız Esad tarafından Kürdistan Demokrat Partisi'nden (KDP) alınan izinle de, örgüt Kuzey Irak'a yerleşmiştir. KDP lideri Mesut Barzani önce Türkiye'den çekinerek bu teklifi reddetmek istese de, Esad'ın baskıları sonucu kabul etmek zorunda kaldı. Böylece 1981'de Kuzey Irak'a ilk adım atıldı.

PKK'nın ilk eylemi ve yükselişi

1984'de Şam'da gerçekleştirilen ikinci kongreden sonra kamplardaki üyelerini gerilla savaşına hazırlayan örgüt özellikle Hakkâri, Mardin, Siirt illerini kapsayan bölge içerisindeki askeri hedeflere karşı silahlı eylem hazırlığını hızlandırdı. 15 Ağustos 1984'te PKK'nın ilk ses getiren eylemi gerçekleşti. Hakkâri'nin Şemdinli ilçesi ile Siirt'in Eruh ilçesine düzenlenen eşzamanlı baskınlarla örgüt silahlı çatışma sürecini başlattı.

Abdullah Öcalan, 1999 yılında yakalandıktan sonra verdiği ifadesinde, örgütün silahlı faaliyetlerini 1984 öncesi ve sonrası olarak ikiye ayıracaktı.

Öcalan ifadesinde, 'Hilvan-Siverek dönemi' olarak tanımladığı birinci dönemde mücadelenin, ağalara ve şeyhlere, yani mahalli otoriteye karşı sürdürüldüğünü; Şemdinli ve Eruh baskınlarından sonra başlayan ikinci dönemde ise gerilla taktiği tarzındaki silahlı eylemlerle örgütün doğrudan devlete yöneldiğini anlattı.

İfadesinde Şemdinli ve Eruh baskınlarının kendi talimatıyla gerçekleştiğini kabul eden Öcalan, eylem kararını 1982 yılında Diyarbakır Cezaevi'nde üç örgüt üyesinin ölüm orucunda hayatını kaybetmesi üzerine verdiğini kaydetti.

Bölgede 'alternatif otorite'

Üçüncü kongre kararlarından sonra PKK silahlı eylemlerinin yelpazesini genişletti. Askeri hedeflerin yanı sıra, kamu kurumlarının araçlarına, yönetim binalarına saldırılar arttı. Bu gelişmeler üzerine, 1987'de sıkıyönetim yerine "Olağanüstü Hal" ilan edilmiş ve "Jandarma Bölge Asayiş Komutanlığı" kurulmuştur. Yurtiçinde faaliyetlerini yoğunlaştıran PKK ile asker ve polisten oluşan özel güvenlik güçleri arasındaki çatışmalar yoğunluk kazandı. Bu dönemde başta Suriye olmak üzere Lübnan, Kuzey Irak, Yunanistan ve Rusya'dan büyük destek gören PKK, köy baskınlarına yöneldi.

Örgütün 1986-1987 yıllarında yoğunlaştırdığı bu eylemlerin amacı PKK'yı devlete karşı alternatif otorite olarak kabul ettirmektir. Bu nedenle hedefler özenle seçiliyordu. 'ibret' yöntemi en kestirme «ikna» yolu olarak görülüyordu. Güvenlik güçlerine kim bilgi veriyorsa 'ajan' olarak ilan edilip öldürülüyordu. Esnaftan ve sınır geçişlerinden alınan haraca 'vergi', örgüte katılmalara ise 'askere alma' işlemi adı veriliyor, örgüt otoritesi bölge halkına alternatif devlet otoritesi olarak sunuluyordu.

Bu kavramların kullanılması ve halk nezdinde bu yönde propaganda yapılması Öcalan ve PKK'nın 'parti-cephe-ordu' üçlemesi içinde orduya geçiş aşaması olarak görülüyordu.

Komşu ülkelerinin desteği

PKK'nın ordulaşma çabaları sürecinde gördüğü dış destek de çok önemliydi. İran-Irak Savaşı'nın yarattığı ortamı değerlendiren Öcalan ve PKK, 1988 yılında Bağdat ile yoğun bir ilişkiyi başlatmasını taki-

ben, İran'ın desteğini de sağlamaya yöneldi.

Böylece örgüt Suriye ve Irak'tan sonra, İran'ın da hem Irak'a, hem de Türkiye'ye karşı PKK'yı kullanabileceği mesajını vererek, Türkiye'ye girişte İran'dan da yararlanmaya başladı. Türkiye'ye komşu üç ülkenin sağladığı bu hareket alanı PKK'yı rahatlatırken, örgüt iç bölgelere daha fazla sızarak, Türk Silahlı Kuvvetleri'ni daha geniş ve kontrolü zor bir alana yayılmaya zorladı.

PKK, bu dönemde yaşanan İran-Irak Savaşı'nın sonuçlarından da yararlandı. Dönemin Irak lideri Saddam Hüseyin, Kuzey Irak'taki KDP lideri Mesut Barzani'ye bağlı güçlere saldırdı. İran'a kaçmak zorunda kalan Barzani birliklerinin arkalarında bıraktıkları silahlara PKK tarafından el konuldu. Örgüt Kuzey Irak'ta ortaya çıkan bu boşluktan yararlanarak bölgeye yerleşimi tamamladı, ayrıca Barzani'ye bağlı bazı militanları bünyesine katmayı başardı. PKK sağladığı bu güçle kendini otorite olarak kabul ettirmeye yönelik silahlı eylemlerini arttırdı. Bu eylemler neticesinde PKK, Kürtçülük hareketini uluslararası platformda tartışılır hale getirirse de pek çok ülke tarafından 'terör örgütü' ilan edildi.

Siyasallaşma adımı

PKK Eylül 1990'da hazırladığı 'Şehir Talimnamesi' çerçevesinden yasal kitle örgütleriyle ilişkilerin artırılması ve basın yayın çalışmalarının hızlandırılması kararı alarak bu doğrultuda Özgür Halk, Ülke, Dilan gibi yayınlar çıkarmaya başlamıştır.

O dönem ayrıca, Halkın Emek Partisi'nin (HEP) propaganda alanı haline getirilmesi, 1991 genel seçimlerinde partinin desteklenerek meclise tem-

silci sokulması talimatı Öcalan tarafından verildi.

PKK'nın 1990 yılının Mart ayında Cizre, Silopi ve Nusaybin'de düzenlediği gösterilere beklenenin üzerinde bir katılım oldu. Bunun üzerine örgüt faaliyetlerini artırarak bir yandan bu kitle desteğini canlı tutmaya çalışırken diğer yandan da siyasallaşma çabalarını yoğunlaştırdı.

Körfez Savaşı'yla güçlenme

Amerika Birleşik Devletleri öncülüğündeki koalisyon güçlerinin 17 Ocak 1991'de Irak'a başlattıkları askeri harekât, bu ülkenin Kuveyt'ten çekilmesi ve Birleşmiş Milletler'in Nisan 1991'de 36. paralelin kuzeyini Bağdat yönetimine yasaklaması kararıyla sonuçlandı. Bu karar hem Türkiye, hem de PKK için önemli sonuçlar doğurdu. Kuzey Irak'ta meydana gelen otorite boşluğundan bir kez daha yararlanan PKK, silahlı gücünün önemli bir bölümünü buraya kaydırды. Kuzey Irak'a yerleşerek kamplar kuran PKK, Irak ordusunun kuzeyden çekilirken geride bıraktığı silahlara da el koydu. Bu gelişme örgütü silah ve mühimmat bakımından o güne kadar hiç olmadığı kadar güçlendirdi.

PDK (KÜRDİSTAN DEMOKRAT PARTİSİ)

İşçi sınıfına dayanan sosyalizm anlayışını benimseyen Proleter Devrimciler Koordinasyonu (PDK), proletarya diktatörlüğü aracılığıyla komünist bir dünyanın kurulması için komünist devrimci savaşım yürüten politik bir örgüttür. Genel olarak dünya komünist hareketinin, özel olarak da Türkiye-Kuzey Kürdistan komünist hareketinin bir parçası olan PDK'ya göre, işçi sınıfı, kapitalizme karşı sosyalist

devrim savaşımının önder tarihsel-politik öznesidir. PDK, dünya proletarya diktatörlüğü kurulması savaşımında, işçi sınıfının leninist tipte bir komünist partinin önderliğine gereksinim duyduğu görüşündedir. Böylesi bir parti hem tekil devletler düzeyinde, hem de dünya düzeyinde kurulmak durumundadır. PDK, Türkiye-Kuzey Kürdistan ölçeğinde komünist hareketin partileşmesi sürecinin öznelerinden biri olmasının yanı sıra, dünya düzeyinde komünist parti olarak örgütlenme sürecinin de bir öznesidir.

PDK olarak şunu saptıyoruz ki, dünya komünist hareketi, on yıllardır teorik, politik ve örgütsel olarak ağır bir genel ve kronik kriz içinde bulunmaktadır. On yıllardır bu genel ve kronik kriz durumuna, onu aşmaya yönelik olarak, ne ülkesel ne de küresel düzeyde, güçlü bilinçli-planlı bir örgütsel müdahalede bulunulamıyor. Komünist hareket, krizine güçlü ve sonuç alıcı müdahalede bulunma yeteneğinde olan örgüt ya da örgütleri henüz ön plana çıkaramadı.

Verili durumda komünist hareketin en çok gereksinime duyduğu şey, genel ve kronik kriz içinde yaşandığını kabul eden, krizin nedenlerini anlayan ya da en azından bunları araştıran, sorular soran, komünist hareketin varolan görevlerini ve önceliklerini doğru saptayabilen komünistlerden oluşan, özellikle ideolojik-teorik olarak güçlü ve gizli örgütlenme sanatında görece ustalaşmış bir çekim merkezi örgütlemektir: komünist devrimci bir sınır merkezi!

Genel ve kronik bir kriz içinde çırpınan bir bütünün parçası olarak PDK, sınırlı kadro gücüyle komünist hareketin kriziyle boğuşmayı göze alan, bu anlamda gözü kara ve inatçı komünistlerden oluşan, açık ve ilan edilmiş politik amaçları olan küçük bir komünist-devrimci politik propaganda örgütüdür.

İRTİCAİ ÖRGÜTLER

HİZBULLAH

Kelime kökeni olarak Hizbullah iki kelimedenden, hizb ve Allah kelimelerinden oluşmaktadır. Hizb kelimesi parti, grup, taraftar gibi anlamlara gelmektedir. "Allah'ın taraftarları" şeklinde Türkçe'ye çevirebileceğimiz Hizbullah'ın ismi, aşağıdaki Kur'an ayetinden ilham alınarak konulmuştur:

"Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah, O'nun Resulü, rükû' edenler olarak namaz kılan ve zekâti veren müminlerdir. Kim Allah'i, O'nun Resulünü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olan Hizbullah (Allah'ın taraftarları) dir." (Maide suresi, 55 -56. ayetler)

Bu genel tanımın yanında konumuz olan Lübnan'daki Hizbullah'a döndüğümüzde karşımıza imkân bulduğu her alanda hizmet veren, çok geniş tabanlı bir organizasyon çıkıyor. "İslamî Direniş" adlı askerî kanadının yanında araştırma faaliyetleri, medya ve sosyal faaliyetler, eğitim ve sağlık hizmetleri de yürütmekte. Hizbullah'ın bu çalışmaları özellikle Lübnan'ın 15 yıl süren sivil savaşından sonra silahlı direnişten daha fazla gelişmiş durumda. Hizbullah aynı zamanda Lübnan politikasında da aktif role sahip...

Hizbullah nasıl kuruldu?

Hizbullah 1982'de, Şii nüfusun yoğun olduğu güney Lübnan da kuruldu. Kökleri ise 1970'lerin ortalarına dayanmaktadır. 1960'da güney Lübnan'a gelen İranlı Molla İmam Musa Sadr burada Emel Hareketi'ni kurar. Sivil savaşta askeri kanat olarak

da faaliyet gösteren bu hareket güney Lübnan'da fakirleşen halkın sesi olmuş, onların haklarını savunmuştur. Batı, ırkçı hesapları lehine insan haklarını gözardı ederek eski sömürgeci zihniyetine yeniden kavuşmuşlar.1970 yılında yönetime karşı örgütlenmeye başladı. Aynı sene bu örgütlenmenin ete kemiğe bürünmüş hali Şii Emel Örgütü, lideri de bir İmam Musa Sadr oldu. Musa Sadr, İran geleneğinden gelen sıkı bir devrimciydi. Eğitimini Ayetullahların başkenti sayılan İran'ın Kum kentinde almıştı. Başlarda Lübnan'da camilerde verdiği vaazlarda siyasal bilinci artırmaya çalışırken, sistem içerisinde kalarak silahtan grubu uzak tuttu. Filistinlilerin Güney Lübnan'a yerleşmeleri ve bu bölgeyi kullanarak buradan İsrail topraklarına saldırı düzenlemeleri, Şiilerin savaş bilincini artırdı. Öte yandan İsrail'in 1948'de kurulması sonucu Filistin'den yerlerinden, yurtlarından kaçan Filistinli direnişçileri takip amaçlı olarak Güney Lübnan'a 1972'de saldırmasıyla Şii Emel örgütü top yekûn silaha sarıldı. Artık yeni düşmanlarının adı Marunîler değil, köylerini yakıp yakıp, birer hayalet şehre çeviren İsrail'di. Grubun lideri İmam Musa Sadr 1978'deki Libya gezisi esrarengiz bir şekilde kaçar ve bir daha kendisinden haber alınamaz. Sadr'in Libya Devlet Başkanı Muammer Kaddafi tarafından tutuklandığı ifade ediliyor. Hizbullah bundan dolayı yıllardır Kaddafi'den Sadr'in dirisini ya da ölüsünü teslim etmesi için gayret sarfetmektedir. Hizbullah genel sekreteri Seyyid Hasan Nasrallah'ın konuşmalarında sürekli atıfta bulunduğu Sadr, Hizbullah'ın fikri yapısında yaşamaya devam etmektedir.

Hizbullah 1982'de İsrail'in Lübnan'ı işgali ile askerî gelişme ve Lübnan'ın Şii toplumunun şartlarını iyileştirme somut amacı ile ortaya çıkmış-

tır. Hizbullah'ın kuruluşu resmi olarak 1985 yılında ilan edilmiştir.

1980'ler boyunca, sivil savaş devam ederken Hizbullah'ın kuvveti çarpıcı bir şekilde büyüme gösterir. Sonunda hareket Beyrut ve civarında yerleşik hale gelir. Hizbullah'ın İsrail saldırılarına karşı başlattığı direniş artarak devam eder. Gerilla savaşı şeklinde gelişen bu direniş öylesine bir gelişme göstermiştir ki; İsrail Temmuz 2000'de Sebaa çiftliklerine varıncaya kadar terk ederek işgal altında tuttuğu tartışmalı Lübnan topraklarından çekilmek zorunda kalmıştı. Hizbullah bu başarısıyla tüm dünyada daha bir tanınır hale geldi.

Lübnan iç savaşı boyunca Hizbullah; ABD ve Avrupa askerlerinin Lübnan'dan atılması amacıyla birçok bombalama eyleminde bulunur. 1983 yılında ABD elçiliğine yapılan bir eylem sonucu 17'si Amerikalı 63 kişi ölmüştü. Aynı yıl içinde ABD kışlalarına yapılan taarruzlarda 241 Amerikalı asker ölür. Bu saldırılardan kısa bir süre sonra ABD bütün askerlerini Lübnan'dan geri çekmiştir.

Hizbullah'ın lider kadrosunda kim var?

Hizbullah'ın 1989 yılı öncesine ait fazla bir malumat bulunmamaktadır. Fakat elde bulunan bilgilere göre, Hizbullah'ın 1989 yılında liderliğine Emel örgütünden kopup gelmiş olan Seyh Subhi et-Tufeyli seçildi. Hizbullah partileşme kararı alınca kadar da bu görevi yürüttü. 1991 yılında partileşme sürecinde ise istifa ederek, koltuğunu Abbas Musevi'ye bıraktı. Musevi 1992 yılında İsrail helikopterlerinin fırlattığı roketlere hedef olarak, bir suikastle hayatını kaybetti. Musevi ancak 9 ay Hizbullah başında lider olarak kalabildi. Bu olay sonrasında örgütün başına sura heyetinde yer alan genç yastaki Seyyid Hasan Nasrallah geçti ve halen

de grubun liderliğini sürdürüyor. Nasrallah bu görevi devraldığında henüz 30 yaşında idi.

Abbas Musevi'nin ailesiyle birlikte İsrail tarafından öldürülmesi Lübnan halkında, özellikle de Hizbullah savaşçılarında çok derin bir etki yarattı. Bu aşamadan sonra Hizbullah'ın mücadelesi ve savaşı yeni bir boyut kazandı. Lübnan halkının Hizbullah'a olan desteği genişledi ve tabana yayıldı. İsrail'de 1993 ve 1996 yıllarında Lübnan'a karşı geniş çaplı operasyonlar yaparak Hizbullah'ı ortadan kaldırmaya çalıştı; fakat kendinden çok daha az askeri imkânlarla sahip olan Hizbullah'ın güçlü direnişiyle karsılaştı.

Hizbullah'ın manevi lideri kim?

Hizbullah 16 subat 1985 yılında yayımladığı resmi bir bildiride, İran'ın dini lideri İmam Humeyni'nin başında bulunduğu Velay-i Fakih müessesine bağlı olduğunu açıklamıştı. Tüm üyelerinin Lübnanlı Şiilerden olduğunu açıklayan Hizbullah, Velayet-i Fakihi kendilerine dini ve siyasi bir merci olarak görmektedirler.

Bu arada, İslam dünyasının tanınmış Şii âlimlerinden Muhammed Hüseyin Fadlallah da Hizbullah'ın manevi liderlerinden sayılmaktadır. Her ne kadar Hizbullah resmi olarak ilan etmese de Fadlallah'ın fikirlerinin grup üzerinde ciddi etkisi bulunmaktadır. Güçlü bir hatip olan Fadlallah yaptığı konuşmaları ile Hizbullah'a birçok öncü lider yetiştirmiştir. Siyasi konulara son derece iyi hâkim olan Fadlallah, dünya genelinde Hizbullah'ın manevi lideri olarak görülmektedir.

Hizbullah misyonunu nereden almaktadır?

Hem manevi liderleri Muhammed Hüseyin

Fadlallah ve hem de siyasi ve askeri düzlemde gerçek sorumlu imamları olan Nasrallah'ın da açıkça vurguladığı gibi inancını, amacını ve siyasi misyonu Arap ırkçılığını ve milliyetçiliğini içselleştiren Baas türü sosyalist karakterli hareketlerden yahut batı tipi seküler ve liberal ideolojilerden almaz. Hizbullah inancını ve siyasi misyonunu Lübnan halkından aldığı destekle Kur'an, Sahih Sünnet ve Efendimizin soyundan gelen 12 Imam geleneğinden almaktadır.

Hizbullah nerede üstlenmiştir?

Hizbullah'ın kaleleri aslında Lübnan halkının ideolojik heterojenliğini ve dinî demografik dağılımlarını yansıtmaktadır. Şii bir organizasyon olan Hizbullah güneydeki Şii halkın sorun ve sıkıntılarının bir çözüm şekli olarak ortaya çıkmıştır.

Hizbullah'ın merkez ve ofisleri, güneydeki uzak köylere kadar ulaşan yardımlarıyla, ağırlıklı olarak Beyrut'un güney Şii bölgesinde kurulmuştur.

Hizbullah askeri faaliyetlerini Lübnan'ın güneyi ve İsrail sınırı boyunca sınırlandırılmıştır. Lübnan dışında resmi temsiliyetleri yoktur.

Hizbullah'ın Lübnan politikasındaki rolü nedir?

Hizbullah 128 koltuklu Lübnan parlamentosunda 23 koltuga sahiptir. Kabinede de bir bakanları vardır ve bu da Enerji ve Su Kaynakları Bakanı Muhammed Fineys'dir.

Lübnan'ın 1992'deki savaş sonrası ilk seçiminde 12 koltuk alarak parlamentoya giren Hizbullah 1996, 2000 ve 2005 seçimlerini de kazanmıştır.

Hizbullah-İsrail geriliminin sebepleri nelerdir?

Hizbullah; Lübnan'ı İsrail işgalinden kurtarmak amacı ile kurulmuştur. Hizbullah'ın gözünde İsrail, işgal edilmiş topraklara kurulan gayri meşru bir devlettir. Güney Lübnan'ın 2000 yılında geri alınmasından sonra Hizbullah'ın vurgu yaptığı iki konu vardır: Sebaa çiftlikleri ve İsrail'deki Arap asıllı esirler.

Lübnan hükümetine göre Sebaa çiftlikleri Lübnan'ın bir parçasıdır. İsrailliler ise buranın işgal edilmiş Suriye topraklarının bir parçası olduğunu iddia etmekte. Golan tepelerine hâkim bir noktada bulunan Sebaa çiftlikleri stratejik öneme sahiptir. Suriye ise tartışmalı bu alanla alakalı Lübnan'ın görüşünü desteklemekte.

Hizbullah aynı zamanda İsrail'deki Arap esirlerin serbest bırakılmasını istemektedir. Yaklaşık olarak 2000'i Lübnanlı; 10.000 Filistinli ve Arap İsrail hapishanelerinde esir durumda. 2004'te Almanya arabuluculuğu ile yapılan bir değiş tokuşta bir İsrailli iş adamı ve üç İsrail askerinin cesedi karşılığında Lübnanlı ve Filistinli 430 esir serbest bırakılmıştı. Bununla beraber İsrail hapishanelerinde bulunan büyük sayıdaki Arap tutuklular nedeniyle Hizbullah Lideri Hasan Nasrallah değiş tokuş amacı ile daha çok İsrail askerini esir alacaklarını belirterek İsrail'i uyarıyor.

Lübnan'da ve İslam dünyasındaki popülaritesi ne kadar?

Hizbullah özellikle Beyrut'un güney bölgesi ve güney Lübnan'da yoğunlaşan Şii Müslümanların çoğunun sevip desteklediği bir hareket. Şunu da önemle belirtmek gerekir ki Lübnan'daki Şii Müslümanların hepsi Hizbullah taraftarı değil. Fakat bununla birlikte başarılı politikaları nedeniyle Hizbul-

lah, Lübnan'da Sünni, Dürzî, Hristiyan ve diğer tüm gruplar tarafından sevilmektedir.

Hizbullah araştırma, sağlık, sosyal yardımlaşma ve medya alanlarında birçok hizmet sağlıyor. Bu faaliyetleri Hizbullah'ın beğenilmesini, güvenilirliğini ve Lübnan halkının verdiği desteği artırıyor. Lübnan'da 2006 yılı itibari ile Hizbullah'a ait 4 hastane, 12 klinik, 12 okul ve 2 de tarım yardım derneği bulunuyor.

Hizbullah'ın sivil çalışmalarından birkaç örnek:

– Yardımlasma için İmdat Komitesi: Güneyde İsrail'in saldırılarından daha çok etkilenen halkın karşılaştığı sosyal zorlukları hafifletmek amacı ile kurulmuştur.

– Şehitler Sosyal Organizasyonu: Direnişte şehit olanların ailelerine yardımda bulunan bir kurumdur.

– El-Manar Televizyonu: Hizbullah tarafından uydu yayını yapan bir televizyon kanalı.

– Yaralılar Kurumu: Yaralanmış direniş savaşçılarının kendilerine yeni bir sosyal hayat kurmalarına yardım ediyor.

– En-Nur Radyosu: Yine Hizbullah tarafından yayın yapan ve geniş halk kitlesine hitap eden bir radyo.

İsrail'in 2000'deki geri çekilmesi ile elde ettiği başarı Hizbullah'ın, Lübnan genelinde saygınlığını artırmasını sağlamıştır. Suriye'nin 2005'de Birleşmiş Milletler kararı ile geri çekilmesi ise Hizbullah'ı Lübnan'daki en büyük askeri güç konumuna getirmiş-

tir. Bu da Lübnanlıların çoğunda Hizbullah'ın; Lübnan'ın toprak bütünlüğünü koruyabilecek tek güç olduğu kanaatine dönüşmüştür. Nüfusu 3,5 milyon civarında olan Lübnan'ın düzenli ordusu bulunmamaktadır. Ülkeyi daha önce 80 bin askeriyle Suriye ordusu koruyordu.

Lübnan dışında da Hizbullah Müslümanların çoğu tarafından Amerika destekli İsrail ile çatışmayı göze alabilen ve sonuçta başarı kazanmış bir grup olarak görülmektedir. İsrail'in her saldırısı ile birlikte Hizbullah'ın halkın gözündeki değeri artmaktadır.

Genelde Arap ve Müslüman dünyasında yasal bir direniş örgütü olarak kabul edilen Hizbullah Amerika, Kanada, İsrail ve Avustralya tarafından terörist ilan edilmiştir. Avrupa Konseyi ise bu konuda kesin bir tutum almamayı tercih etmiştir.

Ve son olarak da Hizbullah daha önce uyarılarını yaptığı şekilde 12 Temmuz 2006 tarihinde 2 İsrail askerini kaçırdı. Hizbullah'ın bu hadise bahane edilerek İsrail tarafından Güney Lübnan'ın yapılan barbarca saldırılara karşı verdiği güçlü direniş dikkat çekici oldu. İsrail'in karşısına eskisinden çok daha iyi organize olmuş bir güç olarak dikilen Hizbullah İsrail'i son hadiselerde işgal ettiği bölgelerden de geri çekilmek zorunda bıraktı. Hizbullah karşısında ağır kayıplar veren İsrail ordusu, ateşkes ilan edilmesinin ardından İsrail içinde ciddi tartışmalar yol açtı. İsrail halkı bugün Ehud Olmert'in başarısızlıktan dolayı istifasını istemektedir.

Bir aydan fazla (33 gün) süren çatışmaların ardından, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin aldığı 1701 sayılı karar uyarınca 14 Ağustos'da taraflar saldırılarını durdurdu. Fakat İsrail Lübnan'a uygula-

dığı ablukayı kaldırmadığı gibi güney Lübnan'daki askerlerini henüz çekmemistir. Krizin ilk günlerinden beri aralıksız süren İsrail saldırılarının 1100'ün üzerinde Lübnanlı'yı öldürmüş olması, İsrail'in uluslararası ortamda çok ağır eleştirilere maruz kalmasına sebep olmuştur. Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Louise Arbour, kriz sırasında savaş suçlarının işlenmiş olabileceğini söylemişti.

Hizbullah'ın ne kadar füzesi var?

Savaş sırasında ellerinde İsrail'i vurabilecekleri 13 binin üzerinde füze olduğunu söyleyen Hizbullah, güney Lübnan'daki mevzilerinden füzele ri İsrail'in kuzey kasabalarına ve üçüncü en büyük kenti olan Hayfa'yi vurmuştu. Hizbullah, Katyusa füzelerine ek olarak İran yapımı Fajr-3 ve Ra'ad 1 füzelerini ile de İsrail topraklarına bombaladı. Hizbullah'ın elinde yine İran yapımı Zilzal füzelerinin olduğu belirtiliyor. İsrail donanmasının en gelişmiş savaş gemilerinden biri olan Saar-5, radarla çalışan Çin yapımı C-802 tipi bir füzeye hedef oldu. Savaş sırasında Hizbullah ayrıca onlarca Merkava tipi İsrail tanklarını tahrip etti.

TEVHİD SELAM KURULUŞU-GELİŞİMİ:

1979 İran devriminden sonra kurulan **“Devrim Muhafızları”** birimi içerisinde **“Kudüs Ordusu”** teşkilatı oluşturulmuştur. (Teşkilatın amacı) Türkiye’de İslam dinini kullanarak önce toplumda karşıt gruplar oluşturmak, sonra bu gruplar arasında öldürme, bombalama, yaralama, adam kaçırmaya gibi olaylar yaratarak kin ve düşmanlığı körüklemek ve böylece toplumda bir kargaşa ortamı, güvensizlik oluşturmak daha sonra da bu ortamdan yararlanarak silah zoru ile mevcut anayasal düzeni değiştirip yerine İran rejimine benzer bir İslam devleti kurmaktır.

1985 yılında yayın hayatına başlayan ve Nurettin Şirin tarafından çıkartılan **“İstiklal”** dergisi ile daha sonra çıkan **“Şehadet ve Tevhid”** dergileri etrafında toplanan ve ülkemizde İran referanslı radikal kesimler içerisinde takip edilen bir örgütlenmedir.

Günümüzde haftalık **“Selam Gazetesi”** etrafında toplanan örgütün, İran devrim metodunu benimseyen radikal dini fikirlere sahip olduğu bilinmektedir.

Ayrıca bu grup **“Hizbullah-Menzil”** grubu ile çok yakın ilişkiler içerisinde. Zaman zaman üniversite çevrelerinde dağıtılan bildirilerde **“Müslüman Gençlik”** vb. imzaları kullandıkları bilinmektedir.

ÖRGÜTÜN AMACI

“Selam Tevhid Kudüs Ordusu” örgütü, Türkiye Cumhuriyeti toprakları üzerinde şer-i hükümlerle yönetilen İran benzeri bir İslam devleti kurmayı hedeflemektedir. Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi Cumhuriyet başsavcısı tarafından hazırlanan 1999/648 hazırlık 2000/158 Esas no, 2000/111 sayılı iddianamede, **Selam Tevhid Kudüs Ordusu Terör örgütü** ile ilgili olarak örgütün eylem ve faaliyetleri dikkate alındığında;

“Mevcut rejimi değiştirip yerine İran İslam Cumhuriyeti yönetimi benzeri Şii esaslarına dayalı yönetim tarzını hâkim kılmak, bu amaç için toplumda özellikle dini mezhepler temelinde ayrışma ve karşıt gruplar oluşturmak, Türkiye’de ve genel İslami çevrede kabul görmüş olan temel Kuran’i meseleleri tahrif ederek temel inançlar noktasında akıllarda soru işaretleri bırakmak, temel İslami değer ve kişiliklere alenen saldırmak ve aşağılayıcı beyanlarda bulunmak olduğu tespit edilmiştir.” denilmektedir.

ÖRGÜTÜN ÖNDE GELEN İSİMLERİ

Örgütün ilk dönemlerden itibaren **Cemal Azmi-Fatma oğlu 1964 doğumlu, Trabzon ili, Of ilçesi nüfusuna kayıtlı olan Nurettin Şirinisimli şahıs** etrafında şekillendiği bilinmektedir.

Hizbullahi anlayışa yakın fikirleri bulunan Nurettin Şirin Ankara ili Sincan Belediyesinde 1997 yılı Şubat ayında gerçekleştirilen **“Kudüs Gecesi”** adı altındaki etkinliğin düzenleyicileri arasında yer aldığından dolayı yargılanarak **17 yıl 6 ay hapis cezası-**

na çarptırılmış olup, halen cezaevinde bulunmaktadır. (8 yıl cezaevinde kaldıktan sonra yasa değişiminden faydalandı ve 2004 yılında tahliye oldu)

Günümüzde örgütün, önde gelen diğer isimleri arasında Hasan Kılıç, Mehmet Şahin, Mehmet Ali Tekin gibi isimlerin bulunduğu ve **söz konusu şahısların İran ile irtibatlı oldukları bilinen hususlar arasında**dır.

ÖRGÜTÜN İRAN İLİŞKİLERİ

Örgüt mensubu şahısların İran'a gidip geldikleri ve buradaki Türk ve İranlı bazı şahıslarla irtibatlı oldukları, örgüt mensuplarının çeşitli dönemlerde İran'da, **askeri ve siyasi eğitim aldıkları**, isimleri anılan örgüte mensup şahısların ülkemizde gerçekleştirilen bazı eylemlerde İran'a ait istihbarat teşkilatları tarafından taşeron olarak kullanıldıkları, **İran gizli servisi "Savama"** ya mensup şahıslar tarafından örgüt mensuplarına silah ve mühimmat verildiği, bu teşkilat mensuplarıyla birlikte, ülkemizdeki **"Halkın Mücahitleri Örgütü"** mensuplarının, ABD, İsrail, Mısır, Irak ve İngiliz uyruklu şahıslara ve aydınlarımıza yönelik silahlı ve bombalı eylemler gerçekleştirdikleri anlaşılmıştır.

ÖRGÜTÜN FAALİYETLERİ

Örgüt tarafından, günümüze kadar **"Selam Yardımlaşma ve Dayanışma Vakfı ve Selam Gazetesi"**bünyesinde halka açık bir şekilde gündemdeki dini ve siyasi nitelikli konular çerçevesinde konferans ve seminerler düzenlemek suretiyle faaliyetlerin devam ettirildiği gözlenmiştir.

Ayrıca örgüt mensupları tarafından Bosna Hersek, Afganistan ve Filistin'e yardım kampanyalarının da düzenlendiği bilinmektedir.

Günümüzde çoğunluğunun (Örgüte katılanlar kastediliyor) **"Selam Gazetesi"** etrafında radikal çizgide faaliyetlerini devam ettirdiği ve söz konusu eylemlerden haberi olmadığı, ancak belli bir kesimin ise, İran'da askeri bir kuruluş olarak bilinen **"Kudüs Ordusu ve Savama"** mensupları ile ilişkiye geçerek **silah ve mühimmat sağladıkları**, bu meyanda ülkemizde gerçekleştirilen bazı adam kaçırma ve öldürme eylemlerine katıldıkları tespit edilmiştir.

Bu bağlamda, İran devlet görevlileri ile irtibata geçerek ülkemizde illegal faaliyetlerde bulunan örgüt mensuplarının gerçekleştirdikleri eylem ve çalışmaların **3713 sayılı kanun kapsamında (Terörle mücadele) olduğu değerlendirilmektedir.**

EL KAİDE

Abdullah azzam kendisi için, O öyle bir insan-ki Onca mal varlığına rağmen bu topraklarda cihadı yeşillendirdi ve mütavazi bir hayat sürdürü' Demiştir.

Dünya üzerindeki tüm insanlar müslüman halkı özellikle Taleban ve El Kaide'yi terorist olarak tanıyor. Kimse müslümanlara neden Cihad Sorusunu sormuyor. Afganistan tamamen medrese eğitimi almış insanlardır. Ve onları yine devlete geçirseler Onlardan ŞERİAT haricinde bir yönetim beklemek gayri mümkündür.

UNUTMAYIN SİZLERE TERÖRİST diye tanıtarlar, Kâfirler idi. Kâfirler cihad fikri olmadığı için elbette cihad eden topluluğa TERÖRİST

diyeceklerdi peki ya sizlerin bunu demesi ve düşünmesi ve bu yalana alet olmak ne kadar doğru. Allah Kuranı Kerimde şunu buyurmuştur: "Fasıkların getirdiği haberlere inanmayın ve bu haberleri araştırın."

KÜRESEL YALANLAR VE GERÇEKLER

Şeyh Usama bin Laden'in CIA ajanı olduğuna dair yalan...

Şeyh Usama bin Laden hayatı tüm açıklığıyla ortadadır. Hayatında gizli kalmış herhangi bir durum yoktur. Düşünceleri, inançları, duyguları, yaşam tarzı büyük bir aleniyet içindedir. Şeyh Usama bin Laden in CIA ajanı olduğuna dair iddia tamamen, Amerikan medya tarafından ortaya atılmıştır. Bu küresel yalanda temel maksat, Sünni Müslümanlar içinde Şeyh'e karşı oluşan olumlu kanaatleri yoketmektir. Şeyh in CIA ajanı olduğuna ilişkin iddia ispatlanmasa da dünya üzerindeki büyük kitlelerde sui zann oluşmasına neden olacaktır. Bu durum bile hareketin ve cihad aksiyonunun yayılmasına engel olmaktadır. Bu iddia bilinçli ve adice bir yalandır. Üsame bin Laden' in Amerikan ajanı olması için iki ihtimalin bulunması gerekir.

1)Parasal Çıkar

2) Siyasal çıkar

İki çıkar çeşidinde Üsame bin Laden i etkilemesi imkânsızdır. Şeyh Üsame bin Laden' in şahsi serveti 300 milyon dolardır. Bu para kesinlikle miras ve kişisel emekleri ölçüsünde kazanılan bir paradır. Dolayısıyla 300 milyon doları olan bir kimsenin şehirde dünya zevklerine kapılması varken, dağlarda cihad yapması, o şahsın idealist kahramanlığına delalet eder. Ayrıca cihaddan vazgeçmesi karşılığı 5 milyar dolar teklif eden Suudi kralının teklifini reddetmesi de bu konudaki hassasiyetini gösterir. Suudilerin 5 milyar dolarını kabul etmeyen, ABD nin para-

sını asla kabul etmez. Etmemiştir. Münafıklar, bunu ispatlayamamakla birlikte adice iftira etmektedir. Siyasal çıkar bakımından;

Üsame bin Laden siyasal çıkar elde etmek isteseydi, Suudi Arabistan ABD yi yanına alarak Arabistanda bir darbe yapabilirdi. Böylece Suudi Arabistan ın yeni kralı olurdu. Bu güç ve etkinlik portföyüne her zaman sahip oldu. Ama O siyasal yaşamında hiç bir siyasal entrikaya tevessül etmedi. Üsame bin Laden, ne parlamenter madrabazlara ne de üçkâğıtçı diktatörlere benzemez. Evrensel ve siyasal temelli İslam mesajını tüm dünyaya tebliğ etmektedir. Bu mesajı dayanak yaparak hiç bir siyasal makam ve başkanlık davası gütmemiştir. Suud yönetiminin belli zamanlar yaptıkları makam tekliflerini bugüne kadar kabul etmemiş, bu da siyasal çizgisinin idealist yönünü ortaya koymaktadır. Bu yalanı akim bırakan en önemli kanıtta Üsame bin Laden in CIA ajanı olduğuna ilişkin hiç bir kanıtın bulunmamasıdır. Çünkü varolamayan birşeyin delili de olamaz. Varolan bir şeyin ispatı kolaydır. Buna ilişkin delil önesürüldüğünde var olan şey ispat edilmiş olur. Ancak bir şeyin delili yoksa o iddia sadece iftiradır. İslam fıkında bu durum önemli bir kavaidi külliye. Mesela denilse ki Ahmed İstanbul üniversitesi Mimarlık Fakültesinden mezun olmuştur. Bu durum buna ilişkin her türlü belgeyle iddia edilebilir. Ancak mezun olduğuna dair bir belge gösterilemiyorsa Ahmed üniversiteden mezun olmamıştır. Bunu iddia edenlerin iddialarını ispat etmesi gereklidir. İspat edilemediğine göre Üsame bin Laden aleyhinde bu iddialar alçakça ve köpekçe söylenen yalan ve iftiralar. Mustafa Kemal in getirdiği 1926 tarihli aşırı laik gayri Medeni Kanunda bile beyyine külfeti adı verilen du-

rum vardır. Yani her müddei, iddiasını ispatla mükelleftir.

-Şeyh Usama bin Laden in terörist olduğu yönündeki iddialar...

Bunlarda tamamen kötüleme ve karalama propagandasının doğal bir sonucu.. Küçüklüğünden beri, Hollywood filmleriyle büyüyen ve beyinleri Amerikan hormonuyla beslenen talihsiz nesiller elbette, Yüce Amerika Devleti' nin bu propagandasını rahatlıkla hazmedeceklerdir. Hatta bu öyle bir iman haline gelecektir ki Üsame bin Laden e terörist değil demek, afaroz fermenıyla eş anlamda olacaktır. İşte bu tamamen şeytanın işvasıdır. Beyinleri bulanmamış akıllı insanlar elbette bu propagandaya aldanmazlar. Çünkü büyük müminler her zaman bu tarzda damgalarla damgalanmışlardır. Mesela Hz. Muhammede(sav) de aynı yakıştırmalar yapılmıştı. Amr bin As. Necaşiye Hz. Resulüllahu tasvir ederken,:"Muhammed kavmi arasında fitne ve fesad çıkartan birisi' tabirini kullanmaktadır. Evet, o devirde de Hz. Muhammedi(sav) düşmanları katil ve cinayetler işleyen vahşet şebekesinin başı olarak görüyorlardı. Şimdi müslüman insan aynı benzetmeyi Hz. Muhammed için kabul edebilir mi? Elbet O' nun için edemeyecekse, O' nun sünnetinden ayrılmayan bir kimse adına kabul etmemesi lazımdır. Zira Şeyh Usama bin Ladene terörist demek, şehit ve gazilere hakarettir. Bu aynı zamanda Şeyh şamil'e, Bediüzzaman'a, Ömer Muhtar'a, Afrika fatihi Şeyh Hamahullah'a,Kudüs Mücahidi Selahaddin Eyyubiye hakarettir. Kâfirlerle aynı bakış açısını sergileyenin imanında bir problem yoksa akli manada bir eksikliği var demektir. İşte kâfirlerin oyunlarını bozmak için gerçekleri haykırmak imanun bir iktizasıdır. Bu dava yalnız Üsame bin Laden in

davası değildir. Eğer ona müslüman bir kimse terörist demişse, Çanakkale, Sarıkamış şehitlerine, Bedir, Uhud, Hendek, Sevük, Tebük, Hayber, Yemame mücahidlerine de terörist diyerek hakaret etmiştir.

– Üsame bin Laden' in sivilleri öldürdüğü yönündeki iddialar...

Üsame bin Laden' in misyonunu anlamak için, müslümanın kafasını ortaçağın skolâstik düşünce tarzından kurtarması gerekir. Bu suretle olayları iyi-ce tahlil edebilsin. Dikkat edilecek olursa Üsame bin Laden 2001 11 Eylül saldırılarına kadar ağırlıkla ve özellikle askeri hedeflere saldırmıştır. Fakat Amerika ve müttefikler bunun cevabını sert misillemeler yaparak, müslüman çocuklarını öldürerek vermişlerdir. Bu durumda müslümanların şiddet daha da artmış ve Amerikan-Yahudi ve müttefiklerinin, İslam âleminin çektiği acıyı anlaması adına bazı mesajlar verilmiştir. Bu mesajlar gayet başarılı operasyonlarla kâfirlere iletilmiştir. 600 bin Iraklı çocuğun bir hiç yüzünden öldüren Üsame bin Laden miydi? Afganları senelerdir mülteci yapan Üsame bin Laden miydi? Halepçede Kerkükte, Kürt dağlarında insanları öldüren Üsame bin Laden miydi? Son 60 yıl içinde Filistinde onbinlerce kişiyi katleden Üsame bin Laden miydi? Iraklı, Filistinli, Afgan, Boşnak kadınların ırzlarına musallat olan ve buna gözyuman Üsame bin Laden miydi? Kosovada, Arnavutlukta, Bosnada yaşanan acılara dua demekten başka bir şey yapamayan insanlık müsveddelerine rağmen onlara yardım eden kimdi? Yüzlerce yıldır, Haçlı, Yahudi, Kapitalist, Komünist cephelerinin dalga dalga İslam memleketlerinde öldürmüş olduğu milyonlarca insan, karşısında hangi islam komutanı, kâfirler üzerinde periyodik katliam yapmıştır. Üsame bin Laden' in senelerdir süren iş-

gallere tepkisi olarak katlettiği insan sayısı kaçtır? Milyonlara karşı yüzleri zorlayan rakamlar karşısında nedense kâfirler daha büyük kayıplar vermiş gibi gösteriliyor. İşte bu apaçık bir beyin yıkama ve sihir-dir. Resulü ekrem (sav)savaşlarda öldürdüğü insana mukabil, El Kaide hareketide sünneti seniyyeye mukabil hareketetmektedir. Buna da terörizm deniyorsa, Allaha sığınırız. Allah en büyük hüküm verendir.

– İslam devleti olmadığından cihad ilan etmenin caiz olmadığı yönündeki iddialar..

Bu konuda fazla bir şey aktarmaya gerek yok. Böyle bir iddia ilmsiz olan kör cahillerin kendilerini aldatma faaliyetidir. Zira cihad, müslüman tarafından bireysel olarak bile ilan edilebilir. Bu konuda bütün mezhep imamlarının, tabiinin ve tebei tabiinin görüşlerinde ittifak vardır. Gayri islami uygulamalar karşısında, bireysel olarak cihad farzdır. Bu konuda müslüman tek başına dahi olsa küfür ve zulüm çetelerine karşı eyleme girişebilir. Bu konuda ittifak eden ünlü âlimler, Süfyan-ı Sevri, Maliki, Hanefi, Malik bin Enes, Hasanı Basridir. Bu konuyu kerih gören sadece İmamı Şafiidir. O da bu konuda şunu nakleder: Ferdi cihada giren müslüman elde ettiği ganimetlerin beşte birini Allah ve Resulü adına ayıramadığından, ferdi cihad bu noktada sakıncalıdır demiştir. Demekki ille cihad yapmak için, İslami bir devletin kurulmasını beklemeye gerek yoktur. Zaten budist rahipler gibi tapınakta sabahtan akşama kadar dua etsenizde, bu şekilde İslami devlet kurulmaz. Cihad, farzlar üstü farzdır. Bu konuda yalancı gazete fetvacılarına aldanmayın.

El Kaide hareketinin Hasan Sabbah Hareketinden esinlenmiş olduğu yahut ortak özellikler göster-

diğine ilişkin yalanlar.

El Kaide tüm felsefi alt yapısını Kuran ve Sünnet'den alır. Buna göre yapılan tüm eylemler Kuran ve Sünnetten esinlenerek, âlimlerin istişareler sonucu ichtihadlarına dayalı olarak yapılır. Bunda beis yoktur. El Kaide hareketinde keyfilik, malayani yahut nefsanî bir hareket yoktur. En büyük maksat Allah rızasıdır. Bu maksatla İslam dünyası üzerinde ve mukaddes topraklar üzerinde varolan kâfir istilalarının sona ermesidir. Yoksa kan akıtmak, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmak değildir. Bu Kuran ve Sünnetde birçok yerde tekrar edilmiştir. Bunu idrak etmek için bitarafane Kuranın ve Sünnetin tedkik edilmesi, önyargılardan uzak olunması gereklidir. Kaldı ki dünya çapında El Kaide hareketi İslama büyük hizmetler etmektedir. İRA militanları başta olmak üzere, birçok insan dinlerini bırakarak, müslüman olmaktadır. İşte El Kaideyle İslamı tanıyan ve müslüman olanlardan birkaçı, Abdurrahman Green(İngiliz kökenli)Omer Willston(Amerikan kökenli) Muhammed Sayif Ower(Avustralya kökenli),Muhammad lizsty(Yahudi kökenli)Kasım El Mansur(Rus kökenli)ve nice mücahidler, bu insanlar El Kaide saflarında cihada devam ediyor. Bunların sayısı her geçen gün artıyor. İslama hizmet eden bir hareket hangi mantıkla Hasan Sabbah gibi bir şarlatanla aynı kefeye konur. Bunu söyleyenler asıl Hasan Sabbah ın ruh ikizleridir. Allah' ın laneti gerçeği çarpıtıranların üzerine olsun...

İmam Usama bin Laden'in Vehhabi olduğuna ilişkin iddialar...

El Kaide Nedir? İmam Üsama bin Laden hiç şüphesiz ve apaçık Ehli Sünnet inancındadır. Bu-

güne kadar herhangi bir şekilde Vehhabi olduğuna dair emare yahut kanıt bulunmuş mudur? Oysa Usama bin Laden'in Ehli Sünnet olduğuna dair binlerce kanıt vardır. Mesela bütün konuşmalarında İmam Usama bin Laden Sünni kaynaklardan yararlanarak hadis ve tefsirler nakletmektedir. Bunun yanında çevresindeki tüm insanlar Ehli Sünnet vel cemaat-tendir. Düşnamları olan kâfirler bile İmam' a'Sunni İslamic terorist'demektedir. Bugüne kadar İmam hiç kimseye Vehhabi doktrinine dayalı bir şeylerde empoze etmemiştir. Ancak ne hikmetse yalancı ve iki-yüzlü münafıklar mesnedsiz iftiralarını söylemekten çekinmemektedirler. Bazı İslamcılar da bu iftiralara çanak tutmaktadır. Maksat Üsame bin Laden'in İslam kamuoyunda kötü gösterilmesi ve yeni cihad askerleri bulmasına engel olmaktır. Bunun en önemli nedeni budur. Allah Kuranı Kerimde şunu buyurmuştur:'Fasıkların getirdiği haberlere inanmayın ve bu haberleri araştırın.

İBDA/C (İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephesi) Örgütü

Amaç: Dini esaslara dayanan, Sünniliği temel alan, Şii düşünce ve grupları reddeden, silahlı eylemi benimseyen bir örgüttür.

Yapılanması: Söz konusu örgüt, “Kendinden Zuhur Diyalektiği” olarak ifade edilen bir stratejinin gereği olarak, örgüt mensupları arasında hiyerarşik bir irtibata girmeksizin bağımsız yapılanmaktadırlar. Örgütün legal ve illegal alandaki faaliyetleri tamamen bağımsız inisiyatifler çerçevesinde oluşturulan cepheler tarafından yürütülmektedir.

Her cephe, belli bir hedef ve fonksiyon belirleyerek ayrı ayrı yapılanmakta ve herkes örgütün yayın organlarında propagandası yapılan İBDA-C fikriyatı doğrultusunda, kimseden emir almaksızın kendi grubu içerisinde faaliyet göstermektedir. Dolayısıyla yapılan eylem ve etkinliklerden çoğu zaman diğer cepheler haberdar olmamaktadır.

Yan Kuruluşları ve Destekleyen Örgütler:

Örgütün en önemli faaliyeti basın-yayın alanındadır. Açmış oldukları kitapevleri ve yayın organları vasıtası ile taban kazanmakta ve bunların teorik olarak eğitimlerini ve eylemlere hazırlanmalarını büyük ölçüde yine yayın organları ve belli ölçüde de kitapevleri çevresinde gerçekleştirmektedirler.

Örgüt, geçmişte çıkartmış olduğu çok sayıdaki derginin yanı sıra günümüzde “Beklenen Nizam” ve “Haberci Akademyaya Doğru” isimli aylık dergiler ile “akademyaya doğru. cjb.net”, “akadem-yayadogru.org/”, “akademya.org/” ve “mirzabeyog-

lu.com” gibi internet siteleri aracılığıyla propaganda faaliyetlerine devam etmektedir.

Salih İzzet Erdiş (Salih Mirzabeyoğlu) Kurucusu

1985 yılında Salih İzzet ERDİŞ liderliğinde Necip Fazıl KISAKÜREK’in “Büyük Doğu” fikriyatı olarak bilinen fikirlerinden hareketle kurulmuştur. Örgüt lideri halen Bolu’da ceza evindedir.

1998’in son günlerinde İstanbul’da yaşanan ve 98 eylemden sorumlu tutulan Erdiş, DGM’de “mevcut anayasal düzeni silah zoruyla değiştirmeye teşebbüs etmek” suçundan idam cezası istemiyle yargılandı.

Erdiş, DGM’de son çıktığı duruşmada, mafya babası olmadığını, kendisinin “kumandan” olarak çağırılmasının da özel bir anlam taşımadığını söyledi. Erdiş, “Örgüt lideri değilim. 40 tane kitap yazdım. Ortaya fikir atar, çekilirim. Liderim Turgut Özal’ın arkadaşı Necip Fazıl’dır” dedi.

Salih MİRZABEYOĞLU’nun cezaevine girişinden sonra örgüt içinde yeniden yapılanma başlamıştır.

NAKŞİBENDÎ

İlim muşahede ve keşif sahibi kimselerin tecrübeleri ile Nakşibendi tarikatı bütün tarikatların en kolayıdır. İlahi ahadiyetin tecellisine mazhar olmak için Nakşibendi tarikatı insanı en kısa yoldan ulaştırır. Çünkü Nakşide müridin çalışmasından çok mürşid çalışır. Mürşid çok çalışır ve kalbindeki feyizleri müridin kalbine aktarır. Nakşibendi tarikatının ön-

deri ve Şah'ı; Hz.EBUBEKİR (r.a.) ' dır. Resulullah Aleyhisselatu vesselam; bir Hadis-i Şerif'te ; " Yüce Allah (c.c.) benim kalbime neyi aktarıyorsa, bende O'nu Ebubekir'in kalbine aktarıyorum " buyurmuşlardır.

Nakşibendî tarikatı Ehl-i Sünnet ve'l cemaat itikadı üzerinde bulunmak bid'at ve uydurmalarından kaçınmaktır. Kötü ve çirkin huy ve alışkanlıklardan arınmak, güzel ve yüce ahlak sahibi olmaktır. Bu tarikatta cezbe hali, her şeyden önce gelir. Cezbeden sonra salik perdelerinin ardındaki gizli âleme ulaşmış demektir. Meczupluk hali iki şekilde olur. Birincisi; Suluk'un başında gelip geçer. Bu Nakşibendi tarikatında olmaktadır. İkincisi; Salik bütün makamları aştıktan sonra zuhur eden bir haldir ki; bu diğer tarikatlarda görülmemektedir. Bu sebeple " Nakşibendi tarikatı diğer tarikatların dolaşıp ulaştıkları son makamı daha yolun başındayken ulaşır ve müride bunu gösterir " denilmiştir. Nakşibendi tarikatının evliyası diğer tarikatların evliyasından daha selahiyetlidir. Fakat bundan Nakşibendi tarikatının evliyası diğer tarikatların evliyasından daha faziletlidir manası anlaşılmasın. Anlatmak istediğimiz mana şudur;

Nakşibendi tarikatı diğer tarikatlardan daha kısa mesafeli ve daha kolaydır.

Nakşibendi tarikatının salikleri diğer tarikatların saliklerinden daha faziletlidir. Mesela erkek, kadından yaratılış bakımından daha güçlü ve üstündür dediğimiz zaman bir gerçerği ifade etmiş oluruz. Aynen bunun gibi, Nakşibendi tarikatının usul ve temelleri de diğer tarikatlardan güçlü ve üstündür.

Nakşibendi tarikatında ilk önce 1b zikri gelir, oysa diğer tarikatlarda, kalb zikri ikinci derecede

gelmektedir. Nakşibendi tarikatında normal olarak, yemek, içmek, uyumak, evlenmek ve çalışmak vardır. Açlık ve uykusuzluk derecesi diğer tarikatlara nazaran ikinci planda gelmektedir. Bulundukları her yerde muhabbet kalplerinin tellerini İlahi merkeze bağlarlar. Elleri işte, kalpleri İlahi tefekkürdedir.

Kur'an-ı Kerimde şöyle buyrulmaktadır ; " (ALLAH'ın) Öyle kulları vardır ki onları ALLAH'ı anlamaktan ne ticaret ne de alışveriş alıkoymaz " Kısacası Nakşibendi tarikatı Sahabilerin (r.a.) uyguladıkları usul ve kaidelerdir. Sahabiler hangi yolu takip etmişlerse ne fazla ne eksik o yolu olduğu gibi takip etmektir. Sünnet'e bağlı kalmak, zahir ve batın işlerini ve durumlarını aynı ölçülerde düzeltmektedir.

Hayat işlerinden hiçbirini ihmal etmeden kalb huzuru bulmak ve manevi âlemden feyiz almaktır. Genç ve yaşlı herkes ölü ve diri bu feyiz ve nurlar karşısında eşittir. Hiç bir derece ve makamında zorluk yoktur. Bu tarikatın piri ve önderi; Hz.EBUBEKİR (r.a.).Halifelerin ilki ve öncüsü idi. Bu tarikatta diğer tarikatların önderi ve lideridir. Nurların ve sırların kaynağıdır. Diğer tarikatlarda olduğu gibi bu tarikatta da bazıları Sünnet'e aykırı olarak oynama ve benzeri davranışlarda bulunmaktadırlar, bunların bu davranışları şüphesiz Nakşibendi tarikatı ile ilgisi yoktur. Özet olarak; Nakşibendi tarikatı en güzel ve en olgun, en açık, en tatlı, en kısa, en kolay ulaştırıcı ve vardırııcı bir tarikattır. Bir şair şöyle demektedir;

"Nakşibendi tarikatının üstün özelliklerini hiç kimse tam olarak vasıflandıramaz ".

Minhacul-Abidiyn kitabında, Şöyle denilmektedir " Nakşibendi tarikatı, uzunluk ve kısalığı diğer tarikatların ve ayakla yürünen yolların mesafeleri-

ne benzemez. Bu tarikat ruh ayağı ile yürüyen bir tarikattır. Tefekkürlerine çok önem verilen ve iman lezzetlerini esas kabul eden bir tarikattır. İlahi nurlara mazhar olan bir mürid, bu tarikatta daha erken ermektedir. Kimi bir saat, kimi bir hafta kimi bir yıl kimi işe altmış yılda erer. Bazıları da yüzyıl ağlayıp, sızlanmaktadır. Fakat kalbinde hiç bir iz olmamıştır. Samimiyet ve ihlâs her işin başında gelmektedir. Hadimide;

"Nakşibendi tarikatı, keşif ve kerametler tarikatıdır. Resulullah (s.a.v.) bir Hadisinde şöyle buyurmaktadır;

"Batın ilmi, Yüce ALLAH'ın (c.c.) sırlarından bir sırdır. Yüce ALLAH (c.c.) bunu sevdiği kulların kalbine tecelli buyurur. "

Hiç şüphesiz bu ilim hangi kalbe girerse orada bir aydınlık ve genişlik meydana getirir. Tatarhaniye kitabında şöyle denilmektedir ; " Keşif ve kalb ilmi, öğretmek ve öğrenmek ile elde edilmez; Yaşanarak, çalışarak elde edilir. Bu kalb ilmi değil, hal ilmidir. Kur'an-ı Kerim'de Yüce ALLAH (c.c.) şöyle buyurmaktadır;

"Bizim için çalışanlara, hiç şüphesiz yolumuzu gösteririz. "

İmam-ı Taftazani Şarhul-Makasit adlı kitabında şöyle demektedir;

"Kul bütün makamları aşır İlahi tecellilere ulaşınca zati Ahadiyyetin sırlarına mazhar olur. Bu dereceye erişen bir kul, kendi sıfatını ve varlığını, Yüce ALLAH'ın (c.c.) varlığında unuttur, kaybeder. Varlık dünyasında Yüce ALLAH'ın (c.c.) varlığından başka hiç bir şey görmez. Gördüğü, duyduğu ve bildiği sa-

dece O'dur (c.c.). Hadis-i Kutsi'de ; " Kul nafilelerle Bana yaklaşmaya devam eder. Takiben; onun tutan eli, yürüyen ayağı ve konuşan dili olurum" diye işaretilen mana budur. Bu tarikat bilgileri ile elde edilir, kalb ve ruhun sırlarına mazhar olmak için nefsin kötülüklerinden arınmak gerekir.

Kurtlar Vadisi

Dizi başladığından beri Türkiye'nin gündemi ni işgal eden bir soruydu: Baron Karahanlı ölecek mi? Onu mafyanın ya da derin devletin öldürmesini bekliyordu herkes. Ama bu işi kimsenin tahmin etmeyeceğı biçimde gizemli maskeli adamlar yaptı. Peki kim bu maskeli adamlar? Doç. Dr. Ümit Sayın, 3000 yıllık gizli bir örgüt olduklarını ve bugün dünyayı aslında onların yönettiklerini söylüyor: Yayınlandığı ilk bölümden beri gerçek olayları işlediğı iddia edilen Kurtlar Vadisi'nin en önemli karakterlerinden Baron Mehmet Karahanlı öldü. Katiliyse üyesi olduğu gizemli bir cemiyet! Suçu, Büyük Ortadoğı Projesi'ne yeterince destek vermemesiydi. Böylece Bop'un ardında aslında gizli cemiyetler olduğu öne sürüldü ve dizi ilginç bir yöne gitti.

Dizideki Örgüt Nedir?

Dizideki örgüt Illuminati'yi çağrışırsa da, aslında hiç ortaya çıkmayan ama Illuminati'nin veya SBS'un tepesindeki bir başka örgütü andırmaktadır. Bu örgütün tüm dünyaya hâkim olmak ve ulus devletleri çökertmek istediğı, öncelikle ABD Dışışleri Bakanı Rice'ın açıkladığı gibi Büyük Ortadoğı Projesi'yle 22 ülkenin sınırını değıştirmek istediğı anlaşılmaktadır. Senarist'in büyük olasılıkla kendisinin de

bilmediği hipotetik çok daha gizli bir örgütten bahsedilmektedir. Böyle bir örgütün var olma olasılığı, diğer gizli örgütlerden edinilen bilgilere göre güçlüdür.

Kim Bu Maskeli Adamlar?

Dizideki bu maskeli adamlar, uluslararası gizli bir örgütün elemanlarıdır. Diziden anladığımıza göre, 3 Mart'taki bir toplantıya gitmek için New York, Vatikan, Bağdat, Afganistan ve diğer ülkelerden farklı geçmişe sahip kişiler (işadamı, subay, kardinal vb.) İstanbul'da buluşmuşlardır. Dünya politikasını bu tip gizli örgütlerin şekillendirdiğine dair hikâyeler mevcuttur. Bu bahsedilenler, örgütlerin kendilerini güçlü göstermek için uydurdukları bir psikolojik savaş taktiği midir, yoksa gerçek midir bilinemez. Fakat bu tip gizli örgütlerin Fransız İhtilali'nden, ABD'nin kuruluşuna veya bazı savaşların çıkmasına kadar pek çok politik olayda etkin oldukları artık tarihe geçmiştir. Dizideki rahiplerin törensel cübbeler giymeleri, gizli örgütlerdeki geleneksel bir yöntemdir. Dizideki bölümde bir kurban töreni canlandırılmaktadır.

Gizli Örgütlerin Mafya Bağlantıları

İlk bankacılık, tefecilik ve seyahat çeki sistemini kuranlarında, bu gizli örgütlerin atası olan tapınak şövalyeleri olduğunu unutmamak gerekli. Tapınakçılar, Haçlı Seferleri sırasında Kudüs'e giden Hacıların korumak görevini ekonomik bir güce dönüştürmüşler, kendilerine has gizemli bir alt kültür kurmuşlardı. Bugün pek çok masonik sembol, tapınakçılardan gelmektedir. Tapınakçılar Vatikan'la ters düştüler ve daha sonra büyüçülük iddialarıyla yakıldılar. İskoçya'ya kaçan Tapınakçılar'ın bazı masonik ritler kurduğu hakkında elimizde kesin bir bilgi vardır.

Bu tip gizli örgütler parayı kontrol ettikleri ve sınırsız güç arayışında oldukları için, kaçınılmaz olarak kendi mafyalarını kendileri kuracaklar veya varolan mafyayı kullanacaklardır: Tıpkı pek çok istihbarat örgütünün yaptığı gibi. Bu teşkilatlar kara paranın ve uyuşturucu ticaretinin de tamamen içindedirler. Önemli makamları ve sınırlar ötesi kilit noktaları kontrol ettikten sonra uyuşturucu trafiğini yönlendirmek hiç de zor değildir. Var olan mafya ve büyük işadamlarının bu gizli örgütlerden sıcak kara para nedeni ile yardım istemeleri de kaçınılmazdı: sonuçta tüm kapitalist ekonomiyi bu gizli mafyöz örgütler yönetir. Bu örgütler dünyada atmakta olan 1 – 1,5 trilyon dolar uyuşturucu parasını kayıtsız şartsız kontrol ederler. Ayrıca bu para, beyaz kadın ticareti, silah ticareti, ilaç endüstrisi, petrol endüstrisi ile iç içedir. Tıpkı dizide anlatıldığı gibi mafya piyondur, bu örgütler ise sistemin patronlarıdır.

Bu Örgütler Türkiye’de Etkililer Mi?

Bu tip masonik örgütlerin tabii ki Türkiye’deki bağlantıları ve mafyatik uzantıları vardır. Bu olguya Susurluk kazasında ve Türk Gladysu’nda rastladık. P2 locası benzeri yapılanmalar Türkiye’de de mevcut. Abdullah Çatlı, Mehmet Ali Ağca, Cem Ersever ve gruplarının etkinliğini Papa süikastinden, KGB ve CIA’ye, Bulgar Kintex şirketine, Eşref Bitlis ve Özdemir Sabancı cinayetine kadar pek çok yerde gördük. Bu kişilerin örgütlenmelerinin arkasından uyuşturucu, beyaz-kadın ticareti, kara para, petrol şirketleri, CIA-Mossad ve diğer istihbarat örgütleri ve pek çok başka kirli iş çıktı. Talat Turhan’ın ortaya çıkarttığı NATO ve Gladys tarafından palazlandırılan Gayri Nizami Harp Örgütleri (kontrgerilla) ve ‘Ayaklanmaları Bastırma Talimnamesi’ (FM 31-15) bu operasyon-

lara iyi bir örnektir. Bu talimname paralelinde, pek çok ülkede olduğu gibi ortada bir ayaklanma veya isyan olmadığı halde, gerek sol gerekse sağ kökenli bazı paramiliter güçler kullanılıp, ülkede kargaşa ve kardeş kavgası yaratılmıştır. Sözde komünizmle mücadele adı altında, hem radikal sol, hem Şeriatçı hem de ülkücü-ırkçı örgütler desteklenmiş ve birbirine kırdırılıp, gizli örgüt kontrollü darbe ortamı hazırlanmıştır. Bütün bunlar ulusalcı örgütlenmelerin kırılmasına ve gizli örgütlerin kaosu kullanarak kayıtsız şartsız hâkimiyetlerine ve devletin ekonomilerini çökertmelerine yol açmıştır. Bu sırada çarpıştırılan taşeron örgütler her türlü uyuşturucu ve silah kaçakçılığı işine girmişlerdir. Suat Parlar'ın ve Talat Turhan'ın kitaplarından örnekler çoğaltılabilir. İnanılmaz bir ağ örüldüğünü ve bu örgütlerin masonik yabancı örgütlerle bağlantıları olduğu görüldü.

KAYNAKÇA

- Milliyet Gazetesi
- Forum tr
- Dr.Ümit Sayın
- Özgür Ansiklopedisi
- Youtube
- Google
- Uzm. Mehmet Deri
- Zaman Gazetesi
- www.e-tarih.org/sozluk
- [www.sevgiadası.com/etniki-eterya cemiyeti](http://www.sevgiadası.com/etniki-eterya_cemiyeti)
- Ansiklopedi.turkçebilgi.com
- www.Aktifhaber.com
- Radikal Gazetesi
- gizliilimler kütüphanesi

DÜNYAYI YÖNETEN GİZLİ GÜÇLER

SERKAN KORKMAZ

Dünyayı yönetenlerin asıl onlar olduğu söyleniyor. Acaba dünyamızı gerçekten kimler ve nasıl yönetiyor? İhtiyar dünyamızın gerçek efendileri kim? Dünyayı yönettiği iddia edilen en gizemli örgütler hangileri? Dudak uçuklatan servetleri ve milyonlarca üyeleri var. Peki, amaçları nedir?

Nasıl doğdular? Bu gizemli örgütler kaç kişiden oluşuyor? Bizler yatakları-mızda uyurken kim bilir ne dolaplar dönüyor. Yoksa uyutuluyor muyuz?

Kitabımızda bu sorulara cevap arayacağız.

Her şeyden önce şunu özellikle ve önemle ifade etmek gerekirse, ihtiyar dünyamızı yönetenler; siyaset, sanayi, ekonomi, ticaret, banka/sermaye, silah, medya vb unsurlar başta olmak üzere birçok alanda güçlü ve gizli bir örgütlenme sağlamışlardır. Ki bundaki gayeleri, bütün dünyayı kendilerine köle yapıp Küresel Efendiler olmak istemeleridir.

